

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 czerwca 2025 r.

Poz. 764

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 maja 2025 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 340), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 28 czerwca 2024 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1089),
- 2) ustawą z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222),
- 3) ustawą z dnia 1 października 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1473),
- 4) ustawą z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1717),
- 5) ustawą z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 179) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 14 maja 2025 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 44 ustawy z dnia 28 czerwca 2024 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1089), który stanowi:

„Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 8 pkt 3 i 4 oraz art. 16 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.”;

- 2) art. 124 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222), który stanowi:

„Art. 124. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 39 pkt 11 lit. b w zakresie art. 16a ust. 4 pkt 2c i 2d, art. 46 pkt 5, art. 52 pkt 1, art. 63, art. 68 ust. 2, art. 80 ust. 3 i 5–8 oraz art. 120, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 44 pkt 9 w zakresie art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2024 r.;
- 3) art. 39 pkt 24 i 27, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 4) art. 39 pkt 31, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 5) art. 49 i art. 106, które wchodzi w życie z dniem 18 października 2024 r.”;

- 3) art. 34 i art. 74 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1473), które stanowią:

„Art. 34. 1. W 2024 r. przychód Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 227), mogą także stanowić:

- 1) wpłata z Turystycznego Funduszu Zwrotów, o której mowa w art. 15kb ust. 16a ustawy zmienianej w art. 20 oraz
- 2) wpłaty z budżetu państwa przekazane przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

2. Wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej pokrywane ze środków, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone na zadania polegające na zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięciu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897) w turystyce.

3. Wpłaty z budżetu państwa, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2, w zakresie w jakim są one przeznaczane na zadania polegające na zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięciu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej, mogą być przeznaczone na sprawy z zakresu kultury fizycznej.”

„Art. 74. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 4) art. 46 ustawy z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1717), który stanowi:

„Art. 46. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 19 pkt 7 w zakresie art. 43a, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 9 września 2024 r.”;

- 5) art. 33 ustawy z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 179), który stanowi:

„Art. 33. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. c, art. 7 i art. 20, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 25 i 26, które wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *S. Hołownia*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 21 maja 2025 r. (Dz. U. poz. 764)

USTAWA

z dnia 2 marca 2020 r.

o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i tryb zapobiegania oraz zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej u ludzi, wywołanej tym wirusem, w tym zasady i tryb podejmowania działań przeciwepidemicznych i zapobiegawczych w celu unieszkodliwienia źródeł zakażenia i przecięcia dróg szerzenia się tej choroby zakaźnej;
- 2) zadania organów administracji publicznej w zakresie zapobiegania oraz zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej, o których mowa w pkt 1;
- 3) uprawnienia i obowiązki, świadczeniodawców oraz świadczeniobiorców i innych osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie zapobiegania oraz zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej, o których mowa w pkt 1;
- 4) zasady pokrywania kosztów realizacji zadań, o których mowa w pkt 1–3, w szczególności tryb finansowania świadczeń opieki zdrowotnej dla osób z podejrzeniem zakażenia lub choroby zakaźnej, o których mowa w pkt 1, w celu zapewnienia tym osobom właściwego dostępu do diagnostyki i leczenia.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 924 i 1897).

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do zakażeń i choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS-CoV-2, zwanej dalej „COVID-19”.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o „przeciwdziałaniu COVID-19” rozumie się przez to wszelkie czynności związane ze zwalczaniem zakażenia, zapobieganiem rozprzestrzenianiu się, profilaktyką oraz zwalczaniem skutków, w tym społeczno-gospodarczych, choroby, o której mowa w ust. 1.

Art. 2a. 1. W celu przeciwdziałania COVID-19 Rada Ministrów może przyjmować programy rządowe udzielania wsparcia finansowego skierowane do poszczególnych przedsiębiorców lub ich grup, z uwzględnieniem właściwych regulacji szczególnych oraz wymogów dotyczących pomocy publicznej.

2. Program rządowy, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności organ lub organy i instytucje właściwe do udzielania wsparcia finansowego, a także tryb, formy, kwotę, warunki i okres udzielania wsparcia finansowego oraz zasady monitorowania i sprawozdawczości związane z realizacją programu.

3. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą być finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.¹⁾), z uwzględnieniem regulacji dotyczących pomocy publicznej.

Rozdział 2

Przepisy szczegółowe

Art. 3. (uchylony)

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687, z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 834, 859, 1089 i 1831.

Art. 3a. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wójt, burmistrz, prezydent miasta, w tym prezydent miasta na prawach powiatu, starosta oraz marszałek województwa może polecić:

- 1) pracownikowi podległego mu urzędu, tymczasowe przeniesienie,
- 2) kierownikowi podległej jednostki organizacyjnej, tymczasowe przeniesienie pracownika tej jednostki

– do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w innej jednostce, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1135), w tej samej lub innej miejscowości, na czas określony do 3 miesięcy. W okresie tym przysługuje pracownikowi wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego. Przeniesienie ma na celu zapewnienie sprawnej realizacji zadań jednostki, do której przenoszony jest pracownik.

2. Przeniesienie pracownika, o którym mowa w ust. 1, nie powoduje rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą dotychczasowym.

3. Przeniesienia pracownika do pracy w innej jednostce nie można dokonać bez zgody pracownika – w przypadku kobiety w ciąży, pracownika opiekującego się dzieckiem do ukończenia przez nie 4 roku życia lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu.

Art. 4. 1. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19 ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy do dnia 28 czerwca 2020 r.

1a. W przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze z powodu COVID-19, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną, przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy do dnia 28 czerwca 2020 r.

1b. Dodatkowy zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego, albo dorosłą osobą niepełnosprawną również w przypadku otwarcia placówek, o których mowa w tych przepisach, w czasie trwania COVID-19 do dnia 28 czerwca 2020 r. W okresie tym uwzględnia się okres, o którym mowa w ust. 1.

1c. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501), przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy do dnia 28 czerwca 2020 r.

1d. Dodatkowy zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1c, przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, również w przypadku otwarcia placówek, o których mowa w tych przepisach, w czasie trwania COVID-19 do dnia 28 czerwca 2020 r.

2. Dodatkowy zasiłek opiekuńczy przyznawany jest w trybie i na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1c, i nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy. Za okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego, zasiłek, o którym mowa w art. 32 ust. 1 tej ustawy, nie przysługuje.

3. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1–1d dla poszczególnych grup osób uprawnionych oraz w zależności od funkcjonowania poszczególnych placówek, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

4. Zasiłki, o których mowa w ust. 1–1d, stanowiące dodatkowe uposażenie funkcjonariuszy służb wymienionych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871), przyznaje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145, z późn. zm.²⁾), ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 915, z późn. zm.³⁾), ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1443, 1473, 1717, 1871 i 1907), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, 1222, 1562, 1684 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2098 oraz z 2024 r. poz. 1871), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 184, 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179), ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1869 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179 i 240), ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.⁴⁾) oraz ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 607). Okresów pobierania tych zasiłków nie wlicza się do okresów, o których mowa odpowiednio w art. 121b ust. 3, art. 125b ust. 3, art. 105b ust. 3, art. 136b ust. 3, art. 96b ust. 3, art. 102b ust. 3, art. 60c ust. 3, art. 194 ust. 3, art. 233 ust. 2 oraz art. 87 ust. 3 tych ustaw.

Art. 4a. 1. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19 osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 197, 620 i 621), przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego.

1a. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

2. Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przysługuje do dnia 28 czerwca 2020 r.

2a. Przepis art. 4 ust. 1b i 1d stosuje się odpowiednio.

3. Zasiłek opiekuńczy za każdy dzień wynosi 1/30 kwoty emerytury podstawowej w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

4. Do przyznawania i wypłaty zasiłku opiekuńskiego, o którym mowa w ust. 1 i 1a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

5. Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 1a, finansowany jest z budżetu państwa za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

6.⁵⁾ Do zasiłku opiekuńskiego, o którym mowa w ust. 1 i 1a, nie stosuje się art. 29 ust. 13, 15 i 16 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39).

7. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania zasiłku opiekuńskiego niż wskazany w ust. 2 dla poszczególnych grup osób uprawnionych oraz w zależności od funkcjonowania poszczególnych placówek, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1006, 1089, 1222, 1248, 1473, 1562, 1688, 1717 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1089, 1222, 1248, 1473, 1562, 1688, 1717 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179 i 621.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860, z 2024 r. poz. 850, 863, 879, 1222, 1685, 1721 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 172, 179 i 222.

⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 24 pkt 1 ustawy z dnia 28 czerwca 2024 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1089), która weszła w życie z dniem 23 lipca 2024 r.

Art. 4b. (utracił moc)

Art. 4c. (utracił moc)

Art. 4d. (utracił moc)

Art. 4e. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w sytuacjach szczególnych związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, w celu zapewnienia niezbędnej pomocy osobom przebywającym w:

- 1) jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej świadczących usługi całodobowo, noclegowniach oraz innych placówkach zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub w podeszłym wieku, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572 oraz z 2025 r. poz. 620),
- 2) placówkach opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodkach preadopcyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49)

– pracownicy i inne osoby świadczące pracę w tych podmiotach, poddane w nich obowiązkowej kwarantannie, mogą za zgodą tych osób świadczyć pracę określoną w umowie i otrzymywać z tego tytułu wynagrodzenie.

2. W przypadku świadczenia pracy w trakcie kwarantanny, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277) ani świadczenie pieniężne z tytułu choroby określone w odrębnych przepisach.

Art. 4ea. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ubezpieczonemu zatrudnionemu w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej świadczących usługi całodobowo, noclegowniach oraz innych placówkach zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub w podeszłym wieku, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w okresie podlegania obowiązkowej kwarantannie lub izolacji lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, wynikających z pozostawania w styczności z osobami chorymi z powodu COVID-19 w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z zatrudnienia w tych podmiotach oraz w czasie niezdolności do pracy z powodu COVID-19 powstałej w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z zatrudnienia w tych podmiotach przysługuje prawo do 100 % wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub zasiłek chorobowy, którego miesięczny wymiar wynosi 100 % podstawy wymiaru zasiłku obliczonej na podstawie przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 4f. 1. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca prowadzący jednostkę organizacyjną pomocy społecznej świadczącą usługi całodobowo, o której mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w celu zapewnienia bezpieczeństwa osobom korzystającym z usług tych jednostek, ciągłości opieki i funkcjonowania, może po uzyskaniu uprzedniej zgody pracowników, na czas określony:

- 1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników;
- 2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w niezbędnym wymiarze;
- 3) polecić pracownikom realizowanie prawa do odpoczynku w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę bez możliwości jego opuszczania;
- 4) zawiesić stosowanie przepisu art. 133 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, przy zachowaniu w każdej dobie nieprzerwanego odpoczynku dobowego, o którym mowa w art. 132 § 1 tej ustawy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, pracodawca jest obowiązany zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb bytowych pracownika poza godzinami świadczenia pracy. Wartość świadczeń polegających na zakwaterowaniu i wyżywieniu nie podlega wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

3. Przy ustalaniu warunków pracy na zasadach określonych w ust. 1 nie stosuje się art. 42 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pracowników: placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych.

Art. 4g. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ubezpieczonemu zatrudnionemu w podmiocie leczniczym, w okresie podlegania obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, wynikających z pozostawania w styczności z osobami chorymi z powodu COVID-19 w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z zatrudnienia w podmiocie leczniczym oraz w czasie niezdolności do pracy z powodu COVID-19 powstałej w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z zatrudnienia w podmiocie leczniczym przysługuje zasiłek chorobowy, którego miesięczny wymiar wynosi 100 % podstawy wymiaru zasiłku obliczonej na podstawie przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 4h. 1. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii z powodu COVID-19 pracownicy i inne osoby zatrudnione, poddane obowiązkowej kwarantannie, mogą, za zgodą pracodawcy albo zatrudniającego, świadczyć w trybie pracy zdalnej pracę określoną w umowie i otrzymywać z tego tytułu wynagrodzenie. Przepisy działu drugiego rozdziału IIc ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku świadczenia pracy w trakcie kwarantanny, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ani świadczenie pieniężne z tytułu choroby określone w odrębnych przepisach.

Art. 4ha. 1. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii z powodu COVID-19 pracownicy i inne osoby zatrudnione, poddane obowiązkowej izolacji w warunkach domowych, mogą, za zgodą pracodawcy albo zatrudniającego, świadczyć w trybie pracy zdalnej pracę określoną w umowie i otrzymywać z tego tytułu wynagrodzenie. Przepisy działu drugiego rozdziału IIc ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku świadczenia pracy w trakcie izolacji w warunkach domowych, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ani świadczenie pieniężne z tytułu choroby.

Art. 4hb. Za okres nieświadczenia pracy w trakcie kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, albo świadczenie pieniężne z tytułu choroby.

Art. 5. (utracił moc)

Art. 6. 1. (utracił moc)

2. (utracił moc)

3. Do zamówień, o których mowa w *ust. 1*, w zakresie, w jakim dotyczą inwestycji, o której mowa w art. 95d *ust. 1* ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1398, 1492, 1493, 1578 i 1875), nie stosuje się warunku uzyskania opinii o celowości inwestycji, o której mowa w tym przepisie.

4. Zamawiający, w terminie 14 dni od dnia udzielenia zamówienia, o którym mowa w *ust. 1* lub 2, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a jeżeli jej nie posiada, na swojej stronie internetowej, informację o udzieleniu zamówienia, podając nazwę (firmę) albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarł umowę o wykonanie zamówienia.

Art. 6a. 1. Do zamówień na usługi lub dostawy niezbędne do przeciwdziałania COVID-19 nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620), jeżeli zachodzi wysokie prawdopodobieństwo szybkiego i niekontrolowanego rozprzestrzeniania się choroby lub jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia publicznego.

2. Zamawiający, w terminie 7 dni od dnia udzielenia zamówienia, o którym mowa w *ust. 1*, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu tego zamówienia, w której podaje:

- 1) nazwę (firmę) i adres siedziby zamawiającego;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr oraz zakresu usług;
- 4) cenę albo cenę maksymalną, jeżeli cena nie jest znana w chwili zamieszczenia ogłoszenia;
- 5) wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

Art. 7. (utracił moc)

Art. 7a. 1. Obwieszczenia, o których mowa w art. 37 ust. 1 oraz 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 357, 945 i 1493), obowiązujące od dnia 1 marca 2020 r. zachowują ważność do dnia 31 sierpnia 2020 r.

2. Okres obowiązywania decyzji administracyjnych wraz z załącznikami, o których mowa w art. 11 i art. 40 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, który kończy się przed dniem 1 lipca 2020 r., przedłuża się do dnia 31 sierpnia 2020 r.

3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, których termin wejścia w życie określono na dzień 1 maja 2020 r., ustala się na dzień 1 września 2020 r.

4. Bieg terminów w zakresie postępowań wszczętych i niezakończonych:

- 1) przed dniem 8 marca 2020 r.,
- 2) w okresie od dnia 8 marca 2020 r. do dnia 15 sierpnia 2020 r.

– na podstawie przepisów o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ulega zawieszeniu z mocy prawa do dnia 31 sierpnia 2020 r. Postanowień w sprawie zawieszenia tych postępowań nie wydaje się.

5. W okresie zawieszenia postępowań, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw zdrowia może podejmować wszelkie czynności w ramach tych postępowań włącznie z wydaniem decyzji administracyjnych uwzględniających w całości żądanie wnioskodawcy, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. Ograniczenia wynikającego z art. 102 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298) nie stosuje się.

Art. 7ab. W okresie obowiązywania polecenia albo nałożenia obowiązku, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia funkcjonowania ochrony zdrowia w związku z epidemią COVID-19 oraz po jej ustaniu (Dz. U. poz. 1493) oraz w art. 10d ust. 2 i art. 11h ust. 1–3, zobowiązującego podmioty lecznicze do realizacji świadczeń opieki zdrowotnej w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, u pacjentów z podejrzeniem lub potwierdzonym zakażeniem COVID-19, które tym pacjentom udzielają świadczeń opieki zdrowotnej w zakresach wskazanych w poleceniu albo obowiązku, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z art. 23, art. 23a i art. 23b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych dla tych zakresów.

Art. 7b. (utracił moc)**Art. 7c.** (uchylony)**Art. 7d.** (utracił moc)

Art. 7e. 1. Osoba podlegająca na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi obowiązkowej kwarantannie w związku z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 instaluje na swoim urządzeniu mobilnym udostępnione przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oprogramowanie służące do potwierdzania realizacji obowiązku przestrzegania kwarantanny oraz używa go do potwierdzania realizacji tego obowiązku.

2. Obowiązek zainstalowania i używania oprogramowania, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osoby z dysfunkcją wzroku (niewidzącej lub niedowidzącej), osoby, która złożyła oświadczenie, że nie jest abonentem lub użytkownikiem sieci telekomunikacyjnej lub nie posiada urządzenia mobilnego umożliwiającego zainstalowanie tego oprogramowania.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się do Policji lub państwowego powiatowego inspektora sanitarnego właściwego dla miejsca odbywania kwarantanny. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Oświadczenie może być złożone za pośrednictwem organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych wykonujących zadania związane z potwierdzaniem realizacji obowiązku przestrzegania kwarantanny.

Art. 7f. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii okres akredytacji, o którym mowa w art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 562, 567, 945 i 1493), kończący się w okresie ogłoszenia jednego z tych stanów, przedłuża się o 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7g. (uchylony)

Art. 8. (utracił moc)

Art. 8a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa i rozwoju wsi może, w drodze rozporządzenia, ustalić maksymalne ceny lub maksymalne marże hurtowe i detaliczne stosowane w sprzedaży towarów lub usług mających istotne znaczenie dla ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi lub kosztów utrzymania gospodarstw domowych.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może ustalić maksymalne ceny dla różnych poziomów obrotu towarowego lub uwzględnić skalę sprzedaży albo świadczenia usług i uwarunkowania regionalne, a przy ustalaniu wysokości maksymalnych cen może wziąć pod uwagę wysokość cen w okresie poprzedzającym wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego, a także uzasadnione zmiany kosztów produkcji i zaopatrzenia.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) określi podstawę obliczania maksymalnych marż;
- 2) może ustalić maksymalne marże dla poszczególnych rodzajów towarów lub marże naliczane od ceny hurtowej.

Art. 8b. Zakazuje się stosowania w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cen lub marż wyższych niż maksymalne ceny lub marże ustalone zgodnie z przepisami *art. 8* i *art. 8a*.

Art. 8c. 1. Kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w *art. 8b*, sprawuje w zakresie swojej właściwości, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W zakresie niezastrzeżonym dla inspekcji, o której mowa w ust. 1, kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu, o którym mowa w *art. 8b*, sprawuje Inspekcja Handlowa.

3. Do kontroli, o której mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621 i 622), z wyłączeniem *art. 47*, *art. 48*, *art. 49* ust. 7 pkt 5, *art. 50*, *art. 54*, *art. 55*, *art. 58* i *art. 59* tej ustawy.

Art. 8d. (utracił moc)

Art. 8e. (utracił moc)

Art. 8f. (utracił moc)

Art. 9. (utracił moc)

Art. 10. (utracił moc)

Art. 10a. (utracił moc)

Art. 10b. (utracił moc)

Art. 10c. (utracił moc)

Art. 10d. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu, Prezes Rady Ministrów może, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, nałożyć na jednostkę samorządu terytorialnego obowiązek wykonania określonego zadania w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na podmiot leczniczy będący:

- 1) spółką kapitałową, w której jedynym albo większościowym udziałowcem albo akcjonariuszem jest:
 - a) Skarb Państwa lub
 - b) jednostka samorządu terytorialnego, lub
 - c) uczelnia medyczna w rozumieniu *art. 2* ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,
- 2) samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej lub jednostką budżetową,
- 3) instytutem badawczym, o którym mowa w *art. 3* ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534)

– w przypadku gdy obowiązek ten ma charakter ponadwojewódzki lub skutki jego wykonania wykraczają poza teren województwa, na terenie którego podmiot leczniczy ma siedzibę lub miejsce udzielenia świadczeń zdrowotnych.

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, może dotyczyć w szczególności zmian w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego lub przekazania produktów leczniczych, wyrobów medycznych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz aparatury i sprzętu medycznego, w celu zapewnienia kontynuacji udzielania świadczeń zdrowotnych w innym podmiocie leczniczym. Zmiany w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego nie wymagają podjęcia aktów, w tym uchwał, właściwych organów administracji publicznej.

4. Wnioski o wpis oraz o zmianę wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą lub Krajowego Rejestru Sądowego składane w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych są nieodpłatne.

5. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zapewnia się środki na pokrycie wydatków związanych z wykonaniem tego zadania.

6. W przypadku poniesienia przez podmiot leczniczy szkody przy wykonywaniu zadania nałożonego w trybie ust. 2 minister właściwy do spraw zdrowia jest obowiązany do jej naprawienia.

7. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 1, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 11. (utracił moc)

Art. 11a. (utracił moc)

Art. 11b. (utracił moc)

Art. 11c. (utracił moc)

Art. 11d. 1. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 34 ust. 1–3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, Policja może wykonywać czynności wynikające z ustawowych uprawnień, z wyłączeniem czynności, o których mowa w art. 19–19b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

2. Wszystkie informacje, w tym dane osobowe, uzyskane w toku realizacji czynności, o których mowa w ust. 1, usuwa się lub niszczy w terminie jednego miesiąca po upływie obowiązywania niniejszej ustawy.

3. Komendant Główny Policji może w okresie obowiązywania niniejszej ustawy wprowadzić pełnienie służby w systemie skoszarowanym.

4. Pełnienie służby w systemie, o którym mowa w ust. 3, może obowiązywać w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 30 dni następujących po ich odwołaniu.

Art. 11e. 1. Właściciel infrastruktury krytycznej, w tym urządzeń służących do świadczenia usług telekomunikacyjnych, dostarczania energii elektrycznej, wody, ciepła, ropy naftowej, paliw lub gazu oraz odprowadzania ścieków, lub jego upoważniony przedstawiciel, którego infrastruktura lub urządzenia są zlokalizowane na terenie nieruchomości należących do osób trzecich lub znajdujących się w posiadaniu osób trzecich, może w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu wyjątkowego, wnioskować do właściwego miejscowo komendanta Policji o asystę funkcjonariuszy Policji, w celu umożliwienia wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym do budynku, również z użyciem środków przełamujących istniejące zabezpieczenia, w celu przeprowadzenia czynności niezbędnych dla ciągłości świadczenia usług, w tym w zakresie prac budowlanych. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana niezwłocznie.

2. Asysta funkcjonariusza Policji jest udzielana po przedstawieniu przez właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, lub jego upoważnionego przedstawiciela, właściwemu miejscowo komendantowi Policji dowodów potwierdzających odmowę przez właściciela, użytkownika lub zarządcę nieruchomości wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym budynku.

3. Funkcjonariusz Policji, asystując przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, zapewnia bezpieczeństwo uczestnikom czynności, mając w szczególności na względzie poszanowanie godności osób biorących udział w tych czynnościach oraz zapewnia zachowanie porządku.

4. Przepis ust. 2 obejmuje także sytuację braku możliwości kontaktu z właścicielem, użytkownikiem lub zarządcą nieruchomości, w tym budynku.

5. Z czynności, o których mowa w ust. 1, jest sporządzany protokół, w szczególności uwzględniający zakres czynności wykonanych w celu wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości lub do budynku. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, ze wskazaniem dokładnego terminu i czasu zdarzenia, opisem przeprowadzonych czynności oraz podpisami przedstawiciela właściciela infrastruktury lub urządzeń, o którym mowa w ust. 1, oraz funkcjonariusza Policji.

6. Właściciel infrastruktury lub urządzeń, po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do zabezpieczenia nieruchomości, w tym budynku przed dostępem osób niepowołanych, niezwłocznego poinformowania jego właściciela, użytkownika lub zarządcy o zaistniałym stanie faktycznym oraz do naprawienia szkód, o ile powstały w związku z prowadzonymi czynnościami.

7. W przypadkach, gdy nieruchomość lub budynek są objęte ograniczeniem dostępu osób z uwagi na działania podejmowane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, przy czym wejście lub wjazd na teren tej nieruchomości lub tego budynku jest możliwy po uzgodnieniu niezbędnych środków bezpieczeństwa z właściwym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Art. 11f. 1.⁶⁾ W związku z przeciwdziałaniem COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej, operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221) jest obowiązany do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji danych lokalizacyjnych, obejmujących okres ostatnich 14 dni, telekomunikacyjnego urządzenia użytkownika końcowego chorego na chorobę zakaźną COVID-19 lub objętego kwarantanną, na żądanie oraz w sposób i w formie ustalonej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2.⁷⁾ Operator w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji jest obowiązany do przekazania w sposób i w formie ustalonej przez tego ministra, w celu przeciwdziałania COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej zanonimizowanych danych lokalizacyjnych urządzeń końcowych użytkowników końcowych.

3. Zgoda użytkownika końcowego na przetwarzanie i udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagana.

Art. 11g.⁸⁾ Podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej anonimizacja danych lokalizacyjnych w celu przeciwdziałania COVID-19 nie stanowi czynności przetwarzania, o której mowa w art. 389 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.

Art. 11h. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu wojewoda może wydawać polecenia obowiązujące wszystkie organy administracji rządowej działające w województwie, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. O wydanych poleceniach wojewoda niezwłocznie informuje właściwego ministra.

2. W okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu minister właściwy do spraw zdrowia może, z własnej inicjatywy lub na wniosek wojewody, wydawać polecenia obowiązujące:

- 1) podmioty inne niż wymienione w ust. 1, w szczególności osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców;
- 2) państwowe jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną.

3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu Prezes Rady Ministrów może, z własnej inicjatywy, wydawać polecenia obowiązujące podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2. Wydając polecenie wobec przedsiębiorcy, Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć organ odpowiedzialny za zawarcie umowy.

4. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, są wydawane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, w drodze decyzji administracyjnej i podlegają natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia.

5. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, mogą być uchylane lub zmieniane, jeżeli przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Ich uchylenie lub zmiana nie wymaga zgody stron.

6. Zadania Prezesa Rady Ministrów wynikające z ust. 3 wykonuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z jego upoważnienia.

⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 61 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222), która weszła w życie z dniem 10 listopada 2024 r.

⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 61 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 61 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

7. Wykonywanie zadań objętych poleceniami wydanymi w stosunku do przedsiębiorców następuje na podstawie umowy zawartej z przedsiębiorcą, przez wskazanego w decyzji:

- 1) Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez Prezesa Rady Ministrów lub
- 2) ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia

– i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest, odpowiednio, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, minister albo wojewoda; finansowanie może odbywać się także ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, na zasadach określonych w ustawie.

8. Prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań objętych poleceniami, o których mowa w ust. 7, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy.

9. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, zadania objęte poleceniami są wykonywane na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 4. W takim przypadku decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

10. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej, a także nie mogą dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń.

11. Polecenia, o których mowa w ust. 1–3, mogą być wydawane także ustnie, pisemnie w formie adnotacji, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności. Istotne okoliczności takiego załatwienia sprawy powinny być utrwalone w formie protokołu.

12. Właściwy minister może wstrzymać wykonanie poleceń, o których mowa w ust. 1, i wystąpić z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o rozstrzygnięcie sporu, przedstawiając jednocześnie stanowisko w sprawie.

13. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 1, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 11i. 1. W przypadku braku na obszarze województwa technicznych i organizacyjnych możliwości unieszkodliwiania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych wytworzonych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, wojewoda może wydać, w drodze decyzji administracyjnej, polecenie dotyczące gospodarowania tymi odpadami podmiotom, o których mowa w art. 11h ust. 1 i 2. Polecenie podlega natychmiastowemu wykonaniu z chwilą jego doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 11h ust. 4, 5, 7–10 i 12 stosuje się odpowiednio.

2. Unieszkodliwianie odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych, o których mowa w ust. 1, odbywa się przez termiczne przekształcanie rozumiane jako:

- 1) spalanie odpadów przez ich utlenianie w temperaturze nie niższej niż 850°C;
- 2) inne, niż wskazany w pkt 1, procesy termicznego przekształcania odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas tych procesów są następnie spalane.

3. Do gospodarowania odpadami medycznymi o właściwościach zakaźnych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.⁹⁾) w zakresie warunków transportu odpadów, zbierania odpadów lub ich unieszkodliwiania oraz przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.¹⁰⁾) w zakresie warunków korzystania ze środowiska. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, można również wydać w odniesieniu do podmiotu, który nie posiada decyzji z zakresu gospodarowania odpadami.

4. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) podmiot lub podmioty zobowiązane do gospodarowania odpadami;
- 2) miejsce, dopuszczoną metodę i warunki unieszkodliwiania, w tym transportowania i magazynowania odpadów przed ich przetworzeniem;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 1089, 1222, 1847, 1853, 1881, 1914, 1940 i 1946 oraz z 2025 r. poz. 303.

- 3) obowiązek prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów w postaci papierowej, o ile nie ma możliwości prowadzenia tej ewidencji za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 4) okres obowiązywania polecenia.

5. Wydanie polecenia, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe, jeżeli podmiot zobowiązany do gospodarowania odpadami posiada stosowne możliwości techniczne i organizacyjne do jego realizacji.

6. Do prowadzenia ewidencji odpadów w przypadku wydania przez wojewodę polecenia, o którym mowa w ust. 1, podmiotowi, który nie ma możliwości prowadzenia tej ewidencji za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, stosuje się odpowiednio art. 67 ust. 7, 9, 12 i 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Podmiot, który nie ma możliwości prowadzenia ewidencji odpadów za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, a który dokonał unieszkodliwienia odpadów na podstawie polecenia wojewody, o którym mowa w ust. 1, przekazuje kopię karty ewidencji odpadów właściwemu ze względu na miejsce unieszkodliwienia odpadów wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie 14 dni od dnia unieszkodliwienia odpadów.

7. Nadzór nad prawidłowym gospodarowaniem odpadami dokonywanym na podstawie polecenia wojewody, o którym mowa w ust. 1, sprawuje właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

8. Wojewoda przesyła kopię polecenia, o którym mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie 7 dni od dnia jego wydania.

9. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, może także dotyczyć magazynowania odpadów medycznych przez ich wytwórcę.

Art. 11j. 1. W przypadku braku na obszarze województwa technicznych i organizacyjnych możliwości unieszkodliwiania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, odpadów wytwarzanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 innych niż odpady medyczne o właściwościach zakaźnych, wojewoda może wydać, w drodze decyzji administracyjnej, polecenie dotyczące gospodarowania tymi odpadami podmiotom, o których mowa w art. 11h ust. 1 i 2. Polecenie podlega natychmiastowemu wykonaniu z chwilą jego doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 11h ust. 4, 5, 7–10 i 12 oraz art. 11i ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku odpadów komunalnych polecenie wojewody może także dotyczyć:

- 1) przekazywania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do innych instalacji niż instalacje komunalne zapewniające przetwarzanie, o którym mowa w art. 35 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) składowania lub termicznego przekształcania odpadów komunalnych bez (jakichkolwiek lub określonych) wstępnych procesów przetwarzania.

Art. 11k. 1. Wojewoda może, w drodze zarządzenia, zmienić lub wyłączyć wymagania dotyczące selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określone w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399 i 1717).

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wojewoda może także, na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, zmienić częstotliwość odbierania odpadów komunalnych oraz sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określone w uchwałach rady gminy wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminie.

3. W przypadku wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, na obszarze województwa lub jego części, których zarządzenie dotyczy, nie stosuje się wymagań dotyczących selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określonych w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Art. 12. (utracił moc)

Art. 12a. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawieszają się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów:

- 1) art. 229 § 2 zdanie pierwsze, § 4a w zakresie badań okresowych i § 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) art. 39a ust. 1 pkt 6, art. 39d ust. 2, art. 39f, art. 39j, art. 39k i art. 39l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855).
- 3) (uchylony)

2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca i pracownik są obowiązani niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 180 dni od dnia odwołania danego stanu.

3. W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 180 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Do orzeczenia lekarskiego stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302). Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza włącza się do akt osobowych pracownika.

4. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także żołnierzy zawodowych, w tym również do pierwszego badania okresowego.

5. W trakcie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii:

- 1) w stosunku do osoby zatrudnianej na stanowisko pracy inne niż administracyjno-biurowe okresy, o których mowa w art. 229 § 1¹ pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, zostają wydłużone do 180 dni;
- 2) wstępnym badaniom lekarskim nie podlegają osoby zatrudniane na stanowisko administracyjno-biurowe, jeżeli posiadają aktualne orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do pracy w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badania lekarskie i pracodawca stwierdzi, że warunki te odpowiadają warunkom występującym na danym stanowisku pracy.

Art. 12b. (utracił moc)

Art. 12c. Terminy przejścia kursu doskonalącego, o którym mowa w przepisie art. 38b ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1995) i przedstawienia zaświadczenia o odbyciu tego kursu właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Policji oraz termin wydania opinii, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 6 tej ustawy, przedłuża się do 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12d. Terminy przedstawienia właściwemu organowi Policji orzeczeń lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485), przedłuża się do 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 12e. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dopuszcza się przeprowadzanie szkoleń wstępnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i służby w całości za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem instruktazu stanowiskowego:

- 1) pracownika zatrudnianego na stanowisku robotniczym;
- 2) pracownika zatrudnionego na stanowisku, na którym występuje narażenie na działanie czynników niebezpiecznych;
- 3) pracownika przenoszonego na stanowisko, o którym mowa w pkt 1 i 2;
- 4) ucznia odbywającego praktyczną naukę zawodu oraz studenta odbywającego praktykę studencką.

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy lub bezpieczeństwa i higieny służby przypada w:

- 1) okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii lub
- 2) w okresie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii

– termin ten wydłuża się do 180. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Art. 12f. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wydłuża się cykle przeglądowo-naprawcze, o których mowa przepisach wydanych na podstawie art. 20 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, o czasookres: 1 miesiąc dla 2 poziomu utrzymania, 3 miesiące dla 3 poziomu utrzymania i 6 miesięcy dla 4 poziomu utrzymania.

Art. 13. (utracił moc)

Art. 14. (utracił moc)

Art. 14a. (utracił moc)

Art. 14b. (utracił moc)

Art. 14c. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 sąd penitencjarny, na wniosek dyrektora zakładu karnego, zatwierdzony przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, może udzielić skazanemu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, chyba że istnieje uzasadnione przypuszczenie, że skazany w czasie pobytu poza zakładem karnym nie będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności popełni przestępstwo, lub nie będzie stosował się do wytycznych, poleceń lub decyzji właściwych organów związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 lub leczeniem zarażenia wirusem SARS-CoV-2.

2. Dyrektor zakładu karnego może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w jego ocenie udzielenie przerwy skazanemu może przyczynić się do ograniczenia albo wyeliminowania epidemii. Do wniosku dołącza się opinię o skazanym, sporządzoną przez administrację zakładu karnego, dotyczącą okoliczności będących podstawą udzielenia przerwy, o których mowa w ust. 1.

3. Sąd udziela przerwy na czas oznaczony. Okres przerwy może być przedłużany na wniosek dyrektora zakładu karnego na dalszy czas oznaczony. Okres przerwy udzielonej na podstawie ust. 1 może trwać nie dłużej niż do ustania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.

4. W posiedzeniu sądu ma prawo wziąć udział prokurator.

5. Jeżeli prokurator oświadczy, nie później niż do czasu wydania postanowienia w przedmiocie wniosku o udzielenie albo przedłużenie przerwy, że sprzeciwia się jego uwzględnieniu, sąd umarza postępowanie.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do skazanych:

- 1) za przestępstwo umyślne zagrożone karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata;
- 2) za przestępstwo nieumyślne na karę przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności;
- 3) w warunkach określonych w art. 64 § 1 i 2 lub art. 65 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

7. Z dniem ogłoszenia przez właściwe władze o ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, który stanowił przesłankę udzielenia skazanemu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, udzielona uprzednio przerwa ustaje z mocy prawa. W takim przypadku skazany jest zobowiązany do powrotu do zakładu karnego w terminie 3 dni od ustania tego stanu, chyba że nie jest to możliwe z uwagi na obowiązki nałożone na niego na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

8. W kwestiach nieuregulowanych w ust. 1–5 stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127, z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 818) o przerwie w wykonaniu kary pozbawienia wolności.

Art. 14d. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, jeżeli skazanemu nie można udzielić przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności na podstawie art. 14c, a ograniczenie albo wyeliminowanie ryzyka zarażenia przez skazanego innej osoby nie jest możliwe w ramach działań podejmowanych w zakładzie karnym, dyrektor zakładu karnego może złożyć do sądu penitencjarnego wniosek, zatwierdzony przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, o wykonywanie kary w postaci umieszczenia skazanego w odpowiednim zakładzie leczniczym. Do wykonywania kary w postaci umieszczenia skazanego w zakładzie leczniczym stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 260 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

2. Sąd orzeka o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poprzez umieszczenie skazanego w odpowiednim zakładzie leczniczym na czas oznaczony albo odmawia uwzględnienia wniosku, jeżeli nie zachodzą okoliczności określone w ust. 1. Czas ten może być przedłużany na wniosek dyrektora zakładu karnego na dalszy czas oznaczony. Czas wykonywania kary w postaci umieszczenia skazanego w odpowiednim zakładzie leczniczym może trwać nie dłużej niż do ustania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.

3. Posiedzenie odbywa się bez udziału stron.

4. Na postanowienie zażalenie przysługuje prokuratorowi i dyrektorowi zakładu karnego.

5. W kwestiach nieuregulowanych w ust. 1–4 stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

Art. 14e. Przepisy art. 14d stosuje się również do skazanych, w odniesieniu do których wykonywane są kary i środki przymusu określone w art. 242 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

Art. 14ea. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, Dyrektor Generalny Służby Więziennej może określić, w drodze zarządzenia, czasowe cele, strukturę organizacyjną i zadania podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności, o którym mowa w art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Wydając zarządzenie, Dyrektor Generalny Służby Więziennej powinien określić zadania podmiotów leczniczych w taki sposób, aby zapewnić osobom pozbawionym wolności dostęp do opieki medycznej.

2. W przypadku określonym w ust. 1 statut podmiotu leczniczego określony na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej ulega zawieszeniu.

3. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, badaniom kontrolnym podmiotowym (wywiad chorobowy) i przedmiotowym (fizykalnym) poddaje się osobę pozbawioną wolności przed jej zwolnieniem z zakładu karnego, a osobę pozbawioną wolności przed jej przetransportowaniem tylko wtedy, gdy według oceny personelu medycznego stan zdrowia osoby pozbawionej wolności tego wymaga lub osoba pozbawiona wolności zgłasza dolegliwości zdrowotne.

4. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, lekarz podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności może udzielić porady lekarskiej oraz zlecić wykonanie badania (w tym badania kontrolnego), nie mając bezpośredniego kontaktu z pacjentem.

5. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, przygotowane przez uprawniony personel medyczny jednorazowe dawki leków, także w podmiotach zapewniających całodobową opiekę pielęgniarstwa, mogą być przekazane osobie pozbawionej wolności za pośrednictwem funkcjonariusza lub pracownika Służby Więziennej w sposób uniemożliwiający niewłaściwe wydanie.

Art. 14f. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w wypadku gdy w posiedzeniu sądu penitencjarnego bierze udział skazany pozbawiony wolności, posiedzenie to może się odbyć przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. W miejscu przebywania skazanego w czynności tej bierze udział przedstawiciel administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego.

2. Przepisy art. 517ea ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 14fa. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie roku po ich odwołaniu w sprawach rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat, na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie jednego sędziego, jeżeli w pierwszej instancji sąd orzekał w takim samym składzie.

2. Sąd orzeka na rozprawie apelacyjnej w składzie jednego sędziego również po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przewod sądowy na tej rozprawie rozpoczął przed upływem tego okresu.

Art. 14g. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, funkcjonariusz Służby Więziennej w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 2b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, może pełnić służbę nie dłużej niż 24 godziny, po których następuje co najmniej 48 godzin wolnych od służby. Przepis art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej stosuje się odpowiednio.

2. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej w trakcie pełnienia służby w rozkładzie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje przerwa w wykonywaniu zadań służbowych w wymiarze 45 minut, wliczana do czasu służby. W trakcie przerwy funkcjonariusz zachowuje gotowość do podjęcia czynności służbowych.

Art. 14h. (utracił moc)

Art. 14ha. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 zebrania rejonowe, o których mowa w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166), oraz wybory odbywające się w ich trakcie mogą odbywać się w miejscu określonym przez radę okręgową izby radców prawnych w sposób, który nie wymaga jednoczesnej obecności uprawnionych do głosowania.

1a. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 zgromadzenia izby adwokackiej, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 i 1268), Krajowy Zjazd Adwokatury oraz wybory odbywające się w ich trakcie, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, mogą odbywać się w sposób, który nie wymaga obecności w tym samym miejscu uprawnionych do udziału, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

1b. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 posiedzenia Krajowej Rady Komorniczej, Krajowej Komisji Rewizyjnej i organów izb komorniczych odbywane w celach, o których mowa w rozdziale 10 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 590 i 614), oraz wybory przeprowadzane w ich trakcie mogą odbywać się w sposób, który nie wymaga obecności w tym samym miejscu uprawnionych do udziału, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

2. Wybory przeprowadzone w sposób, o którym mowa w ust. 1–1b, oraz uchwały podjęte w ten sposób są ważne bez względu na to, ile osób uprawnionych do głosowania wzięło w nich udział. Wymóg powiadomienia o projekcie uchwały uważa się za spełniony w przypadku wysłania projektu na ostatni znany adres osoby uprawnionej, określony na podstawie właściwych przepisów samorządowych.

3. Sposób przeprowadzenia wyborów, o których mowa w ust. 1, a także wyborów organów samorządu radców prawnych lub wyborów osób pełniących funkcję w tych organach lub funkcję w samorządzie radców prawnych, które odbywają się w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, określa Krajowa Rada Radców Prawnych.

3a. Naczelna Rada Adwokacka określa sposób działania zgromadzeń izb adwokackich i Krajowego Zjazdu Adwokatury w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, a także sposób przeprowadzenia w tym okresie wyborów, o których mowa w ust. 1a, wyborów organów samorządu adwokackiego oraz wyborów osób pełniących funkcję w tych organach lub funkcję w samorządzie adwokackim.

3b. Krajowa Rada Komornicza określa sposób odbywania posiedzeń oraz przeprowadzania wyborów, o których mowa w ust. 1b.

4. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1, w okręgowych izbach radców prawnych nie przeprowadzono wyborów na kolejną kadencję organów samorządu radców prawnych lub wyboru osób pełniących funkcję w tych organach lub w samorządzie radcowskim, dotychczasowe organy samorządu radców prawnych i osoby pełniące funkcje w tych organach lub w samorządzie radcowskim działają do czasu wyboru oraz ukonstytuowania się nowych organów samorządu radców prawnych lub do czasu wyboru osób do pełnienia funkcji w tych organach lub w samorządzie radcowskim, nie dłużej jednak niż przez trzy miesiące od zakończenia kadencji organów samorządu radców prawnych, z tym że nie dłużej niż do 5 października 2020 r. Przepis stosuje się odpowiednio do zastępców rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 14hb. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, kolegalne organy samorządów zawodowych, a także ich organy wykonawcze oraz inne organy wewnętrzne mogą podejmować uchwały przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub w trybie obiegowym.

2. Uchwała podjęta w trybie, o którym mowa w ust. 1, jest ważna, gdy wszyscy członkowie danego organu zostali powiadomieni o treści projektu uchwały i terminie oddania głosu oraz w głosowaniu wzięła udział co najmniej połowa członków tego organu. W przypadku projektu uchwały dotyczącej wyborów dokonywanych przez organy samorządów zawodowych członków danego organu powiadamia się o imieniu i nazwisku kandydatów oraz o liczbie mandatów w danych wyborach.

3. W przypadku gdy przepisy szczególne dotyczące podejmowania uchwał przez organy samorządów zawodowych wymagają podjęcia uchwały w głosowaniu tajnym, organy, o których mowa w ust. 1, mogą w trybie, o którym mowa w ust. 1, znieść wymóg tajności głosowania w określonej sprawie.

4. Uchwałę podjętą w trybie, o którym mowa w ust. 1, podpisuje przewodniczący organu kolegalnego albo inny upoważniony przez niego członek tego organu biorący udział w głosowaniu.

Art. 14hc. 1. Aplikanta adwokackiego i radcowskiego, który złożył wniosek o dopuszczenie do egzaminów adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24–27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w danym egzaminie i niezależnie od przyczyny nie przystąpił do egzaminu w terminie dodatkowym w dniach 23–26 czerwca 2020 r., odpowiednio okręgowa rada adwokacka albo rada okręgowej izby radców prawnych skreśla z listy aplikantów po upływie dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej albo radcowskiej. Przepisy art. 68 ust. 5–7 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 31 ust. 1–3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych stosuje się odpowiednio.

2. Aplikant adwokacki i radcowski, o którym mowa w ust. 1, może zastępować adwokata lub radcę prawnego w zakresie, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 35¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, przez okres dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej albo radcowskiej. Przepisy art. 77 ust. 3–5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 35¹ ust. 3–5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych stosuje się odpowiednio.

3. Do aplikanta adwokackiego i radcowskiego, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania art. 79 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 37 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Art. 14i. 1. Jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 upływa kadencja organu statutowego organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła i w związku z obowiązywaniem tego stanu organizacja ta nie ma możliwości przeprowadzenia wyborów, kadencja tego organu ulega przedłużeniu o czas trwania tego stanu. W takim przypadku wybory przeprowadza się niezwłocznie po zakończeniu obowiązywania tego stanu.

2. Jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 lub do 30 dni po odwołaniu danego stanu upływa kadencja organu statutowego związku zawodowego, związku lub organizacji przedsiębiorców, związków pracodawców, ich federacji i konfederacji lub społecznego inspektora pracy i w związku z obowiązywaniem tego stanu nie mają oni możliwości przeprowadzenia wyborów, kadencja tych organów ulega przedłużeniu do czasu wyboru organu statutowego związku zawodowego, związku lub organizacji przedsiębiorców, związków pracodawców, ich federacji i konfederacji lub społecznego inspektora pracy na nową kadencję, jednak nie dłużej niż do 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15. (uchylony)

Art. 15a. 1. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19 pracodawca będący zakładem aktywności zawodowej może ubiegać się o rekompensatę poniesionych za dany miesiąc kosztów płacy, o których mowa w art. 2 pkt 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, z późn. zm.¹¹⁾), dotyczących pracowników niepełnosprawnych, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, proporcjonalnie w takiej części, w jakiej pozostaje – według wyboru pracodawcy:

- 1) liczba dni przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej w miesiącu objętym wnioskiem do liczby dni tego miesiąca albo
- 2) spadek przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej w miesiącu objętym wnioskiem względem przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej z analogicznego miesiąca roku 2019, albo
- 3) spadek przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej w miesiącu objętym wnioskiem względem średniomiesięcznego przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej z czwartego kwartału roku 2019.

2. Pracodawca będący zakładem aktywności zawodowej w celu uzyskania rekompensaty, o której mowa w ust. 1, składa wniosek o rekompensatę do właściwego ze względu na siedzibę zakładu aktywności zawodowej oddziału Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

3. Wniosek o rekompensatę zawiera w szczególności:

- 1) nazwę zakładu aktywności zawodowej, jego adres i siedzibę;
- 2) wskazanie miesiąca, za który pracodawca ubiega się o rekompensatę;
- 3) określenie wysokości poniesionych kosztów płacy podlegających rekompensacie, o której mowa w ust. 1.

4. Do wniosku o rekompensatę dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające wysokość poniesionych kosztów płacy;
- 2) oświadczenie o liczbie dni przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej w miesiącu objętym wnioskiem albo
- 3) oświadczenie o wysokości przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej osiągniętego w miesiącu objętym wnioskiem oraz w analogicznym miesiącu roku 2019, albo
- 4) oświadczenie o wysokości przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej osiągniętego w miesiącu objętym wnioskiem oraz o wysokości średniomiesięcznego przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej z czwartego kwartału roku 2019.

4a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 2–4, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Wniosek o rekompensatę składa się w terminie 2 miesięcy, licząc od ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy ten wniosek.

6. Rekompensatę wypłaca się w terminie 14 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o rekompensatę.

7. Rekompensata wypłacana jest ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1089, 1165, 1494 i 1961 oraz z 2025 r. poz. 620.

8. Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wydaje decyzję o:

- 1) wysokości rekompensaty, gdy ustalona przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwota rekompensaty jest inna niż określona we wniosku o rekompensatę, albo
- 2) odmowie wypłaty rekompensaty.

9. Od decyzji, o których mowa w ust. 8, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

10. Przy rozpatrywaniu i rozstrzyganiu spraw przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

11. Wypłacona kwota rekompensaty jest księgowana i wydatkowana analogicznie do środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wypłacanych jako miesięczne dofinansowanie do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego, o którym mowa w art. 26a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Art. 15b. 1. Dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów uczestnictwa w warsztacie terapii zajęciowej, o którym mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, nie ulega obniżeniu, w związku z zawieszeniem działalności warsztatu na skutek przeciwdziałania COVID-19.

1a. Po wznowieniu działalności warsztatu terapii zajęciowej, dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 1, w okresie trwania stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, nie ulega obniżeniu, w sytuacji zmniejszonej liczby uczestników warsztatu biorących udział w zajęciach.

2. Dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów działania zakładów aktywności zawodowej, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, nie ulega obniżeniu w związku z przestojem działalności zakładu na skutek przeciwdziałania COVID-19.

Art. 15c. 1. Wojewoda może wydać polecenie podmiotowi prowadzącemu centrum integracji społecznej lub klub integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 83 i 620), zawieszenia zajęć na czas oznaczony, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19. Przepisy art. 11h ust. 1, 4 i 5 oraz 10–12 stosuje się.

2. Dofinansowanie działalności centrum integracji społecznej, w szczególności, o którym mowa w art. 8 ust. 3 oraz art. 10 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, lub klubu integracji społecznej nie ulega obniżeniu w związku z zawieszeniem zajęć, o którym mowa w ust. 1.

3. Uczestnikowi centrum integracji społecznej przysługuje świadczenie integracyjne, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, w pełnej wysokości w przypadku:

- 1) zawieszenia zajęć, o którym mowa w ust. 1;
- 2) nieobecności spowodowanej poddaniem się obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

4. W przypadku zawieszenia zajęć, o którym mowa w ust. 1, trwającego łącznie dłużej niż 3 miesiące, kierownik centrum integracji społecznej, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii pracownika socjalnego centrum integracji społecznej, może przedłużyć okres uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej o okres tego zawieszenia. Za przedłużony okres uczestnictwa przysługuje świadczenie integracyjne na zasadach określonych w ust. 3 oraz w art. 15 ust. 4–7a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

Art. 15ca. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19 dopuszcza się obniżenie lub podwyższenie czasu dziennego pobytu uczestnika w centrum integracji społecznej, z tym że tygodniowy czas tego pobytu nie może być krótszy niż 30 godzin.

Art. 15d. 1. W przypadku zawieszenia lub czasowego zamknięcia działalności ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51a ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w celu przeciwdziałania COVID-19, wojewoda przekazuje miesięczną kwotę dotacji na pokrycie bieżących kosztów ich prowadzenia.

2. Wysokość miesięcznej kwoty dotacji z budżetu państwa na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia środowiskowego domu samopomocy w sytuacji, o której mowa w ust. 1, jest obliczana jako iloczyn aktualnej liczby osób, posiadających decyzje o skierowaniu nie większej niż statutowa liczba miejsc w tym domu oraz średniej miesięcznej kwoty dotacji wyliczonej dla województwa, zgodnie z art. 51c ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, z uwzględnieniem zwiększeń, o których mowa w art. 51c ust. 4 i 5 tej ustawy.

3. Wysokość miesięcznej kwoty dotacji z budżetu państwa na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia klubu samopomocy w sytuacji, o której mowa w ust. 1, jest obliczana jako iloczyn statutowej liczby miejsc w klubie oraz średniej miesięcznej kwoty dotacji wyliczonej dla województwa, zgodnie z art. 51c ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby ponoszące odpłatność za usługi świadczone w ośrodkach wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zwalnia się na ich wniosek z odpłatności za okres niekorzystania z tych usług w związku z zawieszeniem lub czasowym zamknięciem działalności tych ośrodków, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, bez konieczności przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego.

Art. 15da. W związku z przeciwdziałaniem negatywnym skutkom COVID-19 przy wyliczaniu średniego miesięcznego kosztu utrzymania w domu pomocy społecznej, o którym mowa w art. 6 pkt 15 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, na rok 2021, nie uwzględnia się wydatków i kosztów, które zostały pokryte ze środków finansowych pochodzących z programów finansowanych z udziałem środków europejskich, programów krajowych lub dotacji celowych z budżetu państwa udzielonych na podstawie art. 115 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Art. 15e. W przypadku czasowego ograniczenia lub czasowego zawieszenia funkcjonowania żłobka, klubu dziecięcego lub dziennego opiekuna w celu przeciwdziałania COVID-19, otrzymane na zapewnienie funkcjonowania tego żłobka, klubu dziecięcego lub dziennego opiekuna dotacje celowe z budżetu państwa oraz środki z Funduszu Pracy przyznane na realizację programów, o których mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338, 743 i 858 oraz z 2025 r. poz. 620) nie podlegają zwrotowi.

Art. 15ea. 1. Na wniosek świadczeniodawcy zobowiązanie wynikające z kwot wypłaconych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych świadczeniodawcy realizującemu umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej:

- 1) w rodzaju leczenie uzdrowiskowe:
 - a) za okresy od dnia 14 marca 2020 r. do dnia 14 czerwca 2020 r. i od dnia 24 października 2020 r. do dnia 10 marca 2021 r.,
 - b) za okresy od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. i od dnia 15 czerwca 2020 r. do dnia 23 października 2020 r.,
- 2) za rok 2020 w rodzajach:
 - a) opieka psychiatryczna i leczenie uzależnień w zakresach świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych w warunkach stacjonarnych,
 - b) rehabilitacja lecznicza w zakresach świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych w warunkach stacjonarnych,
 - c) świadczenia pielęgnacyjne i opiekuńcze w ramach opieki długoterminowej w zakresach świadczeń opieki zdrowotnej udzielanej w warunkach stacjonarnych,
 - d) opieka paliatywna i hospicyjna w zakresach świadczeń opieki zdrowotnej udzielanej w warunkach stacjonarnych,
 - e) świadczenia zdrowotne kontraktowane odrębnie, związane z zapewnieniem całodobowej możliwości wykonania świadczenia

– jest finansowane na zasadach określonych w ust. 2–13.

2. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, ustalone według stanu na dzień 30 listopada 2021 r., jest finansowane w wysokości:

- 1) nie wyższej niż 70 % kwoty zobowiązania wynikającej z umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej za okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) odpowiadającej wyrażonemu w procentach poziomowi realizacji umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w 2020 r. w rodzajach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2; w przypadku świadczeń w rodzaju leczenie uzdrowiskowe przy ustalaniu procentu realizacji umowy nie uwzględnia się okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a.

3. Kwoty finansowane zgodnie z ust. 2 pomniejsza się o kwotę środków finansowych otrzymanych przez świadczeniodawcę na podstawie art. 15gga ust. 1, art. 15ggb ust. 1, art. 15zq ust. 1 pkt 1, art. 15zs² ust. 1, art. 15zt, art. 15zzb, art. 15zcc, art. 15zze⁴ ust. 1 oraz art. 31zo ust. 10.

4. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, które nie zostało sfinansowane zgodnie z ust. 2 i 3, Narodowy Fundusz Zdrowia rozlicza zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, nie później niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, świadczeniodawca składa do Narodowego Funduszu Zdrowia. Do wniosku świadczeniodawca załącza oświadczenie o kwocie otrzymanych środków finansowych, o których mowa w ust. 3. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Narodowy Fundusz Zdrowia rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

7. Na sfinansowanie kwot zobowiązań ustalonych w sposób, o którym mowa w ust. 2 i 3, Narodowy Fundusz Zdrowia otrzymuje środki z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, lub w formie dotacji z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

8. Środki, o których mowa w ust. 7, są przekazywane na podstawie sprawozdania Narodowego Funduszu Zdrowia zawierającego informacje o wysokości zobowiązań sfinansowanych na zasadach określonych w ust. 2 i 3, w podziale na oddziały wojewódzkie Narodowego Funduszu Zdrowia.

9. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 8, sprawdzone pod względem merytorycznym i formalno-rachunkowym, Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia przekazuje na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia wraz z wnioskiem o przekazanie środków, o których mowa w ust. 7, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

10. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia środki, o których mowa w ust. 7, w terminie 14 dni od dnia przekazania sprawozdania, o którym mowa w ust. 9.

11. W przypadku konieczności dokonania przez Narodowy Fundusz Zdrowia korekty przekazanego sprawozdania lub udzielenia wyjaśnień dotyczących tego sprawozdania, termin, o którym mowa w ust. 10, ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 7 dni.

12. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 30 dni od dnia przekazania sprawozdania, o którym mowa w ust. 9, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia rozliczenie otrzymanych środków, o których mowa w ust. 7.

13. Niewykorzystaną część środków, o których mowa w ust. 7, Narodowy Fundusz Zdrowia zwraca w terminie 45 dni od dnia przekazania sprawozdania, o którym mowa w ust. 9.

Art. 15f. 1. W okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania jednostki systemu oświaty wprowadzonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 30b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.¹²⁾) pracodawca zwalnia młodocianego pracownika odbywającego przygotowanie zawodowe z obowiązku świadczenia pracy.

1a. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy młodocianego pracownika, który:

- 1) jest uczniem branżowej szkoły I stopnia i w okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania jednostki systemu oświaty realizuje zajęcia z zakresu kształcenia ogólnego lub kształcenia zawodowego teoretycznego na terenie szkoły lub innej jednostki systemu oświaty, do których uczęszcza,
- 2) spełnia obowiązek nauki poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy w pozaszkolnym systemie kształcenia

– o ile u pracodawcy nie występują zdarzenia, które ze względu na aktualną sytuację epidemiologiczną mogą zagrozić zdrowiu młodocianego pracownika.

1b. (uchylony)

2. Pracodawca, z którym zawarta została umowa o refundację, o której mowa w art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 214), w przypadku wypłaty młodocianemu pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, wynagrodzenia za okres zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy, w całości lub w części, zachowuje prawo do refundacji.

3. Przepisy ust. 1, 1a i 2 stosuje się również w przypadku zawieszenia działalności jednostek systemu oświaty na podstawie odrębnych przepisów w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 854, 1562, 1635 i 1933 oraz z 2025 r. poz. 619, 620 i 622.

Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, 1761 i 1940) oraz podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, państwowa lub prowadzona wspólnie z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego instytucja kultury, w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 87), w której wystąpił spadek przychodów w następstwie wystąpienia COVID-19, a także kościelna osoba prawna działająca na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, oraz jej jednostka organizacyjna, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.

1a. Samorządowa instytucja kultury, w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, w której wystąpił spadek przychodów w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskami o wypłatę świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19 ze środków organizatora i ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na zasadach określonych w ust. 7a i 10a.

2. Podmiotom, o których mowa w ust. 1 i 1a, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, 620 i 622) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1 i ust. 1a.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, muszą spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 5 i 620), z zastrzeżeniem, że nie zalegają w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy. Przepisy ust. 1 i 1a stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

6. Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50 %, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

7. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

7a. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1a, jest dofinansowywane w wysokości 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy, przy czym 40 % dofinansowania jest wypłacane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a 60 % dofinansowania jest wypłacane ze środków organizatora. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym zostały złożone wnioski, o których mowa w ust. 1a, było wyższe niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, mogą obniżyć wymiar czasu pracy pracownika maksymalnie o 20 %, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15 %, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub
- 2) nie mniej niż o 25 % obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

9a. Do spadku przychodów państwowych lub prowadzonych wspólnie z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego instytucji kultury, o którym mowa w ust. 1, oraz do spadku przychodów samorządowych instytucji kultury, o którym mowa w ust. 1a, stosuje się odpowiednio ust. 9.

10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

10a. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1a, jest dofinansowywane do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1a, przy czym 40 % dofinansowania jest wypłacane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a 60 % dofinansowania jest wypłacane ze środków organizatora. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym zostały złożone wnioski, o których mowa w ust. 1a, było wyższe niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu. Porozumienie zawiera pracodawca oraz:

- 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440), z których każda zrzesza co najmniej 5 % pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5 % pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
- 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

12. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia. W przypadku gdy pracownicy zatrudnieni u pracodawcy byli objęci ponadzakładowym układem zbiorowym pracy, okręgowy inspektor pracy przekazuje informacje o porozumieniu w sprawie określenia warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy do rejestru ponadzakładowych układów pracy.

13. W zakresie i przez czas określony w porozumieniu, o którym mowa w ust. 11, nie stosuje się wynikających z układu ponadzakładowego oraz z układu zakładowego warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

14. W porozumieniu określa się co najmniej:

- 1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;
- 2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;
- 3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1–3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub wniosków, o których mowa w ust. 1a.

17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń wypłacanych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 oraz art. 13 pkt 2 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.

17a. Zasady wypłaty i rozliczania świadczeń wypłacanych ze środków organizatora, o których mowa w ust. 1a, ustala organizator.

17b. Rozliczenie przez wojewódzkie urzędy pracy przekazanych uprawnionym podmiotom świadczeń, o których mowa w ust. 1 i 1a, lub środków, o których mowa w ust. 2, następuje dwuetapowo w drodze:

- 1) wstępnej weryfikacji rozliczenia otrzymanych środków na rzecz ochrony miejsc pracy z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i dokumentacji, potwierdzającej wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem przekazanych świadczeń i środków, o których mowa w ust. 1, 1a lub 2, polegającej w szczególności na analizie jej kompletności, prawidłowości złożonych przez beneficjentów oświadczeń oraz weryfikacji kwot przekazanych i faktycznie wykorzystanych środków, której dokonuje się w terminie 60 dni od dnia złożenia prawidłowych i kompletnych rozliczenia i dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu;
- 2) końcowej weryfikacji dokumentacji, potwierdzającej wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem przekazanych świadczeń i środków, o których mowa w ust. 1, 1a lub 2, i ostatecznego zatwierdzenia przekazanego rozliczenia otrzymanych środków na rzecz ochrony miejsc pracy z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, która może zostać dokonana w okresie 3 lat od dnia upływu terminu do złożenia rozliczenia i dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu, wynikającego z umowy zawartej przez uprawniony podmiot z dyrektorem wojewódzkiego urzędu pracy.

17c. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy nie dochodzi zwrotu przekazanych świadczeń, o których mowa w ust. 1 i 1a, lub środków, o których mowa w ust. 2, jeżeli po dokonaniu rozliczenia, o którym mowa w ust. 17b pkt 1 lub 2, kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366). Kwota ta zaliczana jest w koszty Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

17d. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może przeprowadzać, w okresie pobierania świadczeń, o których mowa w ust. 1 lub 1a, oraz w okresie 3 lat po zakończeniu tego okresu, kontrole podmiotu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w zakresie wydatkowania środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypłatę świadczeń zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień. Kontrola może być prowadzona w kontrolowanym podmiocie lub w wojewódzkim urzędzie pracy.

18. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, mogą otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskały pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

18a. Przepisu ust. 18 nie stosuje się do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne pracowników, chyba że zwolnienie dotyczy tych samych miesięcy, na które podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, zwróciły się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19.

19. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania skutkom gospodarczym COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 16, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

20. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1 realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

Art. 15g¹. Przepisy art. 15g stosuje się do spółek wodnych, o których mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216).

Art. 15ga. 1. Osobie prawnej, jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, lub osobie fizycznej, której przysługuje tytuł prawny do zabytku o statusie pomnika historii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami lub zabytku wpisanego na Listę dziedzictwa światowego, o której mowa w art. 11 ust. 2 Konwencji w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, przyjętej w Paryżu dnia 16 listopada 1972 r. przez Konferencję Generalną Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury na jej siedemnastej sesji (Dz. U. z 1976 r. poz. 190), przysługuje, na jej wniosek, dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników zatrudnionych przez tę osobę lub jednostkę organizacyjną, nieprzerwanie w okresie nie krótszym niż przez 3 miesiące bezpośrednio poprzedzające ogłoszenie stanu zagrożenia epidemicznego, którzy wykonują czynności zawodowe dotyczące zabytku lub infrastruktury z nim związanej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia.

3. Dofinansowanie przysługuje podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) na dzień ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego oraz na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, zatrudnia co najmniej 50 pracowników;
- 2) w następstwie ograniczeń związanych z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spadły dochody podmiotu uzyskiwane w związku z funkcjonowaniem zabytku;
- 3) podmiot nie uzyskał ze środków publicznych dofinansowania do wynagrodzeń w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat.

4. Przez spadek dochodów podmiotu uzyskiwanych w związku z funkcjonowaniem zabytku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, rozumie się spadek nie mniej niż o 25 % obliczony jako stosunek dochodów uzyskiwanych w związku z funkcjonowaniem zabytku z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, w porównaniu do dochodów z miesiąca poprzedniego. Za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych – w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości do 80 % wynagrodzenia brutto pracowników, o których mowa w ust. 1, nie więcej niż 100 % kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773) oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenie społeczne, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Wysokość wynagrodzenia brutto ustala się na podstawie średniego wynagrodzenia z okresu 3 miesięcy poprzedzających ogłoszenie stanu zagrożenia epidemicznego:

- 1) liczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy – w przypadku pracowników pozostających w stosunku pracy;
- 2) wynikającego z zawartych umów – w przypadku pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia.

6. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 9, było wyższe niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

7. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się jednokrotnie na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadający od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9.

8. W odniesieniu do jednego zabytku, o którym mowa w ust. 1, dofinansowanie przysługuje jednemu podmiotowi.

9. Wniosek o przyznanie dofinansowania zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie zabytku, o którym mowa w ust. 1, i tytułu prawnego składającego wniosek do tego zabytku;
- 2) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 3;
- 3) oświadczenie o przeznaczeniu wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ust. 6;
- 4) numer rachunku bankowego podmiotu wnioskującego o dofinansowanie.

9a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 9, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

10. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1 wykonują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

11. Wypłata dofinansowania następuje w okresach miesięcznych.

12. Odmowa przyznania dofinansowania następuje w drodze decyzji administracyjnej.

13. Od decyzji dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, o której mowa w ust. 12, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

14. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może przeprowadzać kontrolę w podmiotach, o których mowa w ust. 1, w zakresie wydatkowania środków Funduszu na wypłatę świadczeń zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

15. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może udzielić dofinansowania, o którym mowa w ust. 1, w stosunku do przedsiębiorców, zgodnie z zasadami udzielania pomocy *de minimis*, określonymi we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej, dotyczących pomocy *de minimis*.

Art. 15gb. 1. Pracodawca, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, u którego wystąpił spadek przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w następstwie wystąpienia COVID-19 i w związku z tym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, może:

- 1) obniżyć wymiar czasu pracy pracownika, o którym mowa w art. 15g ust. 4, maksymalnie o 20 %, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem;
- 2) objąć pracownika przestojem ekonomicznym, z zastrzeżeniem, że pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50 %, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

2. Przez istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń rozumie się zwiększenie ilorazu kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług z tego samego miesiąca kalendarzowego dowolnie wskazanego przez przedsiębiorcę i przypadającego od dnia 1 marca 2020 r. do dnia poprzedzającego skorzystanie przez pracodawcę z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie mniej niż o 5 % w porównaniu do takiego ilorazu z miesiąca poprzedzającego (miesiąc bazowy); za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

3. Do kosztu wynagrodzeń pracowników, o którym mowa w ust. 2, nie zalicza się:

- 1) kosztów wynagrodzeń pracowników, z którymi rozwiązano umowę o pracę;
- 2) kosztów wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wynagrodzenie w trybie art. 15g ust. 8, w wysokości odpowiadającej wysokości tego obniżenia.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli iloraz kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę, i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w miesiącu, w którym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, w rozumieniu ust. 2, wynosi mniej niż 0,3.

5. Obniżenie czasu pracy albo objęcie pracownika przestojem ekonomicznym, o których mowa w ust. 1, ma zastosowanie w okresie do 6 miesięcy od miesiąca, w którym iloraz, o którym mowa w ust. 2, uległ zmniejszeniu do poziomu mniejszego niż 105 % ilorazu z miesiąca bazowego, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, chyba że pracodawca wcześniej przywróci czas pracy obowiązujący przed jego obniżeniem lub zakończy przestój ekonomiczny pracownika, który był nim objęty.

6. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu. Przepisy art. 15g ust. 11–15 stosuje się odpowiednio.

7. Obniżenie czasu pracy albo objęcie pracownika przestojem ekonomicznym, o których mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości złożenia wniosku o dofinansowanie, o którym mowa w art. 15g ust. 1, jeżeli spełnione są przesłanki, o których mowa w tym przepisie.

Art. 15gc. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, pracodawca może udzielić pracownikowi, w terminie przez siebie wskazanym, bez uzyskania zgody pracownika i z pominięciem planu urlopów, urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego przez pracownika w poprzednich latach kalendarzowych, w wymiarze do 30 dni urlopu, a pracownik jest obowiązany taki urlop wykorzystać.

Art. 15gd. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15gb ust. 2, wysokość odprawy, odszkodowania lub innego świadczenia pieniężnego wypłacanego przez tego pracodawcę pracownikowi w związku z rozwiązaniem umowy o pracę, jeżeli przepisy przewidują obowiązek wypłacenia świadczenia, nie może przekroczyć dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku wypowiedzenia albo rozwiązania umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, umowy o dzieło albo w związku z ustaniem odpłatnego pełnienia funkcji, z wyłączeniem umowy agencyjnej.

Art. 15ge. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15gb ust. 2, pracodawca może zawiesić obowiązki:

- 1) tworzenia lub funkcjonowania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych,
- 2) dokonywania odpisu podstawowego,
- 3) wypłaty świadczeń urlopowych

– o których mowa w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 288).

2. Jeżeli u pracodawcy, o którym mowa w ust. 1, działają organizacje związkowe reprezentatywne, o których mowa w art. 15g ust. 11 pkt 1 albo 2, zawieszenie obowiązków, o których mowa w ust. 1, następuje w porozumieniu z tymi organizacjami związkowymi.

3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15gb ust. 2, nie stosuje się postanowień układów zbiorowych pracy lub regulaminów wynagradzania, wprowadzonych na podstawie art. 4 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustalających wyższą wysokość odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz inne świadczenia o charakterze socjalno-bytowym niż określa ta ustawa. W takim przypadku stosuje się wysokość odpisu na ten fundusz określoną w tej ustawie.

Art. 15gf. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, strony umowy o zakazie konkurencji obowiązującym po ustaniu:

- 1) stosunku pracy,
- 2) umowy agencyjnej,
- 3) umowy zlecenia,

4) innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia,

5) umowy o dzieło

– na rzecz których ustanowiono zakaz działalności konkurencyjnej, mogą ją wypowiedzieć z zachowaniem terminu 7 dni.

Art. 15gg. 1. Podmioty, o których mowa w art. 15g ust. 1, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w rozumieniu art. 15g ust. 9, w następstwie wystąpienia COVID-19, mogą zwrócić się z wnioskiem do dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, właściwego ze względu na swoją siedzibę, o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników, o których mowa w art. 15g ust. 4, nieobjętych:

- 1) przestojem, o którym mowa w art. 81 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub
- 2) przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19, o którym mowa w art. 15g ust. 5, lub
- 3) obniżonym wymiarem czasu pracy w następstwie wystąpienia COVID-19, o którym mowa w art. 15g ust. 5.

2. Podmiotom, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać kryteria, o których mowa w art. 15g ust. 3.

4. Wynagrodzenia pracowników, o których mowa w ust. 1, są dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, jednak nie więcej niż 40 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

6. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

7a. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do zwolnienia z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne pracowników, chyba że zwolnienie dotyczy tych samych miesięcy, na które podmiot, o którym mowa w ust. 1, zwrócił się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników.

8. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który otrzymał dofinansowanie wynagrodzenia pracowników, nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia.

9. Wniosek o przyznanie dofinansowania zawiera w szczególności:

- 1) informacje o wnioskowanej kwocie na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników i liczbie pracowników, której to świadczenie dotyczy;
- 2) dane wnioskodawcy oraz numer telefonu lub adres poczty elektronicznej umożliwiające kontakt z wnioskującym;
- 3) numer rachunku bankowego podmiotu wnioskującego o dofinansowanie;
- 4) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 1 i kryteriów, o których mowa w art. 15g ust. 3;
- 5) oświadczenie o przeznaczeniu wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ust. 5;

- 6) oświadczenie, że wysokość wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników spełnia warunki określone w ust. 4;
- 7) oświadczenie, że na dzień sporządzenia wniosku wnioskodawca sporządził wykaz pracowników uprawnionych do świadczeń wypłaconych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i jednocześnie zobowiązuje się dostarczyć wykaz na żądanie uprawnionych organów.

10. Oświadczenia, o których mowa w ust. 9, podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

11. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy po stwierdzeniu kompletności wniosku i spełnienia przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, warunków, o których mowa w ust. 1, i kryteriów, o których mowa w art. 15g ust. 3, niezwłocznie występuje w formie elektronicznej do dysponenta Funduszu o przyznanie limitu/zapotrzebowania na środki na wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, i środków, o których mowa w ust. 2.

12. Dysponent Funduszu przekazuje dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy, na podstawie limitu/zapotrzebowania, środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

13. W przypadku stwierdzenia przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy złożenia przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, wszystkich oświadczeń, o których mowa w ust. 9, oraz potwierdzenia we właściwych rejestrach prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy przekazuje na rachunek bankowy podmiotu wskazanego we wniosku wnioskowaną kwotę na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników.

14. Wypłata dofinansowania następuje w transzach odpowiadających ilości miesięcy wskazanych we wniosku.

15. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w ust. 1, wypłaca pracownikom po potrąceniu składek na ubezpieczenia społeczne finansowanych ze środków ubezpieczonego, składek na ubezpieczenie zdrowotne, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, a także należności alimentacyjnych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, dotyczących potrącania tych należności z wynagrodzenia za pracę.

16. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, po dokonaniu potrąceń ze świadczeń, odprowadza należne składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

17. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazane na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane.

18. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do powiadamiania na piśmie w terminie 7 dni dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy o zmianie mającej wpływ na wysokość wypłacanej transzy środków.

19. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do rozliczenia otrzymanych świadczeń i środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, w terminie do 30 dni od zakończenia okresu pobierania świadczeń.

20. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa do właściwego wojewódzkiego urzędu pracy w szczególności:

- 1) dokumenty potwierdzające prawidłowość wykorzystania świadczeń i środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zgodnie z przeznaczeniem;
- 2) dokumenty, potwierdzające zatrudnienie pracowników, na których otrzymał świadczenie, przez okres wskazany we wniosku.

21. Do rozliczenia przez wojewódzkie urzędy pracy przekazanych uprawnionym podmiotom świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub środków, o których mowa w ust. 2, przepisy art. 15g ust. 17b i 17c stosuje się odpowiednio.

22. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może przeprowadzać, w okresie pobierania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz w okresie 3 lat po zakończeniu tego okresu, kontrole podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie wydatkowania środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypłatę świadczeń zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień. Kontrola może być prowadzona w kontrolowanym podmiocie lub w wojewódzkim urzędzie pracy.

23. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który złożył oświadczenie dotyczące spełniania warunku spadku obrotów, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub kryteriów, o których mowa w art. 15g ust. 3, niezgodnie ze stanem faktycznym lub nie sporządził na dzień złożenia wniosku wykazu pracowników objętych wnioskiem, lub nie poddał się kontroli, jest obowiązany do zwrotu na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, z którego otrzymał środki, całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie. W takim przypadku dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wydaje decyzję o zwrocie.

23a. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wzywa podmiot, który nie wywiązał się z obowiązku określonego w ust. 19 lub 20, do wywiązania się z niego w dodatkowym terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem obowiązku zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków. Jeżeli podmiot nie wywiąże się z tego obowiązku w dodatkowym terminie, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wydaje decyzję o zwrocie.

23b. W przypadku niewywiązania się z obowiązku określonego w ust. 8 podmiot jest obowiązany do zwrotu całego otrzymanego dofinansowania do wynagrodzenia pracownika, któremu wypowiedziano umowę z przyczyn niedotyczących tego pracownika, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie.

23c. W przypadku wykorzystania świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub środków, o których mowa w ust. 2, niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania ich nienależnie lub w nadmiernej wysokości stosuje się odpowiednio przepisy art. 169 ust. 1–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

23d. Do zwrotu świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub środków, o których mowa w ust. 2, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, w tym do zwrotu niewykorzystanych środków wynikających z rozliczenia złożonego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, niezwróconych w terminie, o którym mowa w ust. 19, stosuje się odpowiednio przepisy art. 60 i art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

24. Zadania organów administracji, o których mowa w ust. 1, realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

25. Wnioski, o których mowa w ust. 1, są składane w formie elektronicznej.

26. Odmowa przyznania dofinansowania następuje w drodze decyzji administracyjnej.

27. Od decyzji dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, o których mowa w ust. 28, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

28. Do zadań dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy należy w szczególności wydawanie decyzji administracyjnych o:

- 1) odmowie przyznania świadczeń, o których mowa w ust. 1 lub środków, o których mowa w ust. 2;
- 2) obowiązku zwrotu świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub środków, o których mowa w ust. 2.

29. Należności do zwrotu podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 15gga. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który na dzień 30 września 2020 r. prowadził działalność gospodarczą, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.20.Z, 59.14.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach leczenia uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o leczeniu uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1662), lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, i którego przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z trzech miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy w następstwie wystąpienia COVID-19 co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4.

2. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

3. Do świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy uprawniony jest przedsiębiorca:

- 1) który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r., z wyjątkiem gdy zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności;
- 2) który nie spełnia przesłanek do ogłoszenia upadłości, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 3) wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne lub likwidacyjne.

4. Dofinansowanie wynosi miesięcznie 2000 zł do wynagrodzenia jednego pracownika, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

5. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników:

- 1) których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, było wyższe niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku;
- 2) zatrudnionych w okresie krótszym niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku.

6. Wniosek o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy jest składany w postaci elektronicznej za pomocą udostępnionego narzędzia do dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy i zawiera w szczególności:

- 1) informacje o wnioskowanej kwocie na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników i liczbie pracowników, których to świadczenie dotyczy;
- 2) oświadczenie o prowadzeniu na dzień 30 września 2020 r. działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;
- 3) oświadczenie potwierdzające, że przychód z działalności gospodarczej uzyskany w jednym z trzech miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego;
- 4) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 3;
- 5) oświadczenie o przeznaczeniu wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników objętych wnioskiem, z uwzględnieniem ust. 4 i 5;
- 6) oświadczenie, że przedsiębiorca na dzień sporządzenia wniosku sporządził zgodny ze stanem faktycznym wykaz pracowników objętych wnioskiem i jednocześnie zobowiązuje się dostarczyć wykaz na żądanie uprawnionego organu;
- 7) oświadczenie o niekorzystaniu w miesiącach, na które składany jest wniosek, z innej pomocy w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników udzielonej w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19.

7. Wykaz pracowników objętych wnioskiem obejmuje następujące dane dotyczące pracowników: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, wysokość wynagrodzenia brutto, wymiar czasu pracy.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6 pkt 2–7, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, po stwierdzeniu kompletności wniosku i złożeniu przez przedsiębiorcę wszystkich oświadczeń, o których mowa w ust. 6 pkt 2–7, występuje niezwłocznie w formie elektronicznej do dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o przyznanie limitu/zapotrzebowania na środki na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy.

10. Dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazuje dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy, na podstawie limitu/zapotrzebowania, środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

11. Dofinansowanie jest udzielane na podstawie umowy o świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy i przysługuje przez łączny okres 3 miesięcy kalendarzowych, przypadających od miesiąca złożenia wniosku.

12. Dofinansowanie nie przysługuje za miesiące, w których przedsiębiorca korzysta z innej pomocy w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników udzielonej w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19.

13. Dofinansowanie przekazywane jest w transzach miesięcznych.

14. Środki przekazane na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz pracowników, na których wynagrodzenia przyznano dofinansowanie.

15. Do obowiązków przedsiębiorcy, który zawarł umowę o świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy, należy:

- 1) niewypowiadanie umowy o pracę pracownikom z przyczyn niedotyczących pracownika przez okres objęty dofinansowaniem;
- 2) powiadamianie dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy w terminie 7 dni od dnia powzięcia informacji o zmianie mającej wpływ na wysokość wypłacanej transzy środków;
- 3) rozliczenie otrzymanego dofinansowania i złożenie dokumentów potwierdzających wykorzystanie środków zgodnie z przeznaczeniem w terminie 30 dni od zakończenia okresu dofinansowania;
- 4) zwrot niewykorzystanych środków w terminie 30 dni od zakończenia okresu dofinansowania;
- 5) poddanie się kontroli dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy.

16. W przypadku niewywiązania się z obowiązku, o którym mowa w ust. 15 pkt 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu całego dofinansowania otrzymanego do wynagrodzenia pracownika, któremu wypowiedziano umowę z przyczyn niedotyczących tego pracownika.

17. W przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu tej części pomocy, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

18. Przedsiębiorca, który złożył przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w ust. 6 pkt 2–4, niezgodnie ze stanem faktycznym, nie sporządził na dzień złożenia wniosku wykazu pracowników objętych wnioskiem lub nie poddał się kontroli, jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy.

19. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wzywa przedsiębiorcę, który nie wywiązał się z obowiązku określonego w ust. 15 pkt 3 lub 4, do wywiązania się z niego w wyznaczonym przez siebie dodatkowym terminie. Przedsiębiorca, który nie wywiąże się z tego obowiązku w dodatkowym terminie, jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy.

20. Środki podlegające zwrotowi na podstawie ust. 16–19 zwracane są wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków.

21. Do rozliczenia świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy stosuje się odpowiednio przepisy art. 15g ust. 17b i 17c.

22. Do przeprowadzania kontroli stosuje się odpowiednio przepis art. 15gg ust. 22.

23. Zadania organów administracji, o których mowa w ust. 1, realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

24. W sprawach dotyczących zawierania, realizacji lub rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 11, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywanym.

25. Przychód z tytułu świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy nie stanowi dla przedsiębiorcy przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

26. Wnioski o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą być składane do dnia 28 lutego 2021 r.

Art. 15gga¹. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który na dzień 30 września 2020 r. prowadził działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży środków spożywczych, papierniczych i piśmienniczych na rzecz uczniów, słuchaczy lub wychowanków na terenie jednostek systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 47.11.Z albo 47.19.Z, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników. Przepis art. 15gga stosuje się, z uwzględnieniem przepisów ust. 2–8.

2. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

3. Warunkiem przyznania świadczenia jest wykazanie przez przedsiębiorcę, że jego przychód z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy w następstwie wystąpienia COVID-19 co najmniej o 40 % w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. albo w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, do wniosku o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy zamiast oświadczeń, o których mowa w art. 15gga ust. 6 pkt 2 i 3, załącza oświadczenia:

- 1) o posiadaniu pisemnego zaświadczenia wystawionego przez dyrektora jednostki systemu oświaty o tym, że był związany przez okres co najmniej 14 dni w miesiącu, w którym wystąpił spadek przychodów, o którym mowa w ust. 3, umową najmu powierzchni przeznaczonej do prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;
- 2) o prowadzeniu na dzień 30 września 2020 r. przeważającej działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;
- 3) że jego przychód z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy co najmniej o 40 % w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. albo w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenia zawiera w nich klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, po stwierdzeniu kompletności wniosku i złożeniu przez przedsiębiorcę wszystkich oświadczeń, o których mowa w ust. 4 i art. 15gga ust. 6 pkt 4–7, występuje niezwłocznie w formie elektronicznej do dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o przyznanie limitu/zapotrzebowania na środki na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy.

7. Przedsiębiorca, który złożył przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w ust. 4 i art. 15gga ust. 6 pkt 4–7, niezgodnie ze stanem faktycznym lub nie poddał się kontroli, jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków.

8. Wnioski o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą być składane do dnia 30 września 2021 r.

Art. 15ggb. 1. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przyznać ponowną wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15gga ust. 1 albo art. 15gga¹ ust. 1, dla wszystkich albo niektórych przedsiębiorców, którzy otrzymali to świadczenie na podstawie art. 15gga ust. 1 albo art. 15gga¹ ust. 1, lub przyznać to świadczenie innym przedsiębiorcom, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, skutki nimi wywołane, ograniczenia w prowadzeniu działalności wynikające z tych stanów oraz obszary życia gospodarczego i społecznego w szczególności sposób dotknięte konsekwencjami COVID-19.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może ustalać krąg przedsiębiorców, którym przysługują świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy, poprzez określenie:

- 1) innych niż wskazane w przepisie art. 15gga ust. 1 albo art. 15gga¹ ust. 3 warunków przyznawania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy w zakresie obniżenia przychodu z działalności, rodzaju działalności, z której przychód stanowi podstawę ustalenia, czy wystąpiło obniżenie przychodu, i okresu porównawczego;
- 2) kodów, którymi oznaczona była, na dzień wskazany w rozporządzeniu, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, działalność gospodarcza przedsiębiorcy.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może także określać:

- 1) inną niż wskazana w przepisie art. 15gga ust. 6 pkt 2, 3 i 7 lub art. 15gga¹ ust. 4 treść oświadczeń;
- 2) inny niż wskazany w przepisie art. 15gga ust. 26 lub art. 15gga¹ ust. 8 termin składania wniosków o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy;
- 3) inny niż wskazany w przepisie art. 15gga ust. 11 okres przysługiwania dofinansowania.

Art. 15gh. 1. Wnioski o przyznanie świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, mogą być składane do dnia 10 czerwca 2021 r.

2. Dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, może być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r.

3. Na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, rozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r., możliwe jest dokonanie wypłaty dofinansowania po tym terminie, nie później niż do dnia 31 marca 2022 r.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1, nierozpatrzone do dnia 30 czerwca 2021 r. mogą być rozpatrzone, a kwota dofinansowania może być wypłacona w terminie do dnia 31 marca 2022 r.

Art. 15gi. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, nie stosuje się przepisów art. 28 ust. 2–4 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

Art. 15gj. 1. Do umarzania, odraczania terminów lub rozkładania na raty spłat należności powstałych w związku z udzieleniem pomocy na podstawie art. 15g, art. 15g¹, art. 15ga, art. 15gg, art. 15gga i art. 15gga¹ stosuje się odpowiednio przepisy art. 55–57 i art. 58 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dokonuje umorzenia, o którym mowa w art. 56 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, na podstawie wniosku sporządzonego przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy.

3. Dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dokonuje umorzenia, odroczenia terminu lub rozłożenia na raty, o których mowa w art. 57 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, na podstawie wniosku dłużnika, przekazanego i zaopiniowanego przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy.

Art. 15gk. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych w sprawach dotyczących wypłaty lub zwrotu świadczeń lub środków, o których mowa w art. 15g ust. 1–2, art. 15gga i art. 15gga¹.

Art. 15h. (uchylony)

Art. 15i. 1. W związku z wystąpieniem COVID-19 w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu zakaz, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2023 r. poz. 158), nie obowiązuje w niedziele w zakresie wykonywania czynności związanych z handlem, polegających na rozładowywaniu, przyjmowaniu i ekspozycji towarów pierwszej potrzeby oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania takich czynności.

2. Zwolnienie z zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie obowiązuje w niedziele, w które przypada święto.

Art. 15j. 1. Opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r.

2. (uchylony)

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r. także w przypadku ustalenia wcześniejszego terminu zapłaty na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 15ja. Opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, w odniesieniu do której organem reprezentującym Skarb Państwa jest starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, należna za 2020 r. od przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, podlega pomniejszeniu proporcjonalnie do liczby dni w tym roku, w których obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego oraz stan epidemii z powodu COVID-19, pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia wniesienia opłaty w pomniejszonej wysokości staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej, przed upływem terminu, o którym mowa w art. 15j ust. 1;
- 2) braku zaległości w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Art. 15jb. Nie pobiera się czynszu najmu i dzierżawy oraz opłaty za użytkowanie przypadających Skarbowi Państwa za okres kolejnych trzech miesięcy w 2020 r. następujących po miesiącu, w którym dokonano zgłoszenia, o którym mowa w pkt 1, z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych na okres co najmniej trzech miesięcy w odniesieniu do nieruchomości należącej do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, od przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia wnoszenia należności z pominięciem należności za wskazany we wniosku okres kolejnych trzech miesięcy staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej, lub kierownikowi państwowej jednostki organizacyjnej, na rzecz której ustanowiono trwały zarząd na podstawie art. 45 ust. 1 lub art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przed upływem terminu do ich wniesienia;
- 2) braku zaległości w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Art. 15jc. 1. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15 %, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub
- 2) nie mniej niż o 25 %, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2. Dokonując zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 i art. 15jb pkt 1, podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, oświadcza:

- 1) o wystąpieniu spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa w ust. 1, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w art. 15ja lub art. 15jb;
- 2) o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
- 3) że wykorzystuje nieruchomość do prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Dokonując zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 i art. 15jb pkt 1, podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, przedstawia informacje, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743).

5. Za dzień udzielenia pomocy publicznej uznaje się dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1.

6. Na żądanie właściwego organu podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, przedstawia w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania dokumenty potwierdzające spełnienie przesłanek, o których mowa w ust. 2, art. 15ja, art. 15jb, lub warunków udzielenia pomocy, o której mowa w art. 15zzzh ust. 2.

7. Nieprzedstawienie w terminie dokumentów, o których mowa w ust. 6, niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, nieprzedstawienie informacji, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, lub stwierdzenie przez właściwy organ, iż nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 2, art. 15ja, art. 15jb, lub warunki udzielenia pomocy, o której mowa w art. 15zzzh ust. 2, stanowi podstawę do dochodzenia opłaty, o której mowa w art. 15ja, lub należności, o których mowa w art. 15jb, w pełnej wysokości.

Art. 15jca. 1. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w art. 15j ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 15ja, wniósł w niepomniejszonej wysokości, opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego za rok 2020, obniżeniu, o kwotę wyliczoną zgodnie z art. 15ja podlega wysokość należnej od tego podmiotu opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego za rok 2021.

2. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w art. 15j ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 15ja, wniósł w niepomniejszonej wysokości, opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego za rok 2020, które uległo przekształceniu w prawo własności w 2020 roku, obniżeniu o kwotę wyliczoną zgodnie z art. 15ja, podlega wysokość należnej od tego podmiotu opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 2040), za rok 2021 albo wnoszonej w tym roku jako opłata jednorazowa.

3. Przepisy art. 15ja oraz art. 15jc stosuje się odpowiednio, z tym, że zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1, należy dokonać przed upływem terminu na wniesienie opłaty:

- 1) rocznej z tytułu użytkowania wieczystego za rok 2021 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1;
- 2) o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów, należnej za rok 2021 – w przypadku, o którym mowa w ust. 2.

Art. 15jd. 1. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o:

- 1) pomniejszeniu opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej odpowiednio własność gminy, powiatu lub województwa, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, należnej za 2020 r. od podmiotów, o których mowa w art. 15ja;
- 2) niepobieraniu czynszu najmu i dzierżawy oraz opłaty z tytułu oddania nieruchomości w użytkowanie przypadających jednostce samorządu terytorialnego za okres kolejnych trzech miesięcy w 2020 r. następujących po miesiącu, w którym dokonano zgłoszenia zgodnie z ust. 2 pkt 2, z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych na okres co najmniej trzech miesięcy w odniesieniu do nieruchomości należącej odpowiednio do gminnego, powiatowego albo wojewódzkiego zasobu nieruchomości w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, od podmiotów, o których mowa w art. 15jb.

2. Przepisy art. 15ja–15jca stosuje się odpowiednio, z tym że:

- 1) zgłoszenie, o którym mowa w art. 15ja pkt 1, wnosi się do właściwego organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) zgłoszenie, o którym mowa w art. 15jb pkt 1, wnosi się do właściwego organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego lub do kierownika samorządowej jednostki organizacyjnej, na rzecz której ustanowiono trwały zarząd na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 15je. Przepisy art. 15jb, art. 15jc oraz art. 15jd stosuje się do należności z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych w okresie poprzedzającym wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii z powodu COVID-19.

Art. 15k. 1. Odstąpienie od umowy w trybie określonym w art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych lub rozwiązanie przez organizatora turystyki umowy o udział w imprezie turystycznej w trybie określonym w art. 47 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, jest skuteczne z mocy prawa po upływie 180 dni od dnia powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu lub powiadomienia o rozwiązaniu przez organizatora turystyki.

2. Odstąpienie od umowy bądź jej rozwiązanie, o którym mowa w ust. 1, nie jest skuteczne w przypadku wyrażenia przez podróżnego zgody na otrzymanie w zamian od organizatora turystyki vouchera do realizacji na poczet przyszłych imprez turystycznych w ciągu 2 lat od dnia, w którym miała się odbyć impreza turystyczna.

3. Wartość vouchera, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy o imprezę turystyczną.

4. Środki odpowiadające wpłatom na poczet realizacji umów o imprezy turystyczne, w stosunku do których zastosowanie znajdzie ust. 2, są objęte zabezpieczeniem finansowym organizatora turystyki, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, obowiązującym w dniu zawarcia dotychczasowej umowy o udział w imprezie turystycznej.

Art. 15ka. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 15k ust. 1, organizator turystyki może ubiegać się o wypłatę na rzecz podróżnego środków pieniężnych wpłaconych przez tego podróżnego na rzecz organizatora turystyki na poczet imprezy turystycznej, na zasadach i w trybie określonych w ust. 2–37. O wypłaty mogą ubiegać się wyłącznie organizatorzy turystyki, którzy:

- 1) przyjęli płatność w formie bezgotówkowej;
- 2) zostali wpisani do właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

2. Organizator turystyki składa wniosek o udzielenie wypłaty, zwany dalej „wnioskiem organizatora turystyki”, do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego tego Funduszu. Organizator turystyki może złożyć wniosek dotyczący wypłaty na rzecz więcej niż jednego podróżnego. O udzieleniu wypłaty, o której mowa w ust. 1, decyduje kolejność złożenia kompletnych, zgodnych w zakresie zawartych w nich danych, oraz pozytywnie zweryfikowanych wniosków organizatora turystyki oraz podróżnego pod warunkiem dostępności środków z Turystycznego Funduszu Zwrotów.

3. Wniosek organizatora turystyki zawiera wskazanie całkowitej kwoty wypłaty oraz oświadczenie organizatora turystyki stwierdzające:

- 1) odstąpienie przez podróżnego od umowy w trybie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych albo rozwiązanie umowy z podróżnym w trybie art. 47 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2;
- 2) że nie wręczył oraz że nie wręczy on podróżnemu vouchera, o którym mowa w art. 15k ust. 2;
- 3) że nie dokonał on zwrotu wpłat wniesionych przez podróżnego;
- 4) że zobowiązuje się do zwrotu wypłaty na zasadach i w terminach określonych w art. 15kb ust. 7 i 8.

4. W terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku organizatora turystyki dokonuje on na rzecz Turystycznego Funduszu Pomocowego:

- 1) wpłaty w wysokości 7,5 % łącznej wartości wypłat objętych tym wnioskiem;
- 2) opłaty w wysokości:
 - a) 2,5 % łącznej wartości wypłat objętych tym wnioskiem, jeśli wniosek składa mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca lub średni przedsiębiorca, albo
 - b) 4,1 % łącznej wartości wypłat objętych tym wnioskiem, jeśli wniosek składa duży przedsiębiorca.

5. Wpłaty i opłaty, o których mowa w ust. 4, podlegają zwrotowi do organizatora turystyki, w przypadku:

- 1) negatywnej weryfikacji wniosków, o której mowa w ust. 18;
- 2) pozostawienia wniosku bez rozpoznania, o którym mowa w ust. 15.

6. Oświadczenie organizatora turystyki składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Organizator turystyki składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Wniosek organizatora turystyki dotyczy umów, od których podróżni odstąpili w trybie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, oraz umów rozwiązanych z podróżnymi w trybie art. 47 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, a organizator turystyki nie dokonał zwrotu wpłat wniesionych przez podróżnego lub podróżny nie wyraził zgody na otrzymanie w zamian od organizatora turystyki vouchera, o którym mowa w art. 15k ust. 2.

8. Wniosek organizatora turystyki zawiera także:

- 1) imiona i nazwiska podróżnych, którzy zawarli umowy o udział w imprezie turystycznej, lub firmy (nazwy) przedsiębiorców i innych podmiotów, którzy zawarli umowy o udział w imprezie turystycznej na rzecz podróżnych;
- 2) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) numer NIP – w przypadku podmiotów innych niż osoby fizyczne;
- 4) numer rezerwacji lub umowy o udział w imprezie turystycznej, o ile posiada;
- 5) datę zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej;
- 6) datę rozpoczęcia imprezy turystycznej;
- 7) liczbę podróżnych objętych umową o udział w imprezie turystycznej;
- 8) miejsce lub trasę wykonania umowy o udział w imprezie turystycznej;
- 9) datę powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki;
- 10) terminy i wysokość dokonanych wpłat;
- 11) kwotę należną do zwrotu;
- 12) termin i wysokość zwrotu wpłat podróżnemu, jeśli zwrot został dokonany;
- 13) numer rachunku bankowego podróżnego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który ma zostać dokonana wypłata;
- 14) numer rachunku bankowego podróżnego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, z którego została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną, o ile dotyczy;
- 15) numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną.

9. Organizator turystyki, który nie dysponuje danymi, o których mowa w ust. 8, gromadzi je i przetwarza na potrzeby złożenia wniosku organizatora turystyki.

10. Podróżny, na rzecz którego ma zostać dokonana wypłata, o którą ubiega się organizator turystyki, składa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego wniosek o wypłatę na jego rzecz, zwany dalej „wnioskiem podróżnego”, o czym Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny informuje organizatora turystyki. Do złożenia wniosku jest uprawniony podróżny, który zawarł umowę o udział w imprezie turystycznej.

11. Wniosek podróżnego zawiera:

- 1) imię i nazwisko podróżnego, uprawnionego do złożenia wniosku, albo firmę (nazwę) przedsiębiorcy albo innego podmiotu, który zawarł umowę o udział w imprezie turystycznej na rzecz podróżnego;
- 2) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) numer NIP – w przypadku podmiotów innych niż osoby fizyczne;
- 4) adres zamieszkania, a w przypadku osób innych niż osoby fizyczne – adres siedziby oraz adres poczty elektronicznej;
- 5) nazwę lub firmę organizatora turystyki, z którym została zawarta umowa o udział w imprezie turystycznej;
- 6) numer rezerwacji lub umowy o udział w imprezie turystycznej, o ile posiada;
- 7) datę zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej;
- 8) datę powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki;
- 9) datę rozpoczęcia imprezy turystycznej;
- 10) numer rachunku bankowego podróżnego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, z którego została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną, o ile dotyczy;
- 11) numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną;
- 12) wysokość wpłaconych kwot za imprezę turystyczną i daty obciążenia lub uznania rachunku;

- 13) numer karty płatniczej, w zakresie umożliwiającym weryfikację dokonania płatności kartą płatniczą, oraz imię i nazwisko posiadacza tej karty, z której została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną, o ile dotyczy;
- 14) kwotę należną do zwrotu;
- 15) numer rachunku bankowego podróznego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który ma zostać dokonany zwrot.

12. Do wniosku podróznego dołącza się oświadczenie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o:

- 1) prawdziwości danych, o których mowa w ust. 11;
- 2) braku zwrotu wpłaty oraz o nieotrzymaniu vouchera, o którym mowa w art. 15k ust. 2, lub niewyrażeniu zgody na jego przyjęcie.

13. Podróżny składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

14. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, po otrzymaniu wniosku organizatora turystyki i wniosku podróznego dokonuje oceny ich kompletności. W przypadku otrzymania niekompletnego wniosku lub rozbieżności w złożonym wniosku, wzywa organizatora turystyki lub podróznego do uzupełnienia braków lub złożenia wyjaśnień za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek organizatora turystyki rozpatruje się w odniesieniu do poszczególnych podróжных wykazanych w tym wniosku.

15. W przypadku nieuzupełnienia braków lub niezłożenia wyjaśnień przez organizatora turystyki lub podróznego w terminie określonym w wezwaniu wniosek pozostawia się bez rozpoznania, o czym informuje się organizatora turystyki oraz podróznego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

16. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, po otrzymaniu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego wniosków organizatora turystyki oraz podróznego i potwierdzeniu ich kompletności oraz zgodności danych w nich zawartych, w terminie 30 dni od dnia otrzymania późniejszego z tych wniosków dokonuje ich weryfikacji, biorąc pod uwagę dostępność środków na Turystycznym Funduszu Zwrotów. W przypadku konieczności przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego termin ulega przedłużeniu do 4 miesięcy od dnia otrzymania późniejszego z tych wniosków.

17. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, w terminie 14 dni od dnia pozytywnej weryfikacji, dokonuje wypłaty z Turystycznego Funduszu Zwrotów na rzecz podróжных, nie wcześniej jednak niż przed uzyskaniem od organizatora turystyki wpłat, o których mowa w ust. 4.

18. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny informuje organizatora turystyki i podróznego o negatywnej weryfikacji wniosków, w tym o braku środków w Turystycznym Funduszu Zwrotów, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego tego Funduszu.

19. W przypadku złożenia przez organizatora turystyki oraz podróznego wniosku o wypłatę przed upływem terminu zwrotu określonego w art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, jak również po jego upływie, lecz w terminie nie dłuższym niż do dnia, o którym mowa w art. 36a ust. 2, termin zwrotu poniesionych opłat i wpłat, o którym mowa w art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, uznaje się za zachowany, w przypadku dokonania wypłaty, o której mowa w ust. 1, na rzecz podróжных przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny.

20. W przypadku gdy wpłaty podróznego dokonane zostały w walucie innej niż polska, kwotę należnej wypłaty ustala się w walucie polskiej z zastosowaniem kursu średniego ogłoszonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 17 września 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1639).

21. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny oraz osoby działające w jego imieniu z należytą starannością nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą z niewłaściwej realizacji wypłat, o których mowa w ust. 1.

22. W celu realizacji wypłat, o których mowa w ust. 1, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny może uzyskiwać nieodpłatnie dane:

- 1) z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej, w tym dane, informacje i dokumenty, o których mowa w dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

- 2) ze zbiorów danych, w tym zbiorów danych osobowych prowadzonych przez organy władzy publicznej oraz państwowe jednostki organizacyjne;
- 3) z systemów teleinformatycznych dostawców usług płatniczych, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611), w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 16.

23. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny może zawrzeć z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz organami Krajowej Administracji Skarbowej umowy o udostępnianiu danych, o których mowa w ust. 22 pkt 1, zgromadzonych w zbiorach w drodze teletransmisji bez konieczności składania każdorazowo pisemnych wniosków o ich udostępnienie.

24. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w odniesieniu do danych osobowych zgromadzonych na podstawie ust. 3, 8, 11 i 22 jest administratorem w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

25. Do ochrony danych uzyskanych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny na podstawie ust. 3, 8, 11 i 22 stanowiących tajemnice prawnie chronione stosuje się przepisy regulujące zasady ochrony tych tajemnic.

26. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny przetwarza dane osobowe uzyskane na podstawie ust. 3, 8, 11 i 22 przez okres, w którym są one niezbędne do realizowania wypłat, o których mowa w ust. 1. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny dokonuje, nie rzadziej niż raz w roku, weryfikacji potrzeby dalszego przetwarzania tych danych, usuwając lub anonimizując dane, które nie są wymagane w związku z ustalonym celem.

27. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny może przeprowadzić czynności sprawdzające w stosunku do organizatorów turystyki lub podróży, na rzecz których dokonana została wypłata.

28. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, w toku czynności sprawdzających lub dodatkowego postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 16, może żądać od organizatora turystyki lub podróży przedstawienia kopii:

- 1) umowy o udział w imprezie turystycznej zawartej między podróżnym a organizatorem turystyki;
- 2) dowodu wpłaty na rzecz organizatora turystyki należności za imprezę turystyczną;
- 3) dowodu wypłat, o których mowa w ust. 4.

29. W przypadku:

- 1) ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających, że wypłata, o której mowa w ust. 1, stanowi kwotę nienależnie pobraną,
- 2) niedokonywania zwrotu wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, na Turystyczny Fundusz Zwrotów

– Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny występuje do ministra właściwego do spraw turystyki z wnioskiem o wydanie decyzji o zwrocie kwoty nienależnie pobranej.

30. W przypadku, o którym mowa w ust. 29 pkt 2, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, przed wystąpieniem do ministra właściwego do spraw turystyki z wnioskiem o wydanie decyzji o zwrocie kwoty nienależnie pobranej, wzywa organizatora turystyki do zwrotu środków wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości określonej w wezwaniu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

31. Za kwotę nienależnie pobraną uważa się wypłatę, która została przekazana podróżnemu mimo braku uprawnienia do wypłaty.

32. W przypadku ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, że wypłata stanowi kwotę nienależnie pobraną, otrzymana wypłata podlega zwrotowi do Turystycznego Funduszu Zwrotów, a w przypadku jego likwidacji – do budżetu państwa, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia przekazania nienależnej wypłaty na rzecz podróżnych.

33. Współadministratorami danych osobowych przetwarzanych na potrzeby obsługi wypłat są minister właściwy do spraw turystyki i Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny.

34. Minister właściwy do spraw turystyki zawiera z Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym umowę w sprawie zlecenia Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przyjmowania, rozpatrywania wniosków i dokonywania wypłat, o których mowa w ust. 1, która stanowi podstawę realizacji przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny czynności określonych w ust. 2–33.

35. Umowa, o której mowa w ust. 34, określa w szczególności:

- 1) czas trwania umowy;
- 2) zakres sprawozdawczości i obowiązki sprawozdawcze w zakresie zrealizowanych wypłat z Turystycznego Funduszu Zwrotów;
- 3) przyczyny i warunki rozwiązania umowy;
- 4) sposób pokrycia kosztów realizacji przedmiotu umowy;
- 5) szczegółowy zakres obowiązków i zasady odpowiedzialności w zakresie przetwarzanych danych osobowych;
- 6) warunki pokrycia kosztów Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego związanych z obsługą wypłat;
- 7) zakres odpowiedzialności Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu wykonania przedmiotu umowy;
- 8) zakres upoważnienia do dysponowania środkami zgromadzonymi na Turystycznym Funduszu Zwrotów w imieniu ministra właściwego do spraw turystyki.

36. Źródłem finansowania wypłat, o których mowa w ust. 1, realizowanych w imieniu ministra właściwego do spraw turystyki jest Turystyczny Fundusz Zwrotów.

37. Wypłata na rzecz podróżnego, o której mowa w ust. 1, nie wpływa na ważność zawartych dotychczas umów agencyjnych pomiędzy organizatorami turystyki a agentami turystycznymi i należnych agentom turystycznym prowizji z tytułu zawartych umów o udział w imprezie turystycznej.

Art. 15kb. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Turystyczny Fundusz Zwrotów, zwany dalej „Funduszem Zwrotów”, z którego realizowane są, do wyczerpania zgromadzonych na nim środków, wypłaty na rzecz podróżnych w trybie określonym w art. 15ka, gdy podróżny nie otrzymał lub nie wyraził zgody na przyjęcie vouchera, o którym mowa w art. 15k ust. 2.

2. Środki Funduszu Zwrotów pochodzą z:

- 1) wpłat z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw turystyki;
- 2) odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu Zwrotów zdeponowanych w bankach oraz odsetek od środków przekazanych w depozyt zgodnie z ust. 3 pkt 2;
- 3) wypłaty z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19;
- 4) zwrotów wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, dokonanych przez organizatorów turystyki zgodnie z ust. 7;
- 5) wpłat z innych tytułów.

3. Okresowo wolne środki Funduszu Zwrotów Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować w:

- 1) innych bankach;
- 2) formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Kosztami Funduszu Zwrotów są:

- 1) wypłaty, o których mowa w art. 15ka ust. 1;
- 2) koszty obsługi wypłat i koszty prowadzenia Funduszu Zwrotów.

5. Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w imieniu ministra właściwego do spraw turystyki, przysługuje roszczenie do masy upadłości organizatora turystyki o zwrot wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, z uwzględnieniem zwrotu dokonanego przez organizatora turystyki na zasadach określonych w ust. 7.

6. Wierzytelności, o których mowa w ust. 5, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, w imieniu ministra właściwego do spraw turystyki, może zgłaszać syndykowi do czasu prawomocnego wykonania planów podziału funduszu masy upadłościowej.

7. Zwrotu wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, organizator turystyki dokonuje do Turystycznego Funduszu Zwrotów w 72 równych ratach do łącznej kwoty stanowiącej ich równowartość pomniejszonej o wpłatę, o której mowa w art. 15ka ust. 4 pkt 1. Raty oblicza się indywidualnie dla każdego organizatora turystyki w odniesieniu do wysokości wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, dokonanych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny na wniosek tego organizatora turystyki.

7a. Zwrot pierwszej z rat, o których mowa w ust. 7, następuje do dnia 31 grudnia 2021 r.

7b. Zwrot rat, o których mowa w ust. 7, z wyłączeniem pierwszej raty, o której mowa w ust. 7a, jest dokonywany w terminie do 21. dnia każdego miesiąca, począwszy od stycznia 2022 r.

7c. Zwrotu wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 7–7b i 7d–7f, dokonuje przedsiębiorca także po wykreśleniu z rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

7d. Terminu, o którym mowa w ust. 7a, nie stosuje się do organizatora turystyki, którego łączna liczba podróży od stycznia do grudnia 2021 r. w porównaniu do łącznej liczby podróży od stycznia do grudnia 2019 r., wynikająca z zawartych umów o udział w imprezie turystycznej, według stanu na dzień 31 marca 2022 r., wyniosła 40 % lub mniej, zgodnie z danymi zawartymi w deklaracjach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

7e. Organizator turystyki spełniający kryteria, o których mowa w ust. 7d, dokonuje zwrotu pierwszej z rat, o których mowa w ust. 7, do dnia 31 grudnia 2022 r.

7f. W przypadku, o którym mowa w ust. 7d, zwrot rat, o których mowa w ust. 7, z wyłączeniem pierwszej raty, jest dokonywany w terminie do 21. dnia każdego miesiąca począwszy od stycznia 2023 r.

8. W przypadku nieuiszczenia rat zgodnie z zasadami określonymi w ust. 7–7b i 7d–7f przepisy art. 2 ust. 2, art. 30 ust. 7 pkt 2, art. 31 pkt 2 oraz art. 37 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw turystyki zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą zakres upoważnienia do korzystania z Funduszu Zwrotów w imieniu ministra właściwego do spraw turystyki przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny oraz wysokość wynagrodzenia z tytułu utworzenia i prowadzenia Turystycznego Funduszu Zwrotów.

10. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny może zawrzeć z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą szczegółowe zasady współpracy w związku z dokonywaniem wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1.

11. Fundusz Zwrotów działa na podstawie rocznego planu finansowego, który stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu Zwrotów.

12. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza dla Funduszu Zwrotów odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

13. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw turystyki i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie:

- 1) do dnia 15 kwietnia danego roku:
 - a) sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu Zwrotów za rok poprzedni,
 - b) bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.
- 2) (uchylony)

13a. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw turystyki i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt rocznego planu finansowego Funduszu Zwrotów na następny rok w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

14. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw turystyki kwartalne informacje o realizacji planu finansowego Funduszu Zwrotów w terminie do końca miesiąca następującego po danym kwartale.

15. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu Zwrotów na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

16. Zwroty wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, dokonane na rachunek Funduszu Zwrotów, są przekazywane na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano zwrotu tych wypłat.

16a.¹³⁾ Niewykorzystane na dzień 31 października 2024 r. na wypłaty, o których mowa w art. 15ka ust. 1, oraz na koszty, o których mowa w art. 15kb ust. 4 pkt 2, środki Funduszu Zwrotów pochodzące ze źródeł, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, podlegają wpłacie do Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 595), w kwocie nie wyższej niż 84 mln zł.

¹³⁾ Dodany przez art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1473), która weszła w życie z dniem 5 października 2024 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 15 ustawy z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1717), która weszła w życie z dniem 26 listopada 2024 r.

17. Po dokonaniu ostatecznych rozliczeń z organizatorami turystyki środki Funduszu Zwrotów podlegają przekazaniu na rachunek wskazany przez ministra właściwego do spraw turystyki. Z chwilą przekazania tych środków Fundusz Zwrotów ulega likwidacji.

Art. 15kc. 1. Tworzy się Turystyczny Fundusz Pomocowy, zwany dalej „Funduszem Pomocowym”, stanowiący wyodrębniony rachunek w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym.

2. Obsługę Funduszu Pomocowego zapewnia Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny.

3. Środki Funduszu Pomocowego są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

4. Środki Funduszu Pomocowego pochodzą:

- 1) z wpłat i opłat organizatorów turystyki, o których mowa w art. 15ka ust. 4;
- 2) z odsetek od środków pieniężnych gromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 3;
- 3) z przychodów z lokat środków Funduszu Pomocowego;
- 4) ze środków uzyskanych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z pożyczek i kredytów na rzecz Funduszu Pomocowego;
- 5) ze składek organizatorów turystyki;
- 6) ze zwrotów wypłat, o których mowa w ust. 14, dokonanych przez organizatorów turystyki zgodnie z ust. 17;
- 7) z innych wpływów.

5. Składka, o której mowa w ust. 4 pkt 5, jest naliczana w wysokości nie wyższej niż 30 zł od każdego podróżnego z tytułu zawartej umowy o udział w imprezie turystycznej.

6. Składka jest należna z dniem zawarcia umowy lub z dniem dokonania płatności przez podróżnego na rzecz organizatora turystyki, jeżeli jest on wcześniejszy niż dzień zawarcia umowy.

7. W przypadku umów generalnych za dzień, w którym powstaje należność na Fundusz Pomocowy, uważa się dzień doręczenia w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku do organizatora turystyki zlecenia określającego w szczególności miejsce docelowe, sposób i środek transportu, jeśli przewóz jest objęty umową, oraz liczbę osób, które będą korzystały z imprezy turystycznej.

8. Składka przekazana na Fundusz Pomocowy nie podlega zwrotowi. W przypadku:

- 1) składki odprowadzonej lub należnej do odprowadzenia w danym miesiącu za podróżnego, którego impreza turystyczna została odwołana przez organizatora turystyki z powodu niewystarczającej liczby zgłoszeń, jeżeli jej realizacja była uzależniona od liczby zgłoszeń,
- 2) zmiany liczby podróżnych, miejsca realizacji imprezy turystycznej, rodzaju zapewnianego środka transportu oraz rozwiązania umowy lub odstąpienia od umowy przez podróżnego

– składka podlega zarachowaniu na poczet następnych należnych do przekazania składek.

8a. Zwrot składek przekazanych na Fundusz Pomocowy jest dopuszczalny wyłącznie w przypadku:

- 1) gdy przedsiębiorca turystyczny został wykreślony z rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, w związku z zaprzestaniem wykonywania działalności objętej wpisem i przekazał wszystkie wymagane informacje oraz odprowadził należne składki w okresie wykonywania działalności, a odprowadzone składki nie podlegają dalszemu zarachowaniu;
- 2) odprowadzenia ich w kwocie przewyższającej wysokość należnej składki określonej w informacji przekazanej do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 3) odprowadzenia ich przez podmiot niezobowiązany względem Funduszu Pomocowego.

8b. Przedsiębiorca turystyczny w przypadku, o którym mowa w ust. 8a:

- 1) pkt 1 – może wystąpić do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o zwrot składek niepodlegających dalszemu zarachowaniu, nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja administracyjna właściwego marszałka województwa o wykreśleniu z rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, w związku z zaprzestaniem wykonywania działalności objętej wpisem, stała się ostateczna;
- 2) pkt 2 lub 3 – może wystąpić do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o zwrot składek, nie później niż w terminie 30 dni od dnia, w którym dokonał wpłaty składki.

8c. Roszczenia o zwrot składek, o których mowa w ust. 8a, ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia następującego po upływie terminu określonego w ust. 8b:

- 1) pkt 1, dla składek, o których mowa w ust. 8a pkt 1;
- 2) pkt 2, dla składek, o których mowa w ust. 8a pkt 2 lub 3.

8d. We wniosku do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o zwrot składek należy wykazać kwotę mającą podlegać zwrotowi. Do wniosku dołącza się:

- 1) kopię ostatecznej decyzji administracyjnej właściwego marszałka województwa o wykreśleniu z rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, w związku z zaprzestaniem wykonywania działalności objętej wpisem wraz z wykazem umów, z których wynikają składki podlegające zwrotowi w przypadku, o którym mowa w ust. 8a pkt 1;
- 2) korektę przekazanej informacji wraz z wykazem umów, z których wynikają składki podlegające zwrotowi w przypadku, o którym mowa w ust. 8a pkt 2;
- 3) dokumenty, z których wynika brak zobowiązania względem Funduszu Pomocowego w przypadku, o którym mowa w ust. 8a pkt 3.

9. Organizatorzy turystyki dokonując wpłat składek na Fundusz Pomocowy w należnej wysokości bez wezwania:

- 1) obliczają kwotę należną z tytułu składki na Fundusz Pomocowy za okres jednego miesiąca i przekazują tę kwotę oraz
- 2) przekazują do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego tego Funduszu, informacje o wysokości należnej składki

– w terminie do 21. dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który jest należna składka.

9a. Przedsiębiorca, który złożył marszałkowi województwa oświadczenie o niewypłacalności, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, nie jest obowiązany do składania informacji, o której mowa w ust. 9 pkt 2. W takim przypadku obowiązek ten wygasa z początkiem miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono takie oświadczenie.

10. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 9, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny wzywa, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego tego Funduszu, organizatora turystyki do realizacji tych obowiązków w terminie nie dłuższym niż 14 dni. Po bezskutecznym upływie tego terminu Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny jest uprawniony do dochodzenia należnych składek wraz z odsetkami. Wezwanie jest wysyłane do wiadomości właściwego marszałka województwa.

11. W przypadku nieuiszczania składek lub niezłożenia informacji zgodnie z zasadami określonymi w ust. 9 i 10 przepisy art. 2 ust. 2, art. 30 ust. 7 pkt 2, art. 31 pkt 2 oraz art. 37 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych stosuje się odpowiednio.

12. Minister właściwy do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość składki na Fundusz Pomocowy, w zależności od miejsca realizacji imprezy turystycznej, sposobu transportu i rodzaju zapewnianego środka transportu, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej ochrony i bezpieczeństwa podróżnym i mając na względzie potrzeby finansowe Funduszu Pomocowego związane z realizacją zadań wynikających z ustawy, przy czym minimalna stawka może być określona na poziomie 0 zł.

13. W przypadku niedoboru środków niezbędnych do właściwego funkcjonowania Funduszu Pomocowego, w tym realizacji zadań, o których mowa w ust. 14, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny może udzielić Funduszowi Pomocowemu zwrotnego finansowania ze środków zgromadzonych w ramach Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, na warunkach odpowiadających stopie oprocentowania lokat uzyskiwanych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w danym okresie, przy uwzględnieniu bezpieczeństwa i płynności środków Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Wysokość zwrotnego finansowania udzielonego przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny na rzecz Funduszu Pomocowego nie może przekroczyć wysokości 5 % środków zgromadzonych na Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym.

14. Ze środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz Pomocowy zapewnia organizatorom turystyki wypłaty na pokrycie zwrotów podróżnym wpłat należności za imprezy turystyczne, które nie zostały lub nie zostaną zrealizowane z powodu ogłoszenia albo wystąpienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w miejscu realizacji imprezy turystycznej nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych uznanych w drodze komunikatu wydanego przez ministra właściwego do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych za właściwe dla uruchomienia wypłat na pokrycie podróżnym zwrotów wpłat należności za imprezę turystyczną, która nie została lub nie zostanie zrealizowana.

14a. Komunikat, o którym mowa w ust. 14, określa termin powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z nieuniknionymi i nadzwyczajnymi okolicznościami, o których mowa w ust. 14.

14b.¹⁴⁾ Fundusz Pomocowy może wypłacać organizatorom turystyki dotacje z powodu ogłoszenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu klęski żywiołowej uznanej, w drodze komunikatu, o którym mowa w ust. 14a, za nadzwyczajne i nieuniknione okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, przy czym łączna wartość przyznanych dotacji nie może przekroczyć 20 % środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 1, na koniec miesiąca poprzedzającego ogłoszenie komunikatu. Warunkiem uruchomienia wypłat jest zawarcie informacji o dotacjach w komunikacie, o którym mowa w ust. 14a.

14c.¹⁴⁾ Minister właściwy do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb udzielania przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny dotacji, o których mowa w ust. 14b, oraz ich maksymalną wysokość, biorąc pod uwagę zapewnienie jawności i przejrzystości gospodarowania środkami Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

15. Wypłaty z Funduszu Pomocowego udzielane są w przypadku, gdy organizator turystyki nie jest w stanie zapewnić podróżnym zwrotów należności za imprezę turystyczną, o których mowa w art. 47 ust. 4 i ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

16. Organizator turystyki oraz podróżny składa wniosek o wypłatę przed upływem terminu zwrotu określonego w art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

16a. W przypadku niezłożenia w terminie, o którym mowa w art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, wniosku organizatora turystyki albo wniosku podróżnego umożliwiających powiązanie tych wniosków, złożony wniosek pozostawia się bez rozpoznania, o czym informuje się organizatora turystyki albo podróżnego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

17. Zwrotu wypłat, o których mowa w ust. 14, organizator turystyki dokonuje do Funduszu Pomocowego w 72 równych ratach do łącznej kwoty stanowiącej ich równowartość pomniejszonej o wpłatę, o której mowa w ust. 4 pkt 1, w terminie do 21. dnia każdego miesiąca, następującego po upływie 3 miesięcy od dokonania wypłaty, o której mowa w ust. 14. Raty oblicza się indywidualnie dla każdego organizatora turystyki w odniesieniu do wysokości wypłat, o których mowa w ust. 14, dokonanych przez Fundusz Pomocowy na wniosek tego organizatora turystyki.

17a. W przypadku:

- 1) ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających, że wypłata, o której mowa w ust. 14, stanowi kwotę nienależnie pobraną,
- 2) niedokonywania zwrotu wypłat, o których mowa w ust. 17, na Fundusz Pomocowy

– Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny wzywa organizatora turystyki do zwrotu środków wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości określonej w wezwaniu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

18. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny oraz osoby działające w jego imieniu z należytą starannością nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą z niewłaściwej realizacji wypłat, o których mowa w ust. 14.

19. W przypadku gdy wpłaty podróżnego dokonane zostały w walucie innej niż polska, kwotę należnej wypłaty ustala się w walucie polskiej z zastosowaniem kursu średniego ogłoszonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku przez organizatora turystyki.

20. Ze środków Funduszu Pomocowego dokonuje się spłaty pożyczek i kredytów, o których mowa w ust. 4 pkt 4, wraz z odsetkami i innymi kosztami obsługi pożyczek i kredytów. Spłata pożyczek i kredytów nie może być dokonywana ze środków Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego innych niż zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 3.

21. Ze środków Funduszu Pomocowego pokrywa się koszty związane z realizacją wypłat, o których mowa w ust. 14 i art. 15ka ust. 1, oraz koszty jego obsługi przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i spłatę zwrotnego finansowania, o którym mowa w ust. 13. Roszczenia i zobowiązania Funduszu Pomocowego nie mogą być pokrywane ze środków Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego innych niż zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 3.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 20 pkt 2 ustawy wymienionej jako pierwsza w odnośniku 13.

22. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny dokonuje w imieniu organizatorów turystyki zwrotu środków na Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – do budżetu państwa, w wysokości odpowiadającej kwocie wpłat i opłat, o których mowa w art. 15ka ust. 4 w terminie 6 lat, od dnia dokonania ostatniej z tych wpłat lub opłat.

23. W zakresie wypłat, o których mowa w ust. 14, przepisy art. 15ka ust. 1–19, 22–28, 31, 32 i 37 oraz art. 15kb ust. 5, 6, 7c i 8, stosuje się odpowiednio, przy czym wypłata podlega zwrotowi do Funduszu Pomocowego.

Art. 15l. 1. Od przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców przez okres, w którym obowiązuje zakaz prowadzenia działalności na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, wstrzymuje się pobieranie:

- 1) wynagrodzeń dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi wynikających z umowy, której przedmiotem jest korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych lub pobór wynagrodzenia za takie korzystanie, a wynagrodzenia te nie są określane jako wprost zależne od faktycznego przychodu lub dochodu tego podmiotu za świadczenie przez niego usług w danym okresie,
- 2) opłat abonamentowych, o których mowa w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689 oraz z 2025 r. poz. 620)

– jeżeli spełniają oni łącznie warunki określone w ust. 2.

2. Warunkami skorzystania z wstrzymania poboru wynagrodzeń i opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są:

- 1) świadczenie przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez przedsiębiorcę usług w miejscu, które umożliwia zapoznanie się przez jego klientów z utworami lub przedmiotami praw pokrewnych;
- 2) bycie płatnikiem wynagrodzeń i opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
- 3) uiszczenie wynagrodzeń i opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, za okresy rozliczeniowe przypadające przed dniem 8 marca 2020 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do organizacji pozarządowych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 tej ustawy w zakresie, w którym prowadzą działalność pożytku publicznego.

4. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przedsiębiorca, którego nie dotyczy zakaz, o którym mowa w ust. 1, oraz organizacja pozarządowa i podmiot, o których mowa w ust. 3, mogą żądać obniżenia wynagrodzenia dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, proporcjonalnie do obniżenia jego przychodu w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym okresie rozliczeniowym w roku przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15m. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może przeznaczać środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, oraz środki Funduszu Promocji Kultury, o którym mowa w art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, na wsparcie finansowe osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w przypadku gdy działalność twórcza lub artystyczna nie może być kontynuowana w obecnej formie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ze względu na ograniczenia, zakazy i nakazy, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi i może być kontynuowana w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, bez naruszania tych ograniczeń, zakazów i nakazów pod warunkiem zmiany formy upowszechniania tej działalności.

2. Wsparcie finansowe może zostać udzielone, w przypadku gdy działalność osób i jednostek, o których mowa w ust. 1, jest działalnością kulturalną objętą mecenatem państwa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej lub działalnością polegającą na produkcji audiowizualnej i jest przyznawane na dofinansowanie wydatków na zmianę formy upowszechniania działalności twórczej i artystycznej.

3. Wsparcia finansowego może udzielić minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub wyznaczona przez niego państwowa instytucja kultury.

4. Udzielenie wsparcia następuje w ramach programów ogłaszanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub wyznaczonej przez niego państwowej instytucji kultury.

5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki uzyskiwania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, w tym maksymalną wysokość tego wsparcia, rodzaj wydatków objętych wsparciem, dane, które wniosek o przyznanie wsparcia powinien zawierać, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, biorąc pod uwagę okres, przez który obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, zakres ograniczeń, zakazów i nakazów, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, priorytety społeczne oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, na które przeznaczane są środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, oraz przedsięwzięć i działań, o których mowa w art. 87 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Art. 15m¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może przeznaczać środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem, na wsparcie finansowe, w postaci pomocy socjalnej, twórców i artystów.

2. Wsparcie finansowe może zostać udzielone w przypadku, gdy działalność osób, o których mowa w ust. 1, jest działalnością kulturalną objętą mecenatem państwa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

3. Wsparcia finansowego może udzielić minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo wyznaczona przez niego państwowa instytucja kultury.

4. Wsparcia finansowego udziela się na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1, złożony do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo wyznaczonej przez niego państwowej instytucji kultury.

5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki uzyskiwania wsparcia finansowego, w tym maksymalną wysokość tego wsparcia, dane, które wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien zawierać, a także tryb składania tego wniosku oraz przekazywania środków, biorąc pod uwagę okres, przez który obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, zakres ograniczeń, zakazów i nakazów, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, priorytety społeczne oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, na które przeznaczane są środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem.

Art. 15ma. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może przeznaczać środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem na wsparcie właścicieli albo armatorów jachtów komercyjnych, o których mowa w art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1068 i 1933), w przypadku gdy wykonywana przez nich działalność, o której mowa w art. 5 pkt 9 lit. c tej ustawy, nie może być kontynuowana w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Wsparcie finansowe, o którym mowa w ust. 1, może zostać przyznane na wycofanie jachtu komercyjnego z wykonywania aktualnie prowadzonej działalności poprzez jego zezłomowanie albo przystosowanie do wykonywania działalności innej niż wskazana w art. 5 pkt 9 lit. c ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim.

3. Wsparcia finansowego może udzielić minister właściwy do spraw gospodarki morskiej lub wybrany przez niego podmiot.

4. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej lub wybranego przez niego podmiotu ogłasza się informacje o programach, w ramach których następuje udzielenie wsparcia.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki uzyskiwania wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, w tym maksymalną wysokość tego wsparcia, rodzaj wydatków objętych wsparciem, dane, które wniosek o przyznanie wsparcia powinien zawierać, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, biorąc pod uwagę okres, przez który obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, priorytety społeczne oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, na które przeznaczane są środki budżetu państwa z części, której jest dysponentem.

Art. 15n. 1. Warunków określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie stosuje się w przypadku:

- 1) konieczności podjęcia czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
- 2) braku rentowności wykonywanych przewozów, będącego skutkiem niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu przekazać organowi, który udzielił zezwolenia informacje o zastosowanych odstępstwach, a także podać je do publicznej wiadomości, przez ogłoszenia na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach lub dworcach.

Art. 15o. 1. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, ilekroć zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wymagane jest przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego aktualizacji, w szczególności z osobą lub rodziną, które zostały poddane kwarantannie w związku z podejrzeniem zakażenia lub choroby zakaźnej, ustalenie sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej zamiast przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego lub jego aktualizacji może nastąpić na podstawie:

- 1) rozmowy telefonicznej z pracownikiem socjalnym, a w przypadku osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu przy wykorzystaniu środków wspierających komunikowanie się, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2023 r. poz. 20), oraz
- 2) dokumentów lub oświadczenia, o których mowa w art. 107 ust. 5b ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, a także ich kopii, w tym elektronicznych, uzyskanych od osoby lub rodziny ubiegającej się o pomoc lub
- 3) informacji udostępnionych przez podmioty, o których mowa w art. 105 tej ustawy.

1a. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku osób korzystających ze stałych form pomocy, u których nie nastąpiła zmiana danych, aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego nie sporządza się, pomimo upływu ustawowego terminu. W takim przypadku aktualizację rodzinnego wywiadu środowiskowego sporządza się niezwłocznie po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

2. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 przyznawanie lub aktualizacja prawa do świadczeń opiekuńczych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, oraz zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, w szczególności osobie, która została poddana kwarantannie w związku z podejrzeniem o zakażenie lub o chorobę zakaźną, nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego, a ustalenie sprawowania opieki może nastąpić w szczególności na podstawie:

- 1) rozmowy telefonicznej z pracownikiem socjalnym oraz
- 2) dokumentów lub oświadczeń, a także ich kopii, w tym elektronicznych, uzyskanych od osoby ubiegającej się o świadczenie lub je otrzymującej lub od członków jej rodziny.

Art. 15oa. 1. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 390) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych na okresy zasiłkowe od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2022 r.

2. Obniżenie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub obniżenie dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1205) z powodu przeciwdziałania COVID-19, stanowi utratę dochodu w rozumieniu tej ustawy i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okresy świadczeniowe od dnia 1 października 2019 r. do dnia 30 września 2022 r.

Art. 15p. 1. Rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, za część roku 2020 oraz za wybrane miesiące 2021 r., zwolnienia z podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może wprowadzić również zwolnienia od podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli zajętych na prowadzenie działalności przez:

- 1) organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz
- 2) podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Art. 15q. 1. Rada gminy może przedłużyć, w drodze uchwały, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19, terminy płatności rat podatku od nieruchomości, płatnych w kwietniu, maju i czerwcu 2020 r., nie dłużej niż do dnia 30 września 2020 r. oraz płatnych w wybranych miesiącach 2021 r., nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może przedłużyć terminy płatności rat, o których mowa w ust. 1, również:

- 1) organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz
- 2) podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Art. 15qa. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151), których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zachowują ważność przez dodatkowy okres 6 miesięcy od dnia utraty pierwotnego terminu ważności zezwolenia, pod warunkiem wniesienia proporcjonalnej opłaty za wydanie zezwolenia przed upływem pierwotnego terminu ważności zezwolenia.

Art. 15qb. Do dnia 31 grudnia 2020 r. zarządy województwa mogą wykorzystać środki z opłat, o których mowa w art. 9² ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, również na działania związane z przeciwdziałaniem COVID-19.

Art. 15qc. Do dnia 31 grudnia 2020 r. wójt (burmistrz, prezydent miasta) może wykorzystać dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 18 lub art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ tej ustawy również na działania związane z przeciwdziałaniem COVID-19.

Art. 15qd. Do dnia 31 grudnia 2020 r. samorząd województwa może powierzyć powiatowi, w drodze porozumienia, prowadzenie zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

Art. 15r. 1. Strony umowy w sprawie zamówienia publicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia lub dokumenty, które mogą dotyczyć w szczególności:

- 1) nieobecności pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji zamówienia;
- 2) decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nakładających na wykonawcę obowiązek podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych;
- 3) poleceń lub decyzji wydanych przez wojewodów, ministra właściwego do spraw zdrowia lub Prezesa Rady Ministrów, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w *art. 11 ust. 1–3*;
- 4) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług transportowych;
- 5) innych okoliczności, które uniemożliwiają bądź w istotnym stopniu ograniczają możliwość wykonania umowy;
- 6) okoliczności, o których mowa w pkt 1–5, w zakresie w jakim dotyczą one podwykonawcy lub dalszego podwykonawcy.

1a. W przypadku wykonawców mających siedzibę lub wykonujących działalność związaną z realizacją umowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w miejsce dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, składa się dokumenty wydane przez odpowiednie instytucje w tych krajach lub oświadczenia tych wykonawców.

2. Każda ze stron umowy, o której mowa w ust. 1, może żądać przedstawienia dodatkowych oświadczeń lub dokumentów potwierdzających wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy.

3. Strona umowy, o której mowa w ust. 1, na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje drugiej stronie swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem, odnośnie do wpływu okoliczności, o których mowa w ust. 1, na należyte jej wykonanie. Jeżeli strona umowy otrzymała kolejne oświadczenia lub dokumenty, termin liczony jest od dnia ich otrzymania.

4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, w uzgodnieniu z wykonawcą dokonuje zmiany umowy, o której mowa w art. 455 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez:

- 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części,
- 2) zmianę sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych,
- 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia lub sposobu rozliczenia wynagrodzenia wykonawcy

– o ile wzrost wynagrodzenia spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50 % wartości pierwotnej umowy.

4a. W przypadku stwierdzenia, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, zamawiający, w uzgodnieniu z wykonawcą, może dokonać zmiany umowy zgodnie z ust. 4.

5. Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia korzystniej kształtujące sytuację wykonawcy, niż wynikałoby to z ust. 4, do zmiany umowy stosuje się te postanowienia, z zastrzeżeniem, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do wykonania umownego prawa odstąpienia od umowy.

6. Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia dotyczące kar umownych lub odszkodowań z tytułu odpowiedzialności za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie z powodu oznaczonych okoliczności, strona umowy, o której mowa w ust. 1, w stanowisku, o którym mowa w ust. 3, przedstawia wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte jej wykonanie oraz wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, na zasadność ustalenia i dochodzenia tych kar lub odszkodowań, lub ich wysokość.

7. Wykonawca i podwykonawca, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie łączącej ich umowy, która jest związana z wykonaniem zamówienia publicznego lub jego części, uzgadniają odpowiednią zmianę tej umowy, w szczególności mogą zmienić termin wykonania umowy lub jej części, czasowo zawiesić wykonywanie umowy lub jej części, zmienić sposób wykonywania umowy lub zmienić zakres wzajemnych świadczeń.

8. W przypadku dokonania zmiany umowy, o której mowa w ust. 1, jeżeli zmiana ta obejmuje część zamówienia powierzoną do wykonania podwykonawcy, wykonawca i podwykonawca uzgadniają odpowiednią zmianę łączącej ich umowy, w sposób zapewniający, że warunki wykonania tej umowy przez podwykonawcę nie będą mniej korzystne niż warunki wykonania umowy, o której mowa w ust. 1, zmienionej zgodnie z ust. 4.

9. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się do umowy zawartej między podwykonawcą a dalszym podwykonawcą.

10. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz związanych z nimi ograniczeń w przemieszczaniu się, umowy w sprawie zamówienia publicznego zawierane są pod rygorem nieważności w formie pisemnej, albo za zgodą zamawiającego w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

11. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do umów w sprawie zamówień publicznych wyłączonych ze stosowania ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 15r¹. (uchylony)

Art. 15ra. 1. Strona umowy offsetowej, zawartej na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 1218), oraz umowy offsetowej, o której mowa w art. 34 ust. 1 tej ustawy, będąca zagranicznym dostawcą w rozumieniu tej ustawy, niezwłocznie informuje odpowiednio Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw gospodarki o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić.

2. Strona umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będąca zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, przedstawia odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oświadczenia lub dokumenty potwierdzające wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań.

3. Odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje stronie umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem, odnoszące się do wpływu okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie umowy offsetowej oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań.

4. Stanowisko, o którym mowa w ust. 3, stanowi w szczególności podstawę do:

- 1) zastosowania w odniesieniu do umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, art. 21 ustawy, o której mowa w ust. 1;
- 2) czasowego zawieszenia wykonywania umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, lub jej części na czas trwania okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19.

4a. W przypadku zawieszenia biegu terminów wykonania umowy, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, terminy te będą dalej z chwilą odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, lub ustania okoliczności związanych z COVID-19 mających wpływ na należyte wykonanie umowy. Odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw gospodarki określi w oświadczeniu przekazanym stronie umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, w jakich terminach bieg wykonania umowy jest zawieszony, oraz od jakiego terminu wykonanie umowy będzie dalej.

5. Do zmian umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, wprowadzanych w związku z ust. 1–4 mają zastosowanie odpowiednio przepisy ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek strony umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, lub z własnej inicjatywy, w związku z ust. 1–3, może wyrazić zgodę na przedłużenie okresu wykonywania umowy offsetowej przez okres dłuższy niż 10 lat.

Art. 15s. Nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 1) nieustalenie lub niedochodzenie od strony umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na skutek okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w art. 15r ust. 1;
- 2) zmiana umowy w sprawie zamówienia publicznego zgodnie z art. 15r ust. 4.

Art. 15t. Nie popełnia przestępstwa, o którym mowa w art. 296 § 1–4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, kto nie ustala lub nie dochodzi od strony umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na skutek okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w art. 15r ust. 1, lub zmienia umowę w sprawie zamówienia publicznego zgodnie z art. 15r ust. 4.

Art. 15u. Za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy spółki, o której mowa w art. 293 § 1 albo art. 483 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96), nie odpowiada wobec spółki członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator, który nie ustala lub nie dochodzi od strony umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na skutek okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19, o którym mowa w art. 15r ust. 1, lub zmienia umowę w sprawie zamówienia publicznego zgodnie z art. 15r ust. 4.

Art. 15v. Przepis art. 15r nie narusza praw stron umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, wynikających z przepisów prawa cywilnego, z zastrzeżeniem art. 15r ust. 5.

Art. 15va. (utracił moc)

Art. 15vb. (utracił moc)

Art. 15w. (uchylony)

Art. 15x. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca może, na czas oznaczony nie dłuższy niż do czasu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:

- 1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników w sposób niezbędny dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji;
- 2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w zakresie i wymiarze niezbędnym dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji;
- 3) zobowiązać pracownika do pozostawania poza normalnymi godzinami pracy w gotowości do wykonywania pracy w zakładzie pracy lub w innym miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, przepisu art. 151⁵ § 2 zdanie drugie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy nie stosuje się;
- 4) polecić pracownikowi realizowanie prawa do odpoczynku w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników:

- 1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania:
 - a) systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz. 834, 1222, 1473, 1572 i 1907),
 - b) sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 11a i 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303),
 - c) źródeł ciepła i sieci ciepłowniczych;
- 2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1 lit. a i b, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej;
- 3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881);
- 4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2;
- 5) w przedsiębiorstwie pełniącym funkcję sprzedawcy z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 6) na obszarze lub na terenie obiektu ważnego dla obronności, interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa publicznego i innych ważnych interesów państwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, umieszczonych w wykazach, o których mowa w art. 5 ust. 3 tej ustawy;
- 7) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na świadczeniu czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222 i 525);
- 8) w przedsiębiorstwie prowadzącym obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2336), którego działanie lub niewłaściwe działanie może spowodować poważny wypadek, wynikający z krótkoterminowej lub długoterminowej utraty stateczności tego obiektu obejmującej wszelkie awarie mechanizmów związanych z jego konstrukcją lub jego niewłaściwej eksploatacji, który skutkuje znacznym ryzykiem utraty życia, poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska;
- 9) u przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze rolno-spożywczym związaną z wytwarzaniem lub dostarczaniem żywności.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do realizacji przez pracownika jego obowiązków pracowniczych. Wartość świadczeń polegających na zakwaterowaniu i wyżywieniu nie podlega wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne;
- 2) pracodawca odmawia udzielenia pracownikowi urlopu wypoczynkowego, w tym urlopu, o którym mowa w art. 167² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, urlopu bezpłatnego oraz innego urlopu, a także przesuwu termin takiego urlopu lub odwołuje pracownika z takiego urlopu, jeżeli został on już pracownikowi udzielony; nie dotyczy to urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego, urlopu ojcowskiego i urlopu wychowawczego.

Art. 15y. Do okresu finansowania zwrotnego oraz do okresu kredytowania, o których mowa w art. 15b ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1440 i 1635) nie wlicza się okresu karencji w spłacie kapitału, jeżeli karencja ta nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego.

Art. 15z. (uchylony)

Art. 15z¹. (uchylony)

Art. 15z². (uchylony)

Art. 15z³. (uchylony)

Art. 15z⁴. Jeżeli w związku z wprowadzeniem przepisów mających na celu zapobieganie oraz zwalczanie chorób zakaźnych u ludzi repatriant nie ma możliwości opuszczenia ośrodka adaptacyjnego dla repatriantów w terminie określonym w decyzji Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji, o której mowa w art. 3c ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105 oraz z 2025 r. poz. 620), Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji może, na uzasadniony wniosek repatrianta, wydać decyzję o przedłużeniu jego pobytu w ośrodku o kolejny okres, nie dłuższy jednak niż 90 dni.

Art. 15z⁵. 1. Jeżeli na skutek skorzystania przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi z uprawnień określonych w art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 uległy zmianie warunki wykonywania pracy przez cudzoziemca określone w:

- 1) zezwoleniu na pobyt czasowy i pracę,
- 2) zezwoleniu na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji,
- 3) zezwoleniu na pracę,
- 4) zezwoleniu na pracę sezonową,
- 5) oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisanym do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

– cudzoziemiec może wykonywać pracę na tych zmienionych warunkach bez konieczności zmiany zezwolenia, uzyskania nowego zezwolenia lub wpisania nowego oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do warunków wykonywania pracy określonych w zezwoleniach na pobyt czasowy, o których mowa w art. 139a i art. 139o ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli z uprawnień określonych w art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 korzysta jednostka przyjmująca, o której mowa w art. 3 pkt 5b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jeżeli na skutek skorzystania przez jednostkę przyjmującą, o której mowa w art. 3 pkt 5b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uprawnień określonych w art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 uległy zmianie warunki wykonywania pracy przez cudzoziemca określone w dokumentach załączonych do zawiadomienia, o którym mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, cudzoziemiec może wykonywać pracę na tych zmienionych warunkach.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się przepisów art. 134 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 15z⁶. (uchylony)

Art. 15z⁷. 1. Zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 88 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest wymagane w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 oraz do 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, jeżeli cudzoziemiec wykonuje pracę w zakresie podklas działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz posiadał:

- 1) zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 88 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ważne po dniu 13 marca 2020 r. lub
- 2) oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisane do ewidencji oświadczeń, w którym przynajmniej jeden dzień okresu pracy określonego w tym oświadczeniu przypada po dniu 13 marca 2020 r.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio do przedłużenia zezwolenia na pracę oraz przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową.

Art. 15z⁸. (uchylony)

Art. 15z⁹. W przypadku cudzoziemca będącego obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ubiegającego się o wydanie wizy krajowej na terytorium tego państwa, odstępuje się od wymogu osobistego złożenia dokumentów, o których mowa w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w związku z ubieganiem się o tę wizę.

Art. 15za. 1. Do decyzji wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.¹⁵⁾), dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, na podstawie wniosku złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, nie stosuje się przepisów art. 57 § 1 i 8 tej ustawy.

1a. W zaświadczeniu, o którym mowa w art. 306e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, wystawianym w okresie objętym zaniechaniem poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 2 lub 3, nie uwzględnia się zaległości podatkowych, których zapłata po upływie terminu płatności jest objęta tym zaniechaniem poboru odsetek. Przepis stosuje się odpowiednio do ustalania spełnienia warunku braku istnienia zaległości podatkowych w celu skorzystania ze wsparcia finansowego w ramach programów rządowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zaniechać w całości lub w części poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, określając w szczególności rodzaj podatku, zakres terytorialny zaniechania, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy obowiązanych, których dotyczy zaniechanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zaniechać w całości lub w części poboru odsetek za zwłokę od niewpłaconej w terminie daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368 i 620), określając w szczególności zakres terytorialny zaniechania, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy obowiązanych, których dotyczy zaniechanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

Art. 15zb. 1. W przypadku odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, dotyczącego należności z tytułu składek należnych za okres od 1 stycznia 2020 r., na podstawie wniosku złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, nie nalicza się opłaty prolongacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 4.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

Art. 15zc. 1. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, orzeczenie o:

- 1) częściowej niezdolności do pracy,
- 2) całkowitej niezdolności do pracy,
- 3) całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- 4) niezdolności do samodzielnej egzystencji

– wydane na czas określony na podstawie odpowiednio przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674), ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 420 i 619), ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 257 i 620), ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2025 r. poz. 173 i 620), ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2039), ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 195), ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1774), ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1649), którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowuje ważność przez okres kolejnych 3 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności, w przypadku złożenia wniosku o ustalenie uprawnień do świadczenia na dalszy okres przed upływem terminu ważności tego orzeczenia.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2707 oraz z 2023 r. poz. 180, 326, 511, 556, 614, 1059, 1193, 1234 i 1450.

2. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 orzeczenie o okolicznościach uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego, wydane na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowuje ważność przez okres kolejnych 3 miesięcy od dnia upływu terminu ważności tego orzeczenia, jednak nie dłużej niż przez okres, o którym mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w przypadku złożenia wniosku o ustalenie uprawnień do świadczenia na dalszy okres, przed upływem terminu ważności tego orzeczenia.

3. Prawo do świadczeń uzależnionych od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji ulega wydłużeniu do końca miesiąca kalendarzowego, w którym upływie wydłużony zgodnie z ust. 1 termin ważności tego orzeczenia, bez konieczności wydania w tej sprawie decyzji.

4. Na zasadach określonych w ust. 3 wydłużeniu ulega również termin ważności książki inwalidy wojennego (wojskowego), legitymacji osoby represjonowanej, legitymacji emeryta-rencisty oraz emeryta-rencisty wojskowego, wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli w dokumencie tym określono termin jego ważności.

5. Zasady określone w ust. 1–3 mają odpowiednie zastosowanie do orzeczeń, których termin ważności upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeśli wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia na dalszy okres został złożony przed upływem terminu ważności tego orzeczenia i nowe orzeczenie nie zostało wydane przed dniem wejścia w życie ustawy.

6. Zasady określone w ust. 1, 3 i 5 mają zastosowanie do orzeczeń wojskowych komisji lekarskich wydanych na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305).

7. Jeżeli w wyniku późniejszego wydania orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, okaże się, że w okresie, w którym nastąpiło wydłużenie prawa do świadczenia zgodnie z ust. 3, przysługiwało prawo do tego świadczenia w wyższej wysokości, świadczenie przysługuje w odpowiednio podwyższonej wysokości od miesiąca, w którym powstało prawo do jego podwyższenia.

8. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określać dłuższe okresy ważności orzeczeń, niż wskazane w ust. 1 i 2, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

9. W przypadku wydłużenia okresu w trybie ust. 8, przepisy ust. 3–7 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawieszają się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisu art. 190 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, z późn. zm.¹⁶⁾) w zakresie kierowania z urzędu żołnierzy zawodowych do wojskowej komisji lekarskiej po powrocie do kraju.

11. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, należy niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 10, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 90 dni od dnia odwołania danego stanu.

Art. 15zd. (uchylony)

Art. 15ze. (uchylony)

Art. 15ze¹. 1. Wysokość świadczeń uprawnionego z tytułu używania powierzchni handlowej należnych udostępniającemu na podstawie zawartej przed dniem 14 marca 2020 r. umowy najmu, dzierżawy lub innej podobnej umowy, przez którą dochodzi do oddania do używania powierzchni handlowej, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia działalności w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² zgodnie z właściwymi przepisami, ulega obniżeniu do 20 % wysokości tych świadczeń należnych udostępniającemu na podstawie umowy przed dniem 14 marca 2020 r., a w okresie trzech miesięcy od dnia zniesienia każdego zakazu – do 50 % wysokości tych świadczeń należnych udostępniającemu na podstawie umowy przed dniem 14 marca 2020 r.

2. Jeżeli obniżenie wysokości świadczeń, o którym mowa w ust. 1, nie byłoby uzasadnione na podstawie art. 357¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, każda ze stron może żądać oznaczenia przez sąd wysokości obniżenia świadczeń uprawnionego, o których mowa w ust. 1. Sąd może, po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego, oznaczyć wysokość obniżenia świadczeń, sposób ich wykonania lub zmienić okres, w jakim udostępniającemu przysługują świadczenia w obniżonej wysokości.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 1089, 1222, 1248, 1585, 1871 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39 i 620.

3. Przez powierzchnię handlową, o której mowa w ust. 1, rozumie się powierzchnię znajdującą się w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² niezależnie od celu oddania powierzchni do używania, w szczególności w celu sprzedaży towarów, świadczenia usług i gastronomii.

Art. 15zf. 1. U pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r., dopuszczalne jest:

- 1) ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmującego co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;
- 2) zawarcie porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy;
- 3) zawarcie porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu.

2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15 %, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez pracodawcę decyzji o ograniczeniu nieprzerwanych odpoczynków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub o podjęciu działań w celu zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub
- 2) nie mniej niż o 25 %, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez pracodawcę decyzji o ograniczeniu nieprzerwanych odpoczynków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub o podjęciu działań w celu zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2a. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również zwiększenie ilorazu kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług z tego samego miesiąca kalendarzowego dowolnie wskazanego przez przedsiębiorcę i przypadającego od dnia 1 marca 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez pracodawcę decyzji o ograniczeniu nieprzerwanych odpoczynków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub o podjęciu działań w celu zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie mniej niż o 5 % w porównaniu do takiego ilorazu z miesiąca poprzedzającego (miesiąc bazowy); za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2b. Do kosztu wynagrodzeń pracowników, o którym mowa w ust. 2a, nie zalicza się:

- 1) kosztów wynagrodzeń pracowników, z którymi rozwiązano umowę o pracę;
- 2) kosztów wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wynagrodzenie w trybie art. 15g ust. 8, w wysokości odpowiadającej wysokości tego obniżenia.

2c. Przepisu ust. 2a nie stosuje się, jeżeli iloraz kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę, i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w miesiącu, w którym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, wynosi mniej niż 0,3.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, pracownikowi przysługuje równoważny okres odpoczynku w wymiarze różnicy między 11 godzinami a liczbą godzin krótszego wykorzystanego przez pracownika okresu odpoczynku. Równoważnego okresu odpoczynku pracodawca udziela pracownikowi w okresie nie dłuższym niż 8 tygodni.

4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, a także porozumienie, o którym mowa w pkt 3, zawiera pracodawca oraz:

- 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5 % pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5 % pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
- 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

5. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia. W przypadku gdy pracownicy zatrudnieni u pracodawcy byli objęci ponadzakładowym układem zbiorowym pracy, okręgowy inspektor pracy przekazuje informacje o porozumieniu w sprawie wprowadzenia systemu równoważnego czasu pracy lub o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, do rejestru ponadzakładowych układów pracy.

6. W zakresie i przez czas określony w porozumieniu w sprawie wprowadzenia systemu równoważnego czasu pracy lub o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami nie stosuje się wynikających z ponadzakładowego układu zbiorowego pracy oraz z zakładowego układu zbiorowego pracy warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

7. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy, nie stosuje się do pracodawcy będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców w przypadku, gdy:

- 1) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo
- 2) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek.

Art. 15zg. 1. Do okresu dopłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania (Dz. U. z 2023 r. poz. 1296), nie wlicza się okresu karencji w spłacie rat kapitałowych i odsetek albo samych odsetek od kredytu preferencyjnego, jeżeli karencja ta nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. W okresie karencji w spłacie rat kapitałowych lub odsetek od kredytu preferencyjnego odsetki mogą podlegać kapitalizacji.

3. W przypadku karencji w spłacie rat kapitałowych, która nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, do odsetek spłacanych w okresie tej karencji stosuje się dopłaty, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania.

Art. 15zga. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, na wniosek kredytobiorcy, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1774), bank zawiesza spłatę kredytu mieszkaniowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy, na czas nie dłuższy niż 2 kwartały w całym okresie spłaty kredytu, bez względu na wysokość dochodu gospodarstwa domowego tego kredytobiorcy.

2. Zawieszenie spłaty na podstawie ust. 1 nie ogranicza możliwości skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 10 ust. 3 i art. 10a ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.

3. Okres zawieszenia spłaty, o którym mowa w ust. 1, oraz okres, o którym mowa w art. 8a ust. 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, nie łączą się.

Art. 15zh. 1.¹⁷⁾ W celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 w planie finansowym:

- 1) agencji wykonawczej mogą być dokonywane zmiany przychodów i kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 21 ust. 2 w zakresie planowanych wydatków oraz ust. 4–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek;
- 2) instytucji gospodarki budżetowej mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów w trakcie roku budżetowego mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 24 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek;
- 3) państwowego funduszu celowego mogą być dokonywane zmiany mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 12–16 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek.

2. W celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 ujęte w rocznych planach finansowych jednostek sektora finansów publicznych koszty mogą ulec zwiększeniu mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zwiększenie kosztów tych jednostek.

3. O zmianach, o których mowa w ust. 1, informuje się niezwłocznie Ministra Finansów.

Art. 15zi. W celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19:

- 1) łączna kwota dotacji przyznanych w kolejnych latach na dofinansowanie inwestycji realizowanej przez jednostkę niezaliczoną do sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 132 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz w przepisach odrębnych, może wynosić do 100 % planowanej wartości kosztorysowej inwestycji;
- 2) przepisu art. 155 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 3) nie obowiązują terminy określone w art. 170 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w przypadku finansowania lub dofinansowania zadań realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego;
- 4) przeniesienia polegające na zmniejszeniu lub zwiększeniu wydatków mogą być dokonywane mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 171 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. O przeniesieniach wydatków dysponenti części budżetowych informują niezwłocznie Ministra Finansów;
- 5) przepisu art. 173 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 6) Minister Finansów, na polecenie Prezesa Rady Ministrów, utworzy nową rezerwę celową i przeniesie do tej rezerwy kwoty wydatków zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Utworzenie przez Ministra Finansów nowej rezerwy celowej nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu. Przepisu art. 177 ust. 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 7) przepisu art. 177 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się;
- 8) wydanie rozporządzenia, o którym mowa w art. 179 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu;
- 9) dotacje z budżetu państwa na dofinansowanie zadań, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (*Dz. U. z 2024 r. poz. 356*)¹⁸⁾ oraz w przepisach odrębnych, mogą być udzielane do wysokości 100 % planowanych wydatków jednostki samorządu terytorialnego na realizację danego zadania;

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 24 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁸⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 25 października 2024 r. na podstawie art. 120 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, która weszła w życie z dniem 25 października 2024 r.

- 10) wynagrodzenia mogą być wypłacane ponad kwoty wynagrodzeń ustalone zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1356);
- 11) przeniesienia wydatków, o których mowa w art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, mogą zwiększać planowane wydatki na wynagrodzenia po uzyskaniu zgody Ministra Finansów.

Art. 15zj. W związku z realizacją zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 zatwierdzenie rozliczenia dotacji w zakresie rzeczowym i finansowym, o którym mowa w art. 152 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, powinno nastąpić w terminie 60 dni od dnia jego przedstawienia, a w przypadku dotacji na realizację zadania za granicą – 120 dni od dnia jego przedstawienia.

Art. 15zk. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii czynności, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 210 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w przypadku których przepis określa termin ich dokonania, są dokonywane niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia, o którym mowa w tych przepisach.

2. Terminy określone w przepisach, o których mowa w ust. 1, nie wiążą podmiotów obowiązanych do ich zachowania do dnia zakończenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zl. W przypadku wystąpienia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii skutkującego niemożnością przekazania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, informacja ta może być przekazana w terminie późniejszym, niezwłocznie po ustaniu okoliczności uniemożliwiających realizację tego obowiązku, nie później niż w terminie 14 dni od zakończenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zm. 1. Prezes Rady Ministrów w celu finansowania zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 może wydać Ministrowi Finansów wiążące polecenia zmiany przeznaczenia rezerwy celowej wraz ze wskazaniem jej pozycji i kwoty.

2. Zmiana przez Ministra Finansów przeznaczenia rezerwy celowej nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu.

3. Zmiana przeznaczenia rezerwy celowej może zostać dokonana do końca roku budżetowego.

Art. 15zn. (utracił moc)

Art. 15zo. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i związanego z tym ryzyka istotnego naruszenia terminów i warunków realizacji zadań jednostek samorządu terytorialnego:

- 1) wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu lub zarząd województwa może dokonać zmian i czynności, o których mowa w *art. 15zn pkt 1 i 2*,
- 2) zaciągnięcie lub wyemitowanie przez jednostkę samorządu terytorialnego zobowiązań, o których mowa w art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie wymaga uzyskania opinii regionalnej izby obrachunkowej o możliwości spłaty zobowiązań, o ile zobowiązania te były przewidziane w prognozie kwoty długu i jednostka uzyskała pozytywną opinię regionalnej izby obrachunkowej o tej prognozie

– do odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zoa. 1. W roku 2020 jednostka samorządu terytorialnego, dokonując zmian budżetu, może przekroczyć relację, o której mowa w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, o kwotę:

- 1) planowanych wydatków bieżących ponoszonych w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 w części, w jakiej zostały sfinansowane dochodami majątkowymi lub przychodami, o których mowa w art. 217 ust. 2 pkt 1–4 i 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) planowanego ubytku w dochodach będącego skutkiem wystąpienia COVID-19.

2. Ubytkiem w dochodach jednostki samorządu terytorialnego będącym skutkiem wystąpienia COVID-19, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest zmniejszenie dochodów, obliczone jako różnica między dochodami jednostki planowanymi w zmianie budżetu, o której mowa w ust. 1, a planowanymi dochodami wykazanymi przez jednostkę w sprawozdaniu budżetowym za pierwszy kwartał 2020 r.

3. Przez dochody, o których mowa w ust. 2, rozumie się dochody podatkowe, o których mowa w art. 20 ust. 3, art. 22 ust. 3 i art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, powiększone o opłatę miejscową i uzdrowiskową.

4. Na koniec roku budżetowego 2020 ocena spełnienia zasady określonej w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych następuje z uwzględnieniem wykonanych wydatków bieżących ponoszonych w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 oraz ubytku w wykonanych dochodach, będącego skutkiem wystąpienia COVID-19.

Art. 15zoaa. 1. Uchwałę budżetową na rok budżetowy 2021, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, może podjąć nie później niż do dnia 31 marca 2021 roku.

2. Do czasu podjęcia uchwały budżetowej na rok budżetowy 2021, jednak nie później niż do dnia 31 marca 2021 roku, podstawą gospodarki finansowej jednostki samorządu terytorialnego jest projekt uchwały budżetowej przedstawiony organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego.

3. W przypadku niepodjęcia uchwały budżetowej w terminie, o którym mowa w ust. 1, regionalna izba obrachunkowa, w terminie do końca kwietnia roku budżetowego, ustala budżet jednostki samorządu terytorialnego w zakresie zadań własnych oraz zadań zleconych. Do dnia ustalenia budżetu przez regionalną izbę obrachunkową podstawą gospodarki finansowej jest projekt uchwały, o której mowa w ust. 2.

Art. 15zob. 1. Ograniczenia określonego w art. 243 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w zakresie spłaty zobowiązań jednostki samorządu terytorialnego nie stosuje się do wykupów papierów wartościowych, spłaty rat kredytów i pożyczek wraz z należnymi odsetkami i dyskontem, odpowiednio emitowanych lub zaciągniętych w 2020 r. do równowartości kwoty ubytku w wykonanych dochodach jednostki będącego skutkiem wystąpienia COVID-19. Przepisy art. 15zoa ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

2. Ustalając relację ograniczającą wysokość spłaty długu jednostki samorządu terytorialnego:

- 1) na lata 2020–2025 wydatki bieżące budżetu tej jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące na obsługę długu; w tym zakresie nie ma zastosowania art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2500 oraz z 2021 r. poz. 1927);
- 2) na rok 2021 i lata kolejne wydatki bieżące budżetu tej jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące poniesione w 2020 r. w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

3. Zaciągnięcie zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie może zagrażać realizacji zadań publicznych przez jednostkę samorządu terytorialnego w roku budżetowym i latach następnych. Regionalna izba obrachunkowa, wydając opinię o możliwości spłaty tych zobowiązań, ocenia w szczególności wpływ planowanych zobowiązań na realizację zadań publicznych.

Art. 15zoc. 1. Na koniec roku budżetowego 2020 łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego nie może przekroczyć 80 % wykonanych dochodów ogółem tej jednostki w tym roku budżetowym.

2. W trakcie roku budżetowego 2020 łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego na koniec kwartału nie może przekraczać 80 % planowanych w danym roku budżetowym dochodów tej jednostki.

3. Relacje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być niezachowane jedynie w przypadku, gdy jednostka samorządu terytorialnego spełnia ograniczenie w zakresie spłaty zobowiązań jednostki samorządu terytorialnego, określone w art. 243 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych bez zastosowania wyłączenia określonego w art. 15zob ust. 1.

Art. 15zod. W roku 2020 raty części oświatowej, wyrównawczej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej mogą być przekazywane jednostkom samorządu terytorialnego w terminach wcześniejszych niż określone w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 15zoe. 1. W czerwcu i lipcu 2020 r. jednostki samorządu terytorialnego mogą nie wpłacać do budżetu państwa rat wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Od niewpłaconych kwot nie nalicza się odsetek.

2. Kwoty niewpłacone na podstawie ust. 1 jednostki samorządu terytorialnego wpłacają w równych częściach w miesiącach sierpień–grudzień 2020 r., wraz z ratami należnymi za te miesiące.

Art. 15zof. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 w roku 2021 rezerwę części oświatowej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, zwiększa się o kwotę 187 mln zł ze środków budżetu państwa.

Art. 15zp. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów, w tym z udostępnianiem pomieszczeń i powierzchni na imprezy targowe, szkolenia, konferencje lub egzaminy, a także prowadzący działalność kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe w przypadku rozwiązania umowy z klientem, w tym na świadczenie usług dodatkowych związanych z udostępnieniem powierzchni lub pomieszczeń, które to rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z negatywnymi skutkami COVID-19, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy.

2. Rozwiązanie umowy, o którym mowa w ust. 1, nie jest skuteczne w przypadku wyrażenia przez klienta zgody na otrzymanie w zamian od przedsiębiorcy vouchera do realizacji na poczet przyszłych wydarzeń w obszarze działalności przedsiębiorcy w ciągu roku od dnia, w którym miało się odbyć wydarzenie, za które klient wniósł zapłatę.

3. Wartość vouchera, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy przez klienta.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy lub rolnika świadczącego usługi hotelarskie w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych.

Art. 15zq. 1. Osobie:

- 1) prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, zwanej dalej „osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą”,
- 2) wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło, zwane dalej „umową cywilnoprawną”

– przysługuje świadczenie postojowe.

2. Świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą albo przez zleceniodawcę lub zamawiającego, z którymi została zawarta umowa cywilnoprawna.

4. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i:

- 1) nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15 % niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc;
- 2) zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 31 stycznia 2020 r.;
- 3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

5. Osobie wykonującej umowę cywilnoprawną świadczenie postojowe przysługuje jeżeli:

- 1) umowa cywilnoprawna została zawarta przed dniem 1 kwietnia 2020 r.;
- 2) przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku;
- 3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

6. Wymogów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, nie stosuje się do osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą:

- 1) do której mają zastosowanie przepisy dotyczące zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej i która korzystała ze zwolnienia sprzedaży od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852, 1473, 1721 i 1911 oraz z 2025 r. poz. 222);
- 2) oznaczoną, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 79.11.A;
- 3) o której mowa w ust. 7.

7. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 79.90.A, świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli:

- 1) zawiesiła prowadzenie tej działalności po dniu 31 sierpnia 2019 r.;
- 2) działalność ta ma charakter sezonowy i w 2019 r. była wykonywana przez okres nie dłuższy niż 9 miesięcy.

Art. 15zr. 1. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80 % kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.

2. W przypadku gdy suma przychodów z umów cywilnoprawnych w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskana w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe wynosi mniej niż 50 % kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r. świadczenie postojowe przysługuje w wysokości sumy wynagrodzeń z tytułu wykonywania tych umów cywilnoprawnych.

3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zq ust. 6 pkt 1, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50 % kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie.

4. W przypadku zbiegu praw do więcej niż jednego świadczenia postojowego przysługuje jedno świadczenie postojowe.

Art. 15zs. 1. Ustalenie prawa do świadczenia postojowego następuje na wniosek osoby, o której mowa w art. 15zq ust. 1, zwanej dalej „osobą uprawnioną”, składany do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W przypadku osoby wykonującej umowę cywilnoprawną wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany jest za pośrednictwem odpowiednio zleceniodawcy lub zamawiającego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osoby uprawnionej:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego albo paszportu – w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,
 - c) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru, numery PESEL i REGON w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1,
 - d) adres do korespondencji w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,
 - e) nazwę skróconą płatnika składek w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1;
- 2) wskazanie rachunku płatniczego osoby uprawnionej prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego;
- 3) dane odpowiednio zleceniodawcy albo zamawiającego za pośrednictwem którego składany jest wniosek:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru – numery PESEL i REGON,
 - c) adres do korespondencji;
- 4) oświadczenie osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą potwierdzające:
 - a) (uchylona)
 - b) przestój w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
 - c) uzyskanie w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe przychodu o co najmniej 15 % niższego od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc, jeżeli nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej;
- 4a) oświadczenie o rodzaju przeważającej działalności, o której mowa w art. 15zq ust. 7, oraz o wykonywaniu tej działalności w 2019 r. przez okres nie dłuższy niż 9 miesięcy;
- 5) inne informacje niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia postojowego;
- 6) podpis wnioskodawcy.

4. Odpowiednio zleceniodawca lub zamawiający załącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) oświadczenie potwierdzające:
 - a) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
 - b) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
 - c) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,
 - d) otrzymanie oświadczenia od osoby wykonującej umowę cywilnoprawną, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych;
- 2) kopię umów cywilnoprawnych.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 4a oraz ust. 4, osoba uprawniona, zleceniodawca lub zamawiający składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

7. Wnioski o świadczenie postojowe mogą być złożone do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca, w którym został zniesiony ogłoszony stan epidemii.

Art. 15zs¹. 1. Osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 49.39.Z, 55.10.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 79.12.Z, 90.01.Z, 90.02.Z, 93.11.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, był niższy co najmniej o 75 % w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r.

2. Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, c i e, pkt 2, 5 i 6, oraz oświadczenie o rodzaju przeważającej działalności, o której mowa w ust. 1, oraz oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 75 % w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r., złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Dodatkowe świadczenie postojowe, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

4. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 3, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę dodatkowego świadczenia postojowego.

5. Minister właściwy do spraw turystyki, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki na wypłatę dodatkowego świadczenia postojowego oraz kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia.

6. Do dodatkowego świadczenia postojowego stosuje się odpowiednio art. 15zr ust. 1, 3 i 4, art. 15zs ust. 6 i 7, art. 15zu, art. 15zua, art. 15zv, art. 15zx, art. 15zy, art. 15zz i art. 15zza.

Art. 15zs². 1. Osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej na dzień 30 września 2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

2. Ustalenie prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, c i e, pkt 2, 5 i 6, oświadczenie o rodzaju przeważającej działalności, o której mowa w ust. 1, oraz oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

5. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 4, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1.

6. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki na wypłatę jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego oraz na pokrycie kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia.

7. Do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15zr ust. 1, 3 i 4, art. 15zs ust. 6 i 7, art. 15zu, art. 15zv, art. 15zx, art. 15zz i art. 15zza.

8. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

Art. 15zs³. 1. Osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2, nieposiadającej innego tytułu do ubezpieczeń społecznych, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z umowy cywilnoprawnej zawartej do dnia wejścia w życie ustawy, z tytułu:

- 1) działalności twórczej w zakresie sztuk plastycznych, literatury, muzyki, twórczości audialnej, utworów audiowizualnych, teatru, kostiumografii, scenografii, reżyserii, choreografii, lutnictwa artystycznego i sztuki ludowej,
- 2) działalności artystycznej w dziedzinie sztuki aktorskiej, estradowej, tanecznej i cyrkowej oraz w dziedzinie dyrygentury, wokalistyki i instrumentalistyki,
- 3) działalności technicznej wspomagającej produkcję audiowizualną lub produkcję i wystawianie wydarzeń artystycznych,
- 4) usług w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu oraz usług w zakresie architektury świadczonych przez osoby nieposiadające uprawnień budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane,
- 5) usług świadczonych na rzecz muzeów w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach:
 - a) w zakresie pozaszkolnych form edukacji,
 - b) przez przewodników muzeów

– uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o to jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

2. Ustalenie prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego następuje na wniosek osoby wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia albo inną umowę o świadczenie usług albo umowę o dzieło, zawierającą dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, b i d, pkt 2, 5 i 6, oświadczenie o zawarciu umowy cywilnoprawnej do dnia wejścia w życie ustawy, której przedmiot związany jest z tytułami działalności określonymi w ust. 1 wraz ze wskazaniem, czy jest to umowa zlecenia czy o dzieło, oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z umowy cywilnoprawnej w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy od 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, oraz oświadczenie o nieposiadaniu innego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

5. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 4, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego.

6. Do ustalenia wysokości jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego stosuje się art. 15zr ust. 1, 2 i 4.

7. Do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego stosuje się art. 15zs ust. 6 i 7, art. 15zu, art. 15zv, art. 15zx, art. 15zy, art. 15zz i art. 15zza.

8. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki na wypłatę dodatkowego świadczenia postojowego oraz kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia.

9. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przyznać ponowną wypłatę jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, dla osób, które otrzymały to świadczenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Art. 15zs⁴. 1. Świadczenie postojowe przysługuje również osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, która na dzień 30 września 2020 r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży środków spożywczych, papierniczych i piśmienniczych na rzecz uczniów, słuchaczy lub wychowanków na terenie jednostek systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 47.11.Z albo 47.19.Z.

2. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

3. Warunkiem przyznania świadczenia postojowego jest wykazanie przez osobę, o której mowa w ust. 1, że jej przychód z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy co najmniej o 40 % w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. lub w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r. oraz że osoba ta nie podlegała ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlegała ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w miesiącach, których dotyczył spadek przychodów.

4. Osobom, o których mowa w ust. 1, świadczenie postojowe jest udzielane w zależności od liczby miesięcy, w których był spełniony warunek, o którym mowa w ust. 3, jednak nie więcej niż pięciokrotnie.

5. W przypadku gdy świadczenie postojowe zostało przyznane na podstawie wniosku, w którym wskazano miesiąc, w którym nastąpił spadek przychodów, zgodnie z ust. 3, ten sam miesiąc nie może zostać wskazany we wniosku o kolejne świadczenie postojowe.

6. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80 % kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r.

7. Ustalenie prawa do świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, c, e oraz pkt 2, 5 i 6, oświadczenie, o którym mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 4 lit. b, oraz oświadczenia:

- 1) o posiadaniu pisemnego zaświadczenia wystawionego przez dyrektora jednostki systemu oświaty o tym, że była związana przez okres co najmniej 14 dni w miesiącu, w którym wystąpił spadek przychodów, o którym mowa w ust. 3, umową najmu powierzchni przeznaczonej do prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;

- 2) o prowadzeniu na dzień 30 września 2020 r. przeważającej działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;
- 3) że przychód z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy co najmniej o 40 % w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. lub w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenia zawiera w nich klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Świadczenie postojowe, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

10. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 9, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1.

11. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki na wypłatę świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, oraz na pokrycie kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia, o których mowa w ust. 9.

12. Do świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15zs ust. 6 i 7, art. 15zu, art. 15zv, art. 15zx, art. 15zz i art. 15zza.

Art. 15za. 1. W przypadku odmowy złożenia wniosku przez zleceniodawcę w sposób wskazany w art. 15zs ust. 2, osoba uprawniona, która jest zleceniobiorcą, może złożyć wniosek o świadczenie postojowe do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osoby uprawnionej, o której mowa w ust. 1:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - c) adres do korespondencji osoby uprawnionej;
- 2) wskazanie rachunku płatniczego osoby uprawnionej, o której mowa w ust. 1, prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego;
- 3) oświadczenie osoby uprawnionej, o której mowa w ust. 1, potwierdzające:
 - a) odmowę złożenia wniosku o świadczenie postojowe przez zleceniodawcę, w sposób wskazany w art. 15zs ust. 2,
 - b) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
 - c) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
 - d) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,
 - e) niepodleganie ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych;
- 4) dane zleceniodawcy:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru – numery PESEL i REGON,
 - c) adres do korespondencji;
- 5) kopię umów cywilnoprawnych.

3. Oświadczenie, o których mowa w ust. 2 pkt 3, osoba uprawniona składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 15zs ust. 6 i 7.

Art. 15zt. 1. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przyznać ponowną wypłatę świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zq, dla wszystkich albo niektórych osób, które otrzymały to świadczenie na podstawie art. 15zu, lub przyznać świadczenie postojowe innym osobom, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, skutki nimi wywołane, ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej wynikające z tych stanów oraz obszary życia gospodarczego i społecznego w szczególności sposób dotknięte konsekwencjami COVID-19.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może ustalać krąg osób, którym przysługuje świadczenie postojowe, poprzez określenie:

- 1) innych warunków przysługiwania świadczenia postojowego niż wskazane w przepisach art. 15zq:
 - a) ust. 4 w zakresie rozpoczęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, obniżenia przychodu z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, rodzaju pozarolniczej działalności gospodarczej, z której przychód stanowi podstawę ustalenia, czy wystąpiło obniżenie przychodu, terminu zawieszenia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej,
 - b) ust. 5 pkt 1 oraz ust. 6 i 7;
- 2) kodów, którymi oznaczona była, na dzień wskazany w rozporządzeniu, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, pozarolnicza działalność gospodarcza:
 - a) osób, którym przysługuje świadczenie postojowe,
 - b) zleciennodawców lub zamawiających, z którymi osoby, którym przysługuje świadczenie postojowe, zawarły umowę cywilnoprawną.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może także określać wielokrotność przysługującego świadczenia postojowego lub inną niż wskazana w przepisie art. 15zs ust. 3 pkt 4 lit. c lub art. 15zs⁴ ust. 7 treść oświadczeń.

4. W przypadku wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, zawierającego określenie kodów, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Główny Urząd Statystyczny jest obowiązany przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych wykaz osób, które na dzień wskazany w tym rozporządzeniu prowadziły pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami wskazanymi w tym rozporządzeniu. Wykaz zawiera imię i nazwisko albo nazwę skróconą osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, NIP, REGON oraz kod PKD.

5. Główny Urząd Statystyczny przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, w zakresie określenia kodów, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

7. Świadczenie postojowe przyznawane na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

8. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 7, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia postojowego przyznawanego na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

9. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki na wypłatę świadczenia postojowego przyznawanego na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz na pokrycie kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia, o których mowa w ust. 7.

Art. 15zu. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca świadczenie postojowe niezwłocznie po wyjaśnieniu ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania.

2. Wypłata świadczenia postojowego następuje w formie bezgotówkowej na wskazany rachunek płatniczy osoby uprawnionej prowadzony w kraju lub wydany w kraju instrument płatniczy w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

3. Ze świadczenia postojowego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

4. Banki, na pisemne żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przekazane z użyciem środków komunikacji elektronicznej, są zobowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących numerów rachunków bankowych osób uprawnionych do wypłaty świadczenia postojowego oraz przekazywania danych umożliwiających identyfikację posiadaczy tych rachunków.

Art. 15zua. 1. Świadczenie postojowe może zostać przyznane ponownie, na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

2. Wypłata po raz kolejny świadczenia postojowego może zostać dokonana nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

3. Warunkiem przyznania kolejnego świadczenia postojowego jest wykazanie w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku, o którym mowa w art. 15zs albo 15zsa, nie uległa poprawie.

Art. 15zv. 1. Odmowa prawa do świadczenia postojowego następuje w drodze decyzji.

2. Od decyzji o odmowie prawa do świadczenia postojowego, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620) dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepisy art. 83 ust. 5–7 i art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

Art. 15zw. 1. Świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zq, oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Pracy.

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia postojowego.

3. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje w roku 2020 na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Pracy na wypłatę świadczenia postojowego oraz kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia.

4. W celu zapewnienia finansowania zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw pracy dokonuje zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zwiększeniu na ten cel kosztów Funduszu i odpowiednim zmniejszeniu stanu środków Funduszu na koniec roku budżetowego.

Art. 15zx. 1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie postojowe uważa się świadczenie:

- 1) przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie lub odpowiednio zleceniodawcę lub zamawiającego;
- 2) wypłacone osobie innej niż osoba uprawniona;
- 3) wypłacone w kwocie wyższej niż należna.

3. Odsetki, o których mowa w ust. 1, są naliczane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu.

3a. Jeżeli wypłata świadczenia postojowego osobie innej niż osoba uprawniona lub w kwocie wyższej niż należna nastąpiła z przyczyn leżących po stronie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie nalicza się odsetek, o których mowa w ust. 1.

4. Decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego nie wydaje się później niż w terminie 5 lat od dnia, w którym wypłacono nienależne świadczenie postojowe.

5. Kwota nienależnie pobranego świadczenia postojowego ustalona prawomocną decyzją oraz kwoty odsetek i kosztów upomnienia ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia stała się prawomocna.

6. Kwota nienależnie pobranego świadczenia postojowego ustalona prawomocną decyzją oraz kwoty odsetek i kosztów upomnienia podlegają potrąceniu z wypłacanych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, a jeżeli prawo do świadczeń nie istnieje – ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Kwoty nienależnie pobranego świadczenia postojowego podlegają zwrotowi łącznie z odsetkami, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

8. Do nienależnie pobranego świadczenia postojowego stosuje się odpowiednio art. 84 ust. 1a i 8–8e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

9. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych może doręczyć osobie, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, w postaci elektronicznej na jej profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Informacja o umieszczeniu na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego może zostać przesłana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych osobie, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, na wskazany we wniosku o świadczenie postojowe adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

10. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma, o których mowa w ust. 9, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym, kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego uznaje się za doręczone:

- 1) w momencie ich odbioru przez osobę, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, na profilu informacyjnym;
- 2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji i innego pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego na profilu informacyjnym – w przypadku ich nieodebrania.

Art. 15zy. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wysokości przychodu wykazanego we wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1, art. 15zs¹ ust. 2, art. 15zs² ust. 2, art. 15zs⁴ ust. 7 albo art. 15zsa ust. 1.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach pomiędzy przychodem wykazanym we wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1, art. 15zs¹ ust. 2, art. 15zs² ust. 2, art. 15zs⁴ ust. 7 albo art. 15zsa ust. 1, a przychodem wykazanym dla celów podatkowych.

3. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w formie elektronicznej.

Art. 15zya. Na żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Główny Urząd Statystyczny jest obowiązany przekazać informację, czy wskazana osoba uprawniona, o której mowa w art. 15zs¹ ust. 1, art. 15zs² ust. 1 lub art. 15zs⁴ ust. 1, na wskazany dzień prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem, o którym mowa odpowiednio w art. 15zs¹ ust. 1, art. 15zs² ust. 1 albo art. 15zs⁴ ust. 1.

Art. 15zyb. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontroli prawidłowości i rzetelności danych przekazanych przez osobę uprawnioną, zleceniodawcę lub zamawiającego we wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1, art. 15zs¹ ust. 2, art. 15zs² ust. 2, art. 15zs³, art. 15zs⁴ ust. 7 lub art. 15zsa ust. 1, lub w oświadczeniu, o którym mowa w art. 15zua ust. 3. Przepisy rozdziału 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

Art. 15zz. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do pozyskiwania i przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do przyznawania, ustania prawa do świadczenia postojowego i wypłacania tego świadczenia.

Art. 15zza. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych z ustalaniem prawa lub wypłatą świadczenia postojowego nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 15zzb. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo które wykonują pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

3. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

4. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku spadku obrotów o:

- 1) co najmniej 30 % – może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 50 % wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 50 % kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, zwanego dalej „minimalnym wynagrodzeniem”, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy w odniesieniu do każdego pracownika;
- 2) co najmniej 50 % – może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 70 % wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 70 % kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika;
- 3) co najmniej 80 % – może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 90 % wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 90 % kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika.

5. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane mikroprzedsiębiorcom, małym oraz średnim przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10.

6. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

7. (uchylony)

7a. Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, na podstawie danych dołączonych do wniosku, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6.

7b. Przedsiębiorca jest obowiązany poinformować powiatowy urząd pracy w formie oświadczenia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6, mających wpływ na wysokość wypłacanego dofinansowania w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

7c. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6, mających wpływ na wysokość dofinansowania powiatowy urząd pracy ustala wysokość następnej transzy z uwzględnieniem zmian zgłoszonych przez przedsiębiorcę.

8. Przedsiębiorca jest obowiązany do utrzymania w zatrudnieniu pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie.

9. W przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 8, przedsiębiorca zwraca dofinansowanie bez odsetek, proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

9a. Przepisu ust. 9 nie stosuje się w przypadku rozwiązania umowy o pracę przez pracownika objętego umową, o której mowa w ust. 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy tego pracownika, w okresie, na który przyznane zostało dofinansowanie. W przypadku gdy przedsiębiorca na miejsce tego pracownika zatrudni inną osobę, zostaje ona objęta umową, o której mowa w ust. 1.

10. Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:

- 1) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa w ust. 4, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1;

- 2) braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 3) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
- 4) posiadaniu statusu mikroprzedsiębiorcy, małego albo średniego przedsiębiorcy;
- 5) zatrudnianiu pracowników objętych wnioskiem;
- 6) wysokości wynagrodzenia każdego z pracowników objętych wnioskiem i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne;
- 7) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności gospodarczej.

11. Oświadczenia, o których mowa w ust. 7b i 10, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

12. Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

13. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej, z wyjątkiem egzekucji prowadzonej na rzecz osób, na których wynagrodzenia i należne od tych wynagrodzeń składki na ubezpieczenia społeczne to dofinansowanie zostało przekazane. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

14. W przypadku wykorzystania dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania dofinansowania nienależnie lub w nadmiernej wysokości przedsiębiorca zwraca dofinansowanie w całości lub tę część dofinansowania, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

15. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 14, starosta wzywa przedsiębiorcę do zwrotu dofinansowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

16. W przypadku gdy przedsiębiorca nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 15, nalicza się odsetki ustawowe.

17. W przypadkach, o których mowa w ust. 9 lub 15, starosta z urzędu albo na wniosek przedsiębiorcy może:

- 1) umorzyć w całości albo w części należności z tytułu zwrotu części dofinansowania;
- 2) odroczyć terminy spłaty należności z tytułu zwrotu części dofinansowania;
- 3) rozłożyć na raty spłatę należności z tytułu zwrotu części dofinansowania.

18. W przypadku gdy wysokość kwoty dofinansowania wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości jest równa lub wyższa niż 1500 zł, starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 17, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego wojewody. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

19. Do spraw, o których mowa w ust. 17, stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

20. Starosta może upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 17.

21. W sprawach, o których mowa w ust. 17, organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

22. Zwrotu dofinansowania nie dochodzi się, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Pracy.

Art. 15ztc. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną nie-zatrudniającemu pracowników, dofinansowanie części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku spadku obrotów o:

- 1) co najmniej 30 % – może być przyznane w wysokości 50 % kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie,
 - 2) co najmniej 50 % – może być przyznane w wysokości 70 % kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie,
 - 3) co najmniej 80 % – może być przyznane w wysokości 90 % kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie
- na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 8.

4. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

5. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 3, jest wypłacane w okresach miesięcznych.

6. Przedsiębiorca jest obowiązany do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie.

7. W przypadku nieprowadzenia działalności gospodarczej przez okres, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanego dofinansowania bez odsetek, proporcjonalnie do okresu nieprowadzenia działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

7a. W przypadku śmierci przedsiębiorcy w okresie, na który zostało przyznane dofinansowanie, spadkobiercy przedsiębiorcy nie są obowiązani do zwrotu otrzymanego dofinansowania z tytułu nieprowadzenia działalności gospodarczej przez okres, o którym mowa w ust. 6.

8. Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:

- 1) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa w ust. 3, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1;
- 2) braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, o których mowa w art. 11 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 3) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
- 4) przeznaczeniu dofinansowania na koszty prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności gospodarczej.

9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 8, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

10. Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty prowadzenia działalności gospodarczej zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

11. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

12. W przypadku wykorzystania dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania dofinansowania nienależnie lub w nadmiernej wysokości przedsiębiorca zwraca dofinansowanie w całości lub w tej części, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

13. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 12, starosta wzywa przedsiębiorcę do zwrotu dofinansowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

14. W przypadku gdy przedsiębiorca nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 13, nalicza się odsetki ustawowe.

15. W przypadkach, o których mowa w ust. 7 lub 13, starosta z urzędu albo na wniosek przedsiębiorcy może:

- 1) umorzyć w całości albo w części należności z tytułu zwrotu części dofinansowania;
- 2) odroczyć terminy spłaty należności z tytułu zwrotu części dofinansowania;
- 3) rozłożyć na raty spłatę należności z tytułu zwrotu części dofinansowania.

16. W przypadku gdy wysokość kwoty dofinansowania wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości jest równa lub wyższa niż 1500 zł, starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 15, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego wojewody. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

17. Do spraw, o których mowa w ust. 15, stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

18. Starosta może upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 15.

19. W sprawach, o których mowa w ust. 15, organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

20. Zwrotu dofinansowania nie dochodzi się, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Pracy.

Art. 15zzd. 1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

2. Wniosek o pożyczkę mikroprzedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.

3. Pożyczka może być udzielona do wysokości 5000 zł.

4. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.

5. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

6. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres spłaty pożyczki, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

7. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

7a. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu także w przypadku śmierci mikroprzedsiębiorcy w okresie, o którym mowa w ust. 7.

8. (uchylony)

9. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.

10. Przychód z tytułu umorzenia pożyczki na zasadach, określonych w ust. 7 i 7a, nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

11. Środki pochodzące z pożyczki nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

12. Mikroprzedsiębiorca, który pobrał pożyczkę nienależnie, zwraca całość udzielonej pożyczki na rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy, z którego udzielono pożyczki.

13. Mikroprzedsiębiorca, który wykorzystał pożyczkę niezgodnie z przeznaczeniem, zwraca pożyczkę w całości lub w tej części, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, na rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy, z którego udzielono pożyczki.

14. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 12 lub 13, starosta wzywa przedsiębiorcę do zwrotu pożyczki w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

15. W przypadku gdy mikroprzedsiębiorca nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 14, nalicza się odsetki ustawowe.

16. W przypadku, o którym mowa w ust. 14, starosta z urzędu albo na wniosek przedsiębiorcy może:

- 1) umorzyć w całości albo w części należności z tytułu zwrotu pożyczki;
- 2) odroczyć terminy spłaty należności z tytułu zwrotu pożyczki;
- 3) rozłożyć na raty spłatę należności z tytułu zwrotu pożyczki.

17. W przypadku gdy wysokość pożyczki pobranej nienależnie jest równa lub wyższa niż 1500 zł, starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 16, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego wojewody. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

18. Do spraw, o których mowa w ust. 16, stosuje się odpowiednio przepisy art. 56 i art. 57 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

19. W przypadku niespełnienia warunku umorzenia, o którym mowa w ust. 7, przepisy ust. 16 stosuje się odpowiednio.

20. Starosta może upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 16.

21. W sprawach, o których mowa w ust. 16, organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

22. Zwrotu pożyczki nie dochodzi się, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Pracy.

Art. 15zzda. 1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej lub statutowej organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, które prowadziły działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

2. Wniosek o pożyczkę organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, składa do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.

3. Pożyczka może być udzielona do wysokości 5 000 zł. Wysokość pożyczki nie może przekroczyć 10 % przychodów w poprzednim roku bilansowym. Przychód organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w poprzednim roku bilansowym nie może przekroczyć 100 000 zł. We wniosku o pożyczkę organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, przedstawia w formie oświadczenia wysokość łącznych przychodów osiągniętych w poprzednim roku bilansowym.

4. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.

5. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

6. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres spłaty pożyczki, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

7. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu, pod warunkiem, że organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, będzie prowadzić działalność przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

8. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.

9. Przychód z tytułu umorzenia pożyczki na zasadach, określonych w ust. 7, nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

10. Środki pochodzące z pożyczki nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

11. Organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, którym udzielono pożyczki nienależnie, zwraca całość udzielonej pożyczki na rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy, z którego udzielono pożyczki.

12. Organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, które wykorzystały pożyczkę niezgodnie z przeznaczeniem, zwraca pożyczkę w całości lub w tej części, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, na rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy, z którego udzielono pożyczki.

13. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 11 lub 12, starosta wzywa organizację pozarządową lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, do zwrotu pożyczki w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

14. W przypadku gdy organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 13, nalicza się odsetki ustawowe.

15. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, starosta, z urzędu albo na wniosek organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, może:

- 1) umorzyć w całości albo w części należności z tytułu zwrotu pożyczki;
- 2) odroczyć terminy spłaty należności z tytułu zwrotu pożyczki;
- 3) rozłożyć na raty spłatę należności z tytułu zwrotu pożyczki.

16. W przypadku gdy wysokość pożyczki pobranej nienależnie jest równa lub wyższa niż 1500 zł, starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 15, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego wojewody. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

17. Do spraw, o których mowa w ust. 15, stosuje się odpowiednio przepisy art. 56 i art. 57 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

18. W przypadku niespełnienia warunku umorzenia, o którym mowa w ust. 7, przepisy ust. 15 stosuje się odpowiednio.

19. Starosta może upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 15.

20. W sprawach, o których mowa w ust. 15, organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

21. Zwrotu pożyczki nie dochodzi się, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Pracy.

Art. 15ze. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze, oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne, w przypadku spadku przychodów z działalności statutowej w następstwie wystąpienia COVID-19.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

3. Przez spadek przychodów z działalności statutowej rozumie się zmniejszenie przychodów z tej działalności obliczone jako stosunek łącznych przychodów z działalności statutowej w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych przychodów z działalności statutowej z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego. Do przychodów z działalności statutowej nie wlicza się darowizn rzeczowych i finansowych otrzymanych w związku z realizacją działań w zakresie przeciwdziałania COVID-19.

4. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9, w przypadku spadku przychodów z działalności statutowej o:

- 1) co najmniej 30 % – w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 50 % wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 50 % kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika;
- 2) co najmniej 50 % – w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 70 % wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 70 % kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika;
- 3) co najmniej 80 % – w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 90 % wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 90 % kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika.

5. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 4, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

6. (uchylony)

6a. Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, na podstawie danych dołączonych do wniosku, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4.

6b. Organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, są obowiązane poinformować powiatowy urząd pracy w formie oświadczenia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4, mających wpływ na wysokość wypłacanego dofinansowania w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

6c. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4, mających wpływ na wysokość dofinansowania, powiatowy urząd pracy ustala wysokość następnej transzy z uwzględnieniem zmian zgłoszonych przez organizację pozarządową lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

7. Organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, są obowiązane do utrzymania w zatrudnieniu pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, przez okres, na który zostało przyznane dofinansowanie.

8. W przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 7, organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zwraca dofinansowanie bez odsetek proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

8a. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku rozwiązania umowy o pracę przez pracownika objętego umową, o której mowa w ust. 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy tego pracownika, w okresie, na który przyznane zostało dofinansowanie. W przypadku gdy organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na miejsce tego pracownika zatrudni inną osobę, zostaje ona objęta umową, o której mowa w ust. 1.

9. Wniosek o dofinansowanie organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, składają do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oświadcza o:

- 1) wystąpieniu spadku przychodów z działalności statutowej w wysokości, o której mowa w ust. 4, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1;
- 2) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do trzeciego kwartału 2019 r.;

- 3) zatrudnianiu pracowników objętych wnioskiem;
- 4) wysokości wynagrodzenia każdego z pracowników objętych wnioskiem i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne;
- 5) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności statutowej.

10. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6b i 9, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

11. Organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

12. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej, z wyjątkiem egzekucji prowadzonej na rzecz osób, na których wynagrodzenia i należne od tych wynagrodzeń składki na ubezpieczenia społeczne to dofinansowanie zostało przekazane. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

13. W przypadku wykorzystania dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania dofinansowania nienależnie lub w nadmiernej wysokości organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zwraca dofinansowanie w całości lub tę część dofinansowania, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

14. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 13, starosta wzywa organizację pozarządową lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, do zwrotu dofinansowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

15. W przypadku gdy organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 14, nalicza się odsetki ustawowe.

16. W przypadkach, o których mowa w ust. 8 lub 14, starosta, z urzędu albo na wniosek organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, może:

- 1) umorzyć w całości albo w części należności z tytułu zwrotu dofinansowania;
- 2) odroczyć terminy spłaty należności z tytułu zwrotu dofinansowania;
- 3) rozłożyć na raty spłatę należności z tytułu zwrotu dofinansowania.

17. W przypadku gdy wysokość kwoty dofinansowania wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości jest równa lub wyższa niż 1500 zł, starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 16, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego wojewody. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

18. Do spraw, o których mowa w ust. 16, stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

19. W sprawach, o których mowa w ust. 16, organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

20. Starosta może upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 16.

21. Zwrotu dofinansowania nie dochodzi się, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Pracy.

Art. 15zze¹. Pracodawca będący przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 15zzb ust. 1, albo organizacją pozarządową lub podmiotem, o których mowa w art. 15zze ust. 1 lub w art. 15zze² ust. 1, korzystający z dofinansowania do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w części niepodlegającej dofinansowaniu na podstawie tej ustawy może otrzymać dofinansowanie, o którym mowa w art. 15zzb, art. 15zze albo art. 15zze². Przepisów art. 15zzb ust. 12, art. 15zze ust. 11 i art. 15zze² ust. 12 nie stosuje się.

Art. 15zze². 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać kościelnej osobie prawnej działającej na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, oraz jej jednostce organizacyjnej, dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane na okres nie dłuższy niż 3 miesiące przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10, w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 70 % wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 70 % kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika.

4. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie okres obowiązywania oraz skutki nimi wywołane.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany poinformować powiatowy urząd pracy w formie oświadczenia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 10 pkt 2 i 3, mających wpływ na wysokość wypłacanego dofinansowania w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

6. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 10 pkt 2 i 3, mających wpływ na wysokość dofinansowania, powiatowy urząd pracy ustala wysokość następnej transzy z uwzględnieniem zmian zgłoszonych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do utrzymania zatrudnienia pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, przez okres, na który zostało przyznane dofinansowanie.

8. W przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 7, podmiot, o którym mowa w ust. 1, zwraca dofinansowanie bez odsetek proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku rozwiązania umowy o pracę przez pracownika objętego umową, o której mowa w ust. 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy tego pracownika, w okresie, na który przyznane zostało dofinansowanie. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, na miejsce tego pracownika zatrudni inną osobę, zostaje ona objęta umową, o której mowa w ust. 1.

10. Wniosek o dofinansowanie podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę w okresie od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy do dnia ogłoszenia zakończenia tego naboru, oświadczając o:

- 1) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do trzeciego kwartału 2019 r.;
- 2) zatrudnianiu pracowników objętych wnioskiem;
- 3) wysokości wynagrodzenia każdego z pracowników objętych wnioskiem i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne;
- 4) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności statutowej.

11. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 i 10, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

12. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

13. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej, z wyjątkiem egzekucji prowadzonej na rzecz osób, na których wynagrodzenia i należne od tych wynagrodzeń składki na ubezpieczenia społeczne to dofinansowanie zostało przekazane. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

14. W przypadku wykorzystania dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania dofinansowania nienależnie lub w nadmiernej wysokości podmiot, o którym mowa w ust. 1, zwraca dofinansowanie w całości lub tę część dofinansowania, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

15. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 14, starosta wzywa podmiot, o którym mowa w ust. 1, do zwrotu dofinansowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

16. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 15, nalicza się odsetki ustawowe.

17. W przypadkach, o których mowa w ust. 8 lub 15, starosta, z urzędu albo na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) umorzyć w całości albo w części należności z tytułu zwrotu części dofinansowania;
- 2) odroczyć terminy spłaty należności z tytułu zwrotu części dofinansowania;
- 3) rozłożyć na raty spłatę należności z tytułu zwrotu części dofinansowania.

18. W przypadku gdy wysokość kwoty dofinansowania wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości jest równa lub wyższa niż 1500 zł, starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 17, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego wojewody. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

19. Do spraw, o których mowa w ust. 17, stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

20. W sprawach, o których mowa w ust. 17, organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

21. Starosta może upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 17.

22. Zwrotu dofinansowania nie dochodzi się, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Pracy.

Art. 15zze³. 1. Powiatowy urząd pracy może pozyskiwać z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, w postaci elektronicznej, dane zgromadzone na koncie płatnika składek lub koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 15zzb ust. 8, ust. 10 pkt 3, 5 i 6 oraz ust. 12, art. 15ztc ust. 6, ust. 8 pkt 3 i ust. 10, art. 15zze ust. 7, ust. 9 pkt 2–4 i ust. 11 oraz art. 15zze² ust. 7, ust. 10 pkt 1–3 i ust. 12.

1a. Powiatowy urząd pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w ustawie może pozyskiwać od instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania wsparcia i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacje o pracownikach w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze lub osobach, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zze ust. 2 i art. 15zze² ust. 2, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zze i art. 15zze². Informacje o pracownikach w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze lub osobach, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zze ust. 2 i art. 15zze² ust. 2, mogą być pozyskiwane w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 15zzb ust. 1, 2, 4 i 8, art. 15zze ust. 1, 2, 4 i 7 oraz art. 15zze² ust. 1–3 i 7.

1b. Powiatowy urząd pracy może wystąpić o informacje o pracownikach w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze lub o osobach, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zze ust. 2 i art. 15zze² ust. 2, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) informacje związane z zatrudnieniem pracowników lub osób w okresie objętym wsparciem udzielonym w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dotyczące:
 - a) czasu trwania i rodzaju umowy,
 - b) wymiaru czasu pracy,
 - c) wysokości wynagrodzenia,
 - d) informacji o obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia,

- e) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne,
- f) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych zaliczek na podatek dochodowy,
- g) informacji o objęciu ich przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy,
- h) informacji o nieobecnościach w pracy,
- i) okresu i wysokości wsparcia udzielonego na pracownika lub osobę,
- j) trybu rozwiązywania stosunku pracy.

2. Wojewódzki urząd pracy może pozyskiwać z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, w postaci elektronicznej, dane zgromadzone na koncie płatnika składek lub koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 15g ust. 3, 7, 7a, 10, 10a i 18, art. 15ga ust. 1–3, 5 i 6, art. 15gg ust. 3–5, 7 i 8 oraz art. 15gga ust. 3 pkt 1, ust. 4, 5 i ust. 15 pkt 1.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do pozyskiwania przez wojewódzkie urzędy pracy danych, o których mowa w ust. 2, w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 15gga ust. 3 pkt 1, ust. 4, 5 i ust. 15 pkt 1, dotyczących podmiotów korzystających ze wsparcia na podstawie art. 15gga¹ lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15ggb ust. 1.

2b. Wojewódzki urząd pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w ustawie może pozyskiwać od instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacje o pracownikach, w rozumieniu art. 15g ust. 4, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g, art. 15ga, art. 15gg, art. 15gga i art. 15gga¹ lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15ggb ust. 1. Informacje o pracownikach mogą być pozyskiwane w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 15g ust. 1, 7, 7a, 10, 10a i 18, art. 15ga ust. 1–3, 5 i 6, art. 15gg ust. 4, 5, 7 i 8 oraz art. 15gga ust. 3 pkt 1, ust. 4, 5 i ust. 15 pkt 1.

2c. Wojewódzki urząd pracy może wystąpić o informacje o pracownikach w rozumieniu art. 15g ust. 4, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) informacje związane z zatrudnieniem pracowników w okresie objętym wsparciem udzielonym w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dotyczące:
 - a) czasu trwania i rodzaju umowy,
 - b) wymiaru czasu pracy,
 - c) wysokości wynagrodzenia,
 - d) informacji o obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia,
 - e) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia,
 - f) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych zaliczek na podatek dochodowy,
 - g) informacji o objęciu pracownika przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy,
 - h) informacji o nieobecnościach w pracy,
 - i) okresu i wysokości wsparcia udzielonego na pracownika,
 - j) trybu rozwiązywania stosunku pracy;
- 4) informacje związane z zatrudnieniem pracownika, o których mowa w pkt 3 lit. a–d, w okresie 3 miesięcy poprzedzających okres objęty wsparciem.

3. Publiczne służby zatrudnienia w celu realizacji zadań ustawowych mogą pozyskiwać w postaci elektronicznej, w sposób automatyczny, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje przetwarzane w Krajowym Rejestrze Sądowym, w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz w Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności.

4. Główny Urząd Statystyczny udostępnia powiatowym urzędом pracy, w postaci elektronicznej, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw pracy, wykaz obejmujący dane przedsiębiorców, którzy na dzień wskazany w art. 15zze⁴ ust. 1, art. 15zze^{4a} ust. 1 lub w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15zze⁵ ust. 1, prowadzili działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami wskazanymi w art. 15zze⁴ ust. 1, art. 15zze^{4a} ust. 1 lub w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15zze⁵ ust. 1. Wykaz zawiera imię i nazwisko, nazwę pełną oraz nazwę skróconą przedsiębiorcy, NIP, REGON oraz kod PKD.

5. Główny Urząd Statystyczny udostępnia wojewódzkim urzędом pracy, w postaci elektronicznej, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw pracy, wykaz obejmujący dane przedsiębiorców, którzy na dzień wskazany w art. 15gga ust. 1, art. 15gga¹ ust. 1 lub w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15ggb ust. 1, prowadzili działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami wskazanymi w art. 15gga ust. 1, art. 15gga¹ ust. 1 lub w tym rozporządzeniu. Wykaz zawiera imię i nazwisko, nazwę pełną oraz nazwę skróconą przedsiębiorcy, NIP i REGON oraz kod PKD.

6. Główny Urząd Statystyczny przekazuje wykazy, o których mowa w ust. 4 i 5, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2255) lub od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 15ggb ust. 1 lub art. 15zze⁵ ust. 1.

6a. Główny Urząd Statystyczny przekazuje wykazy, o których mowa w ust. 4 i 5, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1192).

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany rozporządzeń, o których mowa w art. 15ggb ust. 1 lub art. 15zze⁵ ust. 1, w zakresie określenia kodów, o których mowa odpowiednio w ust. 4 i 5.

Art. 15zze⁴. 1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy, o których mowa odpowiednio w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, którzy na dzień 30 września 2020 r. prowadzili działalność gospodarczą, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach leczenia uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o leczeniu uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, i których przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

2. Dotacja nie może być udzielona mikroprzedsiębiorcy i małowmu przedsiębiorcy, którzy na podstawie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej na okres obejmujący dzień 30 września 2020 r.

3. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

4. Ustalenie prawa do dotacji następuje na wniosek mikroprzedsiębiorcy albo małego przedsiębiorcy, zawierający oświadczenia:

- 1) o posiadaniu statusu mikroprzedsiębiorcy albo małego przedsiębiorcy;
- 2) o prowadzeniu na dzień 30 września 2020 r. działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;
- 3) potwierdzające, że przychód z działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.;
- 4) o niezawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na okres obejmujący dzień 30 września 2020 r.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4, złożone są pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniach jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, mikroprzedsiębiorca i mały przedsiębiorca składają wyłącznie w formie elektronicznej do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy, do dnia 31 stycznia 2021 r.

7. Dotacja może być udzielona do wysokości 5000 zł.

8. Dotacja podlega zwrotowi przez mikroprzedsiębiorcę albo małego przedsiębiorcę w całości na rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy, z którego otrzymał dotację, jeżeli nie wykonywał działalności gospodarczej przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia dotacji.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, okres zwrotu dotacji nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia dotacji.

10. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres zwrotu dotacji, o którym mowa w ust. 9, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

11. Dotacja podlega zwrotowi przez mikroprzedsiębiorcę albo małego przedsiębiorcę w całości, wraz z odsetkami licznymi od dnia udzielenia dotacji, na rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy, z którego otrzymał dotację, jeżeli:

- 1) wydatkował ją niezgodnie z przeznaczeniem;
- 2) złożył niezgodne ze stanem faktycznym przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w ust. 4, lub nie spełniał innych warunków do udzielania dotacji;
- 3) nie poddał się kontroli, o której mowa w ust. 16.

12. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, okres zwrotu dotacji nie może być dłuższy niż 30 dni, liczonych od dnia doręczenia wezwania starosty.

13. W przypadku śmierci przedsiębiorcy w okresie, o którym mowa w ust. 8, spadkobiercy przedsiębiorcy nie są obowiązani do zwrotu udzielonej dotacji.

14. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niezwróconych i nienależnie udzielonych dotacji.

14a. W przypadkach, o których mowa w ust. 8 lub 11, starosta, z urzędu albo na wniosek mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy, może:

- 1) umorzyć w całości albo w części należność z tytułu zwrotu dotacji;
- 2) odroczyć terminy spłaty należności z tytułu zwrotu dotacji;
- 3) rozłożyć na raty spłatę należności z tytułu zwrotu dotacji.

14b. W przypadku gdy wysokość kwoty dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem jest równa lub wyższa niż 1500 zł, starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 14a, po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego wojewody. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

14c. Do spraw, o których mowa w ust. 14a, stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

14d. W sprawach, o których mowa w ust. 14a, organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

14e. Starosta może upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 14a.

14f. Zwrotu dotacji nie dochodzi się, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Pracy.

15. Przychód z tytułu udzielonej dotacji na zasadach określonych w ust. 1 oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 13, nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

16. Starosta może przeprowadzić kontrolę wobec mikroprzedsiębiorcy albo małego przedsiębiorcy, któremu udzielono dotacji, w okresie 3 lat liczonych od dnia udzielenia dotacji, w zakresie:

- 1) wydatkowania dotacji zgodnie z przeznaczeniem;
- 2) właściwego dokumentowania dotacji.

17. Kontrolowany mikroprzedsiębiorca albo mały przedsiębiorca jest obowiązany udostępnić wszelkie dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.

18. Starosta może, w formie pisemnej, upoważnić dyrektora powiatowego urzędu pracy lub, na jego wniosek, innych pracowników tego urzędu do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 16.

19. Środki pochodzące z dotacji nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.

Art. 15zce^{4a}. 1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy, o których mowa odpowiednio w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, którzy na dzień 30 września 2020 r. prowadzili działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży środków spożywczych, papierniczych i piśmienniczych na rzecz uczniów, słuchaczy lub wychowanków na terenie jednostek systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 47.11.Z albo 47.19.Z. Przepisy art. 15zce⁴ stosuje się, z uwzględnieniem przepisów ust. 2–10.

2. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

3. Warunkiem przyznania dotacji jest wykazanie przez mikroprzedsiębiorcę lub małego przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, że jego przychód z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy co najmniej o 40 % odpowiednio w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. albo w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r.

4. Mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, dotacja jest udzielana w zależności od liczby miesięcy, w których był spełniony warunek, o którym mowa w ust. 3, jednak nie więcej niż pięciokrotnie.

5. Mikroprzedsiębiorca lub mały przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, do wniosku oprócz oświadczeń, o których mowa w art. 15zce⁴ ust. 4 pkt 1 i 4, załącza oświadczenia:

- 1) o posiadaniu pisemnego zaświadczenia wystawionego przez dyrektora jednostki systemu oświaty o tym, że był związany przez okres co najmniej 14 dni w miesiącu, w którym wystąpił spadek przychodów, o którym mowa w ust. 3, umową najmu powierzchni przeznaczonej do prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;
- 2) o prowadzeniu na dzień 30 września 2020 r. przeważającej działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1;
- 3) że jego przychód z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy co najmniej o 40 % odpowiednio w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. albo w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r.

6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenia zawiera w nich klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, mikroprzedsiębiorca i mały przedsiębiorca składają wyłącznie w formie elektronicznej do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy, do dnia 30 września 2021 r.

8. W przypadku gdy dotacja została udzielona na podstawie wniosku, w którym wskazano miesiąc, w którym nastąpił spadek przychodów, zgodnie z ust. 3, ten sam miesiąc nie może zostać wskazany we wniosku o udzielenie kolejnej dotacji.

9. Dotacja podlega również zwrotowi przez mikroprzedsiębiorcę albo małego przedsiębiorcę w całości, wraz z odsetkami liczonymi od dnia udzielenia dotacji, na rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy, z którego otrzymał dotację, jeżeli złożył niezgodne ze stanem faktycznym przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w ust. 5 i art. 15zce⁴ ust. 4 pkt 1 i 4.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, okres zwrotu dotacji nie może być dłuższy niż 30 dni, liczonych od dnia doręczenia wezwania starosty.

Art. 15zze⁵. 1. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, nadać starostom uprawnienie do udzielania, na podstawie umowy, dotacji ze środków Funduszu Pracy na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej wszystkim bądź niektórym mikroprzedsiębiorcom oraz małym przedsiębiorcom, którzy otrzymali dotację zgodnie z art. 15zze⁴ albo art. 15zze^{4a}, lub do udzielania tej dotacji innym mikroprzedsiębiorcom lub małym przedsiębiorcom, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, skutki nimi wywołane, ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej wynikające z tych stanów oraz obszary życia gospodarczego i społecznego w szczególności sposób dotknięte konsekwencjami COVID-19.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może ustalać krąg przedsiębiorców, którym dotacja może zostać udzielona, poprzez określenie:

- 1) innych warunków niż wskazane w przepisach art. 15zze⁴ ust. 1 lub art. 15zze^{4a} ust. 3, w zakresie obniżenia przychodu z działalności, rodzaju działalności, z której przychód stanowi podstawę ustalenia, czy wystąpiło obniżenie przychodu, i okresu porównawczego, oraz art. 15zze⁴ ust. 2;
- 2) kodów, którymi oznaczona była, na dzień wskazany w rozporządzeniu, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, działalność gospodarcza przedsiębiorcy ubiegającego się o otrzymanie dotacji.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może także określać:

- 1) inną niż wskazana w przepisach art. 15zze⁴ ust. 4 pkt 2–4 lub art. 15zze^{4a} ust. 5 treść oświadczeń;
- 2) inny niż wskazany w art. 15zze⁴ ust. 6 lub art. 15zze^{4a} ust. 7 termin składania wniosku o ustalenie prawa do dotacji;
- 3) wielokrotność udzielenia dotacji.

Art. 15zze⁶. Starosta nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych w sprawach dotyczących udzielania, przyznania, umorzenia lub zwrotu wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}.

Art. 15zzf. W przypadku usług i instrumentów rynku pracy oraz innych form wsparcia realizowanych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19, starosta na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, może zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

Art. 15zzf¹. 1. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w art. 11 ust. 2, art. 12a, art. 13, art. 26, art. 26d, art. 26e, art. 26g, art. 32, art. 35 ust. 1 pkt 5, art. 35a ust. 1 pkt 7, art. 36, art. 40, art. 41 i art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19 organy i podmioty powołane do zawierania umów mogą, na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

2. Środki przeznaczone na realizację zadań określonych w ust. 1, niewykorzystane w 2020 r., pozostające na wyodrębnionych rachunkach bankowych organów i podmiotów powołanych do zawierania umów, o ile nie zostaną wykorzystane w 2021 r., podlegają zwrotowi na rachunek Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 15zzf². 1. Podmiot, któremu udzielono pożyczki, o której mowa w art. 61e pkt 1, 1a lub 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z powodu COVID-19 może złożyć wniosek do pośrednika finansowego, z którym zawarł umowę pożyczki, o zmianę następujących warunków tej umowy:

- 1) zawieszenie spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki;
- 2) wydłużenie karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, w przypadku gdy pożyczkobiorca nie rozpoczął spłaty rat kapitałowo-odsetkowych;
- 3) wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres lub
- 4) obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0 % w skali roku, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego wniosek o zgodę na:

- 1) zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej przed upływem 12 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą z wykorzystaniem środków pożyczki, lub
- 2) nieutrzymanie zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy przed upływem okresu 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na tym stanowisku pracy pracownika

– przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód oraz planowany okres trwania zawieszenia lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy.

3. W okresie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy, o którym mowa w ust. 2, następuje wstrzymanie biegu terminów prowadzenia działalności gospodarczej lub zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do pośrednika finansowego wniosek o zgodę na zakończenie działalności gospodarczej lub zgodę na likwidację stanowiska pracy przed upływem 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą lub od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy pracownika, bez ponoszenia negatywnych konsekwencji określonych w art. 61o ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. We wniosku pożyczkobiorca podaje powód, który uniemożliwia dalsze prowadzenie działalności gospodarczej lub utrzymanie stanowiska pracy.

5. Pośrednik finansowy dokonuje zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 1, 2 lub 4, lub podejmuje decyzję o odstąpieniu od zastosowania sankcji, o których mowa w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadnił, że sytuacja związana z COVID-19 spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

5a. Podmiot, który skorzystał ze zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 1, może złożyć wniosek do pośrednika finansowego o:

- 1) zawieszenie spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy lub
- 2) wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, lub
- 3) obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0 % w skali roku na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

5b. Pośrednik finansowy dokonuje zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 5a, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadnił, że jego sytuacja finansowa nie uległa poprawie lub sytuacja związana z COVID-19 ponownie spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

6. Zmiana warunków umowy pożyczki może spowodować wydłużenie okresu karencji lub spłaty pożyczki, o których mowa w art. 61h ust. 3 lub art. 61i ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 15zzf³. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 61e pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, może zostać udzielona osobom niespełniającym warunku określonego w art. 61l pkt 3 tej ustawy, w przypadku gdy zakończyły prowadzenie działalności gospodarczej w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w związku z wystąpieniem tego stanu, a przedmiot zamierzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) na poziomie podklasy jest inny od działalności zakończonej.

2. Warunek innego przedmiotu zamierzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) na poziomie podklasy od działalności zakończonej, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, gdy wniosek o pożyczkę zostanie złożony po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19.

Art. 15zzg. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy sporządzenia, rozpatrzenia, zatwierdzenia, ujawniania, przedstawiania, złożenia i publikacji sprawozdań, a także przekazania lub dostarczania danych, informacji, deklaracji, sprawozdań, raportów, zestawień, wyników przeprowadzonej weryfikacji, decyzji, opinii, wezwań, wniosków, składek, opłat, wpłat, zaliczek, a także rozpatrywania reklamacji oraz wykonywania innych obowiązków lub czynności określonych w:

- 1) ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 oraz z 2025 r. poz. 146),

- 2) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 110), ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2024 r. poz. 585), ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 503 i 525), ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 367), ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 294), ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 505), ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109 oraz z 2025 r. poz. 146), ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559 oraz z 2025 r. poz. 146), ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1385), ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487 oraz z 2025 r. poz. 146)

– oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków oraz prawidłowe funkcjonowanie rynku finansowego, jego stabilność, bezpieczeństwo, a także ochronę interesów uczestników tego rynku.

2. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy sporządzania, zatwierdzania, przekazywania, dostarczania danych, informacji lub sprawozdań określonych w ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 776) i ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1131), oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków oraz prawidłowe funkcjonowanie rynku finansowego, jego stabilność, bezpieczeństwo, a także ochronę interesów uczestników tego rynku.

Art. 15zzh. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania obowiązków w zakresie ewidencji oraz w zakresie sporządzenia, zatwierdzenia, udostępnienia i przekazania do właściwego rejestru, jednostki lub organu sprawozdań lub informacji, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863) oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy,
- 2) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy,
- 3) art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych

– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

2. W przypadku gdy terminy posiedzeń organów zatwierdzających określone w przepisach szczególnych przypadają przed terminem zatwierdzenia sprawozdań finansowych określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, posiedzenia organów zatwierdzających odbywają się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1.

3. W przypadku określenia w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, nowego terminu zatwierdzenia sprawozdania finansowego jednostki samorządu terytorialnego, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmuje uchwałę, o której mowa w art. 271 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do dnia wskazanego w tym rozporządzeniu. Komisja rewizyjna przedstawia organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego wniosek w sprawie absolutorium dla wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zarządu powiatu lub zarządu województwa, o którym mowa w art. 270 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w terminie 15 dni przed dniem wskazanym w rozporządzeniu.

Art. 15zzha. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może przedłużyć termin następujący po dniu bilansowym roku obrotowego, za który emitent zobowiązany jest udostępnić w propozycji nabycia obligacji sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z badania, o którym mowa w art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2024 r. poz. 708), biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tego obowiązku.

Art. 15zzi. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy podjęcia określonych czynności, w szczególności spełnienia świadczenia, załatwienia sprawy, wydania opinii, oraz wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, określonych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji lub innych przepisach regulujących działalność Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków oraz prawidłowe funkcjonowanie rynku finansowego, jego stabilność, bezpieczeństwo, a także ochronę interesów uczestników tego rynku.

2. Termin, o którym mowa w art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, nie biegnie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzj. 1. Złożenie organowi podatkowemu:

- 1) zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za 2019 r. oraz wpłacenie należnego podatku dochodowego od osób fizycznych,
- 2) deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, o której mowa w art. 30h ust. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz wpłacenie tej daniny

– po upływie terminu na ich złożenie, nie później jednak niż do dnia 1 czerwca 2020 r., jest równoznaczne ze złożeniem przez osobę fizyczną zawiadomienia, o którym mowa w art. 16 § 4 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2020 r. poz. 19, 568, 695 i 1106).

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ nie wszczyna postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, a wszczęte umarza.

Art. 15zzja. 1. Przedłuża się do dnia 30 czerwca 2021 r. dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych termin do:

- 1) złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (straty poniesionej) w roku podatkowym, który zakończył się w okresie od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 28 lutego 2021 r.,
- 2) wpłaty podatku należnego wykazanego w zeznaniu, o którym mowa w pkt 1, albo różnicy między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w tym zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku

– o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.¹⁹⁾).

2. Przedłuża się do dnia 30 czerwca 2021 r. termin do wykonania przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych obowiązku, o którym mowa w art. 7aa ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli pierwszy rok opodatkowania tych podatników ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych rozpoczyna się w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 1 marca 2021 r.

Art. 15zzk. 1. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wstrzymać administracyjne postępowania egzekucyjne należności pieniężnych, określając w szczególności zakres terytorialny wstrzymania tych postępowań oraz okres, na który następuje to wstrzymanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

2. W okresie wstrzymania, o którym mowa w ust. 1, mogą być dokonywane wypłaty z zajętego rachunku bankowego lub rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.

Art. 15zzl. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 30 dni następujących po ich odwołaniu organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 tej ustawy jest uprawniony do przedłużenia terminu na złożenie sprawozdania z wykonania zleconego zadania publicznego oraz rozliczenia udzielonej dotacji na realizację zadania publicznego z pominięciem terminów wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, a także do uznania za uzasadnione wydatków poniesionych na sfinansowanie działań realizowanych w ramach zleconego zadania publicznego, które zostały odwołane w następstwie okoliczności związanych z obowiązywaniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 255 i 1163.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, niewykonanie planu działań lub nieosiągnięcie rezultatów założonych w umowie, na podstawie której zlecono realizację zadania publicznego, nie może skutkować uznaniem dotacji na realizację zadania publicznego w tej części za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, pobraną nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegającą zwrotowi.

Art. 15zzm. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organ administracji publicznej może zlecać organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie realizację zadania publicznego w celu przeciwdziałania COVID-19 z pominięciem otwartego konkursu ofert, o którym mowa w dziale II rozdziale 2 tej ustawy. Przepisy art. 43, art. 47, art. 151 oraz art. 221 ust. 1–3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio, przy czym tryb postępowania o udzielenie dotacji na zadania określone w art. 221 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, sposób jej rozliczania oraz sposób kontroli wykonywania zleconego zadania określa, w drodze zarządzenia lub uchwały, organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, mając na względzie zapewnienie jawności postępowania o udzielenie dotacji i jej rozliczenia.

Art. 15zzn. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, termin na złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117ba § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, art. 14 ust. 2i pkt 2 lub art. 22p ust. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 12 ust. 4j pkt 2 lub art. 15d ust. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych przedłuża się do 14 dni od dnia zlecenia przelewu.

Art. 15zzo. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 4 miesięcy następujących po dniu odwołania ich obowiązywania, okres na jaki przyznano stypendia sportowe, o których mowa w art. 32 i art. 32a ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 oraz z 2025 r. poz. 28 i 620), może zostać dodatkowo przedłużony, ale nie dłużej niż do roku od dnia odwołania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może w szczególnie uzasadnionym przypadku oraz w związku z odwołaniem zawodów, wskazanych w zobowiązaniu członka kadry narodowej do realizacji programu przygotowań i udziału w tych zawodach, przedłużyć okres o którym mowa w ust. 1. Przepisy art. 32 ust. 1–1b, 1e i 2–5, art. 33 ust. 1 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w stosunku do sportowców, którzy nie realizują programu przygotowań o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie z powodów wynikających z obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, nie stosuje się art. 32 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

Art. 15zzp. 1. W ramach przyznanych środków na realizację zadań publicznych ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej, Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów, o którym mowa w art. 13³ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w związku z obowiązywaniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i w okresie ich trwania, mając na uwadze zachowanie płynności finansowej beneficjentów, jako wydatki służące realizacji tych zadań można uznać również:

- 1) wydatki w tej części, która jest związana z obsługą tych zadań przez beneficjentów w wysokości określonej w umowach o dofinansowaniu realizacji zadań publicznych (koszty pośrednie), bez względu na stopień wykonania tych zadań z uwagi na wystąpienie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii;
- 2) dodatkowe wydatki wywołane ogłoszeniem i obowiązywaniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, pod warunkiem ich związku z zakresem i celem realizowanego zadania publicznego, o ile ich poniesienie było niemożliwe do przewidzenia przez beneficjenta lub nie wiązało się z nieprzestrzeganiem obowiązujących ograniczeń, nakazów i zakazów, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. W stosunku do przebudowy, remontów i dofinansowania inwestycji obiektów sportowych, o których mowa w art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1, nie podlegają uwzględnieniu, jeżeli zostały pokryte z innych źródeł publicznych.

Art. 15zzq. 1. Jeżeli ostatni dzień ważności zezwolenia na pracę, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1–5 lub ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia na pracę ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio do decyzji o przedłużeniu zezwolenia na pracę lub przedłużeniu zezwolenia na pracę sezonową.

2. W przypadku przedłużenia okresu ważności zezwolenia na pracę na podstawie ust. 1 wniosek, o którym mowa w art. 88a ust. 1a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, składa się nie wcześniej niż w terminie 90 dni przed upływem okresu ważności zezwolenia na pracę określonego w tym zezwoleniu i nie później niż w ostatnim dniu okresu ważności przedłużonego na podstawie ust. 1.

3. Jeżeli w oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, wpisanym do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wskazano okres pracy, którego koniec przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, cudzoziemiec może wykonywać pracę określoną oświadczeniem na rzecz podmiotu, który złożył oświadczenie, w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem do upływu 30 dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, bez zezwolenia na pracę.

4. Dodatkowego okresu wykonywania pracy, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się do okresu wykonywania pracy, o którym mowa w art. 87 ust. 3 i art. 88z ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 15zzr. (uchylony)

Art. 15zzr¹. (utracił moc)²⁰⁾

Art. 15zzra. 1. Jeżeli podstawa do ogłoszenia upadłości dłużnika powstała w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, a stan niewypłacalności powstał z powodu COVID-19, bieg terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega przerwaniu. Po tym okresie termin ten biegnie na nowo. Jeżeli stan niewypłacalności powstał w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 domniemywa się, że zaistniał z powodu COVID-19.

2. Jeżeli termin na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości ustalany jest z uwzględnieniem postanowień ust. 1 i wniosek o ogłoszenie upadłości zostanie złożony przez dłużnika w tym terminie, a brak jest wcześniejszego wniosku o ogłoszenie upadłości, określone przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe terminy, dla których obliczania znaczenie ma dzień zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości wydłuża się o liczbę dni pomiędzy dniem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a ostatnim dniem, w którym wniosek ten winien być złożony stosownie do art. 21 ust. 1, lub odpowiednio art. 21 ust. 2a, ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, bez uwzględniania postanowień ust. 1 niniejszego artykułu.

Art. 15zsz. (uchylony)

Art. 15zsz¹. 1. (uchylony)

1) (uchylony)

2) (uchylony)

3) (uchylony)

4) (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

Art. 15zsz². (uchylony)

Art. 15zsz³. (uchylony)

Art. 15zsz⁴. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania tego z nich, który obowiązywał jako ostatni, wojewódzkie sądy administracyjne i Naczelny Sąd Administracyjny mogą rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, chyba że strona lub uczestnik postępowania wniosą o rozpoznanie sprawy na rozprawie. Wniosek strony lub uczestnika postępowania wiąże sąd.

²⁰⁾ Z dniem 1 października 2023 r., na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1860), która weszła w życie z dniem 28 września 2023 r.; wszedł w życie z dniem 1 października 2023 r.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania tego z nich, który obowiązywał jako ostatni, wojewódzkie sądy administracyjne oraz Naczelny Sąd Administracyjny mogą przeprowadzić rozprawę przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, z tym że osoby w niej uczestniczące nie muszą przebywać w budynku sądu.

3. Jeżeli przewodniczący uzna rozpoznanie sprawy za konieczne, a nie można przeprowadzić jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku ani w siedzibie sądu, przewodniczący może zarządzić przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, jeżeli nie sprzeciwiają się temu strony lub uczestnik postępowania.

4. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania tego z nich, który obowiązywał jako ostatni, przewodniczący, na wniosek Komisji do spraw reprzywatyzacji nieruchomości warszawskich, zarządza przeprowadzenie rozprawy w sprawie, w której jest ona stroną. W takim przypadku mogą być obecni na sali: strony, ich przedstawiciele ustawowi i pełnomocnicy, prokurator oraz osoby, których udział przewodniczący uzna za niezbędny. Przebieg rozprawy podlega transmisji przy użyciu urządzeń technicznych z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

5. Na wniosek strony lub osoby wezwanej zgłoszony na co najmniej 7 dni przed wyznaczonym terminem posiedzenia zdalnego sąd zapewni jej możliwość udziału w posiedzeniu zdalnym w budynku sądu, jeśli strona lub osoba wezwana wskaże we wniosku, że nie posiada urządzeń technicznych umożliwiających udział w posiedzeniu zdalnym poza budynkiem sądu.

Art. 15zss⁵. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania tego z nich, który obowiązywał jako ostatni, podział czynności, o którym mowa w art. 22a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334), może zostać ustalony przed zasięgnięciem opinii kolegium właściwego sądu. Odwołanie od podziału czynności nie wstrzymuje jego stosowania. W przypadku uwzględnienia odwołania przydział spraw dokonany przed doręczeniem sądowi uchwały Krajowej Rady Sądownictwa pozostaje w mocy.

Art. 15zss⁶. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania tego z nich, który obowiązywał jako ostatni, prezes właściwego sądu lub trybunału nie jest związany wnioskiem ani terminem zwołania zgromadzenia ogólnego przewidzianym w przepisach odrębnych.

Art. 15zss⁷. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania tego z nich, który obowiązywał jako ostatni, Sąd Najwyższy, w razie zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 398¹¹ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, może przeprowadzić rozprawę przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

Art. 15zss⁸. W sprawach wymienionych w *art. 15zss¹* przesłuchanie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329), przeprowadza się przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie go na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, jeżeli sąd z urzędu lub na wniosek konsula uzna to za niezbędne w związku z sytuacją kryzysową wywołaną COVID-19 w miejscu przesłuchania. Przebieg przesłuchania utrzuła się za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk. Zapis obrazu lub dźwięku stanowi załącznik do protokołu przesłuchania. Złożenie pod protokołem podpisów przez osoby inne niż konsul nie jest wymagane.

Art. 15zss⁹. (uchylony)

Art. 15zss¹⁰. 1. W przypadku całkowitego zaprzestania czynności przez sąd powszechny lub wojskowy w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 prezes sądu apelacyjnego, a w stosunku do wojskowych sądów garnizonowych prezes wojskowego sądu okręgowego, może wyznaczyć inny sąd równorzędny, położony na obszarze odpowiednio tej samej apelacji lub okręgu, jako właściwy do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności – mając na względzie zapewnienie prawa do sądu oraz warunki organizacyjne sądów. Wyznaczenia dokonuje się na czas oznaczony, wynikający z przewidywanego okresu zaprzestania czynności.

2. W przypadku całkowitego zaprzestania czynności przez wszystkie sądy powszechne lub wojskowe na obszarze apelacji w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, a w stosunku do wojskowych sądów garnizonowych prezes wojskowego sądu okręgowego, na którego obszarze sądy zaprzestały czynności, wyznacza inne sądy równorzędne, położone w miarę możliwości odpowiednio na obszarze sąsiedniej apelacji lub okręgu, jako właściwe do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądów, które zaprzestały czynności – mając na względzie zapewnienie prawa do sądu oraz warunki organizacyjne sądów. Wyznaczenia dokonuje się na czas oznaczony, wynikający z przewidywanego okresu zaprzestania czynności.

3. W przypadku całkowitego zaprzestania czynności przez wojewódzki sąd administracyjny w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego może wyznaczyć inny wojewódzki sąd administracyjny jako właściwy do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności – mając na względzie zapewnienie prawa do sądu oraz warunki organizacyjne sądów. Wyznaczenia dokonuje się na czas oznaczony, wynikający z przewidywanego okresu zaprzestania czynności.

4. Sprawami pilnymi, o których mowa w ust. 1 i 2, są sprawy:

- 1) w przedmiocie wniosków o zastosowanie, przedłużenie, zmianę i uchylenie tymczasowego aresztowania;
- 2) w których są stosowane zatrzymanie albo środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania;
- 3) w których orzeczono środek zabezpieczający;
- 4) przesłuchania świadka w postępowaniu przygotowawczym przez sąd na podstawie art. 185a–185c albo art. 316 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46 i 304), gdy podejrzany jest zatrzymany;
- 5) przesłuchania świadka w postępowaniu przygotowawczym przez sąd na podstawie art. 185a–185c albo art. 316 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, jeżeli o przeprowadzenie przesłuchania w trybie przewidzianym dla rozpoznawania spraw pilnych wniosł prokurator;
- 6) w przedmiocie europejskiego nakazu aresztowania;
- 7) w przedmiocie zarządzenia przerwy w wykonaniu kary w systemie dozoru elektronicznego;
- 8) dotyczące warunkowego umorzenia postępowania, zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej oraz odwołania warunkowego zwolnienia;
- 9) o zastosowanie i przedłużenie środka detencyjnego w postaci umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, o zastosowanie lub przedłużenie wobec niego aresztu dla cudzoziemców;
- 10) w których wykonywana jest kara pozbawienia wolności albo inna kara lub środek przymusu skutkujący pozbawieniem wolności, jeżeli rozstrzygnięcie sądu dotyczy zwolnienia osoby pozbawionej wolności z zakładu karnego lub aresztu śledczego albo jest niezbędne do wykonania takiej kary lub środka przymusu w tym zakładzie lub areszcie;
- 11) o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką;
- 12) o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 917);
- 13) dotyczące umieszczenia lub przedłużenia pobytu nieletniego w schronisku dla nieletnich;
- 14) dotyczące umieszczenia małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej;
- 15) z zakresu postępowania wykonawczego w sprawach, o których mowa w pkt 10–14;
- 16) wniosków o ustanowienie kuratora w celu reprezentowania interesów małoletnich w postępowaniu przed sądem lub innym organem w sprawach pilnych;
- 17) o których mowa w ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz. U. z 2022 r. poz. 1689);
- 18) przesłuchania przez sąd osoby w trybie zabezpieczenia dowodu lub co do której zachodzi obawa, że nie będzie można jej przesłuchać na rozprawie;
- 19) o rozpoznanie wniosku restrukturyzacyjnego i prowadzone po otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego;
- 20) o ogłoszenie upadłości oraz prowadzone po ogłoszeniu upadłości;
- 21) w przedmiocie nakazania przez sąd opuszczenia mieszkania przez członka rodziny wspólnie zajmującego mieszkanie, który swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, na podstawie art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie²¹⁾ (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673);
- 22) o wyrażenie zgody na wykonanie czynności medycznych, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty;
- 23) o ustalenie niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności.

²¹⁾ Obecnie ogólne określenie przedmiotu ustawy brzmi: o przeciwdziałaniu przemocy domowej, na podstawie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 535), która weszła w życie z dniem 22 czerwca 2023 r.

5. Sprawami pilnymi, o których mowa w ust. 3, są sprawy, w przypadku których ustawa określa termin ich rozpatrzenia przez sąd, oraz sprawy wniosków o wstrzymanie wykonania aktu lub czynności.

6. Prezes sądu dokonujący w trybie ust. 1–3 wyznaczenia sądu właściwego do rozpoznawania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności, może wskazać także sprawy inne niż pilne należące do właściwości tego sądu, do których rozpoznawania będzie właściwy sąd wyznaczony, jeżeli ich nierozpoznanie mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt, poważną szkodę dla interesu społecznego, a także gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

7. Sąd, który całkowicie zaprzestał czynności z powodu COVID-19, przekazuje akta spraw pilnych wszczętych i niezakończonych oraz spraw, o których mowa w ust. 6, sądowi wyznaczonemu jako sąd właściwy w trybie ust. 1–3. O przekazaniu akt zawiadamia się osoby biorące udział w postępowaniu.

8. Sąd wyznaczony jako sąd właściwy w trybie ust. 1–3 pozostaje właściwy do zakończenia postępowania w danej instancji.

Art. 15zsz¹¹. 1. Prezes sądu apelacyjnego może delegować sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego lub sędziego sądu apelacyjnego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie rejonowym, sądzie okręgowym lub sądzie apelacyjnym, na czas określony, do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 15zszs¹⁰ ust. 4 i 6, jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

2. Prezes wojkowego sądu okręgowego może delegować sędziego wojkowego sądu okręgowego lub sędziego wojkowego sądu garnizonowego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego w innym wojkowym sądzie okręgowym lub wojkowym sądzie garnizonowym, na czas określony, do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 15zszs¹⁰ ust. 4 pkt 1–10, jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

3. Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego może delegować sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie administracyjnym, na czas określony, do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 15zszs¹⁰ ust. 5, jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Za zgodą prezesa sądu apelacyjnego sędzia sądu wojkowego może zostać delegowany także do sądu powszechnego na obszarze apelacji.

Art. 15zst. (uchylony)

Art. 15zzu. (uchylony)

Art. 15zzu¹. 1. Do dnia 30 września 2020 r. w ramach realizacji zadań przeciwdziałania COVID-19 powierza się operatorowi wyznaczonemu, o którym mowa w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, świadczenie usługi pocztowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na etapie doręczenia.

2. Przez usługę pocztową, o której mowa w ust. 1, rozumie się przyjęcie przesyłki poleconej, a następnie jej przemieszczenie i doręczenie w postaci dokumentu elektronicznego do adresata bez konieczności składania własnoręcznego podpisu.

3. Usługa pocztowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona dla podmiotów posiadających profil zaufany w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568, 695 i 1517).

4. Przez przesyłkę poleconą rozumie się również przesyłkę poleconą z potwierdzeniem odbioru, pokwitowaniem odbioru albo elektronicznym potwierdzeniem odbioru.

Art. 15zzu². 1. Do dnia 30 września 2020 r. ilekroć w przepisach prawa jest mowa o przesyłce poleconej w rozumieniu w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, albo o doręczaniu pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu tej ustawy, doręczenie takiej przesyłki może nastąpić przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, jeżeli adresat wyrazi na to zgodę i upoważni operatora wyznaczonego do obioru przesyłek poleconych celem ich przetworzenia i doręczenia w postaci dokumentów elektronicznych na skrzynkę elektroniczną adresata. W upoważnieniu adresat uzgadnia z operatorem wyznaczonym sposób postępowania z odebranymi przesyłkami poleconymi.

2. Datą doręczenia przesyłki jest data zapoznania się przez odbiorcę z dokumentem zamieszczonym na skrzynce elektronicznej adresata. W razie braku zapoznania się dokument uznaje się za doręczony po upływie 14 dni od zamieszczenia dokumentu.

3. Operator wyznaczony przesyła na adres elektroniczny wskazany przez adresata zawiadomienie zawierające informację, że doręczono na skrzynkę elektroniczną adresata dokument elektroniczny.

Art. 15zzu³. 1. Przepisu art. 15zzu¹ nie stosuje się w przypadkach, gdy korespondencja nie może być doręczona ze względu na:

- 1) konieczność doręczenia niepodlegającego przekształceniu dokumentu utrwalonego w postaci innej niż elektroniczna lub rzeczy;
- 2) ważny interes publiczny, w tym istotne interesy państwa, a w szczególności jego bezpieczeństwo, obronność lub porządek publiczny;
- 3) opatrzenie tekstem plastycznym, odbitką pieczęci plastycznej, hologramem lub innym zabezpieczeniem, które nie może być odzwierciedlone w wyniku przekształcenia;
- 4) inne przyczyny techniczne.

2. Istnienie przesłanek wymienionych w ust. 1 ocenia nadawca.

Art. 15zzu⁴. Niniejsze przepisy mają zastosowanie do wszystkich przesyłek poleconych, o których mowa w art. 15zzu¹ ust. 4, nadawanych na podstawie zawartych z operatorem wyznaczonym umów, bez względu na tryb w jakim zostały zawarte te umowy.

Art. 15zzu⁵. Dokument elektroniczny powstały w ramach realizacji usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1, ma moc równą mocy dokumentu w postaci papierowej, z którego został przekształcony.

Art. 15zzu⁶. 1. Operator wyznaczony w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1:

- 1) jest obowiązany do zapewnienia jednoznacznej identyfikacji adresata będącego osobą fizyczną;
- 2) może zapewnić jednoznaczną identyfikację adresata lub osób uprawnionych do jego reprezentowania, w przypadku gdy adresat jest osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, o ile operator wyznaczony ma takie możliwości techniczne.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji na okres do dnia 30 września 2020 r. zapewnia adresatowi będącemu osobą fizyczną możliwość uwierzytelnienia w systemie operatora wyznaczonego za pomocą profilu zaufanego dla potrzeb korzystania z usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1.

Art. 15zzu⁷. Operator wyznaczony świadczy usługę, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1, na podstawie regulaminu usługi. Regulamin, poza wymogami określonymi w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, określa zasady identyfikacji adresata oraz zasady odbioru przesyłek.

Art. 15zzu⁸. 1. Dodatkowe czynności związane z doręczeniem wynikające z pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 15zzu² ust. 1, wykonywane w ramach usługi, o której mowa w art. 15zzu¹ ust. 1, są zwolnione z opłaty. Operator wyznaczony, który nie pobrał opłaty, otrzymuje z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 środki związane z funkcjonowaniem usługi w okresie jej świadczenia, na pokrycie kosztów całkowitych tej usługi powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego.

2. Podstawę obliczenia należnych operatorowi wyznaczonemu środków stanowi:

- 1) wartość poniesionych w okresie świadczenia usługi kosztów uzasadnionych rozumianych jako całkowity rzeczywisty koszt jednostkowy przesyłki hybrydowej, skalkulowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i przepisami wydanymi na podstawie art. 104 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe oraz opisem kalkulacji kosztów zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zgodnie z art. 97 ust. 2 tej ustawy, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego;
- 2) rzeczywisty wolumen przesyłek hybrydowych zrealizowanych w okresie świadczenia usługi.

3. Okresem rozliczeniowym środków jest miesiąc kalendarzowy.

4. Środki, o w których mowa w ust. 1, stanowią pomoc publiczną i mogą być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji, w okresie obowiązywania tej decyzji.

5. W przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące pomocy publicznej dopuszczają zwolnienie z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej udzielanej zgodnie z ich postanowieniami, środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również udzielone zgodnie z tymi przepisami.

6. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania środków, o których mowa w ust. 1, zwolnionych z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia zgodności przyznawania tych środków z rynkiem wewnętrznym.

Art. 15zzu⁹. W ramach doręczania, o którym mowa w art. 15zzu¹, operator wyznaczony zapewnia:

- 1) w toku przekształcenia wykonanie z należytą starannością i jakością techniczną odwzorowania cyfrowego druku lub korespondencji zawartej w przesyłce listowej oraz koperty umożliwiające zapoznanie się z treścią dokumentu elektronicznego bez potrzeby weryfikacji tej treści z dokumentem w postaci papierowej;
- 2) integralność dokumentu elektronicznego wytworzonego w wyniku przekształcenia.

Art. 15zzu¹⁰. Przepisów art. 15zzu¹–15zzu⁹ nie stosuje się do przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez:

- 1) Sądy i Trybunały;
- 2) prokuraturę i inne organy ścigania;
- 3) komornika sądowego.

Art. 15zzu^{10a}. 1. Do dnia 30 września 2021 r., w ramach realizacji zadań przeciwdziałania COVID-19 powierza się operatorowi wyznaczonemu, o którym mowa w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, świadczenie usługi pocztowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na etapie doręczania.

2. Przez usługę pocztową, o której mowa w ust. 1, rozumie się przyjęcie przesyłki poleconej, a następnie jej przemieszczenie i doręczenie w postaci dokumentu elektronicznego do adresata bez konieczności składania własnoręcznego podpisu.

3. Usługa pocztowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona dla podmiotów posiadających profil zaufany w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Przez przesyłkę poleconą rozumie się również przesyłkę poleconą z potwierdzeniem odbioru, pokwitowaniem odbioru albo elektronicznym potwierdzeniem odbioru.

Art. 15zzu^{10b}. 1. Do dnia 30 września 2021 r. ilekroć w przepisach prawa jest mowa o przesyłce poleconej w rozumieniu art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo o doręczaniu pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu tej ustawy, doręczenie takiej przesyłki może nastąpić przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, jeżeli adresat wyrazi na to zgodę i upoważni operatora wyznaczonego do odbioru przesyłek poleconych celem ich przetworzenia i doręczenia w postaci dokumentów elektronicznych na skrzynkę elektroniczną adresata. W upoważnieniu adresat uzgadnia z operatorem wyznaczonym sposób postępowania z odebranymi przesyłkami poleconymi.

2. Datą doręczenia przesyłki jest data zapoznania się przez odbiorcę z dokumentem zamieszczonym na skrzynce elektronicznej adresata. W przypadku braku zapoznania się dokument uznaje się za doręczony po upływie 14 dni od zamieszczenia dokumentu.

3. Operator wyznaczony przesyła na adres elektroniczny wskazany przez adresata zawiadomienie zawierające informację, że doręczono na skrzynkę elektroniczną adresata dokument elektroniczny.

Art. 15zzu^{10c}. 1. Przepisów art. 15zzu^{10a} nie stosuje się w przypadkach, gdy korespondencja nie może być doręczona ze względu na:

- 1) konieczność doręczenia niepodlegającego przekształceniu dokumentu utrwalonego w postaci innej niż elektroniczna lub rzeczy;
- 2) ważny interes publiczny, w szczególności bezpieczeństwo państwa, obronność lub porządek publiczny;
- 3) opatrzenie tekstem plastycznym, odbitką pieczęci plastycznej, hologramem lub innym zabezpieczeniem, które nie może być odzwierciedlone w wyniku przekształcenia;
- 4) inne przyczyny techniczne.

2. Istnienie przesłanek wymienionych w ust. 1 ocenia nadawca.

Art. 15zzu^{10d}. Przepisy mają zastosowanie do przesyłek poleconych, o których mowa w art. 15zzu^{10a} ust. 4, nadawanych na podstawie zawartych z operatorem wyznaczonym umów, bez względu na tryb, w jakim zostały zawarte te umowy.

Art. 15zzu^{10e}. Dokument elektroniczny powstały w ramach realizacji usługi, o której mowa w art. 15zzu^{10a} ust. 1, ma moc równą mocy dokumentu w postaci papierowej, z którego został przekształcony.

Art. 15zzu^{10f}. 1. Operator wyznaczony w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 15zzu^{10a} ust. 1:

- 1) jest obowiązany do zapewnienia jednoznacznej identyfikacji adresata będącego osobą fizyczną;
- 2) może zapewnić jednoznaczną identyfikację adresata lub osób uprawnionych do jego reprezentowania, w przypadku gdy adresat jest osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, o ile operator wyznaczony ma takie możliwości techniczne.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w okresie do dnia 30 września 2021 r. zapewnia adresatowi będącemu osobą fizyczną możliwość uwierzytelnienia w systemie operatora wyznaczonego za pomocą profilu zaufanego dla potrzeb korzystania z usługi, o której mowa w art. 15zzu^{10a} ust. 1.

Art. 15zzu^{10g}. Operator wyznaczony świadczy usługę, o której mowa w art. 15zzu^{10a} ust. 1, na podstawie regulaminu usługi. Regulamin, poza wymogami określonymi w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, określa zasady identyfikacji adresata oraz zasady odbioru przesyłek.

Art. 15zzu^{10h}. 1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. dodatkowe czynności związane z doręczeniem wynikające z upoważnienia, o którym mowa w art. 15zzu^{10b} ust. 1, wykonywane w ramach usługi, o której mowa w art. 15zzu^{10a} ust. 1, są zwolnione z opłaty. Operator wyznaczony, który nie pobrał opłaty, otrzymuje z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 środki związane z funkcjonowaniem usługi w okresie jej świadczenia, na pokrycie kosztów całkowitych tej usługi, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego.

2. Od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 września 2021 r. dodatkowe czynności związane z doręczeniem wynikające z upoważnienia, o którym mowa w art. 15zzu^{10b} ust. 1, wykonywane w ramach usługi, o której mowa w art. 15zzu^{10a} ust. 1, są zwolnione z opłaty. Operator wyznaczony, który nie pobrał opłaty, otrzymuje dotację z budżetu państwa związaną z funkcjonowaniem usługi w okresie jej świadczenia, na pokrycie kosztów całkowitych tej usługi, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego.

3. Łączną kwotę dotacji, o której mowa w ust. 2, określa ustawa budżetowa.

4. Podstawę obliczenia należnych operatorowi wyznaczonemu środków, o których mowa w ust. 1, oraz należnej operatorowi wyznaczonemu dotacji, o której mowa w ust. 2, stanowi:

- 1) wartość poniesionych w okresie świadczenia usługi kosztów uzasadnionych rozumianych jako całkowity rzeczywisty koszt jednostkowy przesyłki hybrydowej, skalkulowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i przepisami wydanymi na podstawie art. 104 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe oraz opisem kalkulacji kosztów zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zgodnie z art. 97 ust. 2 tej ustawy, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego;
- 2) rzeczywisty wolumen przesyłek hybrydowych zrealizowanych w okresie świadczenia usługi.

5. Okresem rozliczeniowym środków, o których mowa w ust. 1, oraz dotacji, o której mowa w ust. 2, jest miesiąc kalendarzowy.

6. Środki, o których mowa w ust. 1, oraz dotacja, o w której mowa w ust. 2, stanowią pomoc publiczną i mogą być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji, w okresie obowiązywania tej decyzji.

7. W przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące pomocy publicznej dopuszczają zwolnienie z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej udzielanej zgodnie z ich postanowieniami, środki, o których mowa w ust. 1, oraz dotacja, o której mowa w ust. 2, mogą być również udzielone zgodnie z tymi przepisami.

8. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania środków, o których mowa w ust. 1, zwolnionych z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia zgodności przyznawania tych środków z rynkiem wewnętrznym.

9. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania dotacji, o której mowa w ust. 2, zwolnionej z wymogu notyfikacji Komisji Europejskiej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia zgodności przyznawania tych środków z rynkiem wewnętrznym.

Art. 15zzu¹⁰ⁱ. W ramach doręczania, o którym mowa w art. 15zzu^{10a}, operator wyznaczony zapewnia:

- 1) w toku przekształcenia, wykonanie z należytą starannością i jakością techniczną odwzorowania cyfrowego druku lub korespondencji zawartej w przesyłce listowej oraz koperty, umożliwiające zapoznanie się z treścią dokumentu elektronicznego bez potrzeby weryfikacji tej treści z dokumentem w postaci papierowej;
- 2) integralność dokumentu elektronicznego wytworzonego w wyniku przekształcenia.

Art. 15zzu^{10j}. 1. Przepisów art. 15zzu^{10a}–15zzu¹⁰ⁱ nie stosuje się do przesyłek wysyłanych do oraz wysyłanych przez:

- 1) Sądy i Trybunały;
- 2) prokuraturę i inne organy ścigania;
- 3) komornika sądowego.

2. W przypadku przesyłek wysyłanych do oraz wysyłanych przez organy ścigania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, warunkiem niestosowania przepisów art. 15zzu^{10a}–15zzu¹⁰ⁱ jest oznaczenie przesyłki przez nadawcę napisem: „Nie podlega digitalizacji”.

Art. 15zzu¹¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii spółka prowadząca rynek regulowany udostępnia uczestnikom obrotu zmiany regulaminu rynku regulowanego oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 3 dni robocze przed dniem ich wejścia w życie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146), określić inny termin, nie dłuższy jednak niż 2 tygodnie, jeżeli wymaga tego interes uczestników obrotu.

Art. 15zzv. Jeżeli termin wypłacenia odszkodowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, lub dopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 tej ustawy, przypadał w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w przypadku niewypłacenia przez zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 albo 2 tej ustawy, lub niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 tej ustawy, organ nadzoru może zastosować wobec zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838, 1565 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146).

Art. 15zzw. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, może określić inny termin podjęcia przez walne zgromadzenie spółki uchwały w sprawie polityki wynagrodzeń członków zarządu i rady nadzorczej, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i 695), biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tego obowiązku.

Art. 15zzx. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego oraz działające kolegialnie organy: wykonawcze w jednostkach samorządu terytorialnego, w związkach jednostek samorządu terytorialnego, w związku metropolitalnym, w regionalnych izbach obrachunkowych, samorządowych kolegiach odwoławczych oraz w organach pomocniczych jednostek samorządu terytorialnego mogą zwoływać i odbywać obrady, sesje, posiedzenia, zgromadzenia lub inne formy działania właściwe dla tych organów, a także podejmować rozstrzygnięcia, w tym uchwały, z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość lub korespondencyjnie (zdalny tryb obradowania).

2. O zdalnym trybie obradowania decyduje organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego albo inny organ działający kolegialnie, w głosowaniu jawnym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do kolegialnych organów wewnętrznych, takich jak komisje oraz zespoły, działających w organach stanowiących jednostek samorządu terytorialnego oraz organach działających kolegialnie.

Art. 15zzy. 1. W przypadku, gdy w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii urząd administracji publicznej lub inny podmiot wykonujący zadania publiczne stanie się niezdolny do wykonywania zadań w całości albo w części, wojewoda może w drodze zarządzenia powierzyć wykonywanie zadań tego urzędu lub podmiotu, w całości albo w części, w określonym terminie, innemu urzędowi administracji publicznej lub podmiotowi wykonującemu zadania publiczne.

2. Powierzenie wykonywania zadań urzędu administracji publicznej lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się w grupie takich samych urzędów administracji publicznej lub takich samych podmiotów wykonujących zadania publiczne.

3. Urząd administracji publicznej lub podmiot wykonujący zadania publiczne, któremu wojewoda powierzył wykonywanie zadań w trybie ust. 1 wykonuje te zadania na koszt urzędu administracji publicznej lub innego podmiotu wykonującego zadania publiczne, od których przejął te zadania do wykonywania.

4. Przepisy ust. 1–3 nie mają zastosowania do urzędów naczelnych i centralnych organów władzy publicznej.

Art. 15zzz. W przypadku przemijającej przeszkody w wykonywaniu zadań i kompetencji wójta, burmistrza, prezydenta miasta, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, spowodowanej niezdolnością do pracy z powodu choroby trwającej do 30 dni, jego zadania i kompetencje, w okresie tej niezdolności do pracy, przejmuje zastępca, a w gminach, w których powołano więcej niż jednego zastępcę – pierwszy zastępca.

Art. 15zzz¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, pracownika samorządowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych można tymczasowo przenieść, za jego zgodą, do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika samorządowego, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej.

2. Okres wykonywania pracy, o której mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż do 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Przeniesienia dokonuje się w drodze porozumienia jednostek, o których mowa w ust. 1, zawierającego w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeniesienia;
- 2) dane pracownika i jego kwalifikacje oraz dotychczasowe stanowisko pracy;
- 3) określenie nowego stanowiska pracy;
- 4) określenie daty, z jaką nastąpi przeniesienie, rozpoczęcie i zakończenie świadczenia pracy;
- 5) informacje o wynagrodzeniu, w wysokości nie niższej niż dotychczasowe;
- 6) oświadczenie, że przeniesienie nie narusza ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika;
- 7) wskazanie potrzeb jednostki przyjmującej uzasadniających przeniesienie;
- 8) określenie zasad odpowiedzialności jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika i jednostki przyjmującej za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych.

Art. 15zzza. (uchylony)

Art. 15zzzb. (uchylony)

Art. 15zzzc. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 6 miesięcy po ogłoszeniu jego odwołania w przypadku wygaśnięcia w czasie kadencji mandatu członka zarządu lub członka organu kontroli wewnętrznej, powodującej zmniejszenie liczby członków zarządu lub członków organu kontroli wewnętrznej poniżej minimum przewidzianego w statucie polskiego związku sportowego, odpowiednio zarządowi lub organowi kontroli wewnętrznej polskiego związku sportowego przysługuje prawo uzupełnienia składu do stanu minimum określonym w statucie związku.

2. W przypadku upływu kadencji organów polskiego związku sportowego do dnia 30 czerwca 2021 r. kadencja tych organów ulega przedłużeniu nie dłużej niż do dnia 30 września 2021 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do związków sportowych, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

Art. 15zzzd. 1. W związku ze skutkami COVID-19 Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej.

2. Poręczenie lub gwarancja mogą stanowić pomoc publiczną.

3. Do poręczenia i gwarancji stosuje się art. 2b ust. 1 i art. 34ca ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2024 r. poz. 291) o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez BGK w ramach rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych.

4. Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80 % pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

4a. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na ważny interes gospodarczy lub społeczny, poręczenie lub gwarancja mogą zostać udzielone w wysokości do 90 % pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

5. Poręczenie lub gwarancja są udzielane na wniosek przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 15zzze. 1. Należności pieniężne, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie, przypadające za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, mogą być umarzane w całości albo w części lub ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty przez starostę lub prezydenta miasta na prawach powiatu, wykonujących zadania z zakresu administracji rządowej, bez zgody wojewody.

2. Starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej bez zgody wojewody może odstąpić od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w odniesieniu do nieruchomości określonych w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami może odstąpić od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

3a. Kierownicy państwowych jednostek organizacyjnych na rzecz których ustanowiony został trwały zarząd w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa mogą odstąpić od dochodzenia należności z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie, przypadających za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2–3a, przepisu art. 12a ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

Art. 15zzzf. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o odstąpieniu od dochodzenia należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym, wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w stosunku do podmiotów, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19 i które złożą wniosek o odstąpienie od dochodzenia należności.

Art. 15zzzg. 1. Do czasu określenia przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego zasad udzielania ulg, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, dotyczących należności pieniężnych z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub użytkowanie przypadających za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym, wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13 tej ustawy, należności te mogą być umarzane, terminy ich spłaty mogą zostać odroczone lub płatność tych należności może zostać rozłożona na raty przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta, zarząd powiatu albo zarząd województwa.

2. Do czasu podjęcia uchwały, o której mowa w art. 15zzzf, wójt, burmistrz, prezydent miasta, zarząd powiatu albo zarząd województwa może postanowić o odstąpieniu od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Art. 15zzzga. 1. Od wpływów i odsetek, o których mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, osiąganych w okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. potrąca się 50 % środków, które stanowią dochód powiatu, na obszarze którego są położone nieruchomości, o których mowa w tym przepisie.

2. Do wpływów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 2040), przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzh. 1. Wsparcie:

- 1) o którym mowa w art. 15gga, art. 15ka, art. 15kb, art. 15m, art. 15m¹, art. 15p, art. 15q, art. 15za ust. 2, art. 15zs¹, art. 15zs², art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴, art. 31zo oraz art. 31zy¹⁰,
- 2) udzielone na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa w związku z COVID-19 – w przypadku podatku, którego termin płatności upływa po dniu 31 grudnia 2019 r., lub zaległości podatkowej powstałej po tym dniu

– zgodne z warunkami zawartymi w Komunikacie Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1) stanowi pomoc publiczną mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce.

2. Wsparcie i ulgi, o których mowa w art. 15ja, art. 15jb, art. 15jca, art. 15jd oraz art. 15zzze–15zzzg, w przypadku udzielenia ich podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, stanowią pomoc publiczną, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w komunikacie Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.

3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być udzielone podatnikowi prowadzącemu działalność gospodarczą, u którego nastąpił spadek obrotów gospodarczych z powodu COVID-19 o co najmniej 25 % w dowolnym miesiącu przypadającym po dniu 31 stycznia 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedniego lub analogicznego miesiąca roku poprzedniego.

Art. 15zzzi. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kolegalne organy administracji publicznej mogą zdecydować o odbyciu swoich posiedzeń przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, co obejmuje w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym pomiędzy uczestnikami posiedzenia danego organu,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia danego organu mogą wypowiadać się w toku jego posiedzenia

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kolegalny organ administracji publicznej może podejmować rozstrzygnięcia także w trybie obiegowym.

Art. 15zzzia. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawiesza się wynikającą z ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151 i 1824):

- 1) wykonywanie obowiązku zgłaszania prac geodezyjnych i przekazywania wyników prac geodezyjnych dotyczących wytyczenia budynku lub sieci uzbrojenia terenu;
- 2) pobieranie opłat, wydawanie licencji oraz wystawianie Dokumentów Obliczenia Opłaty za udostępnianie zbiorów danych:
 - a) ortofotomapy,
 - b) państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych,
 - c) szczegółowych osnów geodezyjnych,
 - d) dotyczących działek ewidencyjnych w zakresie ich identyfikatorów i geometrii,
 - e) dotyczących budynków w zakresie ich identyfikatorów, geometrii i rodzaju według Klasyfikacji Środków Trwałych.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:

- 1) zgłoszenie prac geodezyjnych może nastąpić po ich rozpoczęciu, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych od dnia rozpoczęcia tych prac;
- 2) o wyniku weryfikacji organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej informuje wykonawcę prac geodezyjnych za pomocą środków komunikacji elektronicznej nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu sporządzenia protokołu;
- 3) wykonawca prac geodezyjnych, których celem jest geodezyjna inwentaryzacja powykonawcza obiektów budowlanych lub sporządzenie mapy do celów projektowych, po uzyskaniu informacji o pozytywnym wyniku weryfikacji może umieścić na dokumentach przeznaczonych dla podmiotu, na rzecz którego wykonuje prace geodezyjne, powstałych w wyniku tych prac, oświadczenie o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jest równoważne z uwierzytelnieniem dokumentów opracowanych na podstawie wykonanych prac geodezyjnych na potrzeby postępowań administracyjnych, postępowań sądowych lub czynności cywilnoprawnych.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Treść oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zawiera dane identyfikujące zgłoszenie prac geodezyjnych, w tym nazwę organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, który otrzymał zgłoszenie prac geodezyjnych, wykonawcę prac geodezyjnych, imię i nazwisko oraz numer uprawnień zawodowych kierownika prac geodezyjnych, a także numer oraz datę sporządzenia dokumentu potwierdzającego wynik pozytywnej weryfikacji.

Art. 15zzzib. 1. Za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonych z powodu COVID-19, dodatek mieszkaniowy, o którym mowa w ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1335), może zostać przyznany z mocą wsteczną.

2. Dodatek mieszkaniowy może zostać przyznany z mocą wsteczną wyłącznie w przypadku wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego złożonego nie później niż po upływie 30 dni od dnia zakończenia obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonych z powodu COVID-19.

3. Dodatek mieszkaniowy przyznaje się z mocą wsteczną, jeżeli osoba uprawniona do dodatku mieszkaniowego we wniosku o przyznanie tego dodatku wskazała okres poprzedzający dzień złożenia tego wniosku jako okres objęty tym wnioskiem. Do wniosku dołącza się deklarację o dochodach gospodarstwa domowego, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, za okres 3 miesięcy poprzedzających miesiąc, od którego ma zostać przyznany dodatek mieszkaniowy z mocą wsteczną.

4. Wskazanie okresu poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego jako okresu objętego tym wnioskiem następuje w formie klauzuli dołączanej do tego wniosku i podpisanej przez wnioskodawcę.

5. W przypadku przyznania dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną, okres, o którym mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, skraca się o liczbę miesięcy poprzedzających pierwszy dzień miesiąca następujący po dniu złożenia wniosku, za które przyznano dodatek mieszkaniowy.

6. Dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną nie przyznaje się za okres, w którym osobie do niego uprawnionej przysługiwał dodatek mieszkaniowy na podstawie innej decyzji.

7. W przypadku przyznania dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną, dodatek mieszkaniowy za miesiące poprzedzające pierwszy dzień miesiąca następujący po dniu złożenia wniosku wypłaca się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o przyznaniu dodatku mieszkaniowego stała się ostateczna.

Art. 15zzziba. 1. Dochód na jednego członka gospodarstwa domowego, będący podstawą ustalenia prawa do dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną, ustala się za okres 3 kolejnych miesięcy poprzedzających miesiąc, od którego ma zostać przyznany dodatek mieszkaniowy z mocą wsteczną.

2. Wydatki, będące podstawą ustalenia wysokości dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną, ustala się na miesiąc poprzedzający miesiąc, od którego ma zostać przyznany dodatek mieszkaniowy z mocą wsteczną.

Art. 15zzzic. 1. Osobom, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, może zostać przyznany dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, zwaną dalej „dopłatą do czynszu”.

2. Wysokość dodatku mieszkaniowego powiększonego o dopłatę do czynszu stanowi 75 % miesięcznego czynszu opłacanego przez najemcę, jednak nie więcej niż 1500 zł.

3. Wysokość dopłaty do czynszu stanowi różnicę między wysokością dodatku mieszkaniowego powiększonego o tę dopłatę a wysokością dodatku mieszkaniowego ustaloną zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych. Wysokość dopłaty do czynszu wskazuje się w decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, przyznającej dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę.

4. W przypadku przyznania dodatku mieszkaniowego powiększonego o dopłatę do czynszu ubiegającemu się o taki dodatek i posiadającemu prawo do dodatku mieszkaniowego na podstawie decyzji wcześniejszej, wynikający z tej decyzji wcześniejszej okres, o którym mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, skraca się do miesiąca poprzedzającego miesiąc pierwszej wypłaty dodatku powiększonego o dopłatę do czynszu.

Art. 15zzid. Dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu przyznaje się wyłącznie najemcy lub podnajemcy spełniającemu warunki przyznania dodatku mieszkaniowego wynikające z ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, w przypadku, gdy:

- 1) średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, zwanego dalej „wnioskiem o dodatek”, jest co najmniej o 25 % niższy niż średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego najemcy osiągnięty w 2019 r. oraz
- 2) ubiegający się o dodatek mieszkaniowy najmował albo podnajmował lokal mieszkalny przed dniem 14 marca 2020 r., oraz
- 3) ubiegającemu się o dodatek mieszkaniowy nie przysługiwał wcześniej dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu.

Art. 15zzie. 1. Dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu przyznaje się w przypadku umieszczenia przez ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy na wniosku o dodatek adnotacji „wniosek o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu”, zwanej dalej „adnotacją”. Dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu przyznaje się na wniosek o dodatek z adnotacją złożony nie później niż w dniu 31 marca 2021 r.

2. Do wniosku o dodatek z adnotacją, poza dokumentami, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, dołącza się:

- 1) oświadczenie o średnim miesięcznym dochodzie przypadającym w 2019 r. na jednego członka gospodarstwa domowego ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu;
- 2) oświadczenie o spełnianiu przez ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu warunków, o których mowa w art. 15zzid pkt 2 i 3;
- 3) dokumenty potwierdzające wysokość miesięcznego czynszu opłacanego przez ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu.

3. Warunek, o którym mowa w art. 15zzid pkt 2, uznaje się za spełniony również w przypadku, gdy lokal mieszkalny najmowany w dniu składania wniosku o dodatek z adnotacją przez ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu jest innym lokalem mieszkalnym niż najmowany przez najemcę w dniu 14 marca 2020 r.

4. Wysokość miesięcznego czynszu opłacanego przez ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu ustala się według stanu na dzień złożenia wniosku o dodatek z adnotacją. W przypadku gdy wysokość miesięcznego czynszu opłacanego w dniu 14 marca 2020 r. jest niższa niż wysokość miesięcznego czynszu opłacanego w dniu składania wniosku o dodatek z adnotacją, wysokość miesięcznego czynszu będącą podstawą obliczenia dodatku mieszkaniowego powiększonego o dopłatę do czynszu ustala się według stanu na dzień 14 marca 2020 r. W takim przypadku dokumenty potwierdzające wysokość miesięcznego czynszu ubiegający się o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu składa według stanu na dzień 14 marca 2020 r.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Stwierdzone w toku postępowania wszczętego na wniosek o dodatek z adnotacją niespełnienie przez ubiegającego się o dodatek mieszkaniowy warunków, o których mowa w art. 15zzid, nie wyklucza przyznania w toku tego postępowania dodatku mieszkaniowego bez dopłaty do czynszu.

Art. 15zzif. 1. Wypłata dodatku mieszkaniowego powiększonego o dopłatę do czynszu w zakresie tej dopłaty jest zadaniem związanym z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. Środki na wypłatę dopłat do czynszu w danym półroczu, zwane dalej „środkami na dopłaty do czynszu”, są przekazywane gminie przez wojewodę, na jej wniosek składany nie później niż na 30 dni przed pierwszym dniem półrocza, w którym dokonywane mają być wypłaty. We wniosku gmina wskazuje wysokość szacunkowego zapotrzebowania na środki na dopłaty do czynszu z rozbiorem na poszczególne miesiące półrocza.

3. Przy ustalaniu wysokości środków na dopłaty do czynszu uwzględnia się ponoszone przez gminę koszty realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 1 % łącznej kwoty przekazywanych gminie środków na dopłaty do czynszu.

4. Środki na dopłaty do czynszu są przekazywane gminie w miesięcznych ratach, nie później niż do 5. dnia każdego miesiąca. Wysokość rat odpowiada określonej we wniosku gminy szacunkowej wysokości zapotrzebowania na środki na dany miesiąc.

5. Środki na dopłaty do czynszu niewykorzystane w danym miesiącu gmina zalicza na poczet środków wypłacanych w miesiącu następnym lub zwraca wojewodzie.

6. Rozliczenie środków na dopłaty do czynszu otrzymanych w danym miesiącu gmina przekazuje wojewodzie do 15. dnia miesiąca następnego. Rozliczenie zawiera informację o:

- 1) kwocie środków na dopłaty do czynszu wykorzystanych w miesiącu objętym rozliczeniem oraz łącznej kwocie środków wykorzystanych na dopłaty do czynszu;
- 2) kwocie środków na dopłaty do czynszu niewykorzystanych w miesiącu objętym rozliczeniem:
 - a) zaliczanych na poczet środków wypłacanych w miesiącu następnym,
 - b) zwracanych wojewodzie;
- 3) liczbie najemców i podnajemców, którym:
 - a) przyznano dodatek powiększony o dopłatę do czynszu w miesiącu objętym rozliczeniem,
 - b) wypłacono dodatek powiększony o dopłatę do czynszu w miesiącu objętym rozliczeniem,
 - c) przyznano dodatek powiększony o dopłatę do czynszu.

7. Środki na dopłaty do czynszu stanowią dochód jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 15zzzig. 1. Środki na dopłaty do czynszu dla gmin są przekazywane wojewodzie z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, na jego wniosek składany nie później niż na 21 dni przed pierwszym dniem półrocza, w którym dokonywane mają być wypłaty. We wniosku wojewoda wskazuje wysokość szacunkowego zapotrzebowania na środki na dopłaty do czynszu z rozbiem na poszczególne kwartały półrocza.

2. Wniosek o przekazanie środków na dopłaty do czynszu dla gmin wojewoda składa do ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

3. Środki na dopłaty do czynszu dla gmin są przekazywane wojewodzie w kwartalnych ratach, nie później niż do 25. dnia miesiąca poprzedzającego kwartał. Wysokość rat odpowiada określonej we wniosku wojewody szacunkowej wysokości zapotrzebowania na środki na kwartał.

4. Środki na dopłaty do czynszu dla gmin niewykorzystane w danym kwartale wojewoda przekazuje gminom na wypłaty w kwartale następnym lub zwraca na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

5. Rozliczenie środków na dopłaty do czynszu dla gmin otrzymanych w danym kwartale wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, w terminie do ostatniego dnia kwartału następującego po kwartale, w którym dokonywane miały być wypłaty. Rozliczenie zawiera informację o:

- 1) kwocie środków na dopłaty do czynszu przekazanych gminom w kwartale objętym rozliczeniem oraz łącznej kwocie środków przekazanych gminom na dopłaty do czynszu;
- 2) kwocie środków na dopłaty do czynszu niewykorzystanych w kwartale objętym rozliczeniem:
 - a) przewidzianej do przekazania gminom na wypłaty dopłat do czynszu w kwartale następnym,
 - b) zwracanej do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19;
- 3) łącznej liczbie najemców i podnajemców, którym:
 - a) przyznano dodatek powiększony o dopłatę do czynszu w kwartale objętym rozliczeniem,
 - b) wypłacono dodatek powiększony o dopłatę do czynszu w kwartale objętym rozliczeniem,
 - c) przyznano dodatek powiększony o dopłatę do czynszu.

Art. 15zzzih. 1. Do 15. dnia każdego miesiąca gmina może złożyć korektę wniosku, o którym mowa w art. 15zzzif ust. 2, wskazując wyższe niż określone w tym wniosku zapotrzebowanie na środki na dopłaty do czynszu w kolejnych miesiącach.

2. W przypadku gdy przekazane wojewodzie środki na dopłaty do czynszu dla gmin są niewystarczające do pokrycia zapotrzebowania na dopłaty do czynszu, wojewoda występuje z wnioskiem o dodatkowe środki na dopłaty do czynszu dla gmin. Dodatkowe środki na dopłaty do czynszu dla gmin są przekazywane wojewodzie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wniosków o dodatkowe środki na dopłaty do czynszu dla gmin stosuje się przepis art. 15zzzig ust. 2.

Art. 15zzzii. 1. Przepis art. 15zzzib stosuje się odpowiednio do dodatku mieszkaniowego powiększonego o dopłatę do czynszu.

2. W przypadku gdy wysokość miesięcznego czynszu opłacanego w dniu 14 marca 2020 r. jest niższa niż wysokość miesięcznego czynszu opłacanego w miesiącu poprzedzającym miesiąc, od którego ma zostać przyznany dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu z mocą wsteczną, wysokość miesięcznego czynszu będącego podstawą obliczenia dodatku mieszkaniowego powiększonego o dopłatę do czynszu z mocą wsteczną ustala się według stanu na dzień 14 marca 2020 r. W takim przypadku dokumenty potwierdzające wysokość miesięcznego czynszu ubiegający się o dodatek mieszkaniowy powiększony o dopłatę do czynszu składa według stanu na dzień 14 marca 2020 r.

(Oznaczenie i tytuł rozdziału 2a – uchylone)

Art. 15zzzj. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 8b stosuje ceny lub marże wyższe niż ustalone zgodnie z obwieszczeniem, o którym mowa w art. 8, lub z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 8a.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza się w wysokości od 5000 do 5 000 000 zł.

3. Karę pieniężną nakłada, w drodze decyzji, odpowiednio w zakresie swojej właściwości:

- 1) (uchylony)
- 2) wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 3) (uchylony)
- 4) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

4. Karę uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 3, stała się ostateczna.

5. Organ może nadać decyzji, o której mowa w ust. 3, rygor natychmiastowej wykonalności w całości lub w części, jeżeli wymaga tego ochrona bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

6. Do decyzji nakładających karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Art. 15zzzk. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się wielokrotnie, w przypadku wielu towarów lub usług lub na dużą skalę, naruszenia zakazu określonego w art. 8b. Przepisy art. 106 ust. 3–7 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzl. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 5 % obrotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, ale nie więcej niż 50 000 000 zł, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie:

- 1) nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd;
- 2) uniemożliwia lub utrudnia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli.

2. Przepisy art. 106 ust. 3–5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzm. 1. Do postępowania w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1773), z wyłączeniem art. 31–35 i art. 40 tej ustawy.

2. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 15zzzk i art. 15zzzl, stosuje się odpowiednio przepisy art. 48 i art. 49 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

Art. 15zzzn. 1. W razie stwierdzenia naruszenia obowiązku hospitalizacji, kwarantanny lub izolacji w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem lub zwalczaniem COVID-19, nałożonego przez właściwy organ lub wynikającego z przepisów prawa, państwowy powiatowy inspektor sanitarny nakłada na osobę naruszającą taki obowiązek, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w kwocie do 30 000 zł.

2. Stwierdzenie naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w szczególności na podstawie ustaleń Policji, innych służb państwowych lub innych uprawnionych podmiotów.

3. W zakresie określonym w ust. 1 nie ma zastosowania art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416).

Art. 15zzzo. 1. W razie stwierdzenia naruszenia czasowego ograniczenia lub zakazu obrotu i używania określonych przedmiotów lub produktów spożywczych, ustanowionego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 pkt 2 albo art. 46a i art. 46b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem lub zwalczaniem COVID-19, wojewoda może nałożyć na podmiot naruszający takie ograniczenia lub zakaz, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w kwocie do 1 000 000 zł, a w przypadku jeżeli wartość przedmiotów lub produktów przekracza 1 000 000 zł administracyjna kara pieniężna określana jest w wysokości dwukrotności tej wartości.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. (uchylony)

Art. 15zzzp. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 15zzzzj, art. 15zzzk, art. 15zzzl, art. 15zzzn i art. 15zzzo, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 15zzzq. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, może zawiesić z urzędu albo na wniosek postępowanie kontrolne, postępowanie w zakresie egzekucji opłaty za niespełnienie obowiązku zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz odroczyć terminy płatności z tytułu niespełnienia tego obowiązku, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku ubezpieczeniowego.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, odroczyć terminy płatności oraz zawiesić postępowania, o których mowa w ust. 1, określając zakres terytorialny zawieszenia, rodzaje postępowań podlegających zawieszeniu oraz okres, na który następuje zawieszenie oraz odroczenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku ubezpieczeniowego.

3. Do terminów odroczeń oraz postępowań zawieszonych na podstawie ust. 1 lub 2, nie wlicza się okresów ich zawieszenia oraz odroczenia.

Art. 15zzzr. Oświadczenie woli członka organu osoby prawnej innej niż Skarb Państwa albo jednostka samorządu terytorialnego, może zostać złożone w formie dokumentowej, a posiedzenia organów osób prawnych odbywać się z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej bez konieczności jednoczesnej obecności członków tych organów. Do skuteczności takiego oświadczenia nie jest wymagane wypełnienie formularza udostępnionego w systemie teleinformatycznym, opatrzenie kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, bez względu na odmienne zastrzeżenie ustawy lub czynności prawnej.

Art. 15zzzs. (uchylony)

Art. 15zzzt. 1. Świadectwo zdrowia wydane na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2257) lub art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1330), które traci ważność w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. albo w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, zachowuje ważność do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania tego stanu.

2. W przypadku gdy 3-miesięczny termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu oraz w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich, upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. lub w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Art. 15zzzt^{1,22)} W przypadku gdy termin ważności dyplomu i świadectwa przeszkolenia, o których mowa odpowiednio w art. 63 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, lub świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, o którym mowa w art. 158 ust. 4 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, upływa w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 13 marca 2020 r. albo w okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ważności tych dokumentów ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

²²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 61 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

Art. 15zzzu. (uchylony)

Art. 15zzzu¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii testy kwalifikacyjne, o których mowa w art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, mogą być przeprowadzane, po zakończeniu zajęć teoretycznych i praktycznych, przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia w urzędzie wojewódzkim i na koszt urzędu wojewódzkiego.

2. Testy kwalifikacyjne przeprowadza co najmniej jeden przedstawiciel wojewody, wchodzący w skład komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 39b¹ ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, który jest pracownikiem urzędu wojewódzkiego obsługującego wojewodę. Przeprowadzenie testów kwalifikacyjnych przez pracownika urzędu wojewódzkiego następuje w ramach świadczenia pracy na rzecz tego urzędu.

3. Testy kwalifikacyjne przeprowadza się w sposób i na warunkach określonych przez wojewodę, przy zachowaniu aktualnie obowiązujących przepisów sanitarno-epidemiologicznych.

Art. 15zzzu². W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii część teoretyczna, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1210 i 1544) może być realizowana przy wykorzystaniu metod on-line polegających na transmisji w czasie rzeczywistym dźwięku i obrazu między osobą prowadzącą taką część a jej uczestnikami. Część teoretyczna niezakończona do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii może nadal być prowadzona z wykorzystaniem metod on-line, jednak nie dłużej niż przez 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzv. W przypadku gdy termin, o którym mowa w art. 81b ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ulega on przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzw. W przypadku gdy ważność:

- 1) prawa jazdy,
- 2) pozwolenia na kierowanie tramwajem,
- 3) zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne,
- 4) świadectwa kierowcy,
- 5) legitymacji instruktora nauki jazdy,
- 6) legitymacji egzaminatora,
- 7) zaświadczenia o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy (świadectwa instruktora techniki jazdy),
- 8) uprawnień do kierowania pojazdami,
- 9) wpisu w prawie jazdy kodu 95 potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej albo ukończenie szkolenia okresowego

– upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych dokumentów, uprawnień i wpisu ulega przedłużeniu do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzx. Badanie techniczne pojazdu, którego termin upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, którego właścicielem lub posiadaczem jest osoba przebywająca na obowiązkowej kwarantannie lub poddana leczeniu z powodu COVID-19 w tym okresie, zachowuje ważność przez okres 7 dni od dnia zakończenia leczenia lub zwolnienia z obowiązkowej kwarantanny, jedynie w celu umożliwienia dojazdu na badanie techniczne.

Art. 15zzzy. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia 31 stycznia 2021 r., zawieszają się przeprowadzanie badań lekarskich i psychologicznych:

- 1) osób ubiegających się o zachowanie ważności licencji maszynisty, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22a ust. 11 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 2) osób ubiegających się o zachowanie ważności świadectwa maszynisty, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22b ust. 22 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 3) pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;

- 4) pracowników zatrudnionych na stanowisku zwrotniczego, o którym mowa w art. 22d ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 5) funkcjonariuszy straży ochrony kolei, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. W przypadku gdy ważność badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w ust. 1, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych badań ulega przedłużeniu do dnia upływu 180 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzy¹. W przypadku gdy termin ważności:

- 1) autoryzacji bezpieczeństwa, o której mowa w art. 18a ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 2) certyfikatu bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 18b ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 3) świadectwa bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 19 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 4) licencji maszynisty, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 5) świadectwa maszynisty, o którym mowa w art. 22b ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 6) certyfikatu dla podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie pojazdu kolejowego (ECM), o którym mowa w art. 23j ust. 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym

– upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ważności tych dokumentów ulega przedłużeniu do dnia upływu 180 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzz. W przypadku gdy w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii upływa termin przeprowadzenia:

- 1) szkoleń oraz okresowych sprawdzianów wiedzy i umiejętności maszynistów, o których mowa w art. 22b ust. 7 i ust. 21 pkt 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 2) szkoleń dla pracowników kolejowych z zakresu kierowania ruchem, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
- 3) szkoleń dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 4) szkoleń dla pracowników zatrudnionych na stanowisku zwrotniczego, o którym mowa w art. 22d ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 5) szkoleń dla funkcjonariuszy straży ochrony kolei, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym

– a szkolenia i sprawdziany te nie zostały przeprowadzone w tym okresie, dotychczasowe szkolenie albo sprawdzian zachowuje ważność do dnia upływu 180 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzza. 1. (uchylony)

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia egzaminu okresowego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, a egzamin ten nie został przeprowadzony w tym okresie, termin przeprowadzenia tego egzaminu ulega przedłużeniu do dnia upływu 180 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzzb. (uchylony)

Art. 15zzzzba. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu przekazuje zarządzającemu portem lotniczym środki finansowe na częściowe pokrycie straty wynikającej z obowiązywania zakazów w ruchu lotniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970) w okresie od dnia 15 marca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Przez stratę, o której mowa w ust. 1, rozumie się różnicę między wynikiem działalności operacyjnej zarządzającego portem lotniczym osiągniętym w okresie od dnia 15 marca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. a wynikiem działalności operacyjnej zarządzającego portem lotniczym osiągniętym w okresie od dnia 15 marca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.
4. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są wypłacane do wysokości środków zarezerwowanych na ten cel w planie Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.
5. Podziału środków zarezerwowanych na cel, o którym mowa w ust. 1, w planie Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 dokonuje minister właściwy do spraw transportu między zarządzającymi portami lotniczymi według udziału poszczególnych portów lotniczych w rynku w 2019 r. określonego w załączniku do ustawy.
6. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są przekazywane zarządzającemu portem lotniczym na jego wniosek.
7. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są przekazywane zarządzającemu portem lotniczym do wysokości wynikającej z podziału, o którym mowa w ust. 5, jednak w kwocie nie wyższej niż wysokość straty, o której mowa w ust. 1.
8. Zarządzający portem lotniczym składa wniosek, o którym mowa w ust. 6, w formie pisemnej w postaci papierowej na adres urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw transportu albo w postaci elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą tego ministra.
9. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, zarządzający portem lotniczym dołącza oświadczenie potwierdzające, że dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne ze stanem faktycznym. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Zarządzający portem lotniczym jest obowiązany do zawarcia w oświadczeniu klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
10. Minister właściwy do spraw transportu w terminie 15 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 6, przekazuje do Banku Gospodarstwa Krajowego dyspozycję wypłaty środków finansowych, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy wskazany we wniosku.
11. Po zakończeniu roku budżetowego wysokość straty, o której mowa w ust. 1, podlega weryfikacji przez biegłego rewidenta w ramach badania sprawozdania finansowego zarządzającego portem lotniczym za 2020 r.
12. Sprawozdanie z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 11, zawierające informacje o wysokości straty, o której mowa w ust. 1, zarządzający portem lotniczym przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, jednak nie później niż do dnia 30 kwietnia 2021 r.
13. Wysokość przekazanych zarządzającemu portem lotniczym środków finansowych, o których mowa w ust. 1, przekraczająca wysokość straty, o której mowa w ust. 1, podlega zwrotowi do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 najpóźniej w terminie przekazania ministrowi właściwemu do spraw transportu sprawozdania z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 12.
14. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 6, mając na uwadze konieczność zapewnienia jednolitej formy składanych wniosków.

Art. 15zzzzc. Pracownicy zarządzającego lotniskiem odpowiedzialni za zapewnienie niezbędnej pomocy medycznej, o której mowa w art. 68 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110, z 2024 r. poz. 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 31, 179 i 374), pracownicy lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o których mowa w art. 84 tej ustawy, oraz inne osoby, którym zarządzającym lotniskiem powierzył wykonywanie czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, w czasie wykonywania tych czynności korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 15zzzza. W przypadku gdy ważność certyfikatu lotniska użytku publicznego, o którym mowa w art. 54 ust. 2a lub 2b ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego certyfikatu ulega przedłużeniu do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności certyfikatu.

Art. 15zzzdz. W przypadku gdy ważność specjalistycznego szkolenia dla pracowników lotniskowej służby ratowniczo-gaśniczej, o którym mowa w art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w odniesieniu do lotniska użytku publicznego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 6 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzda. W przypadku gdy w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nie jest możliwe przeprowadzenie ćwiczeń praktycznych całościowych i częściowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, z udziałem wszystkich zaangażowanych jednostek, organów i służb, zarządzający lotniskiem przeprowadza te ćwiczenia w sposób alternatywny uzgodniony z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Art. 15zzzze. 1. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 187 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

2. W przypadku gdy ważność sprawdzenia przeszłości, o którym mowa w pkt 11.1.3 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. UE L 299 z 14.11.2015, str. 1, z późn. zm.²³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/1998”, oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego sprawdzenia przeszłości ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności sprawdzenia.

Art. 15zzzzf. 1. W przypadku gdy ważność szkolenia okresowego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby ubiegające się o uzyskanie uprawnienia operatora kontroli bezpieczeństwa oraz operatorzy kontroli bezpieczeństwa są obowiązani odbyć szkolenie okresowe niezwłocznie po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. W przypadku gdy termin ponownej certyfikacji operatorów kontroli bezpieczeństwa przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność uprawnień tych osób ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

4. Szkolenia podstawowe z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia operatora kontroli bezpieczeństwa oraz operatorów kontroli bezpieczeństwa osób, bagażu kabinowego, przewożonych przedmiotów i bagażu rejestrowanego, a także szkolenia specjalistyczne zawodowe, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia operatora kontroli bezpieczeństwa, operatorów kontroli bezpieczeństwa, osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień pracownika weryfikującego oraz pracowników weryfikujących, odbywające się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, są przeprowadzane w formie kształcenia z wykorzystaniem multimedialnych systemów komputerowych. Szkolenia odbywają się z zapewnieniem zdalnej dostępności instruktora szkolenia.

Art. 15zzzzfa. W przypadku gdy ważność wyznaczenia zarejestrowanego agenta, o którym mowa w art. 186b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia.

Art. 15zzzzfb. W przypadku gdy ważność wyznaczenia zarejestrowanego dostawcy zaopatrzenia pokładowego, o którym mowa w art. 186b ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia.

Art. 15zzzzfc. W przypadku gdy ważność wyznaczenia znanego nadawcy, o którym mowa w art. 186e ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia.

²³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 334 z 22.12.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 165 z 23.06.2016, str. 23, Dz. Urz. UE L 122 z 13.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2018, str. 5, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 21 z 27.01.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 208 z 01.07.2020, str. 43.

Art. 15zzzzfd. W przypadku gdy ważność wyznaczenia znanego dostawcy zaopatrzenia pokładowego, o którym mowa w pkt 8.1.4 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia, jeżeli zatwierdzenie wdrażania programu ochrony, o którym mowa w pkt 8.1.4.5 lit. a załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, obejmuje wizję lokalną u dostawcy, a wizja taka nie może się odbyć ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzfe. W przypadku gdy ważność wyznaczenia znanego dostawcy zaopatrzenia portu lotniczego, o którym mowa w pkt 9.1.3 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia, jeżeli zatwierdzenie wdrażania programu ochrony, o którym mowa w pkt 9.1.3.5 lit. a załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, obejmuje wizję lokalną u dostawcy, a wizja taka nie może się odbyć ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzff. W przypadku gdy wykonywanie testów z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze nie jest możliwe ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, wykonywanie testów zawiesza się do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzfg. W przypadku gdy termin na aktualizację biblioteki obrazów TIP, o którym mowa w pkt 12.5.6 decyzji wykonawczej Komisji C (2015) 8005 z dnia 16 listopada 2015 r. ustanawiającej szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierającej informacje, o których mowa w art. 18 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 72, z późn. zm.²⁴⁾), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność obecnie stosowanej biblioteki ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzzfh. 1. W przypadku gdy ważność czasowej karty identyfikacyjnej portu lotniczego, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. c załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiej karty ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności karty.

2. W przypadku gdy ważność karty identyfikacyjnej członka załogi, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. b załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiej karty ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności karty.

3. W przypadku gdy ważność certyfikatu inspektora lotnictwa cywilnego upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego certyfikatu ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności certyfikatu.

Art. 15zzzzfi. Aktualizacja programu ochrony przewoźnika lotniczego w zakresie dotyczącym przewozu ładunku lub poczty z państw trzecich, dla którego jest wymagane wyznaczenie jako „przewoźnika ładunków lotniczych lub poczty lotniczej prowadzącego przewóz z portu lotniczego państwa trzeciego do Unii” (ACC3), o którym mowa w pkt 6.8.1.1 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, nie wymaga uzgodnienia z Policją i Strażą Graniczną.

Art. 15zzzzfj. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zarządzający lotniskiem może wydawać karty identyfikacyjne portu lotniczego upoważniające do dostępu bez eskorty do strefy zastrzeżonej portu lotniczego dla osób, co do których zarządzający innym lotniskiem przeprowadził sprawdzenie przeszłości, o którym mowa w pkt 11.1.3 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, oraz uzyskał informację o braku negatywnych przesłanek, o których mowa w art. 188a ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

²⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2010, str. 3, Dz. Urz. UE L 367 z 23.12.2014, str. 126 oraz Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 20.

2. Zarządzający lotniskiem, na wniosek posiadacza karty identyfikacyjnej portu lotniczego lub jego pracodawcy, potwierdza pisemnie fakt i datę przeprowadzenia sprawdzenia przeszłości i uzyskania informacji o braku negatywnych przesłanek.

3. Karty identyfikacyjne portu lotniczego wydane na podstawie ust. 1 pozostają ważne przez okres ważności sprawdzenia przeszłości, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzg. 1. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 2, § 82 ust. 2, § 83 ust. 4 oraz § 94 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego (Dz. U. z 2025 r. poz. 155), przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia. Przepis stosuje się do szkoleń dla informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

2. W przypadku gdy ważność uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, o którym mowa w § 77 ust. 2, § 82 ust. 1, § 83 ust. 3 oraz § 94 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych uprawnień uzupełniających lub uprawnień uzupełniających w jednostce, ulega przedłużeniu na okres do 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień. Przepis stosuje się do uprawnień informatorów lotniskowej służby informacji powietrznej (AFIS).

3. Trzymiesięczny okres, o którym mowa w § 77 ust. 2 pkt 1, rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do 6 miesięcy.

4. Termin końcowy obowiązku, o którym mowa w § 105 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 19 maja 2017 r. w sprawie licencji i świadectw kwalifikacji personelu służb ruchu lotniczego, ulega przedłużeniu do dnia upływu 120 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzza. 1. W przypadku gdy ważność licencji dyspozytora lotniczego, o której mowa w pkt 6.1.7 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 2013 r. w sprawie licencjonowania personelu lotniczego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1713), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tej licencji ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności licencji.

2. W przypadku gdy realizacja praktyki pod nadzorem dyspozytora lotniczego, o której mowa w pkt 6.1.5 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 2013 r. w sprawie licencjonowania personelu lotniczego, przypada na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin jej realizacji ulega przedłużeniu do dnia upływu 120 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia, w którym praktyka pierwotnie powinna zostać zrealizowana.

Art. 15zzzzb. W przypadku gdy przystąpienie do egzaminu praktycznego w terminie, o którym mowa w § 33 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminów państwowych na licencje, świadectwa kwalifikacji oraz uprawnienia do nich wpisywane (Dz. U. z 2021 r. poz. 1678), nie jest możliwe ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność egzaminów teoretycznych ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności egzaminów.

Art. 15zzzzh. 1. W przypadku gdy ważność uprawnień podstawowych lub dodatkowych, o których mowa w § 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie świadectw kwalifikacji (Dz. U. z 2023 r. poz. 167), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych uprawnień podstawowych lub dodatkowych, ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności uprawnień.

2. W przypadku gdy ważność badań lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2020 r. w sprawie badań lotniczo-lekarskich (Dz. U. poz. 1168), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych badań ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności badań, pod warunkiem że orzeczenie lotniczo-lekarskie nie zawiera ograniczeń z wyjątkiem wzrokowych.

Art. 15zzzzj. W przypadku gdy termin szkolenia z zakresu bezpiecznej obsługi materiałów niebezpiecznych przewożonych drogą powietrzną, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzj. W przypadku gdy termin szkolenia, o którym mowa w art. 95f ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

Art. 15zzzzk. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zezwala się operatorom lotniczym na przewóz środków zawierających materiał niebezpieczny UN1987 Alcohols, n.o.s. oraz UN1170 Ethanol solution, jako środków do dezynfekcji rąk dla pasażerów i załóg statków powietrznych, zgodnie z postanowieniami Instrukcji Technicznych Bezpiecznego Transportu Materiałów Niebezpiecznych Drogą Powietrzną ICAO Doc. 9284 – AN/905, w rozumieniu pkt 119 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 296 z 25.10.2012, str. 1, z późn. zm.).

2. Operatorzy lotniczy upewniają się, że środki, o których mowa w ust. 1, są odpowiednio przechowywane i zabezpieczone, aby zapobiec przypadkowemu rozlaniu, uszkodzeniu lub ryzyku pożaru oraz, że opakowania zapasowe są również odpowiednio zapakowane. Pojemność każdego pojemnika nie może przekraczać 0,5 litra, a całkowita ilość środków, o których mowa w ust. 1, na pokładzie statku powietrznego nie może przekraczać 8 litrów.

3. Operatorzy lotniczy dokonują oceny ryzyka związanego z przewozem środków, o których mowa w ust. 1, odpowiednio zmieniają procedury postępowania awaryjnego i informują załogi statków powietrznych o wprowadzonych zmianach.

Art. 15zzzzka. W przypadku gdy ważność certyfikatu agenta obsługi naziemnej (AHAC – Airport Handling Agent Certificate), o którym mowa w § 5 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 września 2020 r. w sprawie certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 874), prowadzącego obsługę naziemną statków powietrznych wykonywaną na rzecz przewoźników lotniczych w zakresie, o którym mowa w art. 160 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego certyfikatu ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności certyfikatu.

Art. 15zzzzl. (uchylony)²⁵⁾

Art. 15zzzzla. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zarządzający lotniskiem użytku publicznego może zmienić taryfę opłat lotniskowych w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom epidemii dla użytkowników stale korzystających z lotniska, przy zachowaniu zasady transparentności i niedyskryminacji.

2. W celu wprowadzenia zmiany taryfy opłat lotniskowych zarządzający lotniskiem użytku publicznego jest obowiązany do przeprowadzania konsultacji w tym przedmiocie z przewoźnikami stale korzystającymi z lotniska w rozumieniu art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

3. Konsultacje, o których mowa w ust. 2, mogą być przeprowadzane w formie pisemnej, także przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Termin tych konsultacji nie może być krótszy niż 7 dni.

4. Skonsultowaną zmianę taryfy opłat lotniskowych wraz z uzasadnieniem zarządzający lotniskiem użytku publicznego niezwłocznie przekazuje Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

²⁵⁾ Przez art. 19 ustawy z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 179), która weszła w życie z dniem 27 lutego 2025 r.

5. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zatwierdza zmianę taryfy opłat lotniskowych w terminie 7 dni od dnia otrzymania skonsultowanej zmiany taryfy opłat lotniskowych wraz z uzasadnieniem:

- 1) w formie decyzji administracyjnej – w przypadku zmiany przekazanej przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, na którym w roku kalendarzowym poprzedzającym rozpoczęcie konsultacji, o których mowa w ust. 2, obsłużono ponad 5 000 000 pasażerów rocznie;
- 2) milcząco – w przypadku zmiany przekazanej przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, na którym w roku kalendarzowym poprzedzającym rozpoczęcie konsultacji, o których mowa w ust. 2, obsłużono nie więcej niż 5 000 000 pasażerów rocznie.

6. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może żądać od zarządzającego lotniskiem użytku publicznego przedstawienia dodatkowych informacji, dokumentów i wyjaśnień w zakresie przekazanej zmiany taryfy opłat lotniskowych. W takim przypadku termin, o którym mowa w ust. 5, biegnie od dnia otrzymania dodatkowych informacji, dokumentów i wyjaśnień.

7. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego odmawia zatwierdzenia zmiany taryfy opłat lotniskowych w przypadku, gdy jest ona niezgodna z zasadami ustalania opłat lotniskowych określonymi w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. poz. 212, z późn. zm.²⁶⁾), ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmiany taryfy opłat lotniskowych nie stosuje się:

- 1) terminów określonych w art. 77b ust. 1–3 i 5, art. 77d ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze oraz w § 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 8 sierpnia 2014 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz. U. poz. 1074);
- 2) wymogów określonych w § 14 ust. 4–6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 8 sierpnia 2014 r. w sprawie opłat lotniskowych.

9. Przewoźnik lotniczy stale korzystający z lotniska w rozumieniu art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub podmiot reprezentujący takiego przewoźnika lotniczego, w szczególności działający na danym lotnisku komitet przewoźników lotniczych lub stowarzyszenie przewoźników lotniczych, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia zmiany taryfy opłat lotniskowych zgodnie z art. 77h ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w przypadku stwierdzenia, że zmiana taryfy opłat lotniskowych narusza zasady ustalania opłat lotniskowych określone w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych, może zwrócić się do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o nakazanie jej zmiany.

10. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 9, przedstawia się uzasadnienie obejmujące:

- 1) wskazanie zmienionych postanowień taryfy opłat lotniskowych naruszających zasady, o których mowa w ust. 9;
- 2) wskazanie przepisów Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub prawa międzynarodowego, które zostały naruszone;
- 3) argumenty potwierdzające stwierdzone naruszenia.

11. W przypadku stwierdzenia, że zmiana taryfy opłat lotniskowych narusza zasady ustalania tych opłat określone w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 9, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje jej zmianę. W decyzji administracyjnej Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego określa, czy zarządzający lotniskiem użytku publicznego jest obowiązany do ponownego przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę zakres nakazanej zmiany oraz jej wpływ na przewoźników lotniczych. Przepisy ust. 3–8 stosuje się.

12. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może, w celu weryfikacji zgodności zmiany taryfy opłat lotniskowych z zasadami określonymi w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych, żądać od zarządzającego lotniskiem użytku publicznego przedstawienia informacji potwierdzających zgodność taryfy opłat lotniskowych z tymi zasadami. W takim przypadku termin, o którym mowa w ust. 11, biegnie od dnia otrzymania żądanych informacji.

²⁶⁾ Zmiany tekstu wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1959 r. poz. 214, z 1963 r. poz. 137 i 138, z 1969 r. poz. 210 i 211, z 1976 r. poz. 130, 131, 188, 189, 227 i 228, z 1984 r. poz. 199 i 200, z 2000 r. poz. 446 i 447, z 2002 r. poz. 527 i 528, z 2003 r. poz. 700 i 701, z 2012 r. poz. 368, 369, 370 i 371 oraz z 2016 r. poz. 541.

Art. 15zzzzlb. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii Prezes Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej przedstawia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego do zaopiniowania dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 13 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1272 oraz z 2025 r. poz. 179), nie później niż miesiąc przed upływem terminu zatwierdzenia sprawozdania finansowego, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 15zzh ust. 1.

Art. 15zzzzlc. 1. W przypadku gdy w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nastąpi znaczący spadek ruchu lotniczego w porcie lotniczym objętym koordynacją rozkładów lotów, skutkujący brakiem występowania problemów z przepustowością, które uzasadniały wprowadzenie w porcie lotniczym koordynacji rozkładów lotów, zarządzający lotniskiem może wystąpić do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o zawieszenie koordynacji rozkładów lotów do czasu, kiedy ruch lotniczy w danym porcie lotniczym osiągnie poziom porównywalny do ruchu lotniczego w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów.

2. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, zarządzający lotniskiem przeprowadza konsultacje z podmiotami, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 14 z 22.01.1993, str. 1, z późn. zm.²⁷⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 3), oraz koordynatorem rozkładów lotów, wyznaczając termin na przedstawienie stanowisk nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu konsultacji. Konsultacje mają formę pisemną i mogą zostać przeprowadzone przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, zarządzający lotniskiem przekazuje Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego kopię dokumentów przekazanych i otrzymanych w ramach konsultacji, o których mowa w ust. 2.

4. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawiesza koordynację rozkładów lotów, jeżeli w porcie lotniczym objętym koordynacją rozkładów lotów nastąpił spadek ruchu lotniczego, skutkujący brakiem występowania problemów z przepustowością, biorąc pod uwagę wyniki konsultacji, o których mowa w ust. 2.

5. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego odmawia zawieszenia koordynacji rozkładów lotów, jeżeli w porcie lotniczym objętym koordynacją rozkładów lotów nie nastąpił spadek ruchu lotniczego, skutkujący brakiem występowania problemów z przepustowością.

6. Jeżeli zawieszenie koordynacji rozkładów lotów obejmuje okres dłuższy niż okres obowiązywania zatwierdzonego przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego budżetu koordynatora, obowiązującego w dniu zawieszenia koordynacji rozkładów lotów, koordynator rozkładów lotów w danym porcie lotniczym przedstawia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego projekt budżetu na kolejny okres, zgodnie z art. 67d ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 67g tej ustawy.

7. Przewoźnicy lotniczy nie wnoszą opłat za koordynację rozkładów lotów, o których mowa w art. 67d ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, za operacje lotnicze wykonane w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów.

8. Zarządzający lotniskiem w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów dokonuje tylko wpłaty zaliczki, o której mowa w art. 67d ust. 10 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w celu pokrycia części kosztów stałych funkcjonowania koordynatora rozkładów lotów w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów. Pozostała część wpłaty zarządzającego lotniskiem, o której mowa w art. 67d ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, pomniejszona o zmianę kosztu funkcjonowania koordynatora w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów względem kosztów ujętych w budżecie koordynatora rozkładów lotów, jest uiszczana przez zarządzającego lotniskiem w okresie następującym po zniesieniu zawieszenia koordynacji rozkładów lotów w porcie lotniczym.

9. Czas na start lub lądowanie przydzielony przewoźnikowi lotniczemu w okresie poprzedzającym wprowadzenie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów w porcie lotniczym uprawnia tego przewoźnika lotniczego do uzyskania tego samego czasu na start lub lądowanie w następnym odpowiednim okresie planowania po zniesieniu zawieszenia koordynacji rozkładów lotów, zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty.

²⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 142 z 31.05.2002, str. 3 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 6, str. 252, Dz. Urz. UE L 221 z 04.09.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 415, Dz. Urz. UE L 138 z 30.04.2004, str. 50 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 171, Dz. Urz. UE L 167 z 29.06.2009, str. 24, Dz. Urz. UE L 99 z 31.03.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 4.

10. Zarządzający lotniskiem w sposób ciągły monitoruje wykorzystanie przepustowości lotniska, a w przypadku gdy ruch lotniczy w porcie lotniczym osiągnie poziom porównywalny do ruchu lotniczego w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów w porcie lotniczym, zarządzający lotniskiem występuje niezwłocznie do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o zniesienie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów.

11. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 10, zarządzający lotniskiem przeprowadza konsultacje z podmiotami, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty, oraz koordynatorem rozkładów lotów, wyznaczając termin na przedstawienie stanowisk nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu konsultacji. Konsultacje mają formę pisemną i mogą zostać przeprowadzone przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

12. Wniosek, o którym mowa w ust. 10, zawiera uzasadnienie oraz dane dotyczące ruchu w porcie lotniczym w odniesieniu do ruchu w porcie lotniczym w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów oraz kopię dokumentów przekazanych i otrzymanych w ramach konsultacji, o których mowa w ust. 11.

13. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego znosi zawieszenie koordynacji rozkładów lotów, jeżeli ruch lotniczy w porcie lotniczym osiągnął poziom porównywalny do ruchu lotniczego w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów w porcie lotniczym, biorąc pod uwagę wyniki konsultacji, o których mowa w ust. 11.

14. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawiesza koordynację rozkładów lotów, odmawia zawieszenia koordynacji rozkładów lotów oraz znosi zawieszenie koordynacji rozkładów lotów w porcie lotniczym w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 15zzzzld. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii na wniosek użytkownika statku powietrznego, o którym mowa w art. 53a ust. 1 albo ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może, w drodze decyzji administracyjnej, odroczyć odnowienie pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia upływu terminu ważności pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu i tym samym zezwolić na użytkowanie statku powietrznego w tym okresie, pod warunkiem dołączenia do wniosku oświadczenia, że od dnia ostatniego odnowienia lub wydania pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu na statku powietrznym nie wprowadzono zmian dotyczących eksploatacji statku powietrznego, wymagana obsługa techniczna statku powietrznego została wykonana oraz że dalsze użytkowanie statku powietrznego nie stwarza zagrożenia dla życia i zdrowia ludzkiego oraz mienia i środowiska.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać złożone przez użytkownika statku powietrznego, o którym mowa w art. 53a ust. 1 albo ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, albo:

- 1) podmiot posiadający certyfikat organizacji obsługi technicznej albo
- 2) mechanika lotniczego obsługi technicznej albo mechanika poświadczenia obsługi statków powietrznych, działającego poza certyfikowanym podmiotem zgodnie z posiadanymi uprawnieniami do wykonywania obsługi.

Art. 15zzzzle. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, za zgodą podmiotu kontrolowanego, kontrola lub poszczególne czynności kontrolne wykonywane przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego mogą być przeprowadzane w siedzibie Urzędu Lotnictwa Cywilnego, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi względami.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, za zgodą podmiotu kontrolowanego, kontrola lub poszczególne czynności kontrolne wykonywane przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego mogą być przeprowadzane w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi względami.

3. Wyniki pomiarów wykonanych zdalnie zawierają dane umożliwiające identyfikację urządzeń kontrolnych.

4. W przypadku kontroli wykonywanej w sposób zdalny przebieg i wyniki kontroli mogą być utrwalane za pomocą urządzeń nagrywających lub innych środków rejestrujących dźwięk lub obraz.

5. W przypadku kontroli wykonywanej w sposób zdalny protokół kontroli może być przesyłany za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 15zzzzlf. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dokumenty dołączane w sprawach administracyjnych, o których mowa w art. 37, art. 46 i art. 53 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, mogą być kopiami.

2. W terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji administracyjnej, wydanej w sprawach, o których mowa w ust. 1, strona przedkłada Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, pod rygorem uchylecia decyzji, oryginał dokumentu lub jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem, chyba że przepis prawa nie dopuszcza złożenia odpisu dokumentu.

Art. 15zzzzlg. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii użytkownik statku powietrznego eksploatujący statek powietrzny objęty nadzorem Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego, który posiada świadectwo zdatności do lotu, ale nie spełnia wymagań wynikających z przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, który wykonuje lot, o którym mowa w art. 158 ust. 3a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, może podczas tego lotu, na zasadzie odstępstwa od przepisów wydanych na podstawie art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, przewozić na pokładzie statku powietrznego, zamiast oryginału, poświadczony urzędowo przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego odpis świadectwa rejestracji, odpis świadectwa zdatności do lotu oraz odpis świadectwa zdatności w zakresie hałasu, sporządzone w formie dokumentu elektronicznego.

Art. 15zzzzlh. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dopuszcza się przeprowadzanie egzaminów teoretycznych, o których mowa w § 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminów państwowych na licencje, świadectwa kwalifikacji oraz uprawnienia do nich wpisywane, w zakresie dotyczącym licencji, o których mowa w art. 94 ust. 6 pkt 1 lit. a, b, f, g, o i q ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, poza siedzibą Urzędu Lotnictwa Cywilnego, przy wykorzystaniu infrastruktury podmiotu spełniającego wymagania określone w ust. 2, z którym Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawarł porozumienie.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany:

- 1) zapewniać odpowiednio monitorowane pomieszczenie i sprzęt do przeprowadzania egzaminów;
- 2) współpracować z Urzędem Lotnictwa Cywilnego przy organizowaniu sesji egzaminacyjnych oraz postępować zgodnie z wytycznymi i obowiązującymi w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego procedurami dotyczącymi przeprowadzania egzaminów;
- 3) zapewniać na żądanie Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego pełny i niezakłócony dostęp do wszelkich informacji, dokumentów i materiałów związanych z przeprowadzaniem egzaminów;
- 4) w ramach ochrony danych osobowych zapewniać, że:
 - a) przeprowadzenie egzaminów nie naruszy zasad przetwarzania danych osobowych określonych w przepisach dotyczących ochrony danych osobowych,
 - b) dane osobowe będą chronione przy zastosowaniu zabezpieczeń niezbędnych dla zapewnienia poufności, integralności i rozliczalności przetwarzanych danych osobowych, w tym ochrony pomieszczeń wykorzystywanych do przetwarzania danych osobowych i przedsięwzięć w zakresie zabezpieczenia sprzętu komputerowego, ochrony transmisji danych, środków ochrony w ramach oprogramowania systemów, narzędzi baz danych i innych narzędzi programowych oraz systemu użytkowego, zgodnie z wytycznymi Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

3. Porozumienie określa szczegółowe warunki techniczne oraz administracyjne przeprowadzania egzaminów, sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego spełniania wymagań określonych w ust. 2 oraz przesłanki rozwiązania porozumienia.

4. Zapewnienie pomieszczenia oraz sprzętu koniecznych do przeprowadzenia egzaminów na podstawie porozumienia jest nieodpłatne. Wszelkie koszty związane z przeprowadzeniem egzaminów ponosi podmiot, z którym Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawarł porozumienie.

5. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie 14 dni od dnia zawarcia porozumienia, aktualizuje roczny plan egzaminów teoretycznych, o którym mowa w § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminów państwowych na licencje, świadectwa kwalifikacji oraz uprawnienia do nich wpisywane.

Art. 15zzzzl¹. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu przekazuje operatorom publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1343), z wyłączeniem komunikacji miejskiej, środki finansowe za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, na poziomie kwoty dotacji przedmiotowej z tytułu honorowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego rozliczonej przez ministra właściwego do spraw transportu za te same miesięczne okresy w roku 2019, pomniejszonej o przekazane operatorom środki dotacji przedmiotowej, przekazanej na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, przekazywane są z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu, w celu sfinansowania rekompensaty, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w części określonej w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c tej ustawy.

3. Operator w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, występując z wnioskiem do ministra właściwego do spraw transportu o przekazanie środków finansowych, wskazuje umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w ramach której będzie rozliczana kwota przekazanych środków finansowych.

4. Operator publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym w przewozach innych niż przewozy międzywojewódzkie i międzynarodowe występuje z wnioskiem o przekazanie środków finansowych do właściwego organizatora przewozów pasażerskich w transporcie kolejowym, z którym ma podpisaną umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

5. Organizator, o którym mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku operatora, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu wniosek o przekazanie środków finansowych.

6. Minister właściwy do spraw transportu przekazuje w terminie 14 dni od dnia przekazania środków finansowych operatorowi, właściwemu organizatorowi publicznego transportu zbiorowego informacje o kwocie przekazanych operatorowi środków finansowych podlegających rozliczeniu w ramach umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

7. Operator przedkłada właściwemu organizatorowi publicznego transportu zbiorowego wniosek o rozliczenie środków finansowych na zasadach i w terminach wynikających z umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

8. Właściwy organizator publicznego transportu zbiorowego rozlicza przekazane operatorowi środki finansowe oraz przekazuje do ministra właściwego do spraw transportu informacje o rozliczeniu.

9. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są przekazywane za okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 15zzzzl². 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu może przekazać operatorom publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, środki finansowe w celu sfinansowania rekompensaty, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w części określonej w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c tej ustawy, za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

3. Wysokość środków finansowych przekazanych za dany miesiąc jest równa wysokości środków finansowych przekazanych operatorowi za odpowiadający mu nazwą miesiąc w roku 2020. Wysokość środków finansowych przekazanych za każdy miesiąc pierwszego kwartału roku jest równa wysokości środków przekazanych operatorowi za kwiecień 2020 r.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. Przepisy art. 15zzzzl¹ ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzzl³. Warunkiem udzielenia wsparcia na podstawie przepisów art. 15zzzzl¹ oraz art. 15zzzzl² jest zaplanowanie wydatków w budżecie właściwego organizatora w celu sfinansowania rekompensaty w wysokości nie mniejszej niż w roku poprzednim oraz przekazanie przez organizatora operatorowi rekompensaty co najmniej w tej wysokości.

Art. 15zzzzl⁴. Łączna wysokość wsparcia operatorów w wojewódzkich, międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, związana z przeciwdziałaniem COVID-19, o którym mowa w art. 15zzzzl¹ ust. 1 oraz art. 15zzzzl² ust. 1, nie może powodować przekroczenia wyniku finansowego netto określonego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1, z późn. zm.), dla całego okresu trwania obowiązującej umowy, wliczając w to również przyszłe wypłaty z jej tytułu.

Art. 15zzzzl⁵. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 przewoźnicy wykonujący przewozy autobusowe oraz operatorzy przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, otrzymują wsparcie finansowe za miesiące obowiązywania ograniczeń w przemieszczaniu się środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, ustala się dla każdego z beneficjentów przez porównanie poniesionych kosztów i osiągniętych przychodów w przeliczeniu na pracę eksploatacyjną zrealizowaną za każdy miesiąc roku 2019 w stosunku do poniesionych kosztów i osiągniętych przychodów w przeliczeniu na pracę eksploatacyjną zrealizowaną za ten sam miesiąc roku 2021.

3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, jest należne beneficjentowi, w przypadku gdy:

- 1) z porównania, o którym mowa w ust. 2, wynikać będzie pogorszenie wyniku finansowego w odniesieniu do wozokilometra przewozu za objęty wsparciem miesiąc roku 2021 oraz
- 2) w miesiącu objętym wsparciem utrzymana została praca eksploatacyjna wyrażona w wozokilometrach na poziomie tego samego miesiąca roku 2019, a w przypadku obniżenia pracy eksploatacyjnej kwota wsparcia ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu.

4. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:

- 1) dla przewoźników, o których mowa w ust. 1, kwoty dopłaty do krajowych autobusowych przewozów pasażerskich, o której mowa w art. 8a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295), rozliczonej za te same miesiące roku 2019, pomniejszonej o przekazane tym przewoźnikom dopłaty na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące;
- 2) dla operatorów, o których mowa w ust. 1, rekompensaty, o której mowa w art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, rozliczonej za te same miesiące roku 2019, pomniejszonej o przekazaną tym operatorom rekompensatę na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące.

5. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane z budżetu państwa ze środków zaplanowanych w budżecie właściwego wojewody przeznaczonych na krajowe pasażerskie przewozy autobusowe.

6. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, otrzymane przez operatora przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej jest uwzględniane przy obliczaniu należnej operatorowi rekompensaty, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym.

7. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, ulega pomniejszeniu o kwotę wsparcia uzyskanego z innych źródeł na utrzymanie prowadzonej działalności gospodarczej związanej ze świadczeniem usług przewozu osób, z wyjątkiem rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym.

8. Środki finansowe są przekazywane przez właściwego miejscowo marszałka województwa na podstawie wniosków składanych przez przewoźnika, o którym mowa w ust. 1, lub organizatora publicznego transportu zbiorowego na podstawie wniosku złożonego przez operatora, o którym mowa w ust. 1, zawierających kalkulację wnioskowanych kwot wsparcia w ujęciu miesięcznym wraz z oświadczeniem o prawidłowości danych w nich ujętych.

9. W celu weryfikacji danych ujętych we wniosku, o którym mowa w ust. 8, właściwy miejscowo marszałek województwa może:

- 1) żądać od przewoźnika oraz organizatora, o których mowa w ust. 1, dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku;
- 2) przeprowadzać kontrole i zlecać – na koszt beneficjentów – ich przeprowadzenie.

10. W przypadku gdy łączna kwota wsparcia, o którym mowa w ust. 1, dla pojedynczego beneficjenta za wszystkie miesiące 2021 r. przekracza kwotę 500 000 zł, przeprowadzenie kontroli ma charakter obligatoryjny.

11. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, stanowi pomoc publiczną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej i może być udzielane:

- 1) zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji;
- 2) nie wcześniej niż od dnia następującego po dniu wydania przez Komisję Europejską decyzji o zgodności tej pomocy z rynkiem wewnętrznym Unii Europejskiej;
- 3) zgodnie z warunkami udzielania pomocy określonymi w komunikacie Komisji Europejskiej – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19, w szczególności:
 - a) łączna kwota wsparcia nie może przekroczyć 1,8 mln euro brutto dla pojedynczego beneficjenta,

- b) wsparcie nie może być udzielone beneficjentowi, który w dniu 31 grudnia 2019 r. znajdował się w trudnej sytuacji w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁸⁾), z wyjątkiem mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców w rozumieniu załącznika I do tego rozporządzenia, którzy w dniu 31 grudnia 2019 r. znajdowali się w trudnej sytuacji, pod warunkiem że nie są oni objęci zbiorowym postępowaniem upadłościowym na podstawie prawa krajowego oraz nie otrzymali pomocy na ratowanie ani pomocy na restrukturyzację,
- c) mikroprzedsiębiorcy i mali przedsiębiorcy, o których mowa w lit. b, którzy otrzymali pomoc na ratowanie, mogą otrzymać wsparcie, jeżeli przed udzieleniem tego wsparcia, spłacili pożyczkę lub zakończyli umowę gwarancji, które stanowiły pomoc na ratowanie,
- d) mikroprzedsiębiorcy i mali przedsiębiorcy, o których mowa w lit. b, którzy otrzymali pomoc na restrukturyzację, mogą otrzymać wsparcie, jeżeli w czasie jego udzielania nie podlegali już planowi restrukturyzacji,
- e) wsparcia udziela się nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 15zzzzl⁶. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, zarządca infrastruktury w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, podejmując działania związane z przeciwdziałaniem skutkom epidemii COVID-19 oraz wywołanych nią sytuacji kryzysowych, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu, może nie pobierać części opłaty podstawowej, o której mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w wysokości odpowiadającej zatwierdzonej podwyższonej stawce jednostkowej, o której mowa w art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. Zarządca infrastruktury, podejmując działania związane z przeciwdziałaniem skutkom epidemii COVID-19, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu, może pobierać opłatę podstawową, o której mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, obniżoną o nie więcej niż 50 % wysokości.

3. Zarządca infrastruktury może otrzymać ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 finansowanie w wysokości odpowiadającej wysokości przychodów utraconych z tytułu niepobrania albo obniżenia, o którym mowa w ust. 1 i 2.

4. Zarządca infrastruktury może otrzymać ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 finansowanie w wysokości odpowiadającej wysokości przychodów utraconych z tytułu niepobrania w roku 2020 opłaty rezerwacyjnej za niewykorzystanie przydzielonej zdolności przepustowej, o której mowa w art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

5. Wypłaty środków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, w ramach finansowania, o którym mowa w ust. 3 i 4, dokonuje minister właściwy do spraw transportu.

6. Finansowanie, o którym mowa w ust. 3 i 4, stanowi pomoc publiczną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej i może być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji.

Art. 15zzzzm. W związku z czasowym ograniczeniem lub czasowym zawieszeniem funkcjonowania jednostek systemu oświaty pracodawcom, którzy zawarli z młodocianymi pracownikami umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego, okres zwolnienia młodocianego pracownika z obowiązku świadczenia pracy wlicza się do okresu, za który przysługuje dofinansowanie, o którym mowa w art. 122 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Art. 15zzzzn. Uprawnienia:

- 1) inspektora ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 7 ust. 3 lub 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, 1897 i 1907),
- 2) do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowują ważność przez okres kolejnych 18 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.

²⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1.

Art. 15zzzzz. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania oraz informacje, o których mowa w art. 4ba ust. 4, art. 43d ust. 1 i art. 43e ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzp. Okres, na który Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznaczył, w drodze decyzji, operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatora systemu skraplania gazu ziemnego, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, upływający przed dniem 31 grudnia 2020 r., ulega przedłużeniu do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzr. Termin realizacji w 2020 r. obowiązku określonego w art. 16:

- 1) ust. 14 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do dnia 31 marca 2021 r.;
- 2) ust. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do dnia 30 kwietnia 2021 r.

Art. 15zzzzra. Termin realizacji w 2020 r. obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne przekłada się na dzień 31 maja 2020 r.

Art. 15zzzzs. Ważność decyzji o udzieleniu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresach, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które wygasają w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r. pod warunkiem złożenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wniosku o przedłużenie okresu obowiązywania koncesji, nie później niż 30 dni przed upływem okresu jej obowiązywania, a wniosek zawiera co najmniej informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1–1c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 15zzzzt. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem lub w czasie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przedłuża się do 60 dni po dniu odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej tego stanu.

2. W postępowaniach wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2020 r., termin, o którym mowa w art. 35 ust. 2a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wynosi 60 dni.

Art. 15zzzzu. Obowiązek określony w art. 49c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne za pierwszy kwartał 2020 r. wykonuje się w terminie 30 dni od dnia zakończenia drugiego kwartału 2020 r.

Art. 15zzzzw. Terminy realizacji w 2020 r. obowiązków, o których mowa w art. 25 ust. 3 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249), zmienia się w następujący sposób:

- 1) termin, o którym mowa w art. 25 ust. 3, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2020 r.;
- 2) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r., przy czym informacja o rzeczywistej wielkości utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz miejscu ich magazynowania dotyczy stanu na dzień 1 października 2020 r.;
- 3) termin, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2, przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 15zzzzv. W okresie trwania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. 303), mogą być składane za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Art. 15zzzzx. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 311, z 2019 r. poz. 201 oraz z 2020 r. poz. 300), w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, mogą być również składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. W przypadku złożenia przez rolnika oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w trybie, o którym mowa w ust. 1, rolnik ten, w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, który obowiązywał jako ostatni, dla potwierdzenia czynności złożenia tego oświadczenia składa do właściwego kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa podpisane oświadczenie, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw.

3. W przypadku potwierdzenia czynności złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 6e ust. 1, art. 6f ust. 1 i art. 6g ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw, w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że oświadczenie to zostało złożone w terminie, w którym złożono je za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 15zzzzz. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa przed udzieleniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin nie przeprowadza kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2024 r. poz. 630).

2. (uchylony)

3. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów, w przypadku wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, nie jest wymagane dołączenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do planu zabiegów, o którym mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, przekazywanego wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa.

4. (uchylony)

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, nie jest wymagane dołączenie kopii zaświadczeń lub dokumentów określonych w art. 55 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

6. Dla roślin ze zbioru w 2020 r. certyfikat, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, może zostać wydany, jeżeli nie został spełniony wymóg określony w art. 57 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Art. 15zzzzz. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 lub stanu nadzwyczajnego w związku z zakażeniami tym wirusem oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.²⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/2031”, zamiast zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. z 2023 r. poz. 301), lub jego kopii, może zostać dołączone oświadczenie o posiadaniu przez osoby, które będą dokonywały ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wiedzy określonej w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

2. Jeżeli podmiot profesjonalny w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, któremu udzielone zostało upoważnienie do wydawania paszportów roślin w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, nie dołączył do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031, zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, lub jego kopii, podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, przekazuje do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, który udzielił mu tego upoważnienia, to zaświadczenie lub jego kopię.

3. Jeżeli podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

²⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 77.

5. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów oceny, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, mogą być przeprowadzane przez osoby nieposiadające zaświadczenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, jeżeli osoby te posiadają wiedzę określoną w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

6. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 dopuszcza się:

- 1) przekazanie informacji o zamiarze podjęcia działalności w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej, o której mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
- 2) złożenie wniosku o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
- 3) przekazanie oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c pkt (i) rozporządzenia 2016/2031,
- 4) złożenie wniosku o wydanie paszportu roślin w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
- 5) złożenie wniosku o udzielenie upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2036,
- 6) złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 4 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15),
- 7) złożenie wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, o którym mowa w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami,
- 8) złożenie wniosku o dokonanie wpisu do rejestru eksporterów, o którym mowa w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami

– za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego stanowiącego kopię dokumentu wymienionego w pkt 1–8 sporządzonego w postaci innej niż elektroniczna.

7. W 2020 r. informację, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, przekazuje się do dnia 30 czerwca tego roku.

Art. 15zzzza. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów zadania w zakresie kontroli urzędowej i innych czynności urzędowych przekazane jednostkom certyfikującym zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1235) mogą być prowadzone przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy.

2. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się złożenie zgłoszenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej, oraz wniosków, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 9 ust. 2 tej ustawy, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego stanowiącego odpowiednio kopię tego zgłoszenia albo tych wniosków sporządzonych w postaci innej niż elektroniczna.

Art. 15zzzzzb. 1. Strony umowy o wsparcie realizacji zadania publicznego lub o powierzenie realizacji zadania publicznego lub umowy zawartej w trybie określonym w art. 11a–11c lub art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zawartej w okresie przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2020 r., niezwłocznie, wzajemnie informują się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Strony umowy potwierdzają ten wpływ dołączając do informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, oświadczenia, które mogą dotyczyć w szczególności:

- 1) liczby i stanowisk pracowników lub osób świadczących pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, które uczestniczą lub mogłyby uczestniczyć w realizacji umowy:
 - a) podlegających obowiązkowej hospitalizacji w celu zapobiegania szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 lub COVID-19,
 - b) podlegających obowiązkowej kwarantannie lub nadzorowi epidemiologicznemu w związku z pozostawianiem w styczności z osobami zakażonymi wirusem SARS-CoV-2 lub chorymi na COVID-19,
 - c) zwolnionych od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności, w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, lub niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu rozprzestrzeniania się COVID-19,
 - d) skierowanych do pracy przy zwalczaniu epidemii w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
- 2) decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nakładających na stronę umowy obowiązek podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych;
- 3) poleceń lub decyzji wydanych przez wojewodów, ministra właściwego do spraw zdrowia lub Prezesa Rady Ministrów, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w *art. 11 ust. 1–3*;
- 4) wstrzymania dostaw produktów, komponentów produktu lub materiałów, trudności w dostępie do sprzętu lub trudności w realizacji usług transportowych;
- 5) okoliczności, o których mowa w pkt 1–4, w zakresie w jakim dotyczą one stron umowy;
- 6) braku możliwości realizacji poszczególnych działań określonych umową.

2. Strony umowy, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, mogą dokonać zmiany tej umowy, w szczególności przez zmianę:

- 1) terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części;
- 2) sposobu wykonywania umowy lub jej części;
- 3) zakresu wykonania umowy lub jej części.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do oferty realizacji zadania publicznego, o której mowa w art. 14 i art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

3. Po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego może skontrolować prawdziwość oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 15zzzzzc. Nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 pkt 2 i 3 oraz art. 9 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 1) nieustalenie lub niedochodzenie od organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1;
- 2) zmiana umowy zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2;
- 3) odstąpienie od dochodzenia należności, o którym mowa w art. 15zzze ust. 2–3a, art. 15zzzf oraz art. 15zzzg ust. 2.

Art. 15zzzzzd. Nie popełnia przestępstwa, o którym mowa w art. 296 § 1–4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, kto nie ustala lub nie dochodzi od organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, należności powstałych w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, o której mowa w art. 15zzzzzb ust. 1, lub zmienia umowę zgodnie z art. 15zzzzzb ust. 2.

Art. 15zzzzze. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inny termin wypełniania przez organizacje pożytku publicznego obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 6 lub ust. 6b ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej jego realizacji.

Art. 15zzzzzf. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania przez Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 6 i 7 oraz w art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1618 oraz z 2025 r. poz. 531), a także w art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie – biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków.

Art. 15zzzzzg. 1. W przypadku gdy termin rozpoczęcia działalności w zakresie urządzania loterii promocyjnej lub loterii fantowej określony w zezwoleniu udzielonym na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych przypada na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ten nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Przepisu art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nie stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz do wniosku podmiotu posiadającego zezwolenie na urządzenie loterii promocyjnej lub loterii fantowej, udzielone na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i dotyczącego zmiany tego zezwolenia, o której mowa odpowiednio w art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. c lub pkt 3 lit. c tej ustawy, przepisu art. 68 ust. 1 pkt 4 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 15zzzzzh. Organy administracji publicznej wykonujące decyzje, zalecenia lub wytyczne, o których mowa w art. 8a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub współdziałając w realizacji zadań z zakresu ochrony zdrowia publicznego przed zakażeniami i chorobami zakaźnymi, mają prawo przetwarzać dane osobowe określone w tych decyzjach, zaleceniach lub wytycznych i przekazywać właściwym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 15zzzzzi. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu klęski żywiołowej oraz w okresie 60 dni od dnia odwołania tych stanów, zachowują ważność: zaświadczenia o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika oraz zaświadczenia o zdaniu egzaminu potwierdzającego posiadanie tytułu ratownika, przez ratowników jednostek współpracujących z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 91).

2. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia do prowadzenia zajęć edukacyjnych w zakresie udzielania pierwszej pomocy, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, którego ważność upłynęła w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, zachowuje ważność w tym okresie oraz przez okres 12 miesięcy od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Art. 15zzzzzj. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po odwołaniu tego z nich, który obowiązywał jako ostatni, przepisów art. 95 ust. 3–4a, art. 109 ust. 2 i 3 oraz art. 230 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w zakresie limitu liczby dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2 tej ustawy, oraz w zakresie kryterium wieku dzieci nie stosuje się do dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

Art. 15zzzzzk. Do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, starosta może zawiesić dokonywanie określonych w dziale III w rozdziale 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej ocen sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz ocen rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka.

Art. 15zzzzzl. 1. Dopuszcza się wykonywanie operacji lotniczych przez Śmigłowcową Służbę Ratownictwa Medycznego w celu udzielenia pomocy medycznej w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego (lot HEMS) na zamkniętym dla ruchu lotniczego lotnisku użytku publicznego, o którym mowa w art. 59a ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, lub poza godzinami jego pracy, pod warunkiem zapewnienia zabezpieczenia wykonywania tych operacji lotniczych przez Państwową Straż Pożarną.

2. Zarządzający lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz Państwowa Straż Pożarna są obowiązani do współpracy ze Śmigłowcową Służbą Ratownictwa Medycznego w zakresie zapewnienia zabezpieczenia wykonania operacji lotniczej na lotnisku zamkniętym dla ruchu lotniczego lub poza godzinami jego pracy.

Art. 15zzzzzm. W roku 2020 przepisów art. 374 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086) nie stosuje się.

Art. 15zzzzzn. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w szczególności, gdy urząd administracji obsługujący organ administracji publicznej wykonuje zadania w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów, organ administracji publicznej:

- 1) może odstąpić od zasady określonej w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego także w przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się swego prawa;
- 2) może zapewnić stronie udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy również za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną na adres wskazany w rejestrze danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub inny adres elektroniczny wskazany przez stronę;
- 3) może przeprowadzić czynność w toku postępowania wymagającego zgodnie z przepisami prawa osobistego stawienia, również przez udostępnienie przez stronę lub innego uczestnika postępowania swojego wizerunku w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, o ile przemawia za tym interes strony, a organ prowadzący postępowanie wyraził na to zgodę.

Art. 15zzzzzn¹. 1. W okresie obowiązywania stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 organ administracji publicznej może wstrzymać bieg terminów załatwiania spraw na okres nie dłuższy niż 30 dni, o czym zawiadamia strony.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, następuje poprzez umieszczenie go przez organ administracji publicznej w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na swojej stronie internetowej oraz w widocznym miejscu w swojej siedzibie.

3. Czynności dokonane przez organ administracji publicznej w okresie, o którym mowa w ust. 1, są skuteczne, pod warunkiem poinformowania o nich stron.

4. Ogłoszenie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wyłącza wywodzenie wobec organu administracji publicznej środków prawnych dotyczących bezczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

5. W przypadku organów kolegialnych czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, podejmuje przewodniczący organu kolegialnego.

6. Ponowne wstrzymanie biegu terminów załatwiania spraw, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić za zgodą organu wyższego stopnia.

7. Do przepisów o milczącym załatwieniu sprawy przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 15zzzzzn². 1. W przypadku stwierdzenia uchybienia przez stronę w okresie obowiązywania stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 przewidzianych przepisami prawa administracyjnego terminów:

- 1) od zachowania których jest uzależnione udzielenie ochrony prawnej przed organem administracji publicznej,
- 2) do dokonania przez stronę czynności kształtujących jej prawa i obowiązki,
- 3) przedawnienia,
- 4) których niezachowanie powoduje wygaśnięcie lub zmianę praw rzeczowych oraz roszczeń i wierzytelności, a także popadnięcie w opóźnienie,
- 5) zawitych, z niezachowaniem których ustawa wiąże ujemne skutki dla strony,
- 6) do dokonania przez podmioty lub jednostki organizacyjne podlegające wpisowi do właściwego rejestru czynności, które powodują obowiązek zgłoszenia do tego rejestru, a także terminów na wykonanie przez te podmioty obowiązków wynikających z przepisów o ich ustroju

– organ administracji publicznej zawiadamia stronę o uchybieniu terminu.

2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, organ administracji publicznej wyznacza stronie termin 30 dni na złożenie wniosku o przywrócenie terminu.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 58 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w terminie 30 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu.

Art. 15zzzzzo. 1. W przypadku gdy negatywne skutki gospodarcze COVID-19 spowodowały stan zagrożenia dla finansów publicznych państwa, w szczególności wyższy od zakładanego w ustawie budżetowej wzrost deficytu budżetu państwa lub państwowego długu publicznego, Rada Ministrów, na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zaopiniowany przez Szefa Służby Cywilnej, może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaj stosowanych rozwiązań w zakresie ograniczenia kosztów wynagrodzeń osobowych w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1, uwzględniając potrzeby budżetu państwa, a także konieczność zapewnienia prawidłowego realizowania zadań jednostek sektora finansów publicznych.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów może:

- 1) nałożyć obowiązek zmniejszenia zatrudnienia w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1 lub
- 2) wprowadzić, na czas określony, nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, mniej korzystne warunki zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy w podmiotach wymienionych w art. 15zzzzzp ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje podmioty objęte obowiązkiem zmniejszenia zatrudnienia, z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

- 1) wysokość procentowego wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;
- 2) czas na realizację obowiązku zmniejszenia zatrudnienia;
- 3) termin przedłożenia informacji, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 1;
- 4) okres obowiązkowego utrzymania poziomu zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzw ust. 3.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Rada Ministrów, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje podmioty, w których wprowadza ograniczenia skutkujące mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy – z uwzględnieniem art. 15zzzzzp ust. 1, a także określa odrębnie dla każdego z tych podmiotów:

- 1) zakres wprowadzonych ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy, w podziale na grupy pracowników, w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy;
- 2) okres obowiązywania wprowadzonych ograniczeń, o których mowa w pkt 1;

termin przedłożenia informacji, o której mowa w art. 15zzzzzx.

Art. 15zzzzzp. 1. Obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, oraz możliwość wprowadzenia ograniczeń skutkujących mniej korzystnymi warunkami zatrudnienia pracowników niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy może mieć zastosowanie do osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach obsługujących członków Rady Ministrów, urzędach obsługujących organy administracji rządowej w województwie, a także w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra kierującego działem administracji rządowej lub wojewodę oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, polega na zmniejszeniu w podmiocie ilości etatów, o liczbę stanowiącą iloczyn wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia oraz średniej liczby etatów.

3. Wskaźnik zmniejszenia zatrudnienia określa się odrębnie dla każdej z grup pracowników, stosownie do rodzaju podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Wysokość wskaźnika zmniejszenia zatrudnienia określa się z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu.

5. Średnią liczbę etatów ustala się biorąc za podstawę liczbę etatów na pierwszy dzień danego roku budżetowego, a w przypadku podmiotów utworzonych w ciągu roku budżetowego liczbę etatów na ostatni dzień drugiego miesiąca funkcjonowania takiego podmiotu, oraz liczbę etatów na dzień wejścia w życie rozporządzenia nakładającego obowiązek zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1. Do stanu zatrudnionych nie wlicza się osób będących na urloпах bezpłatnych, wychowawczych i macierzyńskich.

6. Średnią liczbę etatów ustaloną w sposób określony w ust. 5 pomniejsza się o etat lub część etatu:

- 1) osoby zajmującej kierownicze stanowisko państwowe;
- 2) kierownika jednostki niebędącego osobą zajmującą kierownicze stanowisko państwowe;
- 3) dyrektora generalnego urzędu;
- 4) głównego księgowego jednostki, głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda, oraz głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest minister albo kierownik urzędu centralnego;
- 5) audytora wewnętrznego jednostki;
- 6) pełnomocnika do spraw ochrony informacji niejawnych jednostki;
- 7) pracownika służby bezpieczeństwa i higieny pracy oraz pracownika zatrudnionego w jednostce przy innej pracy, któremu powierzono wykonywanie zadań tej służby;
- 8) pracownika objętego szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy na mocy przepisów odrębnych, o którym mowa w art. 15zzzzzr ust. 9 i 13;
- 9) pracowników finansowanych w ramach programów z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie dotyczy osób, o których mowa w ust. 6.

Art. 15zzzzzq. 1. Realizacja obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, może nastąpić przez:

- 1) rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy, w tym z pracownikiem posiadającym ustalone prawo do emerytury lub renty, lub spełniającym warunki do przyznania emerytury;
- 2) nie zawarcie z pracownikiem kolejnej umowy o pracę, w przypadku umowy zawartej na okres próbny, umowy zawartej na czas określony;
- 3) obniżenie wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę;
- 4) likwidację etatów nieobsadzonych, na które podmioty, o których mowa w art. 15zzzzzp ust. 1, otrzymały środki z budżetu państwa, oraz zwrot tych środków.

1a. Przy rozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 38 i 1452).

2. Do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2025 r. poz. 570).

Art. 15zzzzzr. 1. Zmniejszenie zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przeprowadza osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, opracowuje kryteria wyboru pracowników, które mają zastosowanie do zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

3. W ramach kryteriów, o których mowa w ust. 2, ustala się kryteria:

- 1) podstawowe, o charakterze obiektywnym, sprawiedliwym i niedyskryminującym, związane ze stosunkiem pracy, w szczególności:
 - a) kwalifikacje zawodowe lub
 - b) umiejętności i doświadczenie zawodowe, lub
 - c) dotychczasowy przebieg pracy i stosunek do obowiązków pracowniczych, lub
 - d) przydatność pracownika do pracy, lub
 - e) dyspozycyjność pracownika, w związku z potrzebą zapewnienia prawidłowego funkcjonowania podmiotu;

2) pomocnicze, służące ocenie zgodności z zasadami współżycia społecznego, w tym uwzględniające sytuację osobistą i rodzinną pracownika, w szczególności:

- a) samotne wychowywanie dzieci lub
- b) samotne utrzymywanie rodziny, lub
- c) niepełnosprawność.

4. Kryteria, o których mowa w ust. 2, osoba, o której mowa w ust. 1, podaje do wiadomości pracowników w sposób przyjęty w danym podmiocie.

5. Osoba, o której mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie zakładowe organizacje związkowe działające w tym podmiocie, o ustalonych kryteriach, o których mowa w ust. 2, określając jednocześnie proponowany sposób przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, w szczególności przekazuje informację o liczbie pracowników, z którymi zamierza rozwiązać stosunek pracy.

6. Zakładowa organizacja związkowa może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, przekazać opinię dotyczącą proponowanego sposobu przeprowadzenia zmniejszenia zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

7. Jeżeli w jednostce nie działają zakładowe organizacje związkowe, uprawnienia tych organizacji, w zakresie wynikającym z ust. 5 i 6, przysługują przedstawicielom pracowników wyłonionym w trybie przyjętym w tej jednostce.

8. Przy wypowiedzaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się art. 38 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

9. Przy wypowiedzaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stosuje się przepisy art. 39–41 i działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy dotyczące ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.

10. Wypowiedzenie pracownikowi stosunku pracy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest dopuszczalne w czasie urlopu udzielonego na co najmniej 3 miesiące, a jeżeli upłynął już okres uprawniający pracodawcę do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia – także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.

11. Wypowiedzenie pracownikowi warunków pracy i płacy w sytuacjach, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest dopuszczalne niezależnie od okresu, na który urlop jest udzielony, lub okresu trwania innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy.

12. Przy wypowiedzaniu pracownikom stosunków pracy w ramach realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów odrębnych dotyczących szczególnej ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy oraz ustalających szczególne przesłanki lub warunki nawiązywania lub rozwiązywania stosunku pracy.

13. Przepis ust. 12 nie ma zastosowania do pracowników w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, na podstawie przepisów odrębnych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, oraz pracowników będących społecznymi inspektorami pracy, w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy, a także inspektorów ochrony danych osobowych.

Art. 15zzzzzs. 1. Objęcie pracownika, w tym urzędnika służby cywilnej oraz pracownika służby cywilnej, zmniejszeniem zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, stanowi samoistną podstawę do rozwiązania z nim stosunku pracy w drodze wypowiedzenia lub obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę.

2. Złożenie pracownikowi oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy lub oświadczenia o wypowiedzeniu zmieniającym, którego istotą jest obniżenie wymiaru czasu pracy z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia za pracę, lub innego oświadczenia o takim charakterze, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia przekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 15zzzzzr ust. 5.

Art. 15zzzzzt. 1. Pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy za wypowiedzeniem w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, przysługuje wyłącznie odprawa pieniężna w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie krócej niż 3 lata;
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danym podmiocie od 3 do 10 lat;
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony w danej jednostce ponad 10 lat.

2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 36 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Odprawę pieniężną, o której mowa w ust. 1, ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

4. Wysokość odprawy pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 15-krotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku pracy.

Art. 15zzzzzu. 1. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą polegać na zawieszeniu prawa do dodatkowych składników wynagrodzeń, nagród, premii i innych świadczeń o takim charakterze, lub zawieszeniu uprawnień wynikających z innych przepisów, w tym prawa do dodatkowego urlopu, przy czym w czasie obowiązywania tych ograniczeń, nie stosuje się przepisów stanowiących podstawę do przyznawania zawieszonych składników wynagrodzeń, świadczeń lub uprawnień.

2. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, wprowadza się na czas określony nie dłuższy niż do końca danego roku budżetowego, z uwzględnieniem aktualnej sytuacji finansów publicznych, sytuacji społeczno-gospodarczej oraz potrzeb zapewnienia sprawnej realizacji zadań podmiotu, z poszanowaniem zasad równości i niedyskryminacji.

3. Ograniczenia, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2, mogą być wprowadzane w stosunku do wszystkich pracowników podmiotu lub w grupach pracowników w zależności od podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Osoba właściwa w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy informuje pisemnie pracownika o wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2.

5. Pracownik, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, może złożyć osobie właściwej w danym podmiocie do dokonywania za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, oświadczenie o braku zgody na zastosowanie wobec niego ograniczeń, o których został poinformowany w zawiadomieniu. Oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, jest równoznaczne ze złożeniem przez pracownika oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 15zzzzzw. 1. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o realizacji obowiązku zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) średni stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty, o którym mowa w art. 15zzzzzp ust. 2;
- 2) wskazanie kryteriów, o których mowa w art. 15zzzzzr ust. 2, oraz stanowisku zawartym w opinii, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 6;
- 3) stan zatrudnienia, w przeliczeniu na etaty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia;
- 4) liczbę i wysokość odpraw wypłaconych zgodnie z art. 15zzzzzt ust. 1.

3. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzr ust. 1, jest zobowiązana do utrzymania zatrudnienia na poziomie nie wyższym niż osiągnięty po przeprowadzonym zmniejszeniu zatrudnienia w ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 1, na czas określony w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 15zzzzzo ust. 1, nakładającym ten obowiązek.

4. Obowiązek utrzymania zatrudnienia, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy zwiększenia liczby etatów w związku z zakończeniem okresu, w którym pracownik miał obniżony wymiar czasu pracy na podstawie przepisów działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz pracowników, którzy podjęli pracę w wyniku przywrócenia do pracy przez sąd pracy.

Art. 15zzzzzx. Osoba, o której mowa w art. 15zzzzzu ust. 5, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację o wprowadzeniu w podmiocie ograniczeń, o których mowa w art. 15zzzzzo ust. 2 pkt 2 oraz o liczbie pracowników, o których mowa w art. 15zzzzzu ust. 5.

Art. 15zzzzxa. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w przypadku gdy organ, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, nie może podejmować uchwał, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, uchwałę taką zastępuje decyzja ministra właściwego do spraw zdrowia. Do decyzji, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie stosuje się art. 163 ust. 2–4 oraz przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 15zzzzzy. (utracił moc)³⁰⁾

³⁰⁾ Utracił moc z dniem 17 listopada 2022 r. na podstawie art. 36 ust. 6 niniejszej ustawy.

Art. 15zzzzz. Termin przedstawienia raportu o stanie jednostki samorządu terytorialnego określony w art. 28aa ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378), art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920) i art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, 1571 i 1815 oraz z 2020 r. poz. 1378), przypadający w 2020 r., przedłuża się o 60 dni.

Art. 15zzzzza. W okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. zwalnia się od podatku od spadków i darowizn nabycie w drodze darowizny rzeczy lub praw majątkowych, o których mowa:

- 1) w art. 52n ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych:
 - a) przez osoby fizyczne wykonujące działalność leczniczą i wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19,
 - b) przez osoby fizyczne prowadzące domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, noclegownie, schroniska dla osób bezdomnych w tym z usługami opiekuńczymi, ośrodki wsparcia, rodzinne domy pomocy oraz domy pomocy społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, na cele związane z prowadzeniem tych placówek;
- 2) w art. 52x ust. 1 i 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – przez osoby fizyczne prowadzące placówki oświatowe, o których mowa w art. 52x ust. 2 tej ustawy, na cele związane z prowadzeniem tych placówek.

Art. 15zzzzzb. 1. W celu przeciwdziałania COVID-19, minister właściwy do spraw aktywów państwowych może przekazać operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, środki finansowe służące utrzymaniu ciągłości świadczenia usług powszechnych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz w kolejnych 12 miesiącach po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, na poziomie utraconych przychodów w stosunku do tych samych miesięcznych okresów w roku poprzednim i poniesionych kosztów, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

3. Wysokość przekazanych środków finansowych nie może przekroczyć sumy:

- 1) nieosiągniętych przez operatora wyznaczonego, w danym miesiącu, przychodów ze świadczenia usług powszechnych w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz
- 2) kosztów poniesionych przez operatora wyznaczonego, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

4. Informację o wysokości przychodów oraz kosztów, o których mowa w ust. 3, operator wyznaczony przekazuje ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych wraz z wnioskiem o przekazanie środków finansowych.

5. Warunkiem udzielenia wsparcia, o którym mowa w ust. 1, jest nieprzerwane świadczenie usług powszechnych przez operatora wyznaczonego zgodnie z ustawą z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

6. Łączna wysokość udzielonego wsparcia, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji kosztu netto realizacji obowiązku świadczenia usług powszechnych, określonego na podstawie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

Art. 15zzzzzc. 1. Operator wyznaczony w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe otrzymuje z budżetu państwa środki związane z realizacją zadań określonych ustawą z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego w związku z wyborami zarządzonymi na podstawie postanowienia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 czerwca 2020 r. w sprawie zarządzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 988), na pokrycie kosztów całkowitych tych zadań powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału przez operatora wyznaczonego.

2. Podstawę obliczenia należnych operatorowi wyznaczonemu środków stanowi:

- 1) wartość poniesionych kosztów uzasadnionych rozumianych jako całkowity rzeczywisty koszt związany z realizacją zadań określonych ustawą z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego, skalkulowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i przepisami wydanymi na podstawie art. 104 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe oraz opisem kalkulacji kosztów zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zgodnie z art. 97 ust. 2 tej ustawy, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego;
- 2) rzeczywisty wolumen przesyłek zrealizowanych w okresie świadczenia usługi.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, operator wyznaczony otrzymuje w terminie 30 dni od dnia przedstawienia poniesionych kosztów w związku z realizacją zadań określonych ustawą z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego, obliczonych w sposób wskazany w ust. 2.

Art. 15zzzzzd. 1. Spotkania i debaty, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 278), mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zapewniających jednoczesną transmisję wizji i dźwięku.

2. Ankiety i wywiady mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

Art. 15zzzzze. Rada Ministrów może upoważnić ministra właściwego do spraw finansów publicznych do zawarcia umowy o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do funduszy, inicjatyw, mechanizmów i programów uruchamianych przez Unię Europejską i jej instytucje, w tym Grupę Europejskiego Banku Inwestycyjnego, mających na celu przeciwdziałanie COVID-19, oraz innych umów związanych z realizacją tej umowy.

Rozdział 3

Zmiany w przepisach

Art. 16–30. (pominięte)

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31. (utracił moc)

Art. 31a. 1. W celu umożliwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1 oraz art. 15gga ust. 1, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dokona zmiany w planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rok 2020 poprzez zwiększenie kosztów Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1 i art. 15gga ust. 1, oraz zmniejszenie stanu środków pieniężnych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

1a. Zadania, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, są finansowane od dnia 1 stycznia 2021 r. ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zasilo-nego środkami Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 lub środkami budżetu państwa, po dokonaniu odpowiednich zmian w planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

1b. Zadania, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 oraz art. 15gg ust. 1, są finansowane do dnia 30 czerwca 2021 r.

1c. Zadania, o których mowa w art. 15gga ust. 1 i art. 15gga¹ ust. 1, są finansowane po roku 2021 ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wydatki poniesione ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych podlegają zwrotowi ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 lub z budżetu państwa.

2. W celu umożliwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 oraz art. 15gg ust. 1, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może w roku 2020 zaciągnąć nieoprocentowaną pożyczkę ze środków Funduszu Pracy.

3. W przypadku zaciągnięcia pożyczki, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Fundu-szu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dokona zmiany w planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świad-czeń Pracowniczych w terminie 14 dni od dnia wpływu pożyczki przez zwiększenie planowanych zadań, kosztów realizacji zadań oraz środków pieniężnych i zobowiązań w stanie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na koniec roku.

4. Minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może prze-kazać wojewódzkim urządowi pracy środki na finansowanie kosztów obsługi realizacji rozwiązań przewidzianych dla pod-miotów, o których mowa w art. 15g ust. 1–2, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 i 5, art. 15gg ust. 1 i 2, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, w wysokości maksymalnie do 0,5 % kwoty przekazanej przez dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na realizację tych zadań.

4a. Koszty realizacji rozwiązań przewidzianych dla podmiotów, o których mowa w art. 15g ust. 1–2, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 i 5, art. 15gg ust. 1 i 2, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, w roku 2022 i latach następnych są finanso-wane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z zastrzeżeniem ust. 1c.

4aa. Koszty obsługi realizacji rozwiązań, o których mowa w ust. 4, w roku 2022 i latach następnych są finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych podlegają zwrotowi ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 lub z budżetu państwa.

4b. Kwota środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przeznaczona na finansowanie kosztów obsługi, o których mowa w ust. 4 i 4aa, nie przekracza łącznie wysokości określonej w ust. 4.

4c. Koszty rozbudowy systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, są finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

5. Do przekazania środków na koszty obsługi, o których mowa w ust. 4, postanowienia art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2020 r. poz. 7) w zakresie środków, o których mowa w art. 31 ust. 3 tej ustawy, stosuje się odpowiednio.

6. Środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazane wojewódzkim urządowi pracy na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1 oraz art. 15gga ust. 1, niewykorzystane do dnia 31 grudnia 2020 r., pozostają na wyodrębnionych rachunkach bankowych wojewódzkich urzędów pracy z przeznaczeniem na finansowanie tych zadań w roku 2021.

6a. Środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazane wojewódzkim urządowi pracy na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15gga ust. 1 i art. 15gga¹ ust. 1, niewykorzystane do końca roku budżetowego pozostają na wyodrębnionych rachunkach bankowych wojewódzkich urzędów pracy z przeznaczeniem na finansowanie tych zadań w roku następnym.

7. Środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazane wojewódzkim urządowi pracy na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 oraz art. 15gg ust. 1, niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie 2 miesięcy od zakończenia okresu realizacji zadania.

8. Środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazane wojewódzkim urządowi pracy w roku 2020 i latach następnych na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15gga ust. 1 i art. 15gga¹ ust. 1, niewykorzystane w okresie realizacji zadań, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia okresu realizacji zadań.

9. Środki zwrócone przez podmioty korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, w danym miesiącu na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie do 10. dnia następnego miesiąca.

10. Minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może przeprowadzać w wojewódzkich urzędach pracy kontrole realizacji zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1. Do przeprowadzania kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 39a–39d ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Art. 31b. 1. Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych ze środków Funduszu Pracy może być udzielona nieoprocentowana pożyczka, o której mowa w art. 31a ust. 2.

2. Pożyczka, o której mowa w ust. 1, może być udzielona po dokonaniu zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zmniejszeniu stanu środków pieniężnych w stanie tego Funduszu na koniec roku i odpowiednim zwiększeniu należności.

3. Warunki i terminy spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1, określi decyzja ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 31c. W szczególnie uzasadnionym przypadku będącym następstwem COVID-19, zadania, o których mowa w art. 15g ust. 20, art. 15ga ust. 10 oraz art. 15gg ust. 1, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, powierzyć do realizacji innej jednostce sektora finansów publicznych i przekazuje tej jednostce środki Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.³¹⁾), na realizację tego zadania.

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687, z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 834, 859, 1089 i 1831.

Art. 31d. Inwestor jest obowiązany do poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej o prowadzeniu robót budowlanych oraz zmianie sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, które nastąpiły przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568). Przepis art. 12 ust. 3 stosuje się.

Art. 31e. W przypadku, gdy zajęcia w centrum integracji społecznej lub klubie integracji społecznej zostały zawieszone w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 15c ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 31f. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bank może dokonać zmiany określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu udzielonego na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jeżeli:

- 1) kredyt został udzielony przed dniem 8 marca 2020 r. oraz
- 2) zmiana taka jest uzasadniona oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy dokonaną przez bank nie wcześniej niż w dniu 30 września 2019 r.

2. Zmiana, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę, przy czym nie może ona powodować pogorszenia sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do umowy pożyczki pieniężnej udzielonej przez bank.

Art. 31fa. 1. Na wniosek kredytobiorcy, kredytodawca zawiesza wykonanie:

- 1) umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, albo
- 2) (uchylony)
- 3) umowy o kredyt w rozumieniu art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – jeżeli kredytobiorcą jest konsument w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

2. Zawieszenie wykonania umowy, o którym mowa w ust. 1, przysługuje kredytobiorcy, który po dniu 13 marca 2020 r. utracił pracę lub inne główne źródło dochodu. W przypadku w którym stroną umowy, o której mowa w ust. 1, jest więcej niż jeden kredytobiorca, dla spełnienia warunku określonego w zdaniu pierwszym wystarczy utrata pracy lub innego głównego źródła dochodu przez jednego z nich.

3. Jeżeli kredytobiorca jest stroną więcej niż jednej umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 1 albo ust. 1 pkt 3, z danym kredytodawcą, wniosek o zawieszenie wykonania umowy może dotyczyć tylko jednej z tych umów.

4. Kredytobiorca składa wniosek o zawieszenie wykonania umowy na trwałym nośniku w rozumieniu art. 5 pkt 17 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

5. Wniosek o zawieszenie wykonania umowy zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie kredytobiorcy;
- 2) oznaczenie kredytodawcy;
- 3) oznaczenie umowy o kredyt, o której mowa w ust. 1;
- 4) wskazanie wnioskowanego okresu zawieszenia umowy;
- 5) oświadczenie kredytobiorcy, że po dniu 13 marca 2020 r. utracił on pracę lub inne główne źródło dochodu.

6. Kredytobiorca składa oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 5, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Wykonanie umowy zostaje zawieszone z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku o zawieszenie wykonania umowy, na okres wskazany przez kredytobiorcę we wniosku, nie dłuższy niż 3 miesiące.

8. W okresie zawieszenia wykonywania umowy kredytobiorca nie jest zobowiązany do dokonywania płatności wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z umowami, o których mowa w ust. 1.

9. Kredytodawca w terminie 14 dni od doręczenia wniosku o zawieszenie wykonania umowy potwierdza na trwałym nośniku, o którym mowa w ust. 4, jego otrzymanie i przekazuje potwierdzenie kredytobiorcy. Kredytodawca wskazuje w potwierdzeniu okres, na który zostało zawieszona wykonywanie umowy, oraz wysokość opłat z tytułu ubezpieczeń, o których mowa w ust. 8. Brak potwierdzenia nie wpływa na rozpoczęcie zawieszenia wykonania umowy.

10. Okres zawieszenia wykonywania umowy nie jest traktowany jako okres kredytowania. Okres kredytowania oraz wszystkie terminy przewidziane w umowie ulegają przedłużeniu o okres zawieszenia wykonywania umowy.

11. W okresie zawieszenia wykonywania umowy nie są naliczane odsetki ani pobierane opłaty inne niż wskazane w potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 9.

12. Zawieszenia wykonania umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się do kredytu studenckiego, o którym mowa w art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619 i 1630).

Art. 31fb. Przepis art. 31fa ma zastosowanie do umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1, zawartych przed dniem 13 marca 2020 r., jeżeli termin zakończenia okresu kredytowania określony w tych umowach przypada po upływie 6 miesięcy od tej daty.

Art. 31fc. 1. Jeżeli kredytodawca na wniosek kredytobiorcy zawiesił w całości lub w części spłatę jednej z umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1, na warunkach innych niż określone w art. 31fa, termin tego zawieszenia ulega skróceniu z mocy prawa z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku o zawieszenie wykonania umowy, o którym mowa w art. 31fa ust. 7.

2. W przypadku określonym w ust. 1, kredytodawca w potwierdzeniu, o którym mowa w art. 31fa ust. 9, wskazuje kredytobiorcy również sposób rozliczenia z tytułu zawieszenia spłaty umowy, które uległo skróceniu.

Art. 31g. 1. W przypadku wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej złożonych i nierozpatrzonej do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, trzymiesięczny termin, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, przedłuża się o 3 miesiące.

2. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez wpływu na termin do wydania interpretacji ogólnych na wnioski, o których mowa w art. 14a § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać w przypadku, o którym mowa w ust. 1, termin do wydania interpretacji indywidualnej, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, o dalsze okresy, nie więcej jednak niż o 3 miesiące, uwzględniając skutki wywołane COVID-19.

Art. 31h. W przypadku gdy organizator turystyki, o którym mowa w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, nie dokonał zwrotu poniesionych przez podróżnego opłat lub wpłat, o których mowa w art. 47 ust. 4 lub ust. 5 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, a termin na ich dokonanie nie upłynął przed dniem 13 marca 2020 r., przepisy art. 15k stosuje się odpowiednio.

Art. 31i. 1. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw do dnia 31 grudnia 2020 r.:

- 1) wydłuża się do 180 dni terminy określone w art. 71 ust. 7 i art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) art. 140mb ustawy, o której mowa w pkt 1, stosuje się z uwzględnieniem terminu określonego w pkt 1.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się:

- 1) do pojazdu, niebędącego nowym pojazdem, sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie później niż 30 dni przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;
- 2) do pojazdu zarejestrowanego nabytego lub zbytego nie później niż 30 dni przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 31ia. W okresie od dnia ogłoszenia ustawy z dnia 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19:

- 1) wydłuża się do 60 dni terminy określone w art. 71 ust. 7 i art. 78 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) art. 140mb ustawy, o której mowa w pkt 1, stosuje się z uwzględnieniem terminu określonego w pkt 1.

Art. 31j. 1. W okresie od dnia 8 marca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. bieg terminu na wniesienie sprzeciwu wobec zgłoszenia znaku towarowego, o którym mowa w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 286 i 288), oraz terminu na złożenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej tłumaczenia patentu europejskiego na język polski, jak również terminu na złożenie tłumaczenia na język polski ograniczonego lub zmienionego patentu europejskiego, o których mowa w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2), nie rozpoczyna się, a rozpoczęty przerywa się. Terminy biegną na nowo od dnia 1 lipca 2020 r.

2. Czynności podejmowane w okresie, o którym mowa w ust. 1, pozostają ważne.

Art. 31k. Ważność orzeczeń lekarskich, o których mowa w art. 71b ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, art. 75c ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, art. 42 ust. 1a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, art. 53 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej, art. 135 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2018 r. o Służbie Ochrony Państwa oraz art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 188) przedłuża się do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 31l. 1. Kandydaci na doradcę podatkowego, który nie przystąpił do wyznaczonej na marzec 2020 r. części ustnej egzaminu na doradcę podatkowego i któremu termin określony w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2117) upłynął w marcu 2020 r., przysługuje prawo do jednorazowego przystąpienia do tej części egzaminu w wyznaczonym terminie w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia 1 sierpnia 2021 r.

2. Bieg terminów, o których mowa w art. 24 ust. 4 i 6 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty zawiesza się, w okresie od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 lipca 2021 r.

3. W przypadku gdy z przyczyn organizacyjnych, w szczególności trudności z powołaniem składów egzaminacyjnych, nie jest możliwe przeprowadzenie części ustnej egzaminu na doradcę podatkowego w wydłużonym terminie, o którym mowa w ust. 2, termin ten może zostać przedłużony, nie więcej jednak niż o 3 miesiące. O przedłużeniu terminu Państwowa Komisja Egzaminacyjna do Spraw Doradztwa Podatkowego informuje na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 31m. 1. Orzeczenia lekarskie wydane w ramach wstępnych, okresowych i kontrolnych badań lekarskich, których ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., zachowują ważność, nie dłużej jednak niż do upływu 180 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. Jeżeli odrębne przepisy w zakresie badań lekarskich, innych niż określone w ust. 1 lub badań psychologicznych, wymagają posiadanie aktualnego orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, a ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., orzeczenie to zachowuje ważność, nie dłużej jednak niż do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności zawodowych od posiadania odpowiedniego, niewynikającego z badań o których mowa w ust. 1, orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 90. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

4. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności przez żołnierzy zawodowych od posiadania odpowiedniego orzeczenia lekarskiego, psychologicznego albo zaświadczenia o ukończeniu kursu, turnusu lub szkolenia, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Jednocześnie przewidziane przepisami kursy, turnusy lub szkolenia w roku 2020 nie będą się odbywały, co nie wpływa na uprawnienia żołnierzy zawodowych do wykonywania obowiązków służbowych.

Art. 31m¹. Dokumenty potwierdzające posiadanie określonych uprawnień lub kwalifikacji, wydane na podstawie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 237¹⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, których ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., zachowują ważność, nie dłużej jednak niż do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 31n. 1. W roku 2020 podział rezerw celowych, o którym mowa w art. 154 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, dokonywany jest do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. W roku 2020 właściwi ministrowie lub inni dysponenti części budżetowych mogą występować do ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podział rezerw celowych, w wyniku którego następuje zwiększenie wydatków części budżetowych państwa, których dysponentami są wojewodowie, w terminie do dnia 5 listopada 2020 r.

Art. 31o. 1. W roku 2020, środki ujęte w rezerwach celowych budżetu państwa mogą być przekazywane na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, niezależnie od przeznaczenia rezerw.

2. Podział rezerwy celowej na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, nie wymaga zmiany przeznaczenia rezerwy.

3. Podziału rezerwy celowej na zadania, o których mowa w ust. 1, gdy zadania te nie są zgodne z przeznaczeniem rezerwy, dokonuje Minister Finansów na wniosek właściwego dysponenta realizującego zadanie, o którym mowa w ust. 1, za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Art. 31p. W 2020 r. samorządowy zakład budżetowy, który realizuje zadania związane z przeciwdziałaniem COVID-19, może otrzymać dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego przekraczające 50 % kosztów jego działalności.

Art. 31pa. W 2021 r. samorządowy zakład budżetowy, który realizuje zadania związane z przeciwdziałaniem COVID-19, może otrzymać dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego przekraczające 50 % kosztów jego działalności.

Art. 31q. 1. Koszty, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², oraz koszty ich obsługi są finansowane w roku 2020 ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.

1a. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na koszty, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze².

1b. Przekazane samorządom powiatów kwoty środków, o których mowa w ust. 1a, stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23, 374 i 1086).

2. Na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zzc oraz 15zze, przeznaczają się środki Funduszu Pracy w ramach ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy na rok 2020 dla samorządów powiatów kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, 2t i 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w tym środków Funduszu Pracy na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a tej ustawy.

3. Finansowanie zadań, o których mowa w ust. 2, ze środków na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, odbywa się w ramach umów, o których mowa w art. 109 ust. 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W takim przypadku, nie jest wymagana zmiana zawartych umów, o których mowa w art. 109 ust. 7 tej ustawy.

4. Na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzd, 15zzda oraz art. 15zze², przeznaczają się środki Funduszu Pracy w ramach ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy na rok 2020 dla samorządów powiatów kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, 2t i 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z wyłączeniem środków Funduszu Pracy na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a tej ustawy.

5. Na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², mogą być przeznaczone dodatkowe środki Funduszu Pracy z rezerwy ministra właściwego do spraw pracy, o której mowa w art. 109 ust. 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

6. Środki rezerwy, o których mowa w ust. 5, są przyznawane przez ministra właściwego do spraw pracy na pisemny wniosek starosty (prezydenta miasta) zaopiniowany przez marszałka województwa.

7. W przypadku zgłoszeń marszałków województw dotyczących wyczerpania w województwie środków Funduszu Pracy na realizację zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², minister właściwy do spraw pracy może dokonać zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zwiększeniu na ten cel kosztów Funduszu i odpowiednim zmniejszeniu stanu środków Funduszu na koniec roku budżetowego.

8. Minister właściwy do spraw pracy może uruchomić dodatkowe środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, po zasileniu na ten cel Funduszu Pracy środkami Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

9. Środki Funduszu Pracy przekazane samorządom powiatów na finansowanie zadań oraz kosztów obsługi, o których mowa w ust. 1, a także dodatkowe środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w ust. 8, niewykorzystane do dnia 31 grudnia 2020 r., pozostają na wyodrębnionych rachunkach bankowych samorządów powiatów z przeznaczeniem na finansowanie w roku 2021 zadań oraz kosztów obsługi, o których mowa w art. 31q ust. 1.

Art. 31qa. 1. Zadania, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², oraz koszty ich obsługi są finansowane od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. ze środków Funduszu Pracy zasilonego środkami Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 lub środkami budżetu państwa, po dokonaniu odpowiednich zmian w planie finansowym Funduszu Pracy.

2. Zadania, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zcc i art. 15zze, mogą być finansowane ze środków Funduszu Pracy na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

3. Finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zcc i art. 15zze, ze środków Funduszu Pracy na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego odbywa się w ramach umów, o których mowa w art. 109 ust. 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W takim przypadku nie jest wymagana zmiana zawartych umów.

4. Zadania, o których mowa w art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, oraz koszty ich obsługi są finansowane w latach 2020 i 2021 ze środków Funduszu Pracy zasilonego środkami Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, po dokonaniu odpowiednich zmian w planie finansowym Funduszu Pracy.

4a. Zadania, o których mowa w art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, oraz koszty ich obsługi są finansowane po roku 2021 ze środków Funduszu Pracy. Wydatki poniesione ze środków Funduszu Pracy podlegają zwrotowi ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 lub z budżetu państwa.

5. Na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 4a, oraz kosztów ich obsługi przeznacza się środki Funduszu Pracy w ramach kwot środków (limitów) ustalonych dla samorządów powiatów przez ministra właściwego do spraw pracy.

6. Kwoty środków (limity), o których mowa w ust. 5, są ustalane przez ministra właściwego do spraw pracy na pisemny wniosek starosty (prezydenta miasta) zaopiniowany przez marszałka województwa.

7. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 4 i 4a, przekazane samorządom powiatów i niewykorzystane do końca roku budżetowego pozostają na wyodrębnionych rachunkach bankowych samorządów powiatów, z przeznaczeniem na finansowanie w roku następnym zadań oraz kosztów obsługi, o których mowa w ust. 4 i 4a.

8. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 31q ust. 9, przekazane samorządom powiatów i niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie 2 miesięcy od zakończenia okresu realizacji zadania.

8a. Dysponent Funduszu Pracy może dokonać wypłaty środków Funduszu Pracy na wypłatę wsparcia, o którym mowa w art. 31zzn ust. 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r.

9. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 4, 4a i 7, przekazane samorządom powiatów w roku 2020 i latach następnych, niewykorzystane w okresie realizacji zadań, o których mowa w art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia okresu realizacji zadań.

10. Przepisy art. 31q ust. 1a, 1b i 7 stosuje się odpowiednio.

11. Środki zwrócone przez podmioty korzystające ze wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, na rachunek bankowy samorządu powiatu, rozliczone przez powiatowy urząd pracy w danym miesiącu, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie do 10. dnia następnego miesiąca.

12. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, w roku 2022 i latach następnych są finansowane ze środków Funduszu Pracy.

13. Koszty rozbudowy systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczenia wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, są finansowane ze środków Funduszu Pracy.

Art. 31r. Do dnia 30 września 2020 r.:

- 1) do podmiotów prowadzących pośrednictwo przy przewozie osób, które uzyskały licencję, o której mowa w art. 5b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie stosuje się art. 5d i art. 5e, art. 15 ust. 1 pkt 5 oraz art. 27b;
- 2) nie stosuje się art. 27c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 31ra. Do dnia 31 grudnia 2020 r.:

- 1) do podmiotów prowadzących pośrednictwo przy przewozie osób, które uzyskały licencję, o której mowa w art. 5b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie stosuje się art. 5d i art. 5e, art. 15 ust. 1 pkt 5 oraz art. 27b tej ustawy;
- 2) nie stosuje się art. 27c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 31s. 1. W przypadku gdy czas obowiązywania umowy najmu lokalu zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw upływa po tym dniu, a przed dniem 30 czerwca 2020 r., umowa ta ulega przedłużeniu do dnia 30 czerwca 2020 r., na warunkach dotychczasowych. Przedłużenie umowy następuje na podstawie oświadczenia woli najemcy.

2. Oświadczenie woli o przedłużeniu umowy najmu lokalu do dnia 30 czerwca 2020 r., na warunkach dotychczasowych, najemca składa wynajmującemu lokal najpóźniej w dniu upływu czasu obowiązywania tej umowy.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) do najemcy, który w czasie co najmniej 6 miesięcy obowiązywania umowy najmu lokalu poprzedzających dzień wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw albo przez cały czas obowiązywania umowy najmu lokalu poprzedzający dzień wejścia w życie tej ustawy, jeżeli umowa ta obowiązywała przez czas krótszy niż 6 miesięcy poprzedzających dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, był w zwłoce z zapłatą:
 - a) czynszu lub
 - b) innych niż czynsz opłat za używanie lokalu lub
 - c) opłat niezależnych od wynajmującego lokal a przez niego pobieranych– za co najmniej jeden okres rozliczeniowy, jeżeli łączna wartość tych zaległych należności przekroczyła kwotę czynszu należnego za jeden miesiąc, lub
- 2) jeżeli w czasie obowiązywania umowy najmu lokalu najemca używał tego lokalu w sposób sprzeczny z tą umową lub niezgodnie z przeznaczeniem tego lokalu lub zaniedbywał obowiązki, dopuszczając do powstania w tym lokalu szkód, lub
- 3) jeżeli w czasie obowiązywania umowy najmu lokalu najemca wynajął, podnajął albo oddał do bezpłatnego używania ten lokal lub jego część bez wymaganej pisemnej zgody wynajmującego, lub
- 4) do najemcy lokalu mieszkalnego, któremu przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości, jeżeli lokal ten spełnia warunki przewidziane dla lokalu zamiennego, chyba że najemca nie może z przyczyn od niego niezależnych używać tego lokalu.

Art. 31t. 1. Do dnia 30 czerwca 2020 r. nie wypowieda się najemcy umowy najmu lub wysokości czynszu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wypowiedzania umowy najmu najemcy lokalu mieszkalnego:

- 1) na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 1, 3 lub 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego lub
- 2) któremu przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości, jeżeli lokal ten spełnia warunki przewidziane dla lokalu zamiennego, chyba że najemca nie może z przyczyn od niego niezależnych używać tego lokalu.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wypowiedzania umowy najmu lokalu o przeznaczeniu innym niż mieszkalne w związku z:

- 1) naruszeniem przez najemcę postanowień tej umowy najmu lub przepisów prawa dotyczących sposobu używania tego lokalu lub
- 2) koniecznością rozbioru lub remontu budynku, w którym znajduje się ten lokal.

Art. 31u. 1. W przypadku gdy wypowiedzenie umowy najmu lokalu mieszkalnego przez wynajmującego lub wypowiedzenie przez niego wysokości czynszu w takim lokalu nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, a termin tego wypowiedzenia upływa po tym dniu, a przed dniem 30 czerwca 2020 r., termin wypowiedzenia ulega przedłużeniu do dnia 30 czerwca 2020 r. Przedłużenie terminu wypowiedzenia następuje na podstawie oświadczenia woli najemcy.

2. Oświadczenie woli o przedłużeniu terminu wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego lub o przedłużeniu terminu wypowiedzenia wysokości czynszu do dnia 30 czerwca 2020 r. najemca składa wynajmującemu lokal najpóźniej w dniu upływu tego terminu.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wypowiedzenia umowy najmu najemcy lokalu mieszkalnego:

- 1) na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego lub
- 2) któremu przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości, jeżeli lokal ten spełnia warunki przewidziane dla lokalu zamiennego, chyba że najemca nie może z przyczyn od niego niezależnych używać tego lokalu.

Art. 31v. Terminy sprawozdań, oświadczeń oraz raportów, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2b, 2e, 3 i 4a, art. 30b ust. 1, 3 i 7, art. 31 ust. 1, art. 31a oraz art. 31b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1233 i 1565), składanych za rok 2020, wydłuża się o 30 dni kalendarzowych w stosunku do terminów określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 31w. W przypadku braku możliwości realizacji zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15ztc–15ztc lub art. 15ztc², spowodowanej wystąpieniem COVID-19, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, powierzyć je do realizacji innej jednostce sektora finansów publicznych.

Art. 31x. 1. Komisje kwalifikacyjne powołane na podstawie art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, których okres powołania upływa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 grudnia 2020 r. przedłuża się do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Termin ważności świadectw potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które tracą ważność od dnia 1 marca 2020 r., wydłuża się do 180 dni od dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego.

3. Sprawdzenie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego może być przeprowadzane zdalnie pod warunkiem zachowania możliwości identyfikacji osoby, której kwalifikacje się sprawdza, i zabezpieczenia przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich.

4. Termin ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 272), które tracą ważność od dnia 1 marca 2020 r., wydłuża się do 180 dni od dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego.

5. Termin ważności świadectw kwalifikacyjnych spawaczy, operatorów spawania oraz zgrzewaczy tworzyw sztucznych wydanych na podstawie zapisów obowiązujących norm, które tracą ważność od dnia 1 marca 2020 r., wydłuża się do 180 dni od dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego, przy zachowaniu wymogów określonych w tych normach, dotyczących potwierdzania praktyki personelu wykonującego połączenia nierozłączne.

Art. 31x¹. Posiadane przez żołnierzy zawodowych i pracowników resortu obrony narodowej świadectwa potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji pojazdów, sieci oraz urządzeń i instalacji, których ważność wygasa w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do czasu zakończenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 31y. 1. W przypadku schematu podatkowego w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa terminy, o których mowa w dziale III rozdziale 11a tej ustawy, nie rozpoczynają się a rozpoczęte podlegają zawieszeniu w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do 30. dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, przy czym w przypadku schematu podatkowego transgranicznego w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Czynności dokonane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, promotorów, korzystających i wspomagających w okresie, o którym mowa w ust. 1, są skuteczne.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać terminy związane z przekazywaniem informacji o schematach podatkowych w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa lub wymianą informacji podatkowych z innymi państwami, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane lub treść ustaleń w tym zakresie podjętych przez Unię Europejską, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju lub państwa uczestniczące w wymianie tych informacji.

Art. 31ya. 1. W przypadku certyfikatu rezydencji niezawierającego okresu jego ważności, w odniesieniu do którego okres kolejnych dwunastu miesięcy określony w art. 41 ust. 9a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i w art. 26 ust. 1i ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, płatnik przy poborze podatku uwzględnia ten certyfikat przez okres obowiązywania tych stanów oraz przez okres 2 miesięcy po ich odwołaniu.

2. W czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, a także w okresie kolejnych 2 miesięcy po ich odwołaniu, miejsce zamieszkania i siedziby podatnika dla celów podatkowych może być potwierdzone kopią certyfikatu rezydencji, jeżeli informacje wynikające z przedłożonej kopii certyfikatu rezydencji nie budzą uzasadnionych wątpliwości co do zgodności ze stanem faktycznym.

3. W czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, a także w okresie kolejnych 2 miesięcy po ich odwołaniu, określony w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych warunek uzyskania przez płatnika certyfikatu rezydencji od podatnika uważa się za spełniony także w przypadku, gdy płatnik posiada certyfikat rezydencji tego podatnika obejmujący 2019 r. lub 2020 r. oraz oświadczenie podatnika co do aktualności danych w nim zawartych. Przepisy art. 41 ust. 9b–9d ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 26 ust. 1j–1l ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

Art. 31z. 1. Termin do złożenia informacji o cenach transferowych, o którym mowa w art. 23zf ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, przedłuża się:

- 1) do dnia 31 grudnia 2020 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.;
- 2) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od 1 października 2020 r. do 31 stycznia 2021 r.;
- 3) do dnia 30 września 2021 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 lutego 2021 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.;
- 4) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- 5) do dnia 30 września 2022 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 30 czerwca 2022 r.;
- 6) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

2. Termin do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23y ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11m ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, przedłuża się:

- 1) do dnia 31 grudnia 2020 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.;
- 2) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od 1 października 2020 r. do 31 stycznia 2021 r.;
- 3) do dnia 30 września 2021 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 lutego 2021 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.;
- 4) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- 5) do dnia 30 września 2022 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 30 czerwca 2022 r.;
- 6) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

3. W przypadku przedłużenia terminu do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych na podstawie ust. 2, termin do dołączenia do tej lokalnej dokumentacji cen transferowych grupowej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23zb ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11p ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, przedłuża się do końca trzeciego miesiąca licząc od dnia następującego po dniu, w którym upłynął termin do złożenia tego oświadczenia.

Art. 31z¹. 1. Zwalnia się podatników dokonujących korekty cen transferowych z obowiązku posiadania oświadczenia, o którym mowa w art. 23q pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11e pkt 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, jeżeli ta korekta jest dokonywana za rok podatkowy lub w momencie, w którym na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii ogłoszone w związku z COVID-19.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ustalania wysokości przychodów i kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 14 ust. 1ca pkt 1 i art. 22 ust. 1ab pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 12 ust. 3aa pkt 1 i art. 15 ust. 1ab pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 31z². 1. Warunku, o którym mowa w art. 23z pkt 1 lit. b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11n pkt 1 lit. c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, nie stosuje się w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2019 r., w którym na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii ogłoszone w związku z COVID-19, jeżeli podmiot powiązany niespełniający tego warunku uzyskał w tym roku łączne przychody niższe o co najmniej 50 % od łącznych przychodów uzyskanych w analogicznym okresie bezpośrednio poprzedzającym ten rok.

2. Przez łączne przychody, o których mowa w ust. 1, rozumie się sumę przychodów:

- 1) z pozarolniczej działalności gospodarczej uwzględnianych przy obliczaniu podatku na podstawie art. 27 ust. 1 i art. 30c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych – w przypadku podatników podatku dochodowego od osób fizycznych;
- 2) z działalności – w przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych.

3. Do warunku nieponiesienia straty podatkowej, o którym mowa w art. 23z pkt 1a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11n pkt 1a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 31z³. 1. Oświadczenie o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23y ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11m ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, składane za rok podatkowy lub rok obrotowy lub w momencie, w którym na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii ogłoszone w związku z COVID-19, może podpisać:

- 1) osoba fizyczna – w przypadku podmiotu powiązanego będącego osobą fizyczną,
- 2) osoba upoważniona przez przedsiębiorcę zagranicznego do reprezentowania go w oddziale – w przypadku podmiotu powiązanego będącego przedsiębiorcą zagranicznym posiadającym oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) osoba uprawniona do reprezentacji – w przypadku pozostałych podmiotów powiązanych

– przy czym nie jest dopuszczalne złożenie oświadczenia przez pełnomocnika.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 23y ust. 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11m ust. 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych nie stosuje się.

Art. 31za. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bieg terminów do podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego czynności, w tym czynności nadzorczych, terminów załatwiania spraw oraz terminów przewidzianych do wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie albo wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, chyba że Komisja Nadzoru Finansowego wyda decyzję załatwiającą sprawę, dokona czynności, wyda decyzję lub postanowienie kończące postępowanie w sprawie albo wniesie sprzeciw.

2. W sprawach z zakresu właściwości Komisji Nadzoru Finansowego bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 189g § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie rozpoczyna się a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Art. 31zaa. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bieg terminu na wniesienie projektu ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów obywateli popierających projekt ustawy, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 2018 r. poz. 2120), nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Art. 31zb. (uchylony)

Art. 31zc. 1. Po upływie terminu, o którym mowa w art. 36 ust. 3a, kredytodawca, o którym mowa w art. 8d–8f, może za pozostały okres obowiązywania umowy, pobierać pozaodsetkowe koszty kredytu w wysokości określonej przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, nie jest uwzględniany przy obliczaniu maksymalnych pozaodsetkowych kosztów kredytu określonych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Art. 31zd. Jeżeli termin wydania decyzji lub wypłaty świadczeń przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, w razie przekroczenia tego terminu Zakład nie jest zobowiązany do wypłaty odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego.

Art. 31zda. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w okresie 30 dni po ich odwołaniu decyzje oraz pisma w sprawach świadczeń przyznawanych lub wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych mogą zamiast podpisu zawierać nadruk imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydania.

Art. 31zdb. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu termin wyznaczony przez organ egzekucyjny dłużnikowi zajętej wierzytelności będącemu organem rentowym lub organem emerytalnym lub organem emerytalno-rentowym, na podstawie:

- 1) art. 896 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, 1429, 1606, 1615 i 1667) – wynosi trzy tygodnie;
- 2) art. 79 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505) – wynosi 21 dni.

Art. 31ze. 1. Przepisu art. 39a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w roku 2020 nie stosuje się.

2. Oświadczenia, o których mowa w art. 39a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, złożone od dnia 1 kwietnia 2020 r. nie wywołują skutków prawnych.

Art. 31zf. Roczne sprawozdania z działalności sądów działających na obszarze apelacji i informacji rocznej o działalności sądów działających na obszarze apelacji, o których mowa w art. 31a § 2 i art. 37h § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, za 2019 r. nie sporządza się.

Art. 31zf¹. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 aplikanci aplikacji sędziowskiej oraz aplikanci aplikacji prokuratorskiej mogą odbywać praktyki przewidziane programem aplikacji przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, na zasadach określonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Praktyki są prowadzone przez wykładowców Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

Art. 31zg. Aplikant aplikacji sędziowskiej, który zdał egzamin sędziowski w 2019 r. i dokonał wyboru wolnego stanowiska asesora sądowego, zachowuje prawo do pobierania przysługującego mu stypendium do dnia poprzedzającego dzień nawiązania stosunku służbowego na stanowisku asesora sądowego, jednak nie dłużej niż przez okres 7 miesięcy od dnia ukończenia aplikacji. Wypłaty stypendium należnego za miesiące poprzedzające dzień wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw dokonuje się w terminie 3 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Art. 31zh. 1. W przypadku gdy konkurs przeprowadzany w ramach naboru na aplikację uzupełniającą sędziowską, którego termin przeprowadzenia został wyznaczony na dzień 2 kwietnia 2020 r., nie zostanie przeprowadzony w tym terminie z powodu COVID-19, nowy termin przeprowadzenia tego konkursu może zostać ogłoszony z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca. Dokonując oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 37b ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2020 r. poz. 1366), za dzień przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w tych przepisach, przyjmuje się dzień 2 kwietnia 2020 r.

2. Nieprzeprowadzenie konkursu, o którym mowa w ust. 1, do dnia 15 lipca 2020 r., jest równoznaczne z nieprzeprowadzeniem naboru na aplikację uzupełniającą sędziowską w 2020 r. W takim przypadku kandydatowi, który zgłosił się do konkursu, na jego wniosek Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zwraca uiszczoną opłatę za udział w konkursie.

Art. 31zha. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich, jeżeli przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości, oceny kwalifikacji asesora sądowego, o której mowa w art. 106xa ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, może dokonać sędzia wizytator albo sędziowie wizytatorzy wyznaczeni, na wniosek prezesa właściwego sądu apelacyjnego, przez prezesa innego sądu apelacyjnego w drodze losowania spośród sędziów z obszaru danej apelacji, o których mowa w art. 37c § 3 tej ustawy.

2. Prezes właściwego sądu apelacyjnego, występując w okresie, o którym mowa w ust. 1, do prezesa innego sądu apelacyjnego z wnioskiem o wyznaczenie sędziego wizytatora albo sędziów wizytatorów, wskazuje wydział albo wydziały, w których asesor sądowy pełni obowiązki sędziego, oraz przyczyny braku możliwości sporządzenia oceny kwalifikacji asesora sądowego przez sędziego wizytatora albo sędziów wizytatorów apelacji, na obszarze której siedzibę ma sąd, w którym asesor sądowy pełni służbę.

3. Prezes sądu apelacyjnego w okresie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić wyznaczenia sędziego wizytatora albo sędziów wizytatorów do sporządzenia oceny kwalifikacji asesora sądowego wyłącznie w sytuacji, w której uwzględnienie wniosku spowodowałoby niedające się pogodzić z dobrem wymiaru sprawiedliwości opóźnienie w ocenie kwalifikacji asesorów sądowych pełniących służbę w sądach mających siedzibę na obszarze właściwości kierowanej przez niego apelacji albo zachodzi niedająca się usunąć przeszkoda uniemożliwiająca wyznaczenie.

4. Prezes sądu apelacyjnego w okresie, o którym mowa w ust. 1, wyznacza lub odmawia wyznaczenia sędziego wizytatora albo sędziów wizytatorów w terminie 7 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o wyznaczenie sędziego wizytatora albo sędziów wizytatorów.

Art. 31zi. W 2020 r. pracownikowi, który złożył w terminie wniosek o dopuszczenie do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24–27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w danym egzaminie, przysługuje prawo do dodatkowego urlopu bezpłatnego, w wymiarze 7 dni kalendarzowych, na przygotowanie się do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego wyznaczonych w terminie dodatkowym.

Art. 31zi¹. W 2020 r. pracownikowi, który złożył wniosek o dopuszczenie do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24–27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w danym egzaminie i wykorzystał urlop na przygotowanie do danego egzaminu w niepełnym wymiarze 30 dni kalendarzowych, przysługuje prawo do wykorzystania pozostałej, niewykorzystanej dotychczas części urlopu płatnego w wysokości 80 % wynagrodzenia na przygotowanie się do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego wyznaczonych w terminie dodatkowym.

Art. 31zi². Kandydatowi, który złożył wniosek o dopuszczenie do egzaminu adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24–27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w danym egzaminie, przysługuje prawo do zwrotu uiszczonej opłaty w pełnej wysokości, w przypadku złożenia przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej nie później niż 14 dni od dnia ogłoszenia o dodatkowym egzaminie pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w danym egzaminie wraz z wnioskiem o zwrot opłaty. Opłata podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia złożenia oświadczenia.

Art. 31zj. 1. W przypadku dokonywania przez podmiot podlegający kontroli celno-skarbowej czynności w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia, oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy w okresie od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie analizy ryzyka, może odstąpić od:

- 1) obecności kontrolującego przy przeprowadzeniu czynności podlegającej kontroli celno-skarbowej;
- 2) dokonania czynności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej przez tego kontrolującego.

2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego powiadamia podmiot, o którym mowa w ust. 1, o odstąpieniu od obecności kontrolującego przy przeprowadzeniu czynności podlegającej kontroli celno-skarbowej lub od dokonania czynności przez kontrolującego.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje niezwłocznie naczelnikowi urzędu celno-skarbowego informację o przebiegu przeprowadzonych czynności, o których mowa w ust. 1.

Art. 31zk. (uchylony)

Art. 31zl. (uchylony)

Art. 31zm. Świadczenia opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, udzielone przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 przed dniem wejścia w życie ustawy, są finansowane na zasadach określonych w art. 9 ustawy. W przypadkach tych nie jest wymagane wpisanie podmiotu wykonującego działalność leczniczą do wykazu, o którym mowa w art. 7 ustawy.

Art. 31zn. W przypadku, gdy z przepisów odrębnych wynika konieczność wykorzystania danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za rok 2019, do czasu ich udostępnienia uwzględnia się dane z ostatniego dostępnego zbadanego rocznego sprawozdania finansowego danego podmiotu, a w razie gdy podmiot nie był w okresie wcześniejszym zobowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, inne dostępne dane sprawozdawcze za 2019 rok. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio do zbadanych sprawozdań finansowych za rok obrotowy niebędący rokiem kalendarzowym, zakończony w 2019 r., które nie zostały sporządzone i zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31zo. 1. Na wniosek płatnika składek zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek:

- 1) przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r.,
- 2) w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r.,
- 3) w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r.

– zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych.

1a. Na wniosek płatnika składek, zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., w wysokości 50 % łącznej kwoty należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek:

- 1) przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r.,
- 2) w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r.,
- 3) w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r.

– zgłosił do ubezpieczeń społecznych od 10 do 49 ubezpieczonych.

1b. Na wniosek płatnika składek, będącego spółdzielnią socjalną zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

2. Na wniosek płatnika składek, będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanej dalej „osobą prowadzącą pozarolniczą działalność”, opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne, zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zp ust. 1, nie był wyższy niż 300 % prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.

2a. Na wniosek płatnika składek będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 2, za okres od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i:

- 1) przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, był wyższy niż 300 % prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz
- 2) dochód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 7000 zł.

2b. Na wniosek płatnika składek będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenie zdrowotne zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za okres od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zp ust. 1:

- 1) nie był wyższy niż 300 % prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. albo
- 2) był wyższy niż 300 % prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz dochód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 7000 zł.

3. Na wniosek duchownego albo przełożonego domu zakonnego lub innej zwierzchniej instytucji diecezjalnej lub zakonnej będących płatnikiem składek zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne należne z tytułu bycia duchownym, za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r.

4. W przypadku osoby prowadzącej pozarolniczą działalność, osoby z nią współpracującej przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2b i osoby duchownej zwolnieniu z obowiązku opłacania podlegają należności z tytułu składek ustalone od obowiązującej ją najniższej podstawy wymiaru tych składek.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osoby wykonującej pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia i osoby z nią współpracującej, dla której podstawę wymiaru składek stanowi zadeklarowana kwota.

6. Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oblicza się, nie uwzględniając ubezpieczonych będących pracownikami młodocianymi i duchownych.

7. W przypadku gdy płatnik składek zgłosił do ubezpieczeń społecznych wyłącznie pracowników młodocianych, zwolnienie z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek następuje na zasadach określonych w ust. 1.

8. Na wniosek płatnika składek prowadzącego, na dzień złożenia wniosku o zwolnienie z opłacania składek, działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 49.39.Z, 55.10.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 71.11.Z, 77.39.Z, 79.11.A, 79.12.Z, 79.90.A, 82.30.Z, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.03.Z, 90.04.Z, 93.11.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z albo świadczącego usługi na rzecz muzeów w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902), oznaczone kodem 79.90.A, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.59, 85.60.Z, albo prowadzącego muzeum w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach niebędące instytucją kultury, o zakończonym procesie organizacji muzeum i wpisanym do wykazu muzeów, o którym mowa w art. 5b ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, zwalnia się z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek do dnia 30 czerwca 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w pierwszym miesiącu kalendarzowym, za który składany jest wniosek o zwolnienie z opłacania tych składek był niższy co najmniej o 75 % w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r.

9. Opłacone należności z tytułu składek, które zostały zwolnione z obowiązku opłacania na podstawie ust. 8 lub 10, podlegają zwrotowi na zasadach określonych w art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

10. Na wniosek płatnika składek prowadzącego, na dzień 30 września 2020 r., działalność oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.32.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, zwalnia się z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r., wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za ten miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek do dnia 30 czerwca 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego w listopadzie 2019 r.

11. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10 i 12, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

12. Na wniosek płatnika składek prowadzącego, na dzień 30 września 2020 r., działalność polegającą na sprzedaży środków spożywczych, papierniczych i piśmienniczych na rzecz uczniów, słuchaczy lub wychowanków na terenie jednostek systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami 47.11.Z albo 47.19.Z, zwalnia się z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy,

Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za dany miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek do dnia 30 września 2020 r. i przychód z działalności w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy co najmniej o 40 % w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. lub w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r.

Art. 31zp. 1. Wniosek o zwolnienie z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, zwany dalej „wnioskiem o zwolnienie z opłacania składek”, płatnik składek przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie później niż:

- 1) do dnia 30 czerwca 2020 r. – w przypadku składek należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r.;
- 2) do dnia 30 listopada 2020 r. – w przypadku składek, o których mowa w art. 31zo ust. 8, należnych za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., z wyjątkiem pkt 3;
- 3) do dnia 15 stycznia 2021 r. – w przypadku składek, o których mowa w art. 31zo ust. 8, należnych za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., jeżeli płatnik składek prowadzi, na dzień złożenia wniosku, działalność oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 55.10.Z, 79.12.Z;
- 3a) do dnia 15 marca 2021 r. – w przypadku składek, o których mowa w art. 31zo ust. 8, należnych za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., jeżeli płatnik składek prowadzi, na dzień złożenia wniosku, działalność oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007), jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 71.11.Z, 90.03.Z, 90.04.Z albo jeżeli płatnik świadczy usługi na rzecz muzeów w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, oznaczone kodem 85.51.Z, 85.52.Z, 85.59, 85.60.Z, bądź prowadzi muzeum w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach niebędące instytucją kultury, o zakończonym procesie organizacji muzeum i wpisanym do wykazu muzeów, o którym mowa w art. 5b ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach;
- 3b) do dnia 30 września 2021 r. – w przypadku składek, o których mowa w art. 31zo ust. 8, należnych za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., jeżeli płatnik świadczy usługi na rzecz muzeów w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, oznaczone kodem 79.90.A;
- 4) do dnia 31 stycznia 2021 r. – w przypadku składek, o których mowa w art. 31zo ust. 10, należnych za okres od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 listopada 2020 r.;
- 5) do dnia 30 września 2021 r. – w przypadku składek, o których mowa w art. 31zo ust. 12, należnych za okresy od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r.

1a. (uchylony)

2. Wniosek o zwolnienie z opłacania składek zawiera:

- 1) dane płatnika składek:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - c) adres do korespondencji;
- 2) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 2 i ust. 2b pkt 1, potwierdzające uzyskanie, w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek przychodu z działalności nie wyższego niż 300 % prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.;
- 2a) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 2a i ust. 2b pkt 2, potwierdzające uzyskanie w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, przychodu z działalności wyższego niż 300 % prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz uzyskanie w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, dochodu nie wyższego niż 7000 zł;
- 2b) oświadczenie płatnika składek o rodzaju przeważającej działalności, o której mowa odpowiednio w art. 31zo ust. 8, 10 lub 12;
- 2c) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 8, potwierdzające, że przychód z działalności uzyskany w pierwszym miesiącu kalendarzowym, za który składany jest wniosek o zwolnienie z opłacania składek, był niższy co najmniej o 75 % w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r.;

- 2d) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 10, potwierdzające, że przychód z działalności uzyskany w listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40 % w stosunku do przychodu uzyskanego w listopadzie 2019 r.;
- 2e) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 8, potwierdzające, że usługi oznaczone kodami 85.51.Z, 85.52.Z, 85.59, 85.60.Z są świadczone na rzecz muzeum w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach; oświadczenie to zastępuje oświadczenie, o którym mowa w pkt 2b;
- 2f) oświadczenie płatnika, o którym mowa w art. 31zo ust. 12, potwierdzające, że przychód z działalności w rozumieniu przepisów prawa podatkowego był niższy co najmniej o 40 % w listopadzie 2020 r., grudniu 2020 r., styczniu 2021 r., lutym 2021 r. lub w marcu 2021 r. w stosunku do przychodu uzyskanego we wrześniu 2019 r. lub we wrześniu 2020 r., oraz o posiadaniu pisemnego zaświadczenia wystawionego przez dyrektora jednostki systemu oświaty o tym, że płatnik był związany przez okres co najmniej 14 dni w miesiącu, w którym wystąpił spadek przychodów, o którym mowa w art. 31zo ust. 12, umową najmu powierzchni przeznaczonej do prowadzenia działalności, o której mowa w art. 31zo ust. 12;
- 3) inne informacje niezbędne do umorzenia składek;
- 4) podpis wnioskodawcy.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2–2f, płatnik składek składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek o zwolnienie z opłacania składek może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

Art. 31zq. 1. Za marzec, kwiecień i maj 2020 r., w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 8 – za lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 10 – za listopad 2020 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 12 – za listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., luty 2021 r. lub marzec 2021 r., płatnik składek jest obowiązany przysyłać deklaracje rozliczeniowe lub imienne raporty miesięczne na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, chyba że zgodnie z tymi przepisami zwolniony jest z obowiązku ich składania.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwalnia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia przesłania deklaracji rozliczeniowej lub imiennych raportów miesięcznych należnych za ostatni miesiąc wskazany we wniosku o zwolnienie z opłacania składek, a w przypadku gdy płatnik składek zwolniony jest z obowiązku ich składania – w terminie nie dłuższym niż 30 dni od terminu, w którym powinna być opłacona składka za ostatni miesiąc wskazany we wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

3. Warunkiem zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, jest przesłanie deklaracji rozliczeniowych lub imiennych raportów miesięcznych należnych za marzec, kwiecień i maj 2020 r. nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r. w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 8, należnych za lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. – do dnia 31 października 2020 r., w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 10, należnych za listopad 2020 r. – do dnia 31 grudnia 2020 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 12, należnych za listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., luty 2021 r. lub marzec 2021 r. – do dnia 30 kwietnia 2021 r., chyba że płatnik składek zwolniony jest z obowiązku ich składania.

4. Zwolnieniu z obowiązku opłacania podlegają należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, znane na dzień rozpatrzenia wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o zwolnieniu z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 2.

6. W przypadku płatnika składek, który utworzył profil informacyjny w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, informacja o której mowa w ust. 5, udostępniana jest wyłącznie na tym profilu.

7. Odmowa zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, następuje w drodze decyzji.

8. Od decyzji o odmowie zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o której mowa w ust. 7, płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Art. 31zr. 1. Informacja o składkach na ubezpieczenie emerytalne osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących oraz duchownych, zwolnionych z obowiązku ich opłacania, ewidencjonowana jest na koncie ubezpieczonego, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jako składka wpłacona.

2. (uchylony)

3. Płatnika składek, który złożył wniosek o zwolnienie z opłacania składek, do dnia rozpatrzenia tego wniosku uważa się za niezalegającego w opłacaniu składek, o których mowa w art. 31zo, należnych za okres wskazany w tym wniosku.

Art. 31zs. 1. W przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących oraz duchownych, jeżeli przepisy uzależniają prawo lub wysokość świadczeń z ubezpieczeń społecznych od opłacenia składek, składki na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 31zo, zwolnione z obowiązku ich opłacania traktuje się jak składki opłacone.

2. Osoba prowadząca pozarolniczą działalność i osoba z nią współpracująca oraz duchowny zachowuje prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jeżeli podlegała ubezpieczeniu chorobowemu w dniu 1 lutego 2020 r.

3. Osoba, której dotyczy zwolnienie z obowiązku odprowadzania składki na ubezpieczenie zdrowotne i zgłoszeni przez nią do tego ubezpieczenia członkowie rodziny zachowują prawo do świadczeń określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Art. 31zt. Obsługa przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwolnienia z obowiązku opłacania składek, o których mowa w art. 31zo, realizowana jest w trybie umorzenia składek.

Art. 31zu. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wysokości przychodu lub dochodu wykazanego we wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach pomiędzy przychodem lub dochodem wykazanym we wniosku o zwolnienie z opłacania składek a przychodem lub dochodem wykazanym dla celów podatkowych.

3. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w formie elektronicznej.

4. W przypadku gdy zostanie stwierdzone, że rozbieżności, o których mowa w ust. 2, są wynikiem wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, płatnik składek jest obowiązany do opłacenia należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, za marzec, kwiecień i maj 2020 r., w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 8 – za lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r., w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 10 – za listopad 2020 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 12 – za listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., luty 2021 r. lub marzec 2021 r., wraz z odsetkami za zwłokę, w terminie 30 dni od otrzymania decyzji o obowiązku opłacenia tych składek, wraz z odsetkami za zwłokę. Do decyzji o obowiązku opłacenia składek stosuje się odpowiednio art. 31zq ust. 8.

5. W przypadku nie opłacenia w terminie należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 4, należności te podlegają przymusowemu dochodzeniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 31zua. Na żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Główny Urząd Statystyczny jest obowiązany przekazać informację, czy wskazany płatnik składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 8, 10 lub 12, na wskazany dzień prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem, o którym mowa odpowiednio w art. 31zo ust. 8, 10 albo 12.

Art. 31zub. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontroli prawidłowości i rzetelności danych przekazanych przez płatnika składek we wniosku o zwolnienie z opłacania składek na zasadach określonych w rozdziale 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 31zv. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych ze zwolnieniem z tytułu nieopłaconych składek, o których mowa w art. 31zo, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 31zw. 1. Skutki finansowe w wysokości zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, o których mowa w art. 31zo, są finansowane ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, lub w formie dotacji z budżetu państwa.

2. Do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2020 r. w zakresie środków przekazywanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia z Funduszu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz nie stosuje się przepisów art. 118 ust. 3 i art. 121 tej ustawy.

3. Do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2021 r. w zakresie środków przekazywanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia z Funduszu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz nie stosuje się przepisów art. 118 ust. 3 i art. 121 tej ustawy.

Art. 31zx. Przychody z tytułu zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 31zy. 1. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić inne okresy zwolnienia z tytułu nieopłaconych składek, niż określone w art. 31zo ust. 1–3 dla wszystkich albo niektórych płatników składek, którzy byli uprawnieni do zwolnienia z tytułu nieopłaconych składek na podstawie art. 31zo ust. 1–3, lub objąć tym zwolnieniem innych płatników składek, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, skutki nimi wywołane, ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej wynikające z tych stanów oraz obszary życia gospodarczego i społecznego w szczególny sposób dotknięte konsekwencjami COVID-19.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może ustalać krąg płatników składek zwolnionych z tytułu nieopłaconych składek, poprzez określenie:

- 1) innych niż wskazane w przepisach:
 - a) art. 31zo ust. 1 i 1a liczb ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych,
 - b) art. 31zo ust. 1–1b okresów, w których byli zgłoszeni jako płatnicy składek,
 - c) art. 31zo ust. 2–2b okresów prowadzenia działalności,
 - d) art. 31zq warunków;
- 2) kodów, którymi oznaczona była, na dzień wskazany w rozporządzeniu, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, pozarolnicza działalność gospodarcza płatników składek zwalnianych z tytułu nieopłaconych składek;
- 3) obniżenia przychodu z działalności, rodzaju działalności, z której przychód stanowi podstawę ustalenia, czy wystąpiło obniżenie przychodu, lub okresu porównawczego stanowiących warunki ubiegania się o zwolnienie.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może także określać:

- 1) inną niż wskazana w art. 31zo ust. 1a wysokość łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek, których dotyczy zwolnienie;
- 2) inny niż wskazany w przepisie art. 31zp ust. 1 termin składania wniosków;
- 3) inne niż wskazane w przepisie art. 31zp ust. 2 pkt 2–2c, 2e i 2f oświadczenia;
- 4) inne niż wskazane w art. 31zu ust. 4 warunki obowiązku opłacenia należności z tytułu składek, których dotyczyło zwolnienie z tytułu nieopłaconych składek;
- 5) termin przekazania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych deklaracji rozliczeniowych lub imiennych raportów miesięcznych za miesiąc, którego dotyczy zwolnienie z tytułu nieopłaconych składek.

4. W przypadku wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, zawierającego określenie kodów, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Główny Urząd Statystyczny jest obowiązany przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych wykaz płatników składek, którzy na dzień wskazany w tym rozporządzeniu prowadzili pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami wskazanymi w tym rozporządzeniu. Wykaz zawiera imię i nazwisko albo nazwę skróconą płatnika składek, NIP, REGON oraz kod PKD.

5. Główny Urząd Statystyczny przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, w zakresie określenia kodów, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

Art. 31zy¹. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 przepisów art. 55 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, 553 i 967) nie stosuje się, a wnioski o udzielenie pozwolenia na użytkowanie złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli nie wydano decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, traktuje się jak zawiadomienie o zakończeniu budowy, o którym mowa w art. 54 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

2. W przypadku wniosków, o których mowa w ust. 1, termin do zgłoszenia sprzeciwu w drodze decyzji liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31zy². W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, kolegalne organy samorządu zawodowego architektów i inżynierów budownictwa, a także ich organy wykonawcze oraz inne organy wewnętrzne mogą podejmować uchwały przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub w trybie obiegowym.

Art. 31zy³. 1. Ubezpieczonemu rolnikowi i domownikowi, o których mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2023 r. poz. 208, 337 i 641), w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorem epidemiologicznym lub hospitalizacją w związku z COVID-19 przysługuje zasiłek w wysokości 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207).

2. W razie zbiegu prawa do zasiłku, o którym mowa w ust. 1, z prawem do zasiłku chorobowego, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników lub w art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, uprawnionemu wypłaca się jedno świadczenie – wyższe albo wybrane przez uprawnionego.

3. Do przyznania i wypłaty zasiłku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

4. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany z budżetu państwa za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

5.³²⁾ Do zasiłku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 29 ust. 13, 15 i 16 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 31zy^{3a}. 1. Osobie podlegającej ubezpieczeniu społecznemu w razie choroby i macierzyństwa określonego w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, u której stwierdzone zakażenie lub zachorowanie na chorobę, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, przy czym stwierdzone zakażenie lub zachorowanie powstało w związku z wykonywaniem zadań członka ochotniczej straży pożarnej w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii z powodu tej choroby, przysługuje zasiłek chorobowy, którego miesięczny wymiar wynosi 100 % podstawy wymiaru zasiłku obliczonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

2. Osobie podlegającej ubezpieczeniu społecznemu w razie choroby i macierzyństwa określonego w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, która na skutek podlegania obowiązkowej kwarantannie, izolacji lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, jeżeli podleganie tej kwarantannie lub izolacji powstało w związku z wykonywaniem zadań członka ochotniczej straży pożarnej w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii z powodu tej choroby, przysługuje zasiłek chorobowy, którego miesięczny wymiar wynosi 100 % podstawy wymiaru zasiłku obliczonej na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 31zy⁴. 1. W roku 2020 Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przysyła ubezpieczonym informacji o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. Ubezpieczonym, którzy w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych utworzyli profil informacyjny, w roku 2020 zakres danych objętych informacją o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, udostępniany jest w systemie teleinformatycznym w formie elektronicznej.

3. W roku 2020 informacja o stanie konta, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, na żądanie ubezpieczonego przesyłana jest listem.

³²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 24 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 31zy⁵. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii płatnik składek, ubezpieczony oraz pobierający świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych utworzył profil informacyjny, może samodzielnie pobierać dokument potwierdzający swoje dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Zakres danych możliwych do samodzielnego pobrania z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zawartych w potwierdzeniach, o których mowa w ust. 1, określa Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być wykorzystywany przez płatnika składek, ubezpieczonego lub pobierającego świadczenia z ubezpieczeń społecznych lub inne świadczenia wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie odrębnych przepisów, który je pobrał, w postaci dokumentu elektronicznego, potwierdzonego kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu lub w formie wydruku.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych umożliwia weryfikację dokumentu, o którym mowa w ust. 1, przez udostępnioną przez Zakład stronę internetową.

5. Dokument, o którym mowa w ust. 1, ma moc zrównaną z mocą dokumentu wydanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli jego weryfikacja dokonana została w sposób określony w ust. 4.

Art. 31zy⁶. W przypadku czasowego ograniczenia, w celu przeciwdziałania COVID-19, prowadzenia usług rehabilitacyjnych w ramach prewencji rentowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230) do roszczeń stron umów o świadczenie usług rehabilitacyjnych o których mowa w § 18 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kierowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na usługi rehabilitacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 277) oraz roszczeń osób, które w wyniku czasowego ograniczenia w celu przeciwdziałania COVID-19 nie mogły skorzystać z usług podmiotów prowadzących działalność leczniczą, zastosowanie będzie mieć art. 495 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, 2337 i 2339 oraz z 2023 r. poz. 326 i 1285).

Art. 31zy⁷. Jeżeli termin, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 779) upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, termin ten uważa się za zachowany w razie zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w ciągu 30 dni od dnia ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy⁸. W roku 2020 termin, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych uważa się za zachowany, jeżeli osoba uprawniona do świadczenia lub zasiłku przedemerytalnego powiadomi organ rentowy o wysokości przychodu uzyskanego w roku rozliczeniowym przypadającym od dnia 1 marca 2019 r. do dnia 29 lutego 2020 r., z uwzględnieniem przychodów uzyskanych w kolejnych miesiącach tego roku, w ciągu 30 dni od ustania obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z COVID-19.

Art. 31zy⁹. 1. Osobom, które w okresie 30 dni po ustaniu obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii związanych z COVID-19 zgłoszą wniosek o przyznanie, ponowne ustalenie wysokości lub podjęcie wypłaty emerytury, renty lub innego świadczenia o charakterze długoterminowym, do którego przyznania właściwy jest organ rentowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczenia, prawo do świadczenia w ponownie ustalonej wysokości lub wypłata świadczenia przysługuje, na ich żądanie wyrażone w formie oświadczenia, od dnia, w którym zostały spełnione warunki do przyznania, ponownego ustalenia wysokości lub podjęcia wypłaty świadczenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 marca 2020 r.

2. Przepisu ust. 1, nie stosuje się do emerytur i rent, o których mowa w art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251) i w art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2039) oraz do rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1051).

Art. 31zy¹⁰. 1. Ze względów gospodarczych związanych z wystąpieniem COVID-19, Zakład może na wniosek dłużnika odstąpić od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od należności z tytułu składek należnych za okres przypadający po dniu 31 grudnia 2019 r.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane płatnika składek:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - c) adres do korespondencji;
- 2) uzasadnienie odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;
- 3) inne informacje niezbędne do odstąpienia pobierania odsetek za zwłokę;
- 4) podpis wnioskodawcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o odstąpieniu pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

6. W przypadku płatnika składek, który utworzył profil informacyjny w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, informacja o której mowa w ust. 5, udostępniana jest wyłącznie na tym profilu.

7. Odmowa odstąpienia od pobierania odsetek za zwłokę, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

9. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych z odstąpieniem od pobierania odsetek za zwłokę nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 31zy¹¹. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 dopuszcza się wykorzystywanie w procesie budowlanym map do celów projektowych oraz map zawierających wyniki geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej opatrzonych przez wykonawcę prac geodezyjnych oświadczeniem, złożonym pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o pozytywnym wyniku weryfikacji tych map przez właściwy organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej.

Art. 31zy¹². 1. Środki z funduszu prewencji i rehabilitacji, zarządzanego przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, które nie zostały wykorzystane przez samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w wyniku niezrealizowania świadczeń rehabilitacji leczniczej dla rolników z powodu ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, mogą zostać przeznaczone na pomoc finansową udzielaną przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego bezpośrednio na pokrycie szkód z tego tytułu.

2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, jest przyznawana na zasadach określonych w art. 114–116 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, w drodze umowy zawieranej przez samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej z Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, na wniosek samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

3. Przez niewykorzystane środki z funduszu prewencji i rehabilitacji, o których mowa w ust. 1, należy rozumieć środki, które zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników pochodzą z dotacji z budżetu państwa oraz odpisu od Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników, w wysokości do 6,5 % planowanych wydatków tego funduszu i są przeznaczone na finansowanie kosztów rzeczowych wynikających z realizacji zadań Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w zakresie pokrycia kosztów rehabilitacji leczniczej rolników, o których mowa w art. 64 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, a nie zostały wypłacone w związku z ograniczaniem działalności samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w związku z COVID-19.

4.³³⁾ Do pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 29 ust. 13, 15 i 16 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

5. Wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 wypełnia znamiona przeciwwskazań medycznych do kontynuowania rozpoczętej rehabilitacji leczniczej w zakresie działalności samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Art. 31zy¹³. 1. Przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługujących osobom, którym obniżono wymiar czasu pracy na podstawie art. 15g, oraz osobom, którym na podstawie art. 15zf wprowadzono mniej korzystne warunki zatrudnienia niż wynikające z umów o pracę, nie stosuje się przepisu art. 40 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jeżeli:

- 1) obniżenie wymiaru czasu pracy lub wprowadzenie mniej korzystnych warunków zatrudnienia nastąpiło w okresie wcześniej pobieranego zasiłku oraz
- 2) między okresami pobierania wcześniejszego i kolejnego zasiłku nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż trzy miesiące kalendarzowe.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób, którym obniżono wymiar czasu pracy na podstawie art. 15gb.

3. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób, którym na podstawie art. 15zzzzzo ust. 2 obniżono wymiar czasu pracy lub wprowadzono mniej korzystne warunki zatrudnienia niż wynikające z podstawy nawiązania stosunku pracy.

4. Przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przypadającego w okresie ciąży oraz zasiłku macierzyńskiego osobom, o których mowa w ust. 1–3:

- 1) warunku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się;
- 2) nie uwzględnia się okresów obniżonego wymiaru czasu pracy lub mniej korzystnych warunków zatrudnienia, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 31zy¹⁴. 1. Na wniosek zleceniobiorcy wykonującego umowę agencyjną, umowę zlecenia lub inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwaną dalej „umową zlecenia”, uzyskującego z wykonywania tej umowy zlecenia przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułów, o których mowa w art. 15zs³ ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwalnia zleceniodawcę z obowiązku obliczania, potrącania z dochodu zleceniobiorcy i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „zwolnieniem z obowiązku naliczania składek”, należnych z tytułu wykonywania tej umowy zlecenia za okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r.

2. Zwolnienie z obowiązku naliczania składek przysługuje, jeżeli:

- 1) umowa zlecenia, z wykonywania której uzyskiwany jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułów, o których mowa w art. 15zs³ ust. 1, została zawarta w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 marca 2021 r.;
- 2) łączny przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułów, o których mowa w art. 15zs³ ust. 1, uzyskany z wykonywania umów zlecenia na rzecz wszystkich zleceniodawców, w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o zwolnienie z obowiązku naliczania składek nie był wyższy od 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku;
- 3) zleceniobiorca nie podlegał ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu niż wykonywanie umów zlecenia.

3. Zwolnienie z obowiązku naliczania składek przysługuje z tytułu wykonywania każdej umowy zlecenia, spełniającej warunki określone w ust. 1 i 2, do wysokości maksymalnej kwoty podstawy wymiaru tych składek ustalonej dla każdej umowy zlecenia.

4. Maksymalną kwotę podstawy wymiaru składek, o której mowa w ust. 3, ustala się w wysokości 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, za każdy miesiąc od stycznia 2021 r. do kwietnia 2021 r., w którym umowa zlecenia była wykonywana co najmniej 1 dzień.

³³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 24 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

5. Składki na ubezpieczenia społeczne objęte zwolnieniem z obowiązku ich naliczania nie są ewidencjonowane na koncie ubezpieczonego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

6. Wniosek o zwolnienie z obowiązku naliczania składek zleceniobiorca przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie później niż w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy zlecenia. Wniosek złożony po tym terminie nie podlega rozpatrzeniu.

7. Wniosek o zwolnienie z obowiązku naliczania składek zawiera:

- 1) dane zleceniobiorcy:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru – serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - c) adres do korespondencji;
- 2) dane zleceniodawcy:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru – numer PESEL i REGON;
- 3) oświadczenie zleceniobiorcy potwierdzające:
 - a) datę zawarcia i okres, na który została zawarta umowa zlecenia,
 - b) wysokość planowanego przychodu z tytułu wykonywania umowy zlecenia w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r.,
 - c) uzyskiwanie z wykonywania umowy przychodów z tytułów, o których mowa w art. 15zs³ ust. 1,
 - d) uzyskanie w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o zwolnienie z obowiązku naliczania składek, przychodu z wykonywania umów zlecenia z tytułów, o których mowa w art. 15zs³ ust. 1, na rzecz wszystkich zleceniodawców nie wyższego od 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,
 - e) niepodleganie ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu niż wykonywanie umów zlecenia;
- 4) oświadczenie zleceniobiorcy o świadomości, że nienaliczone składki na ubezpieczenia społeczne nie będą uwzględniane w świadczeniach z ubezpieczeń społecznych.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7 pkt 3, zleceniobiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Wniosek o zwolnienie z obowiązku naliczania składek może być złożony wyłącznie za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

10. O złożeniu wniosku o zwolnienie z obowiązku naliczania składek zleceniobiorca informuje niezwłocznie zleceniodawcę.

11. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje zleceniodawcę i zleceniobiorcę o zwolnieniu z obowiązku naliczania składek oraz o wysokości podstawy wymiaru, od której nie powinny być naliczane składki, na profilu informacyjnym odpowiednio zleceniobiorcy i zleceniodawcy w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, niezwłocznie po rozpatrzeniu wniosku i wyjaśnieniu wszelkich okoliczności dotyczących ustalenia prawa do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1.

12. Jeżeli zleceniodawca nie posiada profilu informacyjnego w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ma obowiązek jego założenia niezwłocznie po otrzymaniu od zleceniobiorcy informacji, o której mowa w ust. 10.

13. Za okresy, za które przysługuje zwolnienie z obowiązku naliczania składek, zleceniodawca obowiązany jest przysłać za zleceniobiorcę imienne raporty miesięczne, w terminach i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W imiennym raporcie miesięcznym nie wykazuje się kwot składek, które zostały zwolnione z obowiązku naliczania, oraz podstawy ich wymiaru, od której zostały ustalone.

14. Jeżeli zwolnienie z obowiązku naliczenia składek w danym miesiącu dotyczy tylko części przychodu z wykonywania umowy zlecenia, od pozostałej części przychodu zleceniodawca obowiązany jest obliczyć, potrącić z dochodu zleceniobiorcy i opłacić składki w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

15. Odmowa zwolnienia z obowiązku naliczania składek następuje w drodze decyzji, od której zleceniobiorcy przysługuje prawo wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

16. Zleceniobiorca, którego dotyczy zwolnienie z obowiązku naliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, i zgłoszeni przez niego do tego ubezpieczenia członkowie rodziny zachowują prawo do świadczeń określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

17. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontroli prawidłowości i rzetelności danych przekazanych przez zleceniobiorcę we wniosku o zwolnienie z obowiązku naliczania składek. Przepisy rozdziału 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

18. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, w formie elektronicznej, o wysokości przychodu wykazanego we wniosku o zwolnienie z obowiązku naliczania składek.

19. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach pomiędzy przychodem wykazanym we wniosku o zwolnienie z obowiązku naliczania składek a przychodem wykazanym dla celów podatkowych.

20. Jeżeli zostanie stwierdzone, że rozbieżności, o których mowa w ust. 19, są wynikiem wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zleceniodawca obowiązany jest do opłacenia należnych składek objętych zwolnieniem z obowiązku naliczenia składek, w terminie 30 dni od otrzymania decyzji o obowiązku opłacenia składek.

21. W razie nieopłacenia w terminie należnych składek, o których mowa w ust. 20, naliczane są odsetki za zwłokę, a należności z tytułu tych składek podlegają przymusowemu dochodzeniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

22. Skutki finansowe w wysokości zwolnienia z obowiązku naliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne są finansowane ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, lub w formie dotacji z budżetu państwa.

23. Do zamówień na usługi i dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych ze zwolnieniem z obowiązku naliczania składek nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 31^{zy} 1. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w okresie roku od odwołania ostatniego z nich wezwanie, o którym mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427), może być wysyłane za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych nazwę i NIP podmiotu zatrudniającego, o którym mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia wezwanie, o którym mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, na profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wcześniej niż po upływie 14 dni roboczych od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 2.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wezwanie, o którym mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, uznaje się za skuteczne:

- 1) w momencie odbioru tego wezwania przez podmiot zatrudniający, o którym mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, na profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia tego wezwania na profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku jego nieodebrania.

5. Koszty obsługi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wezwań, o których mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych powiększone o należny podatek od towarów i usług pokrywa Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna.

Art. 31zz. 1. Osoby objęte ubezpieczeniem emerytalno-rentowym w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników zwalnia się z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na to ubezpieczenie za drugi kwartał 2020 r.

2. Skutki finansowe w wysokości zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 1, są finansowane ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, lub w formie dotacji z budżetu państwa.

Art. 31zza. Osoby obowiązane do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym za rok 2019, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, mogą złożyć oświadczenie w terminie do dnia 31 maja 2020 r.

Art. 31zza¹. W 2020 r. termin 30 czerwca wskazany w art. 87 § 3, 4 i 6a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz w art. 104 § 3, 4 i 7a ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 740 oraz z 2020 r. poz. 190 i 875) przedłuża się do dnia 31 lipca 2020 r.

Art. 31zzb. W roku 2020 realizacja dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów i kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia, o którym mowa w ustawie o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów z dnia 9 stycznia 2020 r., w zakresie w jakim świadczenie to jest finansowane ze środków Funduszu Solidarnościowego, następuje poprzez udzielenie Funduszowi Solidarnościowemu nieoprocentowanej pożyczki przez Fundusz Rezerwy Demograficznej, zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 31zzc. (uchylony)

Art. 31zzca. 1. Rada gminy może, w drodze uchwały, zwolnić z opłaty, o której mowa w art. 11¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, należnej w 2020 r. lub w 2021 r. lub przedłużyć termin na jej wniesienie.

2. W przypadku zwolnienia z opłaty, rada gminy, w uchwale, o której mowa w ust. 1, może przyznać zwrot określonej części opłaty pobranej od przedsiębiorców, którzy wnieśli jednorazowo opłatę:

- 1) za rok 2020 w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r.;
- 2) za rok 2021 w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r.

3. Termin wniesienia opłaty należnej w:

- 1) 2020 r. może zostać przedłużony do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 2) 2021 r. może zostać przedłużony do dnia 31 grudnia 2021 r.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Art. 31zzcb. 1. Przychody z tytułu nieodpłatnie otrzymanych w 2020 r. skarbowych papierów wartościowych na podstawie art. 21b ust. 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. z 2020 r. poz. 2011 i 2255) oraz przychody z tytułu zbycia tych papierów wartościowych, pomniejszając kwotę zysku będącego podstawą:

- 1) wpłat z zysku, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 16 oraz z 2021 r. poz. 1551);
- 2) wpłat na Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2021 r. poz. 1122).

2. Przepis ust. 1 stosuje się do skarbowych papierów wartościowych przekazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dla Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej, w związku z działaniami mającymi przeciwdziałać negatywnym skutkom COVID-19.

Art. 31zzd. 1. W 2020 r. negocjacje w ramach Rady Dialogu Społecznego, o których mowa w art. 89 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczące zwiększenia wskaźnika waloryzacji, o którym mowa w art. 89 ust. 1 tej ustawy, przeprowadza się w sierpniu.

2. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić inny miesiąc przeprowadzenia negocjacji w ramach Rady Dialogu Społecznego, niż wskazany w ust. 1, mając na względzie harmonogram prac budżetowych.

Art. 31zze. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 notariusz może wydrukować dokument elektroniczny sporządzony przez podmiot publiczny, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, i opatrzyć wydruk datą pewną, o ile dokument ten jest niezbędny do przeprowadzenia czynności notarialnej.

2. Sporządzony przez notariusza wydruk dokumentu, o którym mowa w ust. 1, opatrzony datą pewną, ma moc prawną dokumentu elektronicznego.

3. Podmiot publiczny, na żądanie osoby uprawnionej do otrzymania dokumentu elektronicznego sporządzanego przez podmiot publiczny, dostarcza notariuszowi za pomocą elektronicznej platformy usług administracji publicznej (ePUAP) dokument elektroniczny.

Art. 31zzf. Jeżeli kolokwium, o którym mowa w art. 71 § 12 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1799), nie zostało przeprowadzone w terminie wskazanym w tym przepisie ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, rada izby notarialnej przeprowadza kolokwium nie później niż w ciągu 6 tygodni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 31zzg. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 Krajowa Rada Sądownictwa oraz Prezydium i zespoły Krajowej Rady Sądownictwa, a także kolegalne organy sądów mogą odbywać swoje posiedzenia przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

2. Do posiedzeń plenarnych Krajowej Rady Sądownictwa odbywanych w sposób, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 20 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 269) nie stosuje się, jeżeli transmisja za pośrednictwem Internetu nie jest możliwa.

3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 organy, o których mowa w ust. 1, oraz zespoły Krajowej Rady Sądownictwa mogą podejmować uchwały w trybie obiegowym, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

4. Jeżeli na posiedzeniu odbywanym w sposób, o którym mowa w ust. 1, albo w trybie, o którym mowa w ust. 3, ma zostać przeprowadzone głosowanie tajne i nie jest możliwe zachowanie tajności w głosowaniu elektronicznym, głosowanie odbywa się przez oddanie głosów do urny udostępnionej uczestnikom głosowania w miejscu i w czasie określonych przez przewodniczącego obradom.

Art. 31zzga. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz przez okres 12 miesięcy liczonych od dnia zakończenia tych stanów banki mogą wykonywać czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, również w przypadku braku wskazania tych czynności w statucie banku.

2. Bank informuje niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego o rozpoczęciu wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

Art. 31zzh. 1. Spółka prowadząca giełdową izbę rozrachunkową oraz spółka wykonująca funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi w okresie do dnia 30 września 2020 r. dopuszczają w szczególności następujące formy zabezpieczeń niepieniężnych wnoszonych na pokrycie depozytów zabezpieczających rozliczane przez te spółki transakcje:

- 1) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568, 695, 1086 i 1503) potwierdzających wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii, której okres wytworzenia rozpoczął się dnia 1 marca 2009 r., z wyłączeniem praw majątkowych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego, której okres produkcji rozpoczął się dnia 1 lipca 2016 r.;
- 2) uprawnienia do emisji, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077);

- 3) gwarancje bankowe;
- 4) poręczenie spółki:
 - a) z grupy kapitałowej, będącej w stosunku do podmiotu, któremu udzielane jest takie poręczenie, przedsiębiorcą dominującym w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, oraz
 - b) posiadającej rating kredytowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 1, z późn. zm.³⁴⁾) co najmniej na poziomie kategorii ratingowej wskazanej w ust. 4 oraz spełniający wymagania, o których mowa w ust. 3, oraz
 - c) która do umowy poręczenia dołączyła gwarancję bankową lub oświadczenie, złożone w formie aktu notarialnego, o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Zwalnia się z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w stosunku do maksymalnie 50 % wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1, podmiot będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, w przypadku gdy podmiot ten:

- 1) posiada ocenę inwestycyjną, zwaną dalej „ratingiem kredytowym”, dokonaną przez instytucję wskazaną w ust. 3 na minimalnym poziomie określonym w ust. 4 oraz
- 2) złoży oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego.

3. Instytucjami, których rating kredytowy zwalnia z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w zakresie, o którym mowa w ust. 2, są następujące agencje ratingowe:

- 1) Fitch;
- 2) Moody's;
- 3) Standard & Poor's.

4. Minimalny poziom długoterminowego ratingu kredytowego, który zwalnia z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w zakresie, o którym mowa w ust. 2, dla instytucji wskazanej w ust. 3:

- 1) pkt 1 – wynosi BBB-;
- 2) pkt 2 – wynosi Baa3;
- 3) pkt 3 – wynosi BBB-.

5. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dla podmiotu będącego członkiem giełdowej izby rozrachunkowej nie może być większe niż 50 % wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1.

6. Dla zabezpieczeń finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wnoszonych przez podmioty, które posiadają rating kredytowy lub należą do grupy kapitałowej posiadającej rating kredytowy dokonany przez instytucję wskazaną w ust. 3 na minimalnym poziomie określonym w ust. 4, nie stosuje się limitów ilościowych ograniczających możliwość wnoszenia tych form zabezpieczeń.

7. Suma zabezpieczenia finansowego w formach wskazanych w ust. 1 oraz zwolnienia z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 2, nie może być większa niż 90 % wartości wymaganych zabezpieczeń dla danego podmiotu będącego członkiem giełdowej izby rozrachunkowej.

8. Spółka prowadząca giełdową izbę rozrachunkową oraz spółka wykonująca funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje przepisy ust. 1, 3, 4 i 6 również do dnia 31 grudnia 2026 r. z zastrzeżeniem ust. 8a, przy czym:

- 1) zwalnia się z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w stosunku do maksymalnie 75 % wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1, podmiot będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, w przypadku gdy podmiot ten:
 - a) posiada rating kredytowy dokonany przez instytucję wskazaną w ust. 3 na minimalnym poziomie określonym w ust. 4 lub według stanu na dzień 27 września 2022 r. był obowiązany do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 49a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w brzmieniu z dnia 28 września 2022 r., oraz
 - b) złoży oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego;

³⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2009, str. 59, Dz. Urz. UE L 145 z 31.05.2011, str. 30, Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 146 z 31.05.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35.

- 2) zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dla podmiotu będącego członkiem giełdowej izby rozrachunkowej nie może być większe niż 75 % wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1;
- 3) w części niepokrytej w sposób, o którym mowa w pkt 2, zabezpieczenie niepieniężne wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1, jest wnoszone według zasad wnoszenia zabezpieczeń niepieniężnych, określonych odpowiednio przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową lub spółkę wykonującą funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

8a. Do dnia 31 grudnia 2024 r.:

- 1) zwolnienie z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, wynosi maksymalnie 90 % wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1;
- 2) zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dla podmiotu będącego członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, nie może być większe niż 90 % wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1.

Art. 31zzh¹. Zwalnia się z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego, wnoszonego na pokrycie depozytów zabezpieczających rozliczane przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową lub spółkę wykonującą funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, transakcje zakupu lub sprzedaży energii elektrycznej zawarte bezpośrednio lub za pośrednictwem uprawnionych do tego podmiotów przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w przypadku gdy operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego złoży odpowiednio spółce prowadzącej giełdową izbę rozrachunkową lub spółce wykonującej funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi:

- 1) oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego – w zakresie transakcji zawieranych bezpośrednio, lub
- 2) poręczenie za zobowiązania podmiotu, za pośrednictwem którego zawiera transakcje, wynikające z rozliczenia transakcji zawartych na zlecenie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, zabezpieczone oświadczeniem w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego – w zakresie transakcji zawieranych za pośrednictwem uprawnionych do tego podmiotów.

Art. 31zzi. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 nie stosuje się przepisu art. 33 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 31zzj. W przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 3, zwalnia się z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej za marzec 2020 r. także wówczas gdy należności te zostały opłacone. Opłacone należności z tytułu składek podlegają zwrotowi na zasadach określonych w art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695, 875 i 1291).

Art. 31zzk. W okresie od dnia 10 kwietnia 2020 r. do dnia 1 października 2020 r. legitymacje służbowe funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej oraz osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej wykonujących czynności służbowe wymagające posiadania legitymacji służbowej są wydawane zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087 i 1106), w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2354).

Art. 31zzl. Informację, o której mowa w art. 70 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, o działaniach podjętych w roku 2019 przedkłada się Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r.

Art. 31zzm. 1. Od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. nie pobiera się opłaty targowej, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1452).

2. Z tytułu niepobierania opłaty, o którym mowa w ust. 1, jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje rekompensata ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

3. Podstawę do wyliczenia rekompensaty, o której mowa w ust. 2, stanowią dochody z tytułu opłaty targowej wykazane za rok 2019 w sprawozdaniach jednostek samorządu terytorialnego, których obowiązek sporządzania wynika z przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z uwzględnieniem korekt sprawozdań złożonych do właściwych regionalnych izb obrachunkowych, w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

4. Środki z tytułu rekompensaty, o której mowa w ust. 2, są przekazywane do dnia 31 marca 2021 r.

5. Środki z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, są przekazywane na rachunki bankowe właściwych jednostek samorządu terytorialnego i stanowią dochód budżetów tych jednostek.

6. Do dochodów, o których mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów art. 65 ust. 11–13 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 31zzn. 1. Wnioski o przyznanie wsparcia, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², mogą być składane do dnia 10 czerwca 2021 r.

2. Wsparcie, o którym mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², może być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r.

3. Na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, rozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r., możliwe jest dokonanie wypłaty wsparcia po tym terminie, nie później niż do dnia 31 marca 2022 r.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1, nierozpatrzone do dnia 30 czerwca 2021 r. mogą być rozpatrzone, a kwota wsparcia może być wypłacona w terminie do dnia 31 marca 2022 r.

Art. 31zzo. W przypadku gdy dokonano zwrotu otrzymanego dofinansowania, o którym mowa w art. 15zzc ust. 1, w części lub w całości, w związku ze śmiercią przedsiębiorcy w okresie, na który zostało przyznane dofinansowanie, przekazane w ten sposób środki pieniężne podlegają zwrotowi bez odsetek na wniosek osoby, która dokonała zwrotu dofinansowania. Zwrot następuje w terminie 30 dni od dnia doręczenia staroście wniosku o zwrot środków.

Art. 31zpz. W przypadku gdy dokonano spłaty pożyczki, o której mowa w art. 15zdd ust. 1, w części lub całości, w związku ze śmiercią przedsiębiorcy w okresie, o którym mowa w art. 15zdd ust. 7, przekazane w ten sposób środki pieniężne podlegają zwrotowi bez odsetek na wniosek osoby, która dokonała spłaty pożyczki. Zwrot następuje w terminie 30 dni od dnia doręczenia staroście wniosku o zwrot środków.

Art. 31zzq. Na rok 2020 nie sporządza się Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 31zrz. 1. Główny Urząd Statystyczny jest obowiązany przekazać do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie później niż w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wykaz płatników składek i osób, które na dzień 30 września 2020 r. miały zarejestrowaną pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami, o których mowa w art. 15zs² ust. 1 i art. 31zo ust. 10. Wykaz zawiera imię i nazwisko albo nazwę skróconą płatnika składek, NIP i REGON oraz kod PKD.

2. Główny Urząd Statystyczny jest obowiązany przekazać do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie później niż w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wykaz płatników składek i osób, które na dzień 30 września 2020 r. miały zarejestrowaną pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami, o których mowa w art. 15zs⁴ ust. 1 i art. 31zo ust. 12. Wykaz zawiera imię i nazwisko albo nazwę skróconą płatnika składek, NIP i REGON oraz kod PKD.

Art. 31zrs. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek Dyrektora Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej przekazuje Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej środki finansowe w wysokości 120 000 000 zł na sfinansowanie lub dofinansowanie kosztów, które podmioty, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2021 r. poz. 257 i 1676), wykonujące działalność lub świadczące usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poniosły w okresie od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2021 r. w następstwie wystąpienia COVID-19 i które nie zostały sfinansowane lub dofinansowane z innych środków, w tym środków publicznych.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są dodatkowym źródłem przychodu Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

4. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są przyznawane podmiotom, o których mowa w ust. 1, w formie dotacji, pożyczki lub poręczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

5. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, mogą zostać przyznane przez Polski Instytut Sztuki Filmowej także na wniosek osoby fizycznej biorącej udział w tworzeniu utworu audiowizualnego, która znalazła się w trudnej sytuacji materialnej w związku z epidemią COVID-19, w formie stypendium, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

6. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) dane osoby, której wniosek dotyczy:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) adres korespondencyjny oraz adres zamieszkania,
 - c) numer PESEL;
- 2) nazwę oraz adres urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby, której wniosek dotyczy;
- 3) informacje o dorobku kinematograficznym osoby, której wniosek dotyczy;
- 4) informacje o sytuacji materialnej osoby, której wniosek dotyczy, wraz ze wskazaniem okoliczności wpływających na tę sytuację, uzasadniających przyznanie stypendium;
- 5) źródło uzyskiwanych przychodów oraz oświadczenie osoby, której wniosek dotyczy, o dochodach uzyskanych w okresie ostatnich 12 miesięcy.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6 pkt 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, oraz osoby fizyczne, o których mowa w ust. 5, składają wnioski odpowiednio o sfinansowanie, dofinansowanie albo stypendium w terminie od dnia ogłoszenia rozpoczęcia naboru wniosków przez Polski Instytut Sztuki Filmowej do dnia 30 września 2021 r.

9. Środki finansowe, które w terminie do dnia 30 listopada 2021 r. nie zostaną przekazane na rachunek bankowy podmiotom, o których mowa w ust. 1, i osobom fizycznym, o których mowa w ust. 5, podlegają zwrotowi do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 w terminie 14 dni od tego dnia.

Art. 31zst. Kto uporczywie nie uiszcza rat, o których mowa w art. 15kb ust. 7, na Fundusz Zwrotów lub rat, o których mowa w art. 15kc ust. 17, na Fundusz Pomocowy, podlega grzywnie.

Art. 31zzu. Kto zaniża wysokość składki, o której mowa w art. 15kc ust. 4 pkt 5, należnej na Fundusz Pomocowy, podlega grzywnie.

Art. 31zzw. Za czyny, o których mowa w art. 31zst i art. 31zzu, odpowiada również podmiot zbiorowy, o ile czyn popełniła osoba fizyczna, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659).

Art. 32. Przepisy art. 46f ustawy zmienianej w art. 25³⁵⁾ w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego tego ministra oraz w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia informacji o uruchomieniu odpowiedniej funkcjonalności systemu teleinformatycznego jednostki podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.

Art. 33. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 24³⁶⁾, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 24³⁶⁾, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 34. (uchylony)

³⁵⁾ Artykuł 25 zawiera zmiany do ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

³⁶⁾ Artykuł 24 zawiera zmiany do ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

Art. 34a. 1. Starosta, a w przypadku udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 15zzb ust. 20, art. 15zzc ust. 18, art. 15zzd ust. 20, art. 15zzda ust. 19, art. 15zze ust. 20, art. 15zze² ust. 21 i art. 15zze⁴ ust. 14e, dyrektor powiatowego urzędu pracy sporządzają sprawozdania dotyczące decyzji wydanych w sprawach:

- 1) umorzenia w całości albo w części,
- 2) odroczenia terminów spłaty,
- 3) rozłożenia na raty spłaty

– należności z tytułu otrzymanego wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb ust. 1, art. 15zzc ust. 1, art. 15zzd ust. 1, art. 15zzda ust. 1, art. 15zze ust. 1, art. 15zze² ust. 1, art. 15zze⁴ ust. 1 oraz art. 15zze^{4a} ust. 1, zwanych dalej „należnościami”.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, są sporządzane za każdy kwartał danego roku kalendarzowego.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje o:

- 1) liczbie wszczętych z urzędu postępowań w sprawach odpowiednio umorzenia należności w całości lub w części, odroczenia terminów spłaty należności, rozłożenia na raty spłaty należności;
- 2) liczbie wniosków w sprawach odpowiednio umorzenia należności w całości lub w części, odroczenia terminów spłaty należności, rozłożenia na raty spłaty należności;
- 3) liczbie wydanych decyzji w sprawach:
 - a) umorzenia należności w całości lub w części,
 - b) odroczenia terminów spłaty należności,
 - c) rozłożenia na raty spłaty należności,
 - d) odmowy odpowiednio umorzenia należności w całości lub w części, odroczenia terminów spłaty należności, rozłożenia na raty spłaty należności;
- 4) łącznej kwocie umorzenia należności w danym kwartale.

4. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, starosta, a w przypadku udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 15zzb ust. 20, art. 15zzc ust. 18, art. 15zzd ust. 20, art. 15zzda ust. 19, art. 15zze ust. 20, art. 15zze² ust. 21 i art. 15zze⁴ ust. 14e, dyrektor powiatowego urzędu pracy przekazują właściwemu wojewodzie w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału, którego dotyczy sprawozdanie.

5. Wojewoda, na podstawie otrzymanych sprawozdań dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 1, sporządza zbiorcze zestawienie informacji, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do obszaru województwa.

6. Zbiorcze zestawienie informacji wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie 60 dni od dnia zakończenia kwartału, którego dotyczy sprawozdanie.

Art. 35. Rada Ministrów przedkłada co 6 miesięcy Sejmowi sprawozdanie z realizacji niniejszej ustawy.

Art. 36. 1. Przepisy art. 4b–4d, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7b, art. 7d, art. 8, art. 10–10c, art. 11–11c, art. 12, art. 12b, art. 13, art. 14–14b tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy art. 6 ust. 2, art. 15zn, art. 15va i art. 15vb tracą moc z dniem 1 stycznia 2021 r.

3. Przepisy art. 7, art. 9 oraz art. 31 tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3a. Przepisy art. 8d–8f tracą moc z dniem 30 czerwca 2021 r.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6.³⁷⁾ Przepisy art. 15zzzzzy tracą moc po upływie 6 miesięcy od dnia odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 ogłoszonego na podstawie art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

³⁷⁾ Stan epidemii został odwołany z dniem 16 maja 2022 r. na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 maja 2022 r. w sprawie odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. poz. 1027), które weszło w życie z dniem 16 maja 2022 r.

Art. 36a. 1. Powiadomienie przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienie o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki w trybie oraz ze skutkiem określonym w art. 15k ust. 1 możliwe jest do dnia 1 października 2020 r.

2. Wnioski, o których mowa w art. 15ka ust. 2 oraz ust. 9, są składane do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia³⁸⁾.

³⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 7 marca 2020 r.

Załącznik do ustawy z dnia 2 marca 2020 r.
(Dz. U. z 2025 r. poz. 764)

UDZIAŁ POSZCZEGÓLNYCH PORTÓW LOTNICZYCH W RYNKU W 2019 R.

Port lotniczy	Udział w rynku w 2019 r.
Chopina w Warszawie	41,80 %
Kraków-Balice	15,92 %
Gdańsk im. Lecha Wałęsy	10,61 %
Katowice-Pyrzowice	9,06 %
Wrocław-Strachowice	7,03 %
Warszawa-Modlin	5,45 %
Poznań-Ławica	4,80 %
Rzeszów-Jasionka	1,72 %
Szczecin-Goleniów	1,21 %
Bydgoszcz	0,81 %
Lublin	0,70 %
Łódź	0,45 %
Olsztyn-Mazury	0,29 %
Zielona Góra-Babimost	0,14 %